

Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Høringsdata:

Høringstype: Dagtilbud og skole

Bydel: Hele byen

Høringsperiode: 28. April 2025 til 06. June 2025

Høringsform: Dagtilbud og skole

Svarform: Åben

Resume

Børne- og Ungdomsforvaltningen (BUF) har udarbejdet et forslag til en ny model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Høringstekst

På udvalgsrådet den 23. april 2025 har Børne- og Ungdomsudvalget (BUU) besluttet at sende den nye model i høring.

Formålet med basispladser er at give børn den rette hjælp og støtte, så de kan blive klar til at starte i en almen skole. Det kræver en tidlig indsats og en god, velforberedt overgang til skolen og dens fællesskaber. Basispladser er én af flere støttemuligheder, som også omfatter fx støttepædagogisk bistand i alle dagtilbud eller anvisning til plusplads.

Den nye model indebærer,

- at basispladser er integrerede pladser på almenstuer,
- at basisinstitutioner har mindst 6 basispladser og er fordelt på både kommunale og selvejende institutioner i hele byen,
- at den tværfaglige support anviser til basispladser i stedet for central visitation,
- at basisinstitutioner, når der periodevist er tomme pladser, bruger ressourcerne på at dele viden, tage imod besøg og praktikanter mm.

Institutioner med basispladser vil med den nye model på forhånd få midler til alle deres pladser. Hvis de periodevist har tomme pladser, skal de – i modsætning til i dag – ikke tilbagebetale midler. De skal derimod bruge de ledige ressourcer på at fungere som videnbank og videndeler ift. andre institutioner. Det vil give en mere robust økonomi for institutionerne, så der er mulighed for at realisere opgaven med at bidrage til at opbygge viden og kompetencer i institutioner, der ikke har basispladser.

Efter endt høring behandles sagen forventeligt på BUU-mødet den 13. august 2025.

[SAGEN KAN LÆSES HER](#) .

Bilag vedhæftet høringsmaterialet vil være bagerst i PDF'en

Høringssvar opsummeret

I alt: 82 svar

Borger: 63

Virksomheder: 16

Medarbejdere: 3

Svar afgivet på vegne af andre: 36

Oversigt over høringsvar

ID	Indsendt af	Virksomhed / organisation	På vegne af	Vejnavn	Post nr.	By	Ændret
1	Borger		Børnehaven Tussenelda	Østerbrogade	2100	København Ø	
2	Borger			Bispebjerg Bakke	2400	København NV	
3	Borger			Astridsvej	2770	Kastrup	
4	Borger		Børnehave "Lærkereden"	Højstrupvej	2700	Brønshøj	
5	Borger		De Fem Årstider	Landgildevej	2300	København S	
6	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Valby Lokaludvalg	Borups Allé	2400	København NV	
7	Borger			Skottøgården	2770	Kastrup	
8	Borger			Agerlandsvej	2300	København S	
9	Borger		Lærkeredens basisgruppe	Ryesgade	2100	København Ø	
10	Borger			Degnemose Allé	2700	Brønshøj	
11	Borger			Grækenlandsvej	2300	København S	
12	Borger		De Fem Årstider	Hf. Elmebo	2300	København S	
13	Borger			Bellahøjvej	2720	Vanløse	
14							Slettet af bruger
15	Borger			Nørre Alle	2600	Glostrup	
16	Borger			Vanløse Allé	2720	Vanløse	
17	Borger			Henrik Rungs Gade	2200	København N	
18	Borger			Wibrandtsvej	2300	København S	
19	Borger			Gullandsgade	2300	København S	

20	Borger			Gadelandet	2700	Brønshøj	
21	Borger			Landgildevej	2300	København S	
22							Slettet af bruger
23	Borger		Lev København	Panumsvej	2500	Valby	
24	Virksomhed / organisation	Børnehaven Hurlumhej	NBS3 Det selvejende netværk Muffen	Bispebjerg Bakke	2400	København NV	
25	Medarbejder		Indre By Lokaludvalg				
26	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Christianshavns Lokaludvalg	Borups Allé	2400	København NV	
27	Borger			Jernbanevej	2800	Kgs. Lyngby	
28	Medarbejder		Nørrebro Lokaludvalg				
29	Borger			Viborggade	2100	København Ø	
30	Borger			Bergthoragade	2300	København S	
31	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Mosaikken, klynge NB E	Borups Allé	2400	København NV	
32	Borger			Bag Elefanterne	1799	København V	
33	Borger			Ryesgade	2100	København Ø	
34	Borger			Håbets Allé	2700	Brønshøj	
35	Borger		Forældrerådet Mosaikken	Frederikssundsvej	2400	København NV	
36	Virksomhed / organisation	ØSTERBROGÅRDEN	Den selvejende klynge IBØ6	Østbanegade	2100	København Ø	
37	Borger			Skovvej	9500	Hobro	
38	Borger			Brønshøjgårdvej	2700	Brønshøj	
39	Borger			Gårdfæstevej	2300	København S	
40	Virksomhed / organisation	Haraldsgården selvejende institution		Ragnhildgade	2100	København Ø	

41	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Klynge VVKF	Borups Allé	2400	København NV	
42	Borger		Klynge NB A	Grønnegården	2670	Greve	
43	Borger		BUPL Hovedstaden	Husumgade	2200	København N	
44	Borger		Den selvejende institution Murergården	Jagtvej	2200	København N	
45	Borger		Forældrerådet i Haven	Astersvej	2700	Brønshøj	
46	Borger			Emma Gads Vej	2300	København S	
47	Borger			Snorrebakken	2770	Kastrup	
48	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune		Borups Allé	2400	København NV	
49	Borger			H.P. Ørums Gade	2100	København Ø	
50	Borger		Forældrebestyrelsen A Klynge J	George Marshalls Vej	2450	København SV	
51	Borger		Klyngeledelsen i område BV Klynge B	Bramslykkevej	2500	Valby	
52	Borger		S/I Børnehaven Smyrnavej	Fælledfold	2300	København S	
53	Borger			K.M. Klausens Gade	2450	København SV	
54	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Forældre i basis Multiverset	Borups Allé	2400	København NV	
55	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Klynge D / Multiverset	Borups Allé	2400	København NV	
56	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Klynge VVK A Forældrebestyrelse, LokalMED og Ledelsen	Borups Allé	2400	København NV	

57							Slettet af bruger
58							Slettet af bruger
59							Slettet af bruger
60	Medarbejder		LokalMED og lederteamet i klynge NB G				
61	Virksomhed / organisation	Utterslev Børnegård S/I	Utterslev Børnegård	Sokkelundsvej	2400	København NV	
62	Borger			Kronborggade	2200	København N	
63	Borger		Forældrerådet i den integrerede institution Studsgården	Studsgaardsgade	2100	København Ø	
64	Borger			Islands Brygge	2300	København S	
65	Virksomhed / organisation	Rosenborg Børnehave S/I		Rosenvængets Allé	2100	København Ø	
66	Borger			Ragnhildgade	2100	København Ø	
67	Borger		LFS (Landsforeningen for Socialpædagoger)	Århusgade	2100	København Ø	
68	Borger			Frejasgade	2200	København N	
69	Borger			Gl Ringstedvej	4300	Holbæk	
70	Borger		Klynge IBØ-B/Tivoliklyngen	Gl Ringstedvej	4300	Holbæk	
71	Borger			Stefansgade	2200	København N	
72	Virksomhed / organisation	Københavns Forældreorganisation KFO					

73	Borger		Eksperimental institutionen	Kastrupvej	2300	København S	
74	Virksomhed / organisation	Københavns Kommune	Børnehuset Elverhøj og Gullandsgården	Borups Allé	2400	København NV	
75	Borger		Dansk Selskab for Fysioterapi	Teglbacken	5690	Tommerup, Tommerup St	
76	Borger			Rødovrevej	2610	Rødovre	
77	Borger			Amager Strandvej	2300	København S	
78	Borger			Degnemose Allé	2700	Brønshøj	
79	Virksomhed / organisation	Børnehuset Sundby Algård		Jens Warmings Vej	2300	København S	
80	Borger		Dansk Psykolog Forening	Egedalen	3200	Helsinge	
81	Borger			Else Alfelts Vej	2300	København S	
82	Borger			Else Alfelts Vej	2300	København S	

Høringssvar vedrørende: Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Svarnr.: 1 På vegne af interesseorganisation eller borger Børnehaven Tussenelda

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i dagtilbud.

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar i forbindelse med forslaget til ny model for basispladser.

Vi er en mindre børnehave, Tussenelda, med to basispladser og 24 børn i alt, og vi har gennem mange år haft meget positive erfaringer med at inkludere børn med særlige behov i vores lille og trygge miljø. Det er vores klare opfattelse, at mindre institutioner kan tilbyde særligt nærværende og stabile rammer, hvor børn i sårbare positioner trives og udvikler sig i samspil med andre børn.

Vi er på mange områder enige i jeres definition og principper for en basispladsinstitution og vi mener at, at Tussenelda lever op til dem alle:

- Vi har et højt fagligt miljø.
- Al personale har stor erfaring med området og fungerer allerede som vidensbank.
- Vi er en bæredygtig institution med kontinuitet i personale og børn samt en god økonomi.
- Gode fysiske rammer der kan rumme to basispladsbørn.
- Basispladsbørnene er selvfølgelig allerede en integreret del af fællesskabet og en del af "almenstuen". Dette gavner alle børn.

Vi ser med bekymring på forslaget om at indføre et generelt minimumskrav på seks basispladser. Det vil kunne medføre, at velfungerende små institutioner som Tussenelda udelukkes fra at have basispladser, til trods for at vi har haft stor succes med opgaven.

Dokumenteret og kompetent faglighed

Vi har de seneste 12 år haft basispladser og i den tid har personalet stort set været det samme. Fagligheden kommer også til udtryk i vores tilsynsrapporter, hvor vi konsekvent har fået gode vurderinger og flere gange kun haft light-tilsyn.

Tussenelda er klar til at bidrage aktivt til det fælles faglige løft. Vi stiller os gerne til rådighed for vidensdeling og sparring med andre institutioner, som har eller overvejer at få basispladser. Vi har mange års erfaring, som vi med glæde deler, så flere børn kan få gavn af et godt fundament i deres tidlige udvikling.

Passioneret medarbejdergruppe

At være en basispladsinstitution er en integreret del af Tusseneldas dna, hvor en basisplads ikke kun omhandler det enkelte barn men hele familien. Personalet brænder for at gøre en forskel for disse familier og børn og sikre, at børnene kommer godt videre i det rette skoletilbud. Tussenelda er et attraktivt sted og et sted, hvor basispladsbørn føler sig ønskede og set.

Det mangfoldige fællesskab

Tussenelda består af én stue med 24 børn i alt, hvor basispladsbørnene spejler sig i andre børn, som de kan lære noget af. I Tussenelda fungerer basispladsbørn og almenbørnene sammen i hverdagen og får glæde af hinanden og det viser vi også familierne. Det giver begge grupper noget godt.

Robust og bæredygtigt dagtilbud

Vi ser vores lille institution som yderst robust og bæredygtig, da hele huset har den samme viden om basispladsbørnene, den faglige ballast og kendskab til hvert enkelt barn. Her

opstår derfor ikke en utryk situation, hvis en primær basispladspædagog er på ferie. Der er altid en kompetent voksen til stede. Derudover er vi stolte over at have en stabil og erfaren personalegruppe samt kontinuitet i børneantallet, da familierne beholder deres børn i Tussenelda til skolestart. Det ser vi som et kvalitetsstempel. Vi har en god og stabil økonomi, hvor der er mulighed for at tilkøbe vigtige forløb til basispladsbørnene eksempelvis ergoterapeut. Vi er ikke nødsaget til at gå på kompromis med personale og hænder i hverdagen.

Vi opfordrer derfor til, at der i modellen skabes mulighed for dispensation eller fleksibilitet for mindre institutioner, hvor kvaliteten er dokumenteret høj, og hvor basispladserne fungerer godt. Der bør være plads til lokale løsninger og forskellighed i organiseringen – især når det handler om børns trivsel og udvikling.

Vi mener, at de nuværende basispladser i velfungerende, mindre institutioner som Tussenelda bør fastholdes. Når en ordning fungerer, og børnene trives, bør man spørge: Hvorfor ændre på det?

Med venlig hilsen

Personalet og forældrebestyrelsen i Børnehaven Tussenelda

Svarnr.: 2 Borger

Vejnavn: Bispebjerg Bakke

Postnr. og by: 2400 København NV

Høringssvar:

Høringssvar vedr. 'Model for basispladser i Københavns dagtilbud'

Vi har som forældre til en godt 6-årig dreng, der blev diagnosticeret med infantil autisme som 2,5-årig, med stor bekymring læst om den nye model, der nu potentielt skal sendes i høring. Vores søn blev født i 2018 – helt gennemsnitlig og perfekt. Han er stadig ganske perfekt, men som cirka 1,5-årig begyndte de første tegn at vise sig på, at hans udvikling ikke var helt 'normal'. Hans pludren forsvandt, og han forsvandt også ind i en boble, hvor det i stigende grad var svært at få kontakt.

I vuggestuen (daginstitutionen Krummerne), hvor han startede som 1-årig blev han i stigende grad helt utrøstelig. Mange gange måtte vi hente ekstra tidligt og tage imod en dreng, der skreg utrøsteligt og blev ved med at gøre det og ryste i op til to timer efter afhentning. Han havde brug for sin yndlingspædagog omkring sig hele tiden og gik i panik, bare hun gik ud ad døren. Vi var til de første møder med PPR, og der blev rejst bekymring om mulig autismediagnose. Først skulle ørerne osv. tjekkes, men der var intet at finde. Som 3-årig, hvor vores søn stadig ikke havde noget verbalt sprog, fik han endelig tilbudt en 'basisplads' i en anden børnehave (Krible-Krable). Her skulle han ind på en stue med 18 børn indenfor normalområdet, og der var en pædagog med særligt opsyn på ham. Selvom hun var fantastisk og gjorde alt, hvad hun kunne, så ændrede det ikke på, at vores søn for det meste ikke var til at finde, når vi hentede ham tidligt. Han var flygtet ind i pudrummet eller ind i vuggestuen, hvor der var lidt mere ro. Ingen vidste, hvor han var, og hvad han lavede. Hans nervesystem kunne simpelthen ikke håndtere al den larm og det kaos i børnehaven og på stuen til trods for 'basispladsen'. Det var trist, og hans sprog begrænsede sig til enkeltord som 4-5-årig. Han orienterede sig udelukkende mod voksne og havde slet ingen interesse i samspil med andre børn.

Som femårig fik han endelig plads i den basisgruppe, han er i nu, på basisgruppestuen Rubinen i Mosaikken. Her kom der endelig ro på. Indkøringen var vanskelig og tog lang tid, men nu elsker han at være der, selvom han stadig har behov for at blive hentet tidligt. Med max 8 børn og 3 voksne er der nok overskud til at tage hensyn til vores søn, og der er struktur og ro. Det føles som et mirakel, at vores før helt nonverbale dreng det seneste års tid har taget et kæmpe spring og nu taler non-stop – ikke alderssvarende, men i stigende grad i sætninger. Han har lært at læse og skrive, er glad og har mod på at møde andre børn, selvom det stadig kræver meget træning og øvelse, struktur og 1:1-guidning non-stop. Han føler, han er en del af en stue, hvor han interesserer sig for, om de andre børn er der, og hvordan de

har det. Den interesse har aldrig været der før, fordi overskuddet til det simpelthen ikke var der.

Vi er ikke i tvivl om, at dette kun er sket med hjælp fra basisgruppen, der er tilrettet børn som vores søn og deres behov, hvor han har kunnet udvikle sig. For et års tid siden stod han til at skulle i en kategori-4-skole, men nu skal han starte i en kategori-3 skole til august (han er blevet skoleudsat et år for at hjælpe ham bedst på vej), hvor vi har tro og håb om, at han kan udvikle sig og lære i det tempo, der passer ham.

Vores hjerter græder ved tanken om, hvad det ville gøre ved vores søn at skulle presse ham tilbage ind i normalområdet. Vi ved, hvor skadeligt det var for ham, for os som forældre og som familie, der var ved at falde fra hinanden.

Vi ved, hvad det har givet at få vores søn henvist til det rigtige tilbud. Der er intet sparet på at smide børn som vores søn ind i det almene område – omkostningerne vil kun blive større både nu og i fremtiden – som traumer, der skal behandles, sygemeldinger, tabt arbejdsfortjeneste, skolevægring. Vi frygter for konsekvenserne ved forslaget og håber, man formår at tænke det igennem – det kan godt være, det ser godt ud i regnearket i det korte løb, men det gør det ikke i det store samlede regnskab.

Vi vil gerne understrege, at den nye model for basispladser ikke kommer til at påvirke vores søn eller os direkte, idet han starter i specialskole i år. Vi skriver dette, fordi vi ikke ønsker for de børn og forældre, der påvirkes af den nye model, at de skal fratages de muligheder for trivsel og udvikling, som vores søn og vi har haft.

Mvh – far (pædagog i dagtilbud, tidl. Linjeofficer i Hæren, HA(dat.)) og mor (professor, PhD)

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 2: 20250520T04-06_Hoeringssvar_200525.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 3 Borger

Vejnavn: Astridsvej

Postnr. og by: 2770 Kastrup

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns Kommunes dagtilbud

Som mor til et barn med autisme, der siden september 2022 har haft en basisgruppeplads i en københavnsk daginstitution, vil jeg gerne bidrage med et personligt høringssvar til den foreslåede model for basispladser i Københavns Kommune. Min søn Lars starter til sommer i skole i Tårnby Kommune, hvor han er blevet visiteret til en specialklasserække. Vi er heldige. Han fik først en basisgruppeplads, der matchede hans behov, og nu et skoletilbud, der matcher hans udfordringer og potentialer.

Jeg skriver ikke dette af hensyn til egen sag. Lars er på vej videre. Men jeg skriver på vegne af de mange børn og forældre, som lige nu står i den samme sårbare situation, vi stod i, da Lars havde allermest brug for hjælp. Og på vegne af dem, der risikerer at miste adgangen til den støtte, der har gjort en afgørende forskel for vores barn.

Lars har atypisk autisme. Han har brug for struktur, forudsigelighed, skærmning og voksne med særlige kompetencer for at trives. Inden han kom i basisgruppeplads, var hverdagen fuld af mistrivsel, isolation og stress. Han havde nedsmeltninger, trak sig fra andre børn og udviklede sig ikke sprogligt eller socialt. I basisgruppen skete forvandlingen: Lars blev mødt, forstået og hjulpet på vej. Der var få børn, en struktureret hverdag, genkendelige voksne og specialpædagogik som ramme for al interaktion. Det er her, Lars lærte at regulere sig selv, begyndte at kommunikere mere og langsomt blev klar til at indgå i fællesskaber. Som 4 årig udviklede han endeligt et sprog. Som 5 årig fik han venner. Uden basisgruppen havde Lars - og vi som familie - ikke stået her i dag, hvor vi alle trives.

Derfor er det med stor bekymring, jeg læser om planerne for den nye model. Jeg mener, det er en katastrofe, at de eksisterende basisgrupper skal nedlægges, og at der i stedet etableres

integrerede basispladser på almenstuer. For børn som Lars er det ikke nok med "lidt ekstra" på en almen plads. Det er ikke muligt at skabe det nødvendige niveau af struktur, skærmning og forudsigelighed i almindelige stuer med store børnegrupper, almene normeringer og manglende specialiserede rammer.

Jeg ser ikke det positive i, at basispladserne udvides og spredes ud, hvis det sker på bekostning af det, der reelt virker: dedikerede, skærmende basisgrupper. Det virker som et forsøg på at få børn med specialpædagogiske behov til at passe ind i en struktur, der ikke er bygget til dem. Det er ikke inklusion. Det er en udhuling af den støtte, vi ved virker.

Forskning og praksiserfaring viser, at vellykket inklusion af børn med særlige behov kræver langt mere end fysisk tilstedeværelse i almene rammer. Det kræver specialiseret personale, lavere normering, tværfagligt samarbejde og stabile, forudsigelige strukturer. Alt det fandt vi i Lars' basisgruppeplads – og det er netop det, der nu er i fare for at gå tabt.

Jeg anerkender behovet for at styrke kompetencer og videndeling i dagtilbuddene. Men det må ikke ske på bekostning af de børn, der har allermest brug for skærmede og specialiserede rammer. Hvis basisgrupperne nedlægges, risikerer vi at svigte disse børn, og at hele "inklusionsindsatsen" ender med at skabe mere mistrivsel og flere henvisninger til specialtilbud på sigt. Det er både uordentligt og en økonomisk dårlig beslutning for vores samfund.

Jeg opfordrer derfor til, at Børne- og Ungdomsudvalget gentænker modellen og bevarer muligheden for reelle basisgrupper i dagtilbuddene – og ikke blot "integrerede pladser". Vi skal tage afsæt i den virkelighed, som børn som Lars lever i, og i de erfaringer, der har virket. Alt andet er en farlig afvejning.

Med venlig hilsen

Gitte Baungaard, Strategy Consultant

Lars går i De 5 årstider i Københavns Kommune.

Svarnr.: 4 På vegne af interesseorganisation eller borger Børnehave "Lærkereden"

Høringssvar:

Høringssvar vedr. afskaffelse af basisgrupper i Københavns Kommune.

Til Københavns Kommune,
Vi skriver som forældre til en dreng med oral og verbal dyspraksi – en medfødt talevanskelighed, som påvirker både sprog, sociale relationer og sansebearbejdning.

Vores søn, Eigil, begyndte sin institutionsgang i det almene dagtilbud – og det var tæt på at knække ham. Der var ingen støtte, ingen ro, ingen forståelse for hans behov. Han havde ingen mulighed for at trække sig eller finde tryghed, og hans udvikling stagnerede.

Efter denne hårde start fik han plads i en basisgruppe, og det blev et vendepunkt. Det særlige ved basisgruppen er, at den netop er placeret i et alment dagtilbud. Det betyder, at børn som Eigil kan udvikle sig sammen med andre normalt begavede børn, men med adgang til den nødvendige specialpædagogiske støtte. Det skaber muligheden for inklusion – på egne præmisser.

Basisgruppen har givet Eigil en tryk base og faste voksne, han er knyttet til. Her har han kunnet trække sig, når han var overstimuleret eller udkørt – når sproget ikke slog til, og når sanseindtrykkene blev for mange. Uden den mulighed havde han ikke haft overskuddet til at udvikle sig. Den ro og afskærmning har været en forudsætning for al hans læring og trivsel.

Hans sproglige vanskeligheder gør det svært for ham at indgå i sociale sammenhænge, men netop fordi han er normalt begavet, er det vigtigt, at han bliver mødt med både forståelse og passende udfordringer. Det er dét, basisgruppen har givet ham: en tryk ramme at vokse i, både fagligt og socialt.

Vores samarbejde med personalet har samtidig gået hånd i hånd med den hjemmetræning, jeg selv har stået for. Uden kombinationen af basisgruppe og hjemmetræning havde Eigil ikke været klar til at starte i Nyboder Skoles sprogrække efter sommerferien – et almenrettet skoletilbud frem for et specialtilbud.

Hvis et barn ikke bliver mødt med de rette øjne og en forståelse for hele barnet, så har det barn ikke de samme vilkår eller muligheder for at udvikle sig. Det er ikke nok med nogle få støttetimer om ugen i et almindeligt tilbud med store børnegrupper og få hænder. Der skal være støtte hele dagen og adgang til et roligt miljø med faste, kendte voksne.

Vi oplever, at basisgruppen giver dyb mening for børn med særlige udfordringer, som samtidig er normalt begavede – børn der, med den rette tidlige indsats, har potentiale for at kunne leve et liv uden varig støtte. Men det kræver, at rammen er der – fra begyndelsen.

Jeg opfordrer derfor kraftigt til, at basisgrupperne bevares som en integreret del af dagtilbuddene i Københavns Kommune.

Med venlig hilsen

Clement Krøll Lessel og Signe Krøll Lessel Far og Mor til Eigil 6 år som har gået i Basisgruppen i Lærkereden.

Svarnr.: 5 På vegne af interesseorganisation eller borger De Fem Årstider

Høringssvar:

Alle erfaringer, især på folkeskoleområdet, har vist, at placerer kommunen børn med særlige behov sammen med børn uden særlige behov, så taber begge parter. Oveni hatten også pædagogerne som ikke kommer til at mærke de ekstra midler som ekstra hænder. Lad nu være med at begå samme fejl som på folkeskoleområdet. Den slags 'besparelser' bliver rigtig dyr i sidste ende, når det går ud over alle børns trivsel.

Svarnr.: 6 På vegne af interesseorganisation eller borger Valby Lokaludvalg

Høringssvar:

Valby Lokaludvalgs svar på Høring om model for basispladser i Københavns dagtilbud

Valby Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vi er grundlæggende meget tilfredse med den foreslåede model. Det skyldes:

- at der vil være en tidlig, ubureaukratisk og enkel visitation til pladserne
- at børnene vil indgå i de almindelige grupper i institutionerne
- at pladserne lægges i lokalområderne, så børn og forældre har kort vej til barnets plads
- at barnet kan blive gående i institutionen frem til skolestart og ikke skal skifte institution.

Vi er lidt usikre på den del af modellen, der lægger op til, at en institution med basispladser, der har midlertidigt ledige pladser, skal lade deres ansatte bruge de ekstra ressourcer på at dele viden, tage imod besøg og bidrage til at opbygge viden og kompetencer i de institutioner, der ikke har basispladser. Vi kan umiddelbart se, at det vil være naturligt for de kommunale klynger at arbejde sammen om dette, mens det virker vanskeligere for de selvejende institutioner.

Venlig hilsen

Dorte Bloch Olsen, næstforperson i fagudvalget Børn, Fritidsliv og Sociale emner, Valby
Lokaludvalg

Benjamin Friis, forperson i fagudvalget Børn, Fritidsliv og Sociale emner, Valby Lokaludvalg

Valby Lokaludvalgs svar på Høring om model for basispladser i Københavns dagtilbud

Valby Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vi er grundlæggende meget tilfredse med den foreslåede model. Det skyldes:

- at der vil være en tidlig, ubureaukratisk og enkel visitation til pladserne
- at børnene vil indgå i de almindelige grupper i institutionerne
- at pladserne lægges i lokalområderne, så børn og forældre har kort vej til barnets plads
- at barnet kan blive gående i institutionen frem til skolestart og ikke skal skifte institution.

Vi er lidt usikre på den del af modellen, der lægger op til, at en institution med basispladser, der har midlertidigt ledige pladser, skal lade deres ansatte bruge de ekstra ressourcer på at dele viden, tage imod besøg og bidrage til at opbygge viden og kompetencer i de institutioner, der ikke har basispladser. Vi kan umiddelbart se, at det vil være naturligt for de kommunale klynger at arbejde sammen om dette, mens det virker vanskeligere for de selvejende institutioner.

Venlig hilsen

Dorte Bloch Olsen, næstformand i fagudvalget Børn, Fritidsliv og Sociale emner, Valby Lokaludvalg
Benjamin Friis, formand i fagudvalget Børn, Fritidsliv og Sociale emner, Valby Lokaludvalg

13. maj 2025

Sagsnr.
2025-0160549

Dokumentnr.
2025-0160549-2

Sagsbehandler
Anne Liisberg

Svarnr.: 7 Borger

Vejnavn: Skottegården

Postnr. og by: 2770 Kastrup

Høringssvar:

Vedrørende model for basispladser i Københavns dagtilbud – høring 2025-0083476

Vi har modtaget modellen for basispladser i Københavns dagtilbud, og ønsker at ytre vores alvorlige bekymringer vedrørende denne model.

Vi har med stor undren og bekymring læst modellen og oplever den både utydelig og foruroligende. Vi er særligt bekymrede for børnenes fremtidige udvikling og trivsel og personalets arbejdsvilkår.

Vi er uddannede pædagoger ansat i en basisgruppe i en integreret daginstitution i Københavns Kommune. Vores kompetencer, viden og erfaring inden for basisgrupper og specialområdet spænder mellem 5 og 25 år. Mange af de børn vi har haft indskrevet har bl.a. været væsentligt udfordrede socialt, kognitivt, sensorisk, emotionelt og motorisk. De har haft brug for tæt støtte og guidning gennem hele dagen i institutionen. Der er de sidste år sket et skred af de børn vi har fået indmeldt i basisgruppen, og hvor vi førhen fik indmeldt børn med, der i dag beholdes i almentilbud, modtager vi nu børn med, som før nævnt, sociale, kognitive, sensoriske, emotionelle og motoriske udfordringer – børn som førhen ville have været indmeldt i specialinstitutioner. Som følge heraf, har vi set en betydelig stigning af de børn vi har indmeldt, som bliver visiteret og optaget på kategori 4 skoler. Dvs. Børn som af fagpersoner (herunder psykolog) er vurderet til ikke at kunne begå sig i en almen skole, skal ifølge denne model indgå i en almenbørnehavegruppe og en almen skole.

Vores påstand er, at basispladser i basisgrupper ikke bør overgå til midlertidige basispladser i almengrupper, fordi:

Et væsentligt antal børn i basisgrupper har brug for gennemgribende støtte, guidning, små grupper, ro og forudsigelighed gennem hele dagen – det mener vi ikke er realistisk i et alment miljø. Børn med visse særlige udfordringer vil opleve betydelig øget stress, ved at skulle indgå i et alment miljø en hel dag, med den øgede mængde af input og indtryk, som der uægteligt findes i et alment miljø.

Den reelle normering i almengrupper er i forvejen utilstrækkelig, herunder også andelen af uddannede pædagoger.

Ved forflytning af nogle børn med særlige udfordringer fra basisgrupper til almengrupper, opstår en bekymring for børn i almengrupperes trivsel og udvikling.

Personalet i almen har ikke nødvendigvis den rette viden inden for specialpædagogik som det kræver at varetage børn med særlige udfordringer, og modellen lægger ikke op til uddannelse inden for specialpædagogik.

I modellen står der, at "En basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitutionen og almen skole". Dette finder vi dybt bekymrende, da flere af de børn der har været indskrevet i basisgruppen har været så gennemgribende udfordrede i hele deres udvikling, at de ikke har kunne indgå i en almengruppe i længere tid af gangen (fx mellem 15-60 minutter maksimalt). Børnenes tilstande kunne resten af dagen være voldsomt præget af de input og stimuli de oplevede i almengruppen og deres stressniveau kunne være væsentlig forhøjet. Som der står skrevet i modellen, vil basispladsen kun være midlertidig, og med henblik på endelig integrering i et almentilbud og derefter en almen skole. Som pædagoger i en basisgruppe arbejder vi på at give børnene nogle redskaber og handlemuligheder og skabe de rette rammer og vilkår for deltagelsesmuligheder i et fællesskab, men det er vores klare, faglige begrundede overbevisning, at ikke alle børn med basisplads i en basisgruppe kan/ bør indgå i en almen skole.

I gennemlæsningen af modellen undres vi over at der står, at "I det omfang der er eller bliver ledige pladser, placeres basispladserne i de byområder der har færrest pladser". Samtidig

står der "Der er i dag et lille antal institutioner med færre end 6 pladser, og disse institutioner skal derfor beslutte, om de kan og vil øge antallet af basispladser(...)" Disse udsagn fremstår modstridende, da man på den ene side vil fjerne pladser fra én bydel til en anden men samtidig giver mulighed for at opjustere antal pladser i samme bydel. Vi oplever at modellen flere steder fremstår utydelig og direkte modstridende. Denne utydelighed og modstridenhed medbringer selvfølgelig stor usikkerhed for personalets arbejdsvilkår og trivsel. Med hensyn til økonomi, står der i modellen, at "(...)De skal derimod bruge de ledige ressourcer på at fungere som vidensbank og videndeler ift. andre institutioner." Udmeldingen omkring brugen af ledige ressourcer fremstår også utydelig, særligt i forhold til vores arbejdsopgaver. Vi står uforstående tilbage omkring hvad der forventes af os som "vidensbank og videndeler ift. andre institutioner", og undres over hvor vores perspektiv er blevet inddraget.

Da der i forvejen er udbredt pædagogmangel i daginstitutioner (og derfor bruges uuddannede vikarer uden særlig viden og erfaring inden for pædagogik – og i særlig grad specialpædagogik) ser vi det som en stor udfordring, at der tages (specialerfarent) tid fra børnene til at skulle vidensdele til andre institutioner, samtidig med at personalets ferie og eventuelle sygdom også skal dækkes.

Hvordan sikres det, at der er personale med rette viden indenfor specialpædagogik til at varetage børnenes tarv, og sikre deres fortsatte trivsel og udvikling? Vil personalet i almindelen blive uddannet inden for det specialpædagogiske felt? Hvordan er forventningerne og ansvarsområderne fordelt, blandt almenpædagogerne og specialpædagogerne?

Vi pædagoger i basisgruppen oplever ikke, at vores perspektiv er inddraget, ift. hvordan man kunne integrere børnene så de kan blive klar til almen skole. Det skal dog siges, at vi som uddannede pædagoger arbejder med inklusion fremfor integration, da vores faglighed byder os, at forsøge at skabe de rette rammer og vilkår for alle børns deltagelsesmuligheder, fremfor at tilpasse og ændre på børnene så de skal indgå på andres almene præmisser og betingelser. Herudover oplever vi ikke, at man er opmærksom på, eller har undersøgt hvilke børn der er indskrevet, og graden af udfordringer hos børnene. Alle børn kan og har ret til at inkluderes i et fællesskab, men ikke alle børn kan og skal nødvendigvis inkluderes i samme fællesskab.

Det er vores faglige vurdering, at en basisgruppe i en integreret institution giver optimale betingelser for at muliggøre inklusion i et børnefællesskab, da børnene derved har deltagelsesmuligheder i almengrupper samtidig med at vi på mest faglige og hensynstagende måde varetager barnets trivsel. Derved kan vi gradvist arbejde henimod at barnet kan inkluderes i et større og mere alment fællesskab.

Vores opgave er, at skabe trygge og udviklende rammer for børnene, og give dem kompetencer og dannelsesmuligheder til at kunne begå sig i et fællesskab og på sigt blive til bidragende samfundsborgere. Dette mener vi er på spil med den nye foreslåede model.

Derfor har vi opstillet konkrete forslag til ændringer i modellen:

Der skal differentieres mellem en basisplads og en basisgruppeplads, og begge skal bibeholdes. I samarbejde med supporten, kan institutionen, fx årligt, vurdere, om et barn i en basisgruppe kan overgå til en basisplads i en almengruppe, og videre fra en basisplads i en almengruppe, til en almenplads.

Ved flere basispladser i en almengruppe, er det en forudsætning at normeringen forbedres og at der indlægges tid til varetagelse af det skriftlige arbejde, herunder planlægning af dagligdagen, handleplaner, statusrapporter, forældresamtaler, tværfaglige møder, netværksmøder, mv., samtidig med at den rette normering og de rette faglige ressourcer opretholdes i gruppen. Dvs. at fagligt arbejde ud over børnetid, skal dækkes ind. Hvis og såfremt modellen bliver en realitet, anbefaler vi, at en basisplads tæller dobbelt ift. normering.

Personalet i almengrupper skal efteruddannes i specialpædagogik, så den høje, faglige kvalitet bibeholdes.

Med største bekymring,

4 pædagoger ansat i en basisgruppe i en integreret institution i Københavns Kommune

Svarnr.: 8 Borger

Vejnavn: Agerlandsvej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Det vil have kæmpe konsekvenser for både børnegruppe, det enkelte barn samt personale og hele institutionen, hvis man vælger at placerer børn med særlige behov i en normal børnegruppe. Denne idé om inklusion vil fejle, da børn med særlige behov konstant vil blive mødt med at de er anderledes og samtidig vil der ikke være ressourcer til at dække deres behov. Det vil få konsekvenser for de børn som er i en almen gruppe, da disse børn ikke vil få den opmærksomhed og støtte som er helt afgørende for en normal udvikling i den alder. Personalet vil blive presset til et punkt hvor de på skift må sygemelde sig eller søge arbejde andet sted. Det er så ærgerligt at økonomi bliver prioriteret før børns udvikling og trivsel og ses gang på gang udefra de politiske tiltag. Vores fremtid ser sort ud, hvis vi ikke snart vælger at tage børnene seriøst samt det personale som hver dag yder deres yderste for børnenes trivsel.

Svarnr.: 9 På vegne af interesseorganisation eller borger Lærkeredens basisgruppe

Høringssvar:

Høringssvar vedr. Ny model for basisgrupper i KBH's kommune

Vi ønsker at udtrykke vores bekymringer om at nedlægge basisgrupperne i Københavns Kommune af følgende fagligt funderede årsager:

1. Børn med særlige behov har stor fordel af at spejle sig i neurotypiske børn. Vores erfaring som basisgruppe gennem 30 år, har vist os hvor vigtigt det er med en lille tryk gruppe man kan trække sig tilbage i og finde ro og samle kræfter når man har deltaget i sociale aktiviteter med de neurotypiske børn. I en basisgruppe som vores har vi mulighed for at skabe et inkluderende fællesskab af neurotypiske og neurodivergente børn i et miljø, hvor de neurodivergente børn kan udvikle sociale kompetencer gennem observation og samspil med deres neurotypiske jævnaldrende. De erfaringer de gør sig i den forbindelse, oplever vi giver dem en helt anden livsduelighed end hvis de kun havde været sammen med neurodivergente børn. Det er sociale kompetencer man kun kan lære ved at være del af et socialt fællesskab
2. Børn med særlige behov og deres forældre har ofte brug for ekstra støtte, og det kan være en stor lettelse for familier at have alle deres børn i samme institution. Når søskende er i samme institution, opnås en bedre koordination af forældresamarbejdet, og familierne kan opretholde en mere sammenhængende og mindre stressende hverdag, hvilket understøtter børnenes trivsel. Den mulighed vil blive frataget de familier, hvis børn går i Lærkeredens basisgruppe.
3. Børn i basisgrupper har en bred variation af diagnoser og udviklingspotentiale. Denne diversitet kræver differentieret pædagogik og specifik støtte til det enkelte barn, som sjældent kan leveres i et alment tilbud. Basisgrupperne giver mulighed for at tilpasse indsatsen efter det enkelte barns behov, hvilket ikke er muligt i et alment tilbud. Vi syntes at den nye basisplads model er meget sort/hvid, da den lægger op til, at det enten er special eller almenbørnene, skal kunne fungere i. Vi er af den overbevisning, at mange af børnene i Lærkeredens basisgruppe, ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de blev placeret i specialinstitution.

Når børn med så forskellige behov bliver samlet på én institution, kan det skabe store udfordringer for personalet i forhold til at tilbyde den nødvendige individualiserede pædagogik. I en dagligdag, hvor børnene har så vidt forskellige behov, kan det være svært at finde balancen mellem at give de mest krævende børn den nødvendige opmærksomhed, samtidig med at de andre børn stadig får den støtte, de behøver for at trives og udvikle sig.

En af de væsentligste bekymringer ved at samle børn med vidt forskellige handicaps på specialinstitutioner er den store variation i børnenes kognitive niveau, sociale kompetencer og individuelle udfordringer. Hvis specialinstitutionerne skal rumme flere børn med et bredt spektrum af behov, risikerer vi at skabe et miljø, hvor de forskellige børns udvikling ikke kan understøttes på den måde, de har behov for.

Når børn med meget forskellige behov placeres sammen, kan det føre til frustration, misforståelser og manglende evne til at etablere meningsfulde sociale bånd, hvilket kan forværre børnenes udfordringer og hæmme deres udvikling.

Børn med vidtgående handicap – både kognitive, fysiske og emotionelle – har meget forskellige udviklingsbehov. For eksempel vil børn med intellektuelle handicap og børn med autismespektrumforstyrrelser have brug for meget forskellig støtte, både pædagogisk og følelsesmæssigt. Samtidig kan børn med sanseforstyrrelser have svært ved at være i et miljø med mange stimuli, mens børn med motoriske udfordringer måske har brug for øget fysisk støtte.

Vi er forundret over, at der i forslaget kun er lagt op til at bibeholde to specifikke basisgrupper. Vi mener at vores basisgruppe, som primært er børn med genafvigelse samt Downs syndrom er en helt særlig kategori af børn hvor udviklingspotentialer kan variere meget, og at de børn risikerer at få frataget deres udviklingspotentialer, hvis de bliver placeret i en specialinstitution. Vi har mange års erfaring og specialpædagogisk viden og har specialiseret os i udvikling og inklusion af netop denne gruppe af børn.

4. Vi har flere gange modtaget børn der først har været i alment tilbud og derefter er blevet visiteret til os. Det er vores oplevelse, at disse skift er svære både for forældre og børn. I disse tilfælde oplever vi børn som er præget af en stresset og presset hverdag, hvor der ikke har været tid og mulighed for at se børnenes initiativer og særlige behov. Vi oplever børnene er i mistrivsel uden tro på sig selv eller tillid til andre børn og voksne. De har behov for at lære nye strategier for at kunne indgå i sociale sammenhænge. Vi ser at det er af afgørende betydning, at børnene allerede fra start bliver visiteret til det rette tilbud. Vi mener, at den nye model for basispladser fratager en stor gruppe af børn deres mulighed for at komme i et tilbud der understøtter deres udvikling optimalt.

5. Forældre til børn med særlige behov har et behov for et tæt og kontinuerligt samarbejde med det pædagogiske personale, hvilket ikke altid er muligt i et alment tilbud. Vores erfaring har lært os, at et stærkt forældresamarbejde er afgørende for barnets udvikling. I basisgrupperne har personalet mulighed for at afsætte tid og ressourcer til en tættere dialog og samarbejde.

Vi har været i dialog med en institution på Frederiksberg som har 12 basispladser. Her har man forsøgt gennem en årrække at integrere børnene på almene stuer. Dette er de nu gået bort fra og har igen oprettet 2 basisgrupper med 6 børn på hver. Deres erfaring er at basisbørnene ikke fik den fornødne støtte i almentilbuddet. De oplevede at de timer der fulgte basisbarnet oftest blev brugt på at dække ind ved sygdom og lignende. Desuden var det en udfordring at forældrene til de neurotypiske børn stillede sig undrende overfor at der gik flere ressourcer til basisbørnene. Desuden var der ikke plads og ro til at de kunne trække sig, hvilket er en bekymring som vi deler.

Mange børn med særlige behov kan blive overvældet af stimuli og kræver mulighed for at trække sig tilbage, når de bliver følelsesmæssigt udfordrede. Dette er en fundamental nødvendighed for deres trivsel og udvikling, da det giver dem tid til at regulere deres nervesystem og følelser og til at genfinde roen. I et almindeligt tilbud vil børn med særlige behov ofte mangle et stille område, hvor de kan få ro, hvilket kan føre til yderligere stress og frustration, som kan påvirke deres sociale og kognitive udvikling negativt.

6. At integrere basisbørn i almene børnehavegrupper ændrer betingelserne for både børn og ansatte. De neurodivergente børn har behov for mere individuel opmærksomhed og

støtte, hvilket kan føre til øget uro og vanskeligheder med at skabe et roligt læringsmiljø for alle børn på stuen. Dette kan resultere i, at de pædagogiske mål ikke opfyldes for nogen af børnene.

For at rumme basisbørnene på almene stuer skal det pædagogiske personale klædes ordentligt på med efteruddannelse. Vi er bekymrede for en personaleflugt pga. de ændrede omstændigheder. Det kunne også resultere i at flere forældre vælger at hjemmetræne deres neurodivergente børn, hvilket er en dyr og efter vores mening ikke optimal løsning.

Det er vores overbevisning at for at sikre en optimal udvikling og trivsel for børn med særlige behov og deres familier er det nødvendigt at opretholde basisgrupperne. Basisgrupperne giver den nødvendige specialiserede støtte og skaber en ramme, der understøtter både børns individuelle udvikling og familiens behov for rådgivning, stabilitet og støtte.

Det er også afgørende at sikre, at den specialiserede viden og erfaring, der findes blandt personalet i basisgrupperne, ikke går tabt, da dette kan få vidtrækkende konsekvenser for kvaliteten af fremtidige tilbud.

Vi håber, at vores fagligt begrundede synspunkter vil blive taget i betragtning i den videre beslutningsproces.

Den Ny model for basispladser stemmer ikke overens med de mål og tiltag kommunen ellers har haft på dagsordenen om tidlig indsats, inklusion og omsorgsgrebet. Det ville være vores store ønske at man ville rådgive sig med praksisnært personale eller forældre når man laver sådanne radikale indgreb i disse familiers liv.

Vi savner dialog om hvordan der skabes de bedste forudsætninger og udviklingsbetingelser, så alle vores børn bliver set og mødt med både den Lille og Store hånd fra Børns Vilkår.

Til sidst må vi understrege at vi i personalegruppen har levet med uvished omkring vores ansættelse i snart halvandet år hvilket har resulteret i frustrationer, stress, bekymringer og manglende arbejdsglæde.

På vegne af personalet i Lærkeredens basisgruppe:

Signe Lillemark
Anne Hildebrandt
Sabrina Wael
Tine Kofoed
Sisse Bækesskov

Svarnr.: 10 Borger

Vejnavn: Degnemose Allé

Postnr. og by: 2700 Brønshøj

Høringssvar:

Høringssvar vedr. Ny model for basisgrupper i KBH's kommune

Vi ønsker at udtrykke vores bekymringer om at nedlægge basisgrupperne i Københavns Kommune af følgende fagligt funderede årsager:

1. Børn med særlige behov har stor fordel af at spejle sig i neurotypiske børn. Vores erfaring som basisgruppe gennem 30 år, har vist os hvor vigtigt det er med en lille tryk gruppe man kan trække sig tilbage i og finde ro og samle kræfter når man har deltaget i sociale aktiviteter med de neurotypiske børn. I en basisgruppe som vores har vi mulighed for at skabe et inkluderende fællesskab af neurotypiske og neurodivergente børn i et miljø, hvor de neurodivergente børn kan udvikle sociale kompetencer gennem observation og samspil med deres neurotypiske jævnaldrende. De erfaringer de gør sig i den forbindelse, oplever vi giver dem en helt anden livsduelighed end hvis de kun havde været sammen med

neurodivergente børn. Det er sociale kompetencer man kun kan lære ved at være del af et socialt fællesskab

2. Børn med særlige behov og deres forældre har ofte brug for ekstra støtte, og det kan være en stor lettelse for familier at have alle deres børn i samme institution. Når søskende er i samme institution, opnås en bedre koordination af forældresamarbejdet, og familierne kan opretholde en mere sammenhængende og mindre stressende hverdag, hvilket understøtter børnenes trivsel. Den mulighed vil blive frataget de familier, hvis børn går i Lærkeredens basisgruppe.

3. Børn i basisgrupper har en bred variation af diagnoser og udviklingspotentiale. Denne diversitet kræver differentieret pædagogik og specifik støtte til det enkelte barn, som sjældent kan leveres i et alment tilbud. Basisgrupperne giver mulighed for at tilpasse indsatsen efter det enkelte barns behov, hvilket ikke er muligt i et alment tilbud. Vi syntes at den nye basisplads model er meget sort/hvid, da den lægger op til, at det enten er special eller almenbørnene, skal kunne fungere i. Vi er af den overbevisning, at mange af børnene i Lærkeredens basisgruppe, ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de blev placeret i specialinstitution.

Når børn med så forskellige behov bliver samlet på én institution, kan det skabe store udfordringer for personalet i forhold til at tilbyde den nødvendige individualiserede pædagogik. I en dagligdag, hvor børnene har så vidt forskellige behov, kan det være svært at finde balancen mellem at give de mest krævende børn den nødvendige opmærksomhed, samtidig med at de andre børn stadig får den støtte, de behøver for at trives og udvikle sig.

En af de væsentligste bekymringer ved at samle børn med vidt forskellige handicaps på specialinstitutioner er den store variation i børnenes kognitive niveau, sociale kompetencer og individuelle udfordringer. Hvis specialinstitutionerne skal rumme flere børn med et bredt spektrum af behov, risikerer vi at skabe et miljø, hvor de forskellige børns udvikling ikke kan understøttes på den måde, de har behov for.

Når børn med meget forskellige behov placeres sammen, kan det føre til frustration, misforståelser og manglende evne til at etablere meningsfulde sociale bånd, hvilket kan forværre børnenes udfordringer og hæmme deres udvikling.

Børn med vidtgående handicap – både kognitive, fysiske og emotionelle – har meget forskellige udviklingsbehov. For eksempel vil børn med intellektuelle handicap og børn med autismespektrumforstyrrelser have brug for meget forskellig støtte, både pædagogisk og følelsesmæssigt. Samtidig kan børn med sanseforstyrrelser have svært ved at være i et miljø med mange stimuli, mens børn med motoriske udfordringer måske har brug for øget fysisk støtte.

Vi er forundret over, at der i forslaget kun er lagt op til at bibeholde to specifikke basisgrupper. Vi mener at vores basisgruppe, som primært er børn med genafvigelse samt Downs syndrom er en helt særlig kategori af børn hvor udviklingspotentialet kan variere meget, og at de børn risikerer at få frataget deres udviklingspotentiale, hvis de bliver placeret i en specialinstitution. Vi har mange års erfaring og specialpædagogisk viden og har specialiseret os i udvikling og inklusion af netop denne gruppe af børn.

4. Vi har flere gange modtaget børn der først har været i alment tilbud og derefter er blevet visiteret til os. Det er vores oplevelse, at disse skift er svære både for forældre og børn. I disse tilfælde oplever vi børn som er præget af en stresset og presset hverdag, hvor der ikke har været tid og mulighed for at se børnenes initiativer og særlige behov. Vi oplever børnene er i mistrivsel uden tro på sig selv eller tillid til andre børn og voksne. De har behov for at lære nye strategier for at kunne indgå i sociale sammenhænge. Vi ser at det er af afgørende betydning, at børnene allerede fra start bliver visiteret til det rette tilbud. Vi mener, at den nye model for basispladser fratager en stor gruppe af børn deres mulighed for at komme i et tilbud der understøtter deres udvikling optimalt.

5. Forældre til børn med særlige behov har et behov for et tæt og kontinuerligt samarbejde med det pædagogiske personale, hvilket ikke altid er muligt i et alment tilbud. Vores erfaring har lært os, at et stærkt forældresamarbejde er afgørende for barnets udvikling. I basisgrupperne har personalet mulighed for at afsætte tid og ressourcer til en tættere dialog og samarbejde.

Vi har været i dialog med en institution på Frederiksberg som har 12 basispladser. Her har man forsøgt gennem en årrække at integrere børnene på almene stuer. Dette er de nu gået bort fra og har igen oprettet 2 basisgrupper med 6 børn på hver. Deres erfaring er at basisbørnene ikke fik den fornødne støtte i almentilbuddet. De oplevede at de timer der fulgte basisbarnet oftest blev brugt på at dække ind ved sygdom og lignende. Desuden var det en udfordring at forældrene til de neurotypiske børn stillede sig undrende overfor at der gik flere ressourcer til basisbørnene. Desuden var der ikke plads og ro til at de kunne trække sig, hvilket er en bekymring som vi deler.

Mange børn med særlige behov kan blive overvældet af stimuli og kræver mulighed for at trække sig tilbage, når de bliver følelsesmæssigt udfordrede. Dette er en fundamental nødvendighed for deres trivsel og udvikling, da det giver dem tid til at regulere deres nervesystem og følelser og til at genfinde roen. I et almindeligt tilbud vil børn med særlige behov ofte mangle et stille område, hvor de kan få ro, hvilket kan føre til yderligere stress og frustration, som kan påvirke deres sociale og kognitive udvikling negativt.

6. At integrere basisbørn i almene børnehavegrupper ændrer betingelserne for både børn og ansatte. De neurodivergente børn har behov for mere individuel opmærksomhed og støtte, hvilket kan føre til øget uro og vanskeligheder med at skabe et roligt læringsmiljø for alle børn på stuen. Dette kan resultere i, at de pædagogiske mål ikke opfyldes for nogen af børnene.

For at rumme basisbørnene på almene stuer skal det pædagogiske personale klædes ordentligt på med efteruddannelse. Vi er bekymrede for en personaleflugt pga. de ændrede omstændigheder. Det kunne også resultere i at flere forældre vælger at hjemmetræne deres neurodivergente børn, hvilket er en dyr og efter vores mening ikke optimal løsning.

Det er vores overbevisning at for at sikre en optimal udvikling og trivsel for børn med særlige behov og deres familier er det nødvendigt at opretholde basisgrupperne. Basisgrupperne giver den nødvendige specialiserede støtte og skaber en ramme, der understøtter både børns individuelle udvikling og familiens behov for rådgivning, stabilitet og støtte. Det er også afgørende at sikre, at den specialiserede viden og erfaring, der findes blandt personalet i basisgrupperne, ikke går tabt, da dette kan få vidtrækkende konsekvenser for kvaliteten af fremtidige tilbud.

Vi håber, at vores fagligt begrundede synspunkter vil blive taget i betragtning i den videre beslutningsproces.

Den Ny model for basispladser stemmer ikke overens med de mål og tiltag kommunen ellers har haft på dagsordenen om tidlig indsats, inklusion og omsorgsgrebet. Det ville være vores store ønske at man ville rådgive sig med praksisnært personale eller forældre når man laver sådanne radikale indgreb i disse familiers liv.

Vi savner dialog om hvordan der skabes de bedste forudsætninger og udviklingsbetingelser, så alle vores børn bliver set og mødt med både den Lille og Store hånd fra Børns Vilkår.

Til sidst må vi understrege at vi i personalegruppen har levet med uvished omkring vores ansættelse i snart halvandet år hvilket har resulteret i frustrationer, stress, bekymringer og manglende arbejdsglæde.

På vegne af personalet i Lærkeredens basisgruppe:

Signe Lillemark
Anne Hildebrandt
Sabrina Wael
Tine Kofoed
Sisse Bækesskov
2

Svarnr.: 11 Borger

Vejnavn: Grækenlandsvej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Som pædagog i en almen børnehave må jeg udtrykke min bekymring. Vi får ofte indmeldt børn hvor det viser sig at disse børn har nogle udfordringer eller skal have iværksat særlige rammer for deltagelse i fællesskabet. Det kræver at der ofte går en voksen fra eller er meget opmærksom på det enkelte barn, da de skal følges tæt for at det kan indgå i fællesskabet uden at det går ud over barnet, der ofte bliver overstimuleret, eller de andre som står tilbage med ofte en eller ingen voksne i ydertimerne . De børn med andre behov end det almene har ofte gavn af at der i indretningen er steder hvor de kan trække sig og det er langt fra alle steder hvor det forefindes. Jeg er bekymret for at hverdagen bliver kaotisk og utryk for børn og voksne da vi hele tiden skal være på forkant og rammene kun vil være tilgode for barnet med særlige behov. I forhold til den i forvejen svære rekruttering af pædagoger til almen området, så vil endnu færre søge til området og manglen af dygtige pædagoger der brænder for faget, vil være endnu større.

Svarnr.: 12 På vegne af interesseorganisation eller borger De Fem Årstider

Høringssvar:

Høringssvar vedrørende ændring af dagtilbud for børn med særlige behov

Som forælder til et barn i en københavnsk daginstitution vil jeg gerne udtrykke bekymring over den foreslåede omlægning af de nuværende tilbud til børn med særlige behov. Ifølge forslaget vil basisgrupperne blive afviklet, og børn med behov for særlig støtte integreres i almindelige børnegrupper – uden at det følges af ekstra normering, specialiseret personale eller tilpassede rammer.

En sådan ændring risikerer at undergrave de pædagogiske betingelser for både børn med særlige behov og børn i almenområdet. Når børn, der har brug for struktur og støtte, ikke længere tilbydes et tilpasset miljø, øges risikoen for mistrivsel – både hos dem og i børnegruppen som helhed. Samtidig stilles der væsentligt højere krav til pædagogerne, uden at der følger flere ressourcer med.

Det er veldokumenteret, at inklusionsindsatser uden tilstrækkelig faglig og organisatorisk understøttelse kan føre til negative konsekvenser. Ifølge VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd – viser både danske og internationale studier, at manglende støtte i forbindelse med inklusion kan føre til lavere trivsel for børn, øget stress hos personale og svækket læringsmiljø (VIVE, 2021: Inklusion i dagtilbud – en forskningskortlægning).

Dette handler derfor ikke kun om børn med diagnoser. Det handler om kvaliteten af børnefællesskabet som helhed – og om at bevare det pædagogiske miljø, der skal understøtte alle børns udvikling og tryghed.

Jeg håber, Københavns Kommune vil genoverveje den foreslåede model og i stedet sikre, at inklusion sker med de nødvendige forudsætninger: kvalificerede medarbejdere, tilstrækkelige ressourcer og rammer, der tager højde for børns forskellige behov.

Med venlig hilsen
Ditte Dam Bangsund

Svarnr.: 13 Borger

Vejnavn: Bellahøjvej

Postnr. og by: 2720 Vanløse

Høringssvar:

En personlig fortælling om hvordan basisgruppen har haft en positiv forskel for vores datter

Asta og vores familie.

Et personligt skriv, for at støtte at basisgrupperne blive bevaret i dets nuværende form. Vores Asta har været så heldig at gå i basisgruppen i lærkereden i 4 år, siden hun fyldte to år. Vi forældre er overbevidste om, at det har været afgørende for vores datters trivsel at have sin hverdag i en basisgruppe.

Asta startede i en almen institution som andre børn med 12 børn og 2-3 voksne. På det tidspunkt var der opmærksomhed på, at Asta ikke udviklede sig alderssvarende, vi blev fulgt af en pædiater på Herlev hospital. Asta var aldrig mere end 2-3 timer i vuggestue, de kunne ikke putte hende (Asta har store søvnudfordringer og skal hjælpes meget til at sove). Samtidig var det svært at læse Asta og hun blev overstimuleret af alle de andre børn, hun lavede "mærkelig" lyde, som gjorde pædagogerne usikre.

Da Asta var 1 år og 3 måneder får hun diagnosen tetrasomi 18 p, en sjælden kromosom afvigelse. Vi forældre var ulykkelige og havde svært ved at vide, hvilket ben vi skulle stå på.

Asta blev vurderet af PPR og placeret i basisgruppen i Lærkereden. Heldigvis !

Asta blomstrede i basisgruppen, og man kunne hurtigt mærke at hun trives. Indkøringen gik godt, og ret hurtigt kunne Asta være der fra 09:00-15:00. Asta lærte at gå som 3 årig, og får en masse hjælp og støtte af de ekstra voksne hænder. Hun lærte samtidig tegn til tale, og har senere fået et basisk verbalt sprog.

Vi forældre blev mødt af et personale, som kunne rumme vores datter og se hendes kvaliteter samt potentiale, og vidste hvordan de skulle støtte op om hendes motoriske og verbale kommunikations udvikling. Dette på baggrund af deres faglige kompetencer.

Vi blev mødt af andre familier som vores, og kunne på trods af mange forskellige diagnoser spejle os i hinanden.

Asta blev storesøster, og lillebror går på en stue ved siden af hendes stue. Den glæde det er, at aflevere ens børn samme sted, med voksne der kender til vores familiesituation og kan hjælpe lillebror Otto med at sætte ord på de udfordringer der følger med, når man er i en familie, hvor storesøster har særlige behov – er uden tvivl uundværligt. Men vigtigst, at han kan se, at der er familier ligesom hans.

Asta får mulighed for at se andre neurotypiske børn og blive inkluderet og inspireret af de andre børns lege, når hun har overskud til det, hvilket er en kæmpe gave for hende og resten af familien.

Asta kan ikke inkluderes på en almen stue, hun vil simpelthen blive overstimuleret. Asta kan ikke sige fra og andre børn kan let skubbe til hende og overskide hendes grænser, hvis der ikke er en voksen til at være tæt i mindre miljøer – og "oversætte" for hende, når kommunikationen driller.

Asta ville være en af de mange børn, som ville starte i specialinstitution i stedet for at blive inkluderet på en anden stue. Specialinstitutionerne er sikkert også gode, men vi har svært ved at tro på, at det ville skabe samme trivsel for hende og resten af familien.

Vi håber som familie, at basisgrupperne vil blive bevaret, da den ramme med den faglige viden og vores datters mulighed for at blive skærmet, men samtidig få lov at være en del af den "virkelige" verden er givende og udviklende.

Vi tror på at, Astas muligheder for at lege med neurotypisk børn, på hendes præmisser, har været med til at motiverer hendes udvikling, både sprogligt og motorisk – ved at forsøge på at kopiere andre børns leg, i noget som hun syntes at de er dygtige til, samt blive forceret til at udvikle sit sprog, for at bedre kunne kommunikere med de neurotypiske børn, som kommer hen og leger – Det tror vi ikke ville ske på en specialinstitution.

Mvh Jesper Stender og Kristine Stender (samt resten af vores familie)

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 13: 20250522T08-03_Bevar basisgrupperne.odt

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 14

Slettet af bruger

Svarnr.: 15 Borger

Vejnavn: Nørre Alle

Postnr. og by: 2600 Glostrup

Høringssvar:

Høringssvar vedr. den nye basispladsmodel

Jeg ønsker at kommentere på de forslåede ændringer i forhold til basispladsmodellen i Københavns kommune. Jeg er leder i Lærkereden, en integreret institution i Brønshøj. Vi har en basisgruppe med 7 børn tilknyttet.

Først og fremmest er det min vurdering at indstillingen, som Børne- og ungdomsforvaltningen har taget stilling til, er meget lidt gennemskuelig – og den skaber forvirring og uro. Det er ikke tydeligt hvordan fremtiden vil se ud, hvis modellen besluttet endeligt i Børne- og ungeudvalget. Det skaber usikkerhed, både hos medarbejdere og hos forældrene til de børn vi har i vores basisgruppe i dag. Dette også selvom der står skrevet, at "Børn, der i dag har en basisplads, beholder pladsen resten af deres tid i dagtilbuddet, og generelt skal børn opleve så få skift som muligt". Hvordan ser det ud i praksis? Beholder vi børnene i den gruppe der er nu – indtil de starter i skole? Så vil der langsomt blive færre og færre børn på stuen – og medarbejdere? Hvad betyder det for kvaliteten i forhold til udvikling og læring, for de børn der pt. er yngst?

Jeg er klar over at vi arbejder med en frihedsdagsorden og jeg sætter stor pris på, at vi selv kan være med til at forme vores hverdag og virkelighed. Jeg ser god fornuft i de punkter i indstillingen, som vedr. økonomi og visitering til basispladserne. Det er begge områder, hvor det er min vurdering at det i nuværende model er meget kompliceret. Særligt i forhold til visitering til grupperne – som ofte har virket tilfældig, og ikke på barnets præmisser.

Men forholdet omkring at ændrer basisgrupper til integrerede pladser, virker ikke gennemtænkt – og jeg ser mange fremtidige problematikker. Jeg er klar over, at den oprindelige tanke med basispladserne har været noget andet end den virkelighed der er i dag – men som jeg ser det, "dækker vi et tydeligt behov" i Københavns kommune, vi har rent faktisk et tilbud til de børn, som ikke kan indgå i en almen vuggestue/børnehave og som heller ikke skal være i et specialtilbud. Og vi giver dem de udviklingsmuligheder de har krav på.

Det undrer mig, at Københavns kommune "vil arbejde denne vej", når vi ser nabokommuner og faktisk også institutioner i KK, som har gjort det modsatte – gået fra integrerede pladser til grupper, netop fordi det ikke fungerer med de integrerede pladser. Jeg frygter at vi om 10 år kigger tilbage – og finder ud af, at det ikke var den rigtige beslutning, og så har vi "tabt en masse børn" undervejs. Hvorfor i det hele taget pille ved noget, som så tydeligt virker?

Mulighed for udvikling og læring

I Lærkereden har vi 7 basispladser i en gruppe. Børnene på Hurlumhej, som stuen hedder, er primært børn med syndromer og genafvigelse. Det er børn som har brug for en høj grad af genkendelighed og gentagelser. De har ofte brug for mere ro i hverdagen, en høj grad af struktur og ofte er der brug for "en til en" kontakt med den voksne. Dette lader sig gøre i den ramme der er nu. Vi ser, at der er brug for en øget forældrekontakt – og der bruges tid på flere samtaler, både i hverdagen og i mere organiseret form. Det er en nødvendighed, da vi ofte oplever at have forældre som følelsesmæssigt kan være påvirket af deres barns situation.

Hurlumhej er en integreret del af Lærkereden – børnene deltager, på deres præmisser, i de fælles aktiviteter der er i huset – de er med på legepladsen, de deltager i fredagssang og de leger på gangen sammen med de andre børn. Her er der tale om vellykket inklusion, fordi det er på børnenes præmisser. Vi ser at børnene på Hurlumhej søger ud i fællesskabet, nogle knytter bånd til andre børn på de almene stuer og leger med dem på legepladsen, andre får besøg på egen stue – til leg i egen, tryk, base.

Men vi ser også, at vores børn ofte har brug for at trække sig tilbage til egen stue, når alt det andet bliver for voldsomt eller hvis der f.eks. bliver for meget larm. Det er altafgørende at de

har deres egen stue til dette – det er den trygge base.

I den nye model beskrives der, at basispladser fremadrettet skal være integrerede pladser på almene stuer. Det bekymrer mig, det bekymrer mine medarbejdere og det bekymrer vores forældre. De børn vi har på Hurlumhej vil ikke kunne indgå i så stort et fællesskab. Som beskrevet herover, så har de netop brug for deres egen trygge base, for overhovedet at kunne indgå i "store fællesskab". Når det lykkes i dag, er det fordi det fungerer som det er. Hvilke overvejelser er der, i forhold til de børn som i dag er i en basisgruppe – men som ikke vil kunne indgå på en almen stue. Skal vi forstå det sådan, at de så vil skulle på en specialinstitution? Er det så ikke netop at gå i modsatte retning i forhold til mangfoldige børnefællesskaber.

Økonomi og fremtid

De børn som vi modtager, med vidtgående handicap – både kognitivt, fysisk og emotionelt, har meget forskellige udviklingsbehov. Og vi ser netop inklusion der virker, hvor det lykkes at arbejde med udvikling og læring hos det enkelte barn – med mulighed for skolestart i en almen skole. Det er simpelthen ikke muligt, at vurderer det lille barn allerede ved institutionsstart – i forhold til mulig udvikling i fremtiden. Det er min klare overbevisning, at vores børn ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de sendes på specialinstitution.

Herudover undrer det mig, at man igennem hele denne proces har overset vores gruppe af børn. Jeg mener bestemt at vi kan sammenlignes med de to andre basisgrupper, som i forslaget får lov at eksisterer som grupper.

Det er mit indtryk at der fra forvaltningen side, er alt for stor fokus på at gøre børnene klar til almen skole – og i den iver, glemmer man at forholde sig til det enkelte barn. Vi sender børn til almen skole – de børn, som vi vurderer, vil kunne klare det. Men vi sender størstedelen af vores børn til kategori 4 skoler – fordi det er der deres udviklingsniveau ligger. De børn vi modtager, og senere sender til kategori 4 skoler, er udviklingsmæssigt meget forskellige steder – deres behov kan være vidt forskellige, hvorfor det ikke er ansvarligt at "skære alle over en kam", og sende dem på specialinstitutioner. Heller ikke selvom de senere i livet, skal på en kategori 4 skole. Vi får i øvrigt rigtig gode tilbagemeldinger i forhold til de børn vi sender på kategori 4 skolerne. Børnene er velfungerende og klarer sig rigtig godt socialt, måske faktisk bedre end sammenlignelige børn der kommer fra integrerede pladser/specialinstitutioner. Det er min klare overbevisning at det netop er fordi vi arbejder som vi gør. Og på den lange bane kan det få kæmpe betydning for hvordan de klarer sig i livet.

Jeg savner faktisk også, at man i denne debat helt generelt, ville have et større fokus på værdien i at være en del af et fællesskab, som ikke behøver at være "almindeligt". Alle fællesskaber tæller – også selvom man ikke går under en kategori vi kalder "almen", jeg fristes til at sige normal.

Herudover er det min forståelse, at der ikke følger økonomi med til specialinstitutionerne – det er os uforstående, hvordan det så skal lykkes. Jeg vil have en formodning om, at mange af vores familier (og andre lignende) ville vælge at hjemmetræne deres børn – simpelthen fordi de ikke ser et specialtilbud som en mulighed. Det er bestemt ikke en ønskværdig situation – og vil i sidste ende segregere børnene endnu mere (og fratage dem muligheden for fællesskaber), ligesom det økonomisk er en meget dyr "løsning" med hjemmetræning.

Usikker fremtid for medarbejdere og forringet kvalitet i dagtilbud

Jeg har som leder nu det seneste år kunne se mine medarbejdere i basisgruppen stå i en meget usikker situation jobmæssigt. Siden specialanalysen blev præsenteret, hvor der også var fokus på basispladserne. Det er under al kritik, at man som medarbejder i Københavns kommune skal stå i sådan en situation, så længe – med så stor usikkerhed om egen jobsikkerhed. Mine medarbejdere har ikke et ønske om at arbejde med basisbørn på integrerede pladser, det har de ikke – for vi ved, at vi ikke vil kunne tilbyde børnene det de har brug for og det de har krav på.

Vi ville gå med en konstant følelse af faglig utilstrækkelighed. Har man gjort sig overvejelser i forhold til dette, overvejelser om medarbejderflugt – både på basispladserne og på de

almene stuer – medarbejderne her, vil jo også opleve at deres job ændrer sig. Overvejer man, hvad det vil betyde for kvaliteten i de københavnske dagtilbud? I en tid, hvor det i forvejen er svært at rekruttere?

Jeg håber Børne- og ungeudvalget vil tage de høringssvar der kommer ind seriøst – og lytte til dem det berører mest. Det være sig medarbejdere, forældre og andre som er helt tæt på børnene. Jeg håber, man vil overveje hvor store konsekvenser dette kan have, hvis modellen som den ser ud i indstillingen, besluttet. Først og fremmest for børnene i de nuværende basisgrupper, men på længere sigt også i forhold til kvaliteten i vores dagtilbud – og dermed alle børn i Københavns kommune.

Med venlig hilsen
Lykke Løfqvist
Pædagogisk leder
Lærkereden

Svarnr.: 16 Borger

Vejnavn: Vanløse Allé

Postnr. og by: 2720 Vanløse

Høringssvar:

Høringssvar jævnfør ny Model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Vi skriver høringssvar på denne ny model for basispladser, da vi er pædagoger i en basisgruppe i kommunen. Der er flere dele af den nye model vi ikke ser fungere i realiteten, og som vi rent faktisk er chokerede over at se som en del af den hverdag handicappede børn i Københavns kommune skal befinde sig i.

1. Grupperne der før kunne skærme børnene overgår nu til inkluderede pladser på almenstuer. Eftersom størstedelen af børnene i basisgrupper er børn med Autismespektrum forstyrrelser, ADHD, Angst og lignende, ville det være en katastrofe at sende dem ind i en stor børnegruppe med alt den medfølgende støj, lugt, bevægelse og storm af sanseindtryk de her oplever. Børnene kan kun tage disse ind i små doser ad gangen uden at blive overstimulerede og få udadreagerende adfærd og nedsmeltninger. Denne adfærd påvirker så de andre børn, der hurtigt kommer i dårlig trivsel grundet de uforudsigelige situationer der opstår i deres nærhed. De handicappede børn udvikler typisk belastningsreaktioner som gør at de ikke kan komme afsted i daginstitution. Herefter kommer så den økonomiske konsekvens for kommunen i form af øgede udgifter til forældrene til Tabt arbejdsfortjeneste, aflastning, medicin og merudgifter.

Vi har gentagende gange modtaget børn fra inkluderede pladser på almenstuer. Som tidligere har været ekskluderet i almeninstitutioner, fordi personalet ikke havde ressourcer eller viden til at møde dem. De blev overladt til sig selv og måtte "fylde så lidt som muligt". Hos os har de fået ro på deres nervesystem, er blevet modtagelige overfor krav, og er nu en del af et trygt fællesskab, hvor de bliver set, hørt og respekteret.

2. Børnegruppens faktiske støttebehov, og tvivl om fremtidig målgruppe. Med udgangspunkt i de børn, der p.t. er visiteret til vores basisgruppe, viser de tydeligt, at deres støttebehov ikke alene handler om øget bemanning, men kræver reel afskærmning, autisme- og Low Arousel pædagogik- herunder visuel støtte, tydelig struktur, forudsigelighed og individuel guidning. Det er svært for en gruppe almen-børn at skrue helt ned for deres lyd, bevægelse og leg – deres frihed- for at imødekomme den særlige ro det kræver for et barn med et overstimuleret nervesystem, at kunne udvikle sig i. Vi stiller derfor spørgsmålstejn ved, om det fremover vil være en anden type børn der visiteres til basispladser. Hvis det er tilfældet, er det nødvendigt at få tydeliggjort, hvilken brugergruppe kommunen fremadrettet forestiller sig basispladserne skal rumme – og hvad det betyder for de børn, som har de mere omfattende behov, vi beskriver ovenfor.

3. Hvis basisplads-institutionen falder i kvalitet, skal basispladserne flyttes (evt. midlertidigt) til anden institution. Dette vil give endnu et skift for de handicappede børn der i allerhøjeste grad ikke kan tåle skift. Vi har børn der øver sig i seks måneder bare på at komme med i fællesrummet! Vi tænker også på hvordan man sikrer den pædagogiske kvalitet ikke lige svinger i influenzasæsonen, hvor børn og voksne er hjemme med sygdom i lange perioder?

4. Det overordnede mål beskrives således: "Børn, der har gået i basispladser, skal starte i en almen skole". Dette har hele tiden været målet for basispladser, det er også godt for de børn der kan. Men det er ikke alle der kan. Derfor ser vi en øget andel af børn og unge der lider af skolevægring, og igen med øgede udgifter til følge til forældre til tabt arbejdsfortjeneste og lignende.

5. "Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer". Da vi i de københavnske basisgrupper i forvejen modtager børn der ville passe bedre i specialinstitutioner, kan vi ikke følge tanken om ikke at kunne sende de mest handicappede børn videre i de specialiserede tilbud de ville trives i. Vi modtager flere børn der af Supporten anbefales en-til-en støtte. Det har vi ikke nok hænder til. Udover dette ville sværere handicap give øgede udgifter til hjælpemidler og særlige krav til indretning, legetøj og arbejdsmiljø for børn og voksne.

6. "En basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitutionen og almen skole". Dette har hele tiden været en del af basispladsmodellen. Vi ønsker bare at gøre opmærksom på at ikke alle børn kan klare dette ryk. Dette punkt kan være et mål, men ikke en præmis. Der findes ikke videnskabelig evidens for at handicap hos børn forsvinder op til skolealderen.

Sluttelig vil vi bede jer om at erindre Dagtilbudsloven § 4, stk. 2. "Kommunalbestyrelsen skal sikre, at børn og unge under 18 år, der har behov for støtte i et dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. for at kunne trives og udvikle sig, tilbydes en sådan støtte i tilbuddet."

Vi ser ikke den nye model med inkluderede basispladser som en mulighed for de handicappede børn at trives og udvikle sig i. Udvikling sker i et roligt nervesystem, der ikke er overbelastet af ydre sansestimuli. Vi lykkes med opgaven i vores basisgruppe fordi vi kan arbejde i et roligt miljø. Vi har også et børnefællesskab, selv om det måske ikke er så stort, så er det et fællesskab for disse børn, og vi ser det ikke som et "forkert fællesskab". Dette fællesskab rummer de store personligheder og alt det sjove, og varme der er i disse børn, der her oplever sig værdifulde i det mangfoldige fællesskab. Vi står sammen.

Med stor forhåbning om at I vil tage os, som pædagoger, alvorligt. Vi er sammen med børnene hver dag, og tænker vores erfaring er vigtig vidensdeling.

Mvh. personalet på Rubinen, Mosaikken.

Svarnr.: 17 Borger

Vejnavn: Henrik Rungs Gade

Postnr. og by: 2200 København N

Høringssvar:

Høringssvar vedr. Ny model for basisgrupper i KBH's kommune

Vi ønsker at udtrykke vores bekymringer om at nedlægge basisgrupperne i Københavns Kommune af følgende fagligt funderede årsager:

1. Børn med særlige behov har stor fordel af at spejle sig i neurotypiske børn. Vores erfaring som basisgruppe gennem 30 år, har vist os hvor vigtigt det er med en lille tryk gruppe man

kan trække sig tilbage i og finde ro og samle kræfter når man har deltaget i sociale aktiviteter med de neurotypiske børn. I en basisgruppe som vores har vi mulighed for at skabe et inkluderende fællesskab af neurotypiske og neurodivergente børn i et miljø, hvor de neurodivergente børn kan udvikle sociale kompetencer gennem observation og samspil med deres neurotypiske jævnaldrende. De erfaringer de gør sig i den forbindelse, oplever vi giver dem en helt anden livsduelighed end hvis de kun havde været sammen med neurodivergente børn. Det er sociale kompetencer man kun kan lære ved at være del af et socialt fællesskab

2. Børn med særlige behov og deres forældre har ofte brug for ekstra støtte, og det kan være en stor lettelse for familier at have alle deres børn i samme institution. Når søskende er i samme institution, opnås en bedre koordination af forældresamarbejdet, og familierne kan opretholde en mere sammenhængende og mindre stressende hverdag, hvilket understøtter børnenes trivsel. Den mulighed vil blive frataget de familier, hvis børn går i Lærkeredens basisgruppe.

3. Børn i basisgrupper har en bred variation af diagnoser og udviklingspotentiale. Denne diversitet kræver differentieret pædagogik og specifik støtte til det enkelte barn, som sjældent kan leveres i et alment tilbud. Basisgrupperne giver mulighed for at tilpasse indsatsen efter det enkelte barns behov, hvilket ikke er muligt i et alment tilbud. Vi syntes at den nye basisplads model er meget sort/hvid, da den lægger op til, at det enten er special eller almenbørnene, skal kunne fungere i. Vi er af den overbevisning, at mange af børnene i Lærkeredens basisgruppe, ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de blev placeret i specialinstitution.

Når børn med så forskellige behov bliver samlet på én institution, kan det skabe store udfordringer for personalet i forhold til at tilbyde den nødvendige individualiserede pædagogik. I en dagligdag, hvor børnene har så vidt forskellige behov, kan det være svært at finde balancen mellem at give de mest krævende børn den nødvendige opmærksomhed, samtidig med at de andre børn stadig får den støtte, de behøver for at trives og udvikle sig.

En af de væsentligste bekymringer ved at samle børn med vidt forskellige handicaps på specialinstitutioner er den store variation i børnenes kognitive niveau, sociale kompetencer og individuelle udfordringer. Hvis specialinstitutionerne skal rumme flere børn med et bredt spektrum af behov, risikerer vi at skabe et miljø, hvor de forskellige børns udvikling ikke kan understøttes på den måde, de har behov for.

Når børn med meget forskellige behov placeres sammen, kan det føre til frustration, misforståelser og manglende evne til at etablere meningsfulde sociale bånd, hvilket kan forværre børnenes udfordringer og hæmme deres udvikling.

Børn med vidtgående handicap – både kognitive, fysiske og emotionelle – har meget forskellige udviklingsbehov. For eksempel vil børn med intellektuelle handicap og børn med autismespektrumforstyrrelser have brug for meget forskellig støtte, både pædagogisk og følelsesmæssigt. Samtidig kan børn med sanseforstyrrelser have svært ved at være i et miljø med mange stimuli, mens børn med motoriske udfordringer måske har brug for øget fysisk støtte.

Vi er forundret over, at der i forslaget kun er lagt op til at bibeholde to specifikke basisgrupper. Vi mener at vores basisgruppe, som primært er børn med genafvigelse samt Downs syndrom er en helt særlig kategori af børn hvor udviklingspotentialet kan variere meget, og at de børn risikerer at få frataget deres udviklingspotentiale, hvis de bliver placeret i en specialinstitution. Vi har mange års erfaring og specialpædagogisk viden og har specialiseret os i udvikling og inklusion af netop denne gruppe af børn.

4. Vi har flere gange modtaget børn der først har været i alment tilbud og derefter er blevet visiteret til os. Det er vores oplevelse, at disse skift er svære både for forældre og børn. I disse tilfælde oplever vi børn som er præget af en stresset og presset hverdag, hvor der ikke har været tid og mulighed for at se børnenes initiativer og særlige behov. Vi oplever børnene er i mistrivsel uden tro på sig selv eller tillid til andre børn og voksne. De har behov for at lære nye strategier for at kunne indgå i sociale sammenhænge. Vi ser at det er af afgørende betydning, at børnene allerede fra start bliver visiteret til det rette tilbud. Vi mener, at den nye model for basispladser fratager en stor gruppe af børn deres mulighed for at komme i et

tilbud der understøtter deres udvikling optimalt.

5. Forældre til børn med særlige behov har et behov for et tæt og kontinuerligt samarbejde med det pædagogiske personale, hvilket ikke altid er muligt i et alment tilbud. Vores erfaring har lært os, at et stærkt forældresamarbejde er afgørende for barnets udvikling. I basisgrupperne har personalet mulighed for at afsætte tid og ressourcer til en tættere dialog og samarbejde.

Vi har været i dialog med en institution på Frederiksberg som har 12 basispladser. Her har man forsøgt gennem en årrække at integrere børnene på almene stuer. Dette er de nu gået bort fra og har igen oprettet 2 basisgrupper med 6 børn på hver. Deres erfaring er at basisbørnene ikke fik den fornødne støtte i almentilbuddet. De oplevede at de timer der fulgte basisbarnet oftest blev brugt på at dække ind ved sygdom og lignende. Desuden var det en udfordring at forældrene til de neurotypiske børn stillede sig undrende overfor at der gik flere ressourcer til basisbørnene. Desuden var der ikke plads og ro til at de kunne trække sig, hvilket er en bekymring som vi deler.

Mange børn med særlige behov kan blive overvældet af stimuli og kræver mulighed for at trække sig tilbage, når de bliver følelsesmæssigt udfordrede. Dette er en fundamental nødvendighed for deres trivsel og udvikling, da det giver dem tid til at regulere deres nervesystem og følelser og til at genfinde roen. I et almindeligt tilbud vil børn med særlige behov ofte mangle et stille område, hvor de kan få ro, hvilket kan føre til yderligere stress og frustration, som kan påvirke deres sociale og kognitive udvikling negativt.

6. At integrere basisbørn i almene børnehavegrupper ændrer betingelserne for både børn og ansatte. De neurodivergente børn har behov for mere individuel opmærksomhed og støtte, hvilket kan føre til øget uro og vanskeligheder med at skabe et roligt læringsmiljø for alle børn på stuen. Dette kan resultere i, at de pædagogiske mål ikke opfyldes for nogen af børnene.

For at rumme basisbørnene på almene stuer skal det pædagogiske personale klædes ordentligt på med efteruddannelse. Vi er bekymrede for en personaleflugt pga. de ændrede omstændigheder. Det kunne også resultere i at flere forældre vælger at hjemmetræne deres neurodivergente børn, hvilket er en dyr og efter vores mening ikke optimal løsning.

Det er vores overbevisning at for at sikre en optimal udvikling og trivsel for børn med særlige behov og deres familier er det nødvendigt at opretholde basisgrupperne. Basisgrupperne giver den nødvendige specialiserede støtte og skaber en ramme, der understøtter både børns individuelle udvikling og familiens behov for rådgivning, stabilitet og støtte.

Det er også afgørende at sikre, at den specialiserede viden og erfaring, der findes blandt personalet i basisgrupperne, ikke går tabt, da dette kan få vidtrækkende konsekvenser for kvaliteten af fremtidige tilbud.

Vi håber, at vores fagligt begrundede synspunkter vil blive taget i betragtning i den videre beslutningsproces.

Den Ny model for basispladser stemmer ikke overens med de mål og tiltag kommunen ellers har haft på dagsordenen om tidlig indsats, inklusion og omsorgsgrebet. Det ville være vores store ønske at man ville rådgive sig med praksisnært personale eller forældre når man laver sådanne radikale indgreb i disse familiers liv.

Vi savner dialog om hvordan der skabes de bedste forudsætninger og udviklingsbetingelser, så alle vores børn bliver set og mødt med både den Lille og Store hånd fra Børns Vilkår.

Til sidst må vi understrege at vi i personalegruppen har levet med uvished omkring vores ansættelse i snart halvandet år hvilket har resulteret i frustrationer, stress, bekymringer og manglende arbejdsglæde.

På vegne af personalet i Lærkeredens basisgruppe:

Signe Lillemark
Anne Hildebrandt
Sabrina Wael
Tine Kofoed

Svarnr.: 18 Borger

Vejnavn: Wibrandtsvej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Inklusion inklusion inklusion.

Jeg forstår ikke I kan blive ved med at forsvare disse beslutninger hvor børnene og de ansatte i institutionerne er taberne. Hvis jeres begrundelser for inklusion var faglig, baseret på evidens, forskning ect så kunne vi ha en dialog om hvordan institutionerne skulle se ud. Se på vores samfund det sidste årti, se hvor mange flere børn der er i mistrivsel og skoleværing, det er samfundet skyld med alle de sparerundter, manglende udvikling i en moderne skole der tager højde for børn forskellighed - jeg kunne blive ved, men hvad får jer til at vågne op??? Er der overhovedet nogen der tænker over de samfundsmæssige konsekvenser det også har på lang sigt??? Flere kriminelle, flere uden uddannelser, en psykiatri der ligger mere vandret end nu, manglende tro på velfærdssamfundet, autoriteter og meget meget mere. I skubber velfærdsbegrebet længere og længere ud/væk og det kommer ikke tilbage af sig selv

Svarnr.: 19 Borger

Vejnavn: Gullandsgade

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Det er fuldstændig ude i hampen at lukke basispladser. De børn som har fået tildelt en basisplads, har fået tildelt af en grund. Det er ikke alle børn det gavner at gå i en almindelig børnehave. Hverken for selve barnet eller for resten af børnegruppen. Bevar basispladserne og find besparelserne et andet sted.

Svarnr.: 20 Borger

Vejnavn: Gadelandet

Postnr. og by: 2700 Brønshøj

Høringssvar:

Høringssvar: Model for basispladser i Københavns dagtilbud
Af Sascha Stær, pædagogisk leder, Haven - Brønshøj-Husum

Resumé

Vi støtter formålet med at styrke tidlig indsats, skabe en smidigere adgang til basispladser og sikre økonomisk stabilitet for institutionerne. Samtidig vil vi gerne gøre opmærksom på nogle vigtige bekymringer og erfaringer fra praksis. Vi ser en risiko for, at forslaget kan svække de støttestrukturer, der netop gør det muligt at lykkes med børn i særligt sårbare positioner. Vi opfordrer derfor til, at modellen rummer fleksibilitet i organiseringen og tager udgangspunkt i børnenes konkrete behov.

Inklusion kræver differentiering

Inklusion handler ikke om, at alle børn skal være i samme børnegruppe hele dagen. Det handler om, at alle børn får mulighed for at være en del af et meningsfuldt fællesskab - hvor de oplever tryghed, tilhør, og mulighed for udvikling. Mange børn på basisplads har brug for skærmede rammer, struktur og mulighed for at trække sig - særligt i perioder med overstimulering eller lav trivsel.

Vores erfaring i Haven viser, at en fast struktur i form af en særskilt basisgruppe gør det muligt at støtte børnenes deltagelse fleksibelt. Vi tilpasser hverdagen efter deres dagsform

og nærmeste udviklingszone – nogle dage med deltagelse i vuggestuefællesskabet, andre dage med børnehavebørn, afhængigt af barnets behov. Det er en pædagogisk frihed og faglig vurdering, vi ikke bør miste.

Det handler ikke om antal – men om mulighed

Børn på basispladser har ofte udviklingsmæssige forsinkelser og befinder sig ikke nødvendigvis på samme kognitive niveau som deres jævnaldrende. I en børnegruppe på 15–17 børn kan det være svært at skabe tilstrækkelig ro og overskuelighed, hvis barnet har behov for mere guidning og færre forstyrrelser.

I perioder, hvor vi tidligere havde integrerede basispladser på almenstuerne, oplevede vi markant mere uro og en øget belastning både for børn og personale. Efter omstruktureringen til en selvstændig basisgruppe er dette vendt – og vi har ikke haft én eneste magtanvendelse siden da. Det er et konkret og tydeligt tegn på, at rammerne nu passer bedre til børnenes behov.

Faglig viden og praksiserfaring bør danne grundlag for fleksibilitet

Vi ved fra både egne og kollegiale erfaringer, at institutioner, der i dag har fuldt integrerede basispladser, i stigende grad oplever at måtte revisitere børn, fordi de ikke trives i den integrerede ramme. Disse børn har brug for mere afskærmning og tydelig struktur, som ikke kan imødekommes i et almindeligt børnehavemiljø – men som basisgrupper i højere grad kan tilbyde.

Det vidner om noget grundlæggende: Alle børn er forskellige – derfor har de også brug for forskellige rammer og miljøer. At sikre børns trivsel og udvikling kræver fleksible løsninger, der kan tilpasses barnets individuelle behov. Det kræver fagligt handlerum.

Et fagligt miljø med fleksible løsninger

Vi mener, at kvalitet i arbejdet med basispladser handler om faglighed, erfaring og evnen til at tilpasse sig børns behov – ikke om at alle institutioner skal organiseres ens. I Haven har vi en stabil personalegruppe med stor erfaring inden for specialpædagogik og et stærkt samarbejde på tværs af huset. Det giver os mulighed for at reagere hurtigt og fagligt kvalificeret på børns trivsel – også når hverdagen er kompleks.

Anbefalinger

Vi anbefaler:

1. At ikke alle basispladser integreres i almenstuer, men at der bevares mulighed for særskilte basisgrupper, hvor det bedst tilgodeser børns behov.
2. At organiseringen af basispladser fortsat sker med udgangspunkt i det enkelte barns udvikling, trivsel og støttebehov – ikke i en standardmodel.
3. At der værnes om den faglige frihed til at skabe fleksible løsninger, som i praksis fremmer reel inklusion og trivsel.

Afslutning

Vi anerkender intentionen om at styrke mangfoldige børnefællesskaber og sikre, at børn med særlige behov får en god overgang til skole. Men dette mål nås bedst gennem fleksible, pædagogisk funderede løsninger – ikke ved at ensrette rammerne. Når noget virker, skal vi styrke det – ikke afvikle det.

Svarnr.: 21 Borger

Vejnavn: Landgildevej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Til alle ansvarlige beslutningstagere.

Det er med stor bekymring at jeg læser nærværende forslag. En så markant forringelse, i

forhold til det nuværende tilbud til de børn og forældre der har behov for særlig støtte, er under al kritik!

Det er nærliggende at lave en sammenligning med "Inklusionsreformen" på folkeskoleområdet, hvor implementeringen udviklede sig til en regulær skandale.

Børnegruppen tabte stort på øget uro i klasserummet, og de specialpædagogiske kompetencer forsvandt fra skolerne.

At man overhovedet kan overveje en lignende manøvre på institutionsområdet er rystende læsning. Børnene i basisplads-ordningen slås med alvorlige psyko-sociale problemstillinger, som der umuligt kan tages tilstrækkeligt hensyn til på en ordinær stue. Det forventelige resultat, skulle forslaget gennemføres, vil være øget mistrivsel hos de helt små børn. Det vil have negative konsekvenser for børnenes udvikling, der efterfølgende skal håndteres i skolen, samt endnu vigtigere – en rigtig dårlig start på børnelivet for hele børnegruppen.

Svarnr.: 22

Slettet af bruger

Svarnr.: 23 På vegne af interesseorganisation eller borger Lev København

Høringssvar:

Høringssvar vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud

Tak for at vi må afgive høringssvar

LEV København mener, at integration og tidlig indsats er en god tilgang til skoler og dagtilbud.

Vi har en række kommentarer til forslaget.

Målgrupper: De grupper af børn, som der skal tages særligt hensyn til, mener vi skal udvides, f.eks. også til børn med udviklingshandicap.

Børn med udviklingshandicap har ofte også andre handicap ud over udviklingshandicappet, f.eks. epilepsi eller hjertesygdomme. Generelt er det for nødvendigt for at børn med udviklingshandicap at få lov til at udvikle sig i deres eget tempo, have mulighed for at udvikle venskaber og sociale relationer med ligestillede og have en tilrettelagt hverdag, der tilgodeser deres behov for en passende blanding af aktivitet, ro og udfordringer.

Ang. succeskriterier for indsatsen. I oplægget står der ikke noget om indsatsens succeskriterier eller hvilke forskelle forvaltningen ønsker at se. Det mener LEV København skal stå tydeligt, bl.a. med henblik på evaluering.

Definition af begreber. LEV København har brug for, at modellen for basispladser definerer følgende begreber - "høj kvalitet" og "markører på dalende kvalitet". Hvis disse to begreber ikke defineres, overlades det til skøn på de enkelte tilbud.

Kriterier for vurdering. Modellen beskriver ikke - situationen med at et barn, der skal skifte tilbud. LEV København har brug at det præciseres, hvem vurderer barnets behov. Desuden skal det også være tydeligt, hvordan forældrene inddrages i processen og hvilke klage muligheder de har.

Ang. faglig viden - LEV København mener at oplægget skal præcisere, hvordan personalet får den nødvendige faglige viden på det enkelte tilbud og hvordan videndeling og ajourføring af faglig viden vil finde sted.

Ang. evaluering af ændringerne og indsatsen. LEV København foreslår, at oplægget skal indeholde forslag til evaluering af indsatsen, og at det skal fremgå af oplægget hvad succes kriterierne er - på kort og længere sigt. Desuden skal der stå, hvem der varetager evalueringen og at personale og pårørende skal inddrages i evalueringen.

Vi mener derfor, at der forsat er behov for basisgrupper for børn med forskellige særlige behov.

Med venlig hilsen
LEV København / Per Jonasson og Hanne Berner

per@valby.eu

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 23: 20250525T11-39_Hoeringssvar basicgruppe maj 25 endeligt.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 24 På vegne af interesseorganisation eller borger NBS3 Det selvejende netværk Muffen

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

I det selvejende Netværk Muffen ser vi med bekymring på København Kommunes forslag om en ny model for basispladser.

Intentionen ved at omlægge strukturen for basispladser er forståelig, hvis man mener, at den nuværende model ikke fungerer. Vi mener dog, at faldgruberne i den nye model er så store, at det vil gå ud over børnenes trivsel og udvikling. Samtidig ser vi en model, der for at skulle virke, kommer til at skulle anvende et økonomisk råderum for at kunne virke. Dette er der ikke budgetteret med, og derfor skaber det i sig selv også en bekymring.

Vi er enige i, at også børn i basispladser skal sikres dagtilbud med høj kvalitet og gode fysiske rammer. Vi anerkender, at de børn, der kan, og for hvem, det giver de bedste udviklingsmuligheder, skal være en del af almenmiljøet. Denne præmis passer dog langt fra på alle børn i basispladser, og giver ikke plads til den mangfoldighed, som kommunen ellers har været optaget i "Mangfoldige Børnefællesskaber".

I øvrigt antager vi, at Københavns Kommune har for øje, at høj kvalitet hænger sammen med en høj pædagogandel – det gælder ikke mindst i arbejdet med børn i basispladser.

Vi udfolder vores bekymringer nedenfor i henhold til punkter i forslaget.

Basispladser skal integreres på de almene stuer

Vi forstår intentionen bag forslaget om, at børn med særlige behov – ligesom alle andre børn – spejler sig i andre børn, og at man pædagogisk skal sigte efter, at børnene med den rette hjælp kommer ud i det almene miljø. Men det er et misforstået sigte.

Langt fra alle børn med særlige behov trives i det store børnefællesskab – og det er oftest årsagen til, at der ansøges om basisplads til nogle børn. Deres nervesystemer er på overarbejde i det store børnefællesskab, og det går ud over deres trivsel og udvikling. De almene miljøer er ikke indrettet til, at grupperne kan blive små nok til, at børn med fx emotionelle og sociale udfordringer kan være i dem. Derfor er det vigtigt at bevare muligheden for, at børn i basispladser kan forholde sig til en lille primærgruppe, og det almene miljø kan vælges til og fra i det omfang, barnet kan rumme det.

Vi er modstandere af enkeltintegration for alle, men HVIS det alligevel besluttes, at børnene skal enkeltintegreres, er det vigtigt, at størrelsen på de enkelte almengrupper reduceres væsentligt, og økonomien hertil følger med, da det ellers også vil skabe uro og stress både hos barnet i basisplads og den resterende børnegruppe.

Almenpladser det sidste år

Forslaget om, at børn i basispladser kommer til at overgå til en almen plads i institutionen det sidste år inden skole, finder vi dybt bekymrende og ikke til barnets bedste – tværtimod.

Børn med særlige udfordringer kommer ikke automatisk til at trives i et alment miljø året inden skolestart. Det er dette år, hvor børnene virkelig skal udvikle sig og blive parate til skole. I børnehaven skal de forholde sig meget mere til deres jævnaldrende i bl.a. førskolegrupper,

deltage i overgangsaktiviteter til skolerne, og der sker generelt en masse nyt for børnene. Det er lige præcis noget af det, som mange børn i basispladser bliver udfordrede på og har brug for hjælp til at håndtere. Det er derfor yderst bekymrende, at man vil lukke ned for de ekstra ressourcer i så afgørende en periode for børnenes udvikling.

Vi anerkender, at man kan tage en revurdering af barnets behov, og hvordan det trives, mens det er i basisplads. Vi forstår, at intentionen er, at indsatsen skal starte tidligere, så børnene kommer tidligere på basisplads end nu. For nogle kan det måske betyde, at de kan overgå til en almen plads inden afslutningen af deres børnehavetid, men det kommer ikke til at gælde for alle. Forslaget vil derfor generere en merudgift, som der ikke er kalkuleret med i den nye model.

Et andet aspekt i dette punkt er, at trivslen for den resterende børnegruppe vil blive presset. De fleste dagtilbud i dag oplever, hvordan børn i en almen gruppe reagerer, når vi har et barn med en udfordrende adfærd, som vi ikke formår at ramme tilstrækkeligt ind. Børnene omkring bliver stressede, ængstelige og trækker sig fra børnefællesskabet. Det sker især, når vi har børn med en uforudsigelig adfærd, de vælges fra, og mærke meget hurtigt en følelse af anderledeshed og det går ud over deres selvværd.

Endnu en pointe ift. udslusning til almene pladser er, at normeringen ikke hænger sammen. Har man fx 3 basisbørn, der rammer skolealderen samtidig, og man i forvejen har fyldt sine børnehavetilbud op, så får man en overbelægning på 3 børn, der formentligt stadig har særlige udfordringer oveni, at man skal indkøre nye basisbørn. Det er en udvanding af normeringen og til ingen børns bedste. Alternativet vil være at køre med tomme pladser, og det tåler institutionernes, i forvejen, skrabede økonomi ikke. Herudover ved vi, at antallet af børn med særlige behov er stigende, mens antallet af basispladser forbliver uændret. Det kommer til at skabe et pres, der breder sig i de almene grupper, hvor særlige behov så også opstår. En overnormering som den i forslaget vil således i den grad gå ud over kvaliteten.

Basis-institutionerne kan ikke vælge til

Som forslaget ser ud nu, kan institutionerne ikke sige nej til et basisbarn. Dette skaber bekymring for, hvordan basisinstitutionerne kommer til at fungere.

Børns særlige behov er mangeartede, og nogle gange har sammensætningerne i børnegrupperne stor betydning for børnenes udviklingsmuligheder. Det kan være svært at imødekomme et basisbarns behov i den børnegruppe, man har på et givent tidspunkt, og i sådanne tilfælde kan det være i barnets bedste, at der tilbydes et andet tilbud. Denne beslutning bør træffes af dem, der har indsigt i den enkelte institutions situation samt barnets, nemlig ledelsen og pædagogerne.

Der er pt flere basisinstitutioner, som har dygtiggjort sig i forskellige typer børn med særlige behov. De ligger inde med specialviden og erfaring, som vi risikerer, ikke bliver anvendt til fulde, hvis alle basisinstitutioner skal tage alle typer børn.

Andre bekymringer

Uklarhed omkring fremadrettet visitation til basispladser i området

- Der er en usikkerhed omkring objektiviteten i fordelingen af pladser. Bliver alle børn i hele kommunen vurderet objektivt og ens ift. behov for en basisplads?
- Hvad betyder den lokale visitation, hvis der er mange børn i ét område? Bliver børnene fordelt jævnt i kommunen, eller må flere basisbørn blive i de almene dagtilbud i nogle områder?
- Der er flere eksempler på, at børn fejlvisiteres til en basisplads, selvom behovet er til en specialplads. En sådan fejl kan opdages, hvis institutionerne behandler ansøgningerne og tager stilling til, hvilke behov de enkelte børn kommer med, og hvordan der skal arbejdes med dem. Hvis man ikke får lov til at stilling til ansøgningerne, og der endnu ikke er en model for, hvordan anvisningen kommer til at fungere, er vores bekymring, at flere børn lander det forkerte sted fra start og ikke får den rette hjælp.

Pædagoger i basispladser som lokal vidensbank

Det lyder som en fin idé på papiret, at pædagoger i basisinstitutioner skal fungere som lokal vidensbank. Det er dog uklart, hvordan det skal fungere i praksis. Vi har vendt flere scenarier, og kan ikke se, hvordan det skal komme til at fungere, og det skaber følgende spørgsmål:

- Skal pædagogerne gå fra deres respektive stuer og dermed fra normeringen?
- Skal man fx vejlede en praktikstuderende i en institution, man ikke kender? Og hvilket mandat kommer de i så fald med?
- Skal de afholde reelle kurser for andre medarbejdere? Og hvordan rustes de i så fald til dette?
- Hvem fordeler de ressourcer og den viden til de andre institutioner, så alle får glæde af den?
- Kommer det til at gå ud over eller stå i stedet for adgang til anden tværfaglig support?

Vi håber, at I kraftigt vil genoverveje forslaget om ny model for basispladser i Københavns dagtilbud og tage vores bekymringer til efterretning.

Med venlig hilsen

Det selvejende netværk Muffen/NBS3

Mia Bovien Kehlet
Schous Børnehus

Britt Rømer Matthisen
Børnehuset Kolonihaven

Lizet Vahl-Møller
Børnehuset Ansgar

Jeanette Erstrup
Børnehuset Kometen

Samar Hadi Sohi
Børnehuset Evigglad

Dorte Jørner
Edel Liisbergs Børnehus

Birgit F. Toft-Olsen
Børnehuset Bellis

Merete Grave

Børnehuset Gemmet

Suzanne Elmgreen
Utterslev Børnegård

Helene Thordsen
Børnehuset Hurlumhej

Netværket Muffen

Vi arbejder for det gode børneliv på Bispebjerg

M = Muligheder
U = Udvikling
F = Faglighed
E = Fantasi
E = Engagement
N = Netværk

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

I det selvejende Netværk Muffen ser vi med bekymring på København Kommunes forslag om en ny model for basispladser.

Intentionen ved at omlægge strukturen for basispladser er forståelig, hvis man mener, at den nuværende model ikke fungerer. Vi mener dog, at faldgruberne i den nye model er så store, at det vil gå ud over børnenes trivsel og udvikling. Samtidig ser vi en model, der for at skulle virke, kommer til at skulle anvende et økonomisk råderum for at kunne virke. Dette er der ikke budgetteret med, og derfor skaber det i sig selv også en bekymring.

Vi er enige i, at også børn i basispladser skal sikres dagtilbud med høj kvalitet og gode fysiske rammer. Vi anerkender, at de børn, der kan, og for hvem, det giver de bedste udviklingsmuligheder, skal være en del af almenmiljøet. Denne præmis passer dog langt fra på alle børn i basispladser, og giver ikke plads til den mangfoldighed, som kommunen ellers har været optaget i "Mangfoldige Børnefællesskaber".

I øvrigt antager vi, at Københavns Kommune har for øje, at høj kvalitet hænger sammen med en høj pædagogandel – det gælder ikke mindst i arbejdet med børn i basispladser.

Vi udfolder vores bekymringer nedenfor i henhold til punkter i forslaget.

Basispladser skal integreres på de almene stuer

Vi forstår intentionen bag forslaget om, at børn med særlige behov – ligesom alle andre børn – spejler sig i andre børn, og at man pædagogisk skal sigte efter, at børnene med den rette hjælp kommer ud i det almene miljø. Men det er et misforstået sigte.

Langt fra alle børn med særlige behov trives i det store børnefællesskab – og det er oftest årsagen til, at der ansøges om basisplads til nogle børn. Deres nervesystemer er på overarbejde i det store børnefællesskab, og det går ud over deres trivsel og udvikling. De almene miljøer er ikke indrettet til, at grupperne kan blive små nok til, at børn med fx emotionelle og sociale udfordringer kan være i dem. Derfor er det vigtigt at bevare muligheden for, at børn i basispladser kan forholde sig til en lille primærgruppe, og det almene miljø kan vælges til og fra i det omfang, barnet kan rumme det.

Vi er modstandere af enkeltintegration for alle, men HVIS det alligevel besluttet, at børnene skal enkeltintegreres, er det vigtigt, at størrelsen på de enkelte almengrupper reduceres væsentligt, og økonomien hertil følger med, da det ellers også vil skabe uro og stress både hos barnet i basisplads og den resterende børnegruppe.

Almenpladser det sidste år

Forslaget om, at børn i basispladser kommer til at overgå til en almen plads i institutionen det sidste år inden skole, finder vi dybt bekymrende og ikke til barnets bedste – tværtimod.

Børn med særlige udfordringer kommer ikke automatisk til at trives i et alment miljø året inden skolestart. Det er dette år, hvor børnene virkelig skal udvikle sig og blive parate til skole. I børnehaven skal de forholde sig meget mere til deres jævnaldrende i bl.a. førskolegrupper, deltage i overgangsaktiviteter til skolerne, og

✂ Børnehuset Bellis ✂ Børnehuset Hurlumhej ✂ Børnehuset Gemmet ✂ Schous Børnehus ✂ Børnehuset Kolonihaven
✂ Edel Liisbergs Børnehus ✂ Børnehaven Ansgar ✂ Børnehuset Evigglad ✂ Utterslev Børnegård ✂ Børnehuset Kometen

Netværket Muffen

Vi arbejder for det gode børneliv på Bispebjerg

M = Muligheder
U = Udvikling
F = Faglighed
E = Fantasi
E = Engagement
N = Netværk

der sker generelt en masse nyt for børnene. Det er lige præcis noget af det, som mange børn i basispladser bliver udfordrede på og har brug for hjælp til at håndtere. Det er derfor yderst bekymrende, at man vil lukke ned for de ekstra ressourcer i så afgørende en periode for børnenes udvikling.

Vi anerkender, at man kan tage en revurdering af barnets behov, og hvordan det trives, mens det er i basisplads. Vi forstår, at intentionen er, at indsatsen skal starte tidligere, så børnene kommer tidligere på basisplads end nu. For nogle kan det måske betyde, at de kan overgå til en almen plads inden afslutningen af deres børnehavetid, men det kommer ikke til at gælde for alle. Forslaget vil derfor generere en merudgift, som der ikke er kalkuleret med i den nye model.

Et andet aspekt i dette punkt er, at trivslen for den resterende børnegruppe vil blive presset. De fleste dagtilbud i dag oplever, hvordan børn i en almen gruppe reagerer, når vi har et barn med en udfordrende adfærd, som vi ikke formår at ramme tilstrækkeligt ind. Børnene omkring bliver stressede, ængstelige og trækker sig fra børnefællesskabet. Det sker især, når vi har børn med en uforudsigelig adfærd, de vælges fra, og mærke meget hurtigt en følelse af anderledeshed og det går ud over deres selvværd.

Endnu en pointe ift. udslusning til almene pladser er, at normeringen ikke hænger sammen. Har man fx 3 basisbørn, der rammer skolealderen samtidig, og man i forvejen har fyldt sine børnehavpladser op, så får man en overbelægning på 3 børn, der formentligt stadig har særlige udfordringer oveni, at man skal indkøre nye basisbørn. Det er en udvanding af normeringen og til ingen børns bedste. Alternativet vil være at køre med tomme pladser, og det tåler institutionernes, i forvejen, skrabede økonomi ikke. Herudover ved vi, at antallet af børn med særlige behov er stigende, mens antallet af basispladser forbliver uændret. Det kommer til at skabe et pres, der breder sig i de almene grupper, hvor særlige behov så også opstår. En overnormering som den i forslaget vil således i den grad gå ud over kvaliteten.

Basis-institutionerne kan ikke vælge til

Som forslaget ser ud nu, kan institutionerne ikke sige nej til et basisbarn. Dette skaber bekymring for, hvordan basisinstitutionerne kommer til at fungere.

Børns særlige behov er mangeartede, og nogle gange har sammensætningerne i børnegrupperne stor betydning for børnenes udviklingsmuligheder. Det kan være svært at imødekomme et basisbarns behov i den børnegruppe, man har på et givent tidspunkt, og i sådanne tilfælde kan det være i barnets bedste, at der tilbydes et andet tilbud. Denne beslutning bør træffes af dem, der har indsigt i den enkelte institutions situation samt barnets, nemlig ledelsen og pædagogerne.

Der er pt flere basisinstitutioner, som har dygtiggjort sig i forskellige typer børn med særlige behov. De ligger inde med specialviden og erfaring, som vi risikerer, ikke bliver anvendt til fulde, hvis alle basisinstitutioner skal tage alle typer børn.

Andre bekymringer

Uklarhed omkring fremadrettet visitation til basispladser i området

- Der er en usikkerhed omkring objektiviteten i fordelingen af pladser. Bliver alle børn i hele kommunen vurderet objektivt og ens ift. behov for en basisplads?

✂ Børnehuset Bellis ✂ Børnehuset Hurlumhej ✂ Børnehuset Gemmet ✂ Schous Børnehus ✂ Børnehuset Kolonihaven
✂ Edel Liisbergs Børnehus ✂ Børnehaven Ansgar ✂ Børnehuset Evigglad ✂ Utterslev Børnegård ✂ Børnehuset Kometen

Netværket Muffen

Vi arbejder for det gode børneliv på Bispebjerg

M = Muligheder
U = Udvikling
F = Faglighed
E = Engagement
N = Netværk

- Hvad betyder den lokale visitation, hvis der er mange børn i ét område? Bliver børnene fordelt jævnt i kommunen, eller må flere basisbørn blive i de almene dagtilbud i nogle områder?
- Der er flere eksempler på, at børn fejlvisiteres til en basisplads, selvom behovet er til en specialplads. En sådan fejl kan opdages, hvis institutionerne behandler ansøgningerne og tager stilling til, hvilke behov de enkelte børn kommer med, og hvordan der skal arbejdes med dem. Hvis man ikke får lov til at stilling til ansøgningerne, og der endnu ikke er en model for, hvordan anvisningen kommer til at fungere, er vores bekymring, at flere børn lander det forkerte sted fra start og ikke får den rette hjælp.

Pædagoger i basispladser som lokal vidensbank

Det lyder som en fin idé på papiret, at pædagoger i basisinstitutioner skal fungere som lokal vidensbank. Det er dog uklart, hvordan det skal fungere i praksis. Vi har vendt flere scenarier, og kan ikke se, hvordan det skal komme til at fungere, og det skaber følgende spørgsmål:

- Skal pædagogerne gå fra deres respektive stuer og dermed fra normeringen?
- Skal man fx vejlede en praktikstuderende i en institution, man ikke kender? Og hvilket mandat kommer de i så fald med?
- Skal de afholde reelle kurser for andre medarbejdere? Og hvordan rustes de i så fald til dette?
- Hvem fordeler de ressourcer og den viden til de andre institutioner, så alle får glæde af den?
- Kommer det til at gå ud over eller stå i stedet for adgang til anden tværfaglig support?

Vi håber, at I kraftigt vil genoverveje forslaget om ny model for basispladser i Københavns dagtilbud og tage vores bekymringer til efterretning.

Med venlig hilsen

Det selvejende netværk Muffen/NBS3

Mia Bovien Kehlet
Schous Børnehus

Samar Hadi Sohi
Børnehuset Evigglad

Suzanne Elmgreen
Utterslev Børnegård

Britt Rømer Matthisen
Børnehuset Kolonihaven

Dorte Jørner
Edel Liisbergs Børnehus

Helene Thordsen
Børnehuset Hurlumhej

Lizet Vahl-Møller
Børnehaven Ansgar

Birgit F. Toft-Olsen
Børnehuset Bellis

Jeanette Erstrup
Børnehuset Kometen

Merete Grave
Børnehuset Gemmet

✂ Børnehuset Bellis ✂ Børnehuset Hurlumhej ✂ Børnehuset Gemmet ✂ Schous Børnehus ✂ Børnehuset Kolonihaven
✂ Edel Liisbergs Børnehus ✂ Børnehaven Ansgar ✂ Børnehuset Evigglad ✂ Utterslev Børnegård ✂ Børnehuset Kometen

Svarnr.: 25 På vegne af interesseorganisation eller borger Indre By Lokaludvalg

Høringssvar:

Indre By Lokaludvalg behandlede i sit møde den 8. maj 2025 sagen om model for basispladser i Københavns dagtilbud. Lokaludvalget synes, at høringsmaterialet er indforstået og meget lidt pædagogisk.

Med venlig hilsen

Bent Lohmann,

forperson for Indre By Lokaludvalg

26. maj 2025
J.nr. 2025-0135872

Børne- og Ungdomsforvaltningen

Indre By Lokaludvalg behandlede i sit møde den 8. maj 2025 sagen om model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Lokaludvalget synes, at høringsmaterialet er indforstået og meget lidt pædagogisk.

Med venlig hilsen

Bent Lohmann,
forperson for Indre By Lokaludvalg

**Svarnr.: 26 På vegne af interesseorganisation eller borger Christianshavns
Lokaludvalg**

Høringssvar:

Se høringssvar i bilag.

Sekretariatet for Indre By og Christianshavns Lokaludvalg
Økonomiforvaltningen

Til Børne- og Ungdomsforvaltningen

Høringssvar om model for basispladser i Københavns dagtilbud

27. maj 2025

Christianshavns Lokaludvalg har på sit møde d. 21. maj behandlet model for basispladser i Københavns dagtilbud. Overordnet ser lokaludvalget gode og velbegrundede tiltag i modellen, men ser samtidig også lokale udfordringer.

Med udgangspunkt i investeringsprojektet Mangfoldige Børnefællesskaber ser lokaludvalget generelt håbefuldt på, at basispladserne bliver integrerede pladser på almene stuer. Det giver børnene mulighed for at lære af hinanden og større forståelse for forskellige udfordringer. At basisinstitutionerne fungerer som vidensbanker, når basispladserne periodevist er tomme, er også et brugbart initiativ, som kan skabe bedre mulighed for vidensdeling på tværs af institutionerne og sikre den faglige forankring i basisinstitutionerne.

Denne faglige forankring er også udgangspunktet for forslaget om et øget minimum på 6 basispladser pr. institution, hvilket der principielt er gode taktik i. I forhold til Christianshavn vil det dog på sigt resultere i en forandring, da der for nuværende 1 institution med 2 basispladser. I høringsmaterialet står der, at institutioner med færre end 6 basispladser får mulighed for at vedtage, om de ønsker at øge antallet af basispladser til 6, eller om de hellere vil omlægge til almene pladser, efter de nuværende basisbørn forlader dagtilbuddet. Her er det helt centralt for lokaludvalget, at der sikres lokale basispladser på Christianshavn, så der udover en faglig forankring også er fokus på en lokal forankring for børnene og deres familier.

Hvis ikke det ene dagtilbud på Christianshavn opjusterer antallet af basispladser, vil det betyde at den ærgerlige tendens til at centralisere specialområdet fortsætter, trods intentionen i denne model. Selvom den faglige bæredygtighed vejer tungt, bør den ikke underminere betydningen af geografisk nærhed for familiernes hverdag.

Sekretariatet for Indre By og
Christianshavns Lokaludvalg

Rådhuspladsen 1
1550 København V

EAN nummer
5798009800411

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 26: 20250527T15-08_Christianshavns Lokaludvalgs høringssvar om model for basispladser til dagtilbud.pdf - Side 2 af 2

Sekretariatet for Indre By og Christianshavns Lokaludvalg Høringssvar om model for basispladser i Københavns dagtilbud 2/2

Forslaget er generelt positivt og rummer muligheder for en faglig bæredygtig udvikling, men indebærer også en risiko for at afvikle mulighed for at lokale christianshavnere kan sende deres børn i lokale institutioner.

Venlig hilsen
Asbjørn Kaasgaard,
Forperson i Christianshavns Lokaludvalg

Svarnr.: 27 Borger

Vejnavn: Jernbanevej

Postnr. og by: 2800 Kgs. Lyngby

Høringssvar:

Jeg er far til en dreng som har en basisplads, og synes det er bekymrende at han skal miste sin basisplads det sidste år op til skolestart. Og derudover synes jeg ikke det virker hensigtsmæssigt at starte et basis barn i en almen skole pr automatik, men at man skal vurdere barnets behov op til skole start hvis der er et andet tilbud som er mere rigtigt. Nu hvor der ligges vægt på at et barn skal have så få skift som muligt.

**Svarnr.: 28 På vegne af interesseorganisation eller borger Nørrebro
Lokaludvalg****Høringssvar:**

Høringsvar fra Nørrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud er vedhæftet.

Sekretariatet for Nørrebro Lokaludvalg
Økonomiforvaltningen

Høringssvar fra Nørrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud

Nørrebro Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar til Børne- og Ungdomsforvaltningens forslag til en ny model for basispladser.

Vi anerkender og støtter intentionen om at styrke den tidlige indsats og skabe bedre forudsætninger for børn med særlige behov – med henblik på, at flere kan få en tryk og inkluderende overgang til skole og fællesskab.

Generel opbakning til den nye model

Lokaludvalget ser positivt på flere af de ændringer, der foreslås i den nye model:

1. At basispladser fremover er integrerede i almenstuerne frem for adskilte basisstuer. Dette kan være afgørende for barnets trivsel og oplevelse af inklusion, som vi kender det fra konkrete erfaringer på Nørrebro.
2. At institutioner med basispladser skal have minimum seks pladser, hvilket kan være med til at sikre en højere grad af faglighed, erfaringsudveksling og teamstøtte internt i institutionen.
3. At både kommunale og selvejende institutioner over hele byen tildeles basispladser, så der er reelt frit valg – både i forhold til institutionstype og geografisk placering – hvilket er vigtigt for mange familier.
4. At midlerne til basispladser tildeles institutionerne på forhånd og ikke tilbagebetales ved midlertidig tomgang, men i stedet

26. maj 2025

Sagsnr.
2025-0159561

Dokumentnr.
2025-0159561-1

Sekretariatet for Nørrebro
Lokaludvalg

Nørrebrogade 208
2200 København N

EAN nummer
5798009800466

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 28: 20250528T09-11_Hoeringssvar fra Noerrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Koebenhavns dagtilbud.pdf - Side 2 af 3

Sekretariatet for Nørrebro Lokaludvalg Høringssvar fra Nørrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud 2/3

anvendes til videndeling og kompetenceopbygning i hele området.

Behov for differentieret støtte og individuel vurdering

Flere forældreerfaringer fra lokalområdet peger dog på, at børn med visse handicap/neurodivergens ikke har kunnet få tilstrækkelig støtte/hjælp til udvikling gennem de eksisterende modeller. Blandt andet har børn med fx synsnedsættelse – i nogle tilfælde hverken været visiteret til specialinstitution eller fundet egnede til en basisplads, fordi støttebehovet har ligget uden for det system, der aktuelt eksisterer.

Vi har også hørt om oplevelser af, at der har manglet en villighed til at afprøve nye pædagogiske metoder og omlægge strukturer for at imødekomme behov og reelt inkludere neurodivergente børn i nogle institutioner med basispladser.

Det er vigtigt, at den nye model for basispladser ikke kommer til at fungere som en "én-størrelse-passer-alle"-løsning. Nogle børn har støttebehov, der overstiger, hvad en basisplads og den tilhørende normering realistisk kan rumme. Der bør derfor fortsat være mulighed for en individuel vurdering og tildeling af ekstra ressourcer, også uden for basispladssystemet.

Det er uden tvivl heller ikke alle børn, der er visiteret til en basisplads, der vil have gavn af at være integreret på en almen stue fuld tid – medmindre der arbejdes meget med strukturen for hverdagen, gruppeopdeling og mulighed for at få pauser og trække sig.

Vi anbefaler, at der sikres:

1. Mulighed for fleksibel, individuel støtte ud over basispladsens ramme.
2. Klare procedurer for, hvordan børn med støttebehov, der ikke kan dækkes af basispladsens normering, får adgang til relevant hjælp.
3. En løbende evaluering af, om den faglige kapacitet i institutionerne er tilstrækkelig, herunder særligt med fokus på viden om fx autisme, kommunikationshandicap og andre komplekse behov.

Afsluttende bemærkning

Det er vores vurdering, at den foreslåede model rummer flere gode tiltag og forbedringer i forhold til den nuværende ordning. Dog er det

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 28: 20250528T09-11_Hoeringssvar fra Noerrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Koebenhavns dagtilbud.pdf - Side 3 af 3

Sekretariatet for Nørrebro Lokaludvalg - Høringssvar fra Nørrebro Lokaludvalg vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud 3/3

afgørende for os, at modellen implementeres med blik for både fleksibilitet, faglig kvalitet og individuel hensyntagen. Kun sådan kan vi sikre, at alle børn – uanset funktionsniveau og støttebehov – får en god og tryk tid i dagtilbuddet.

På vegne af Nørrebro Lokaludvalg,

Mogens Petersen
Forperson

Svarnr.: 29 Borger

Vejnavn: Viborggade

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Jeg er mor til en lille dreng på 3 år, som startede i en basis plads fra måneder siden og vi har allerede nu set fremskridt for vores dreng- det er dybt bekymrende at man kan tilbyde et barn, at blive fjernet fra det tilbud han er sat i, af en årsag!

Ydermere burde visitationen til almen folkeskole være noget man vurderer individuelt pr. Barn da alle børn har forskellige behov og ressourcer.

Jeg er selv pædagog på en special skole og min erfaring siger mig, at hvis nogen af de børn i min klasse kom i almen folke skole ville de blive tabt!

Svarnr.: 30 Borger

Vejnavn: Bergthoragade

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Jeg er moster til en skøn fireårig dreng, og jeg skriver dette med stor uro i hjertet efter at have læst om den nye model, der nu muligvis skal sendes i høring. Min nevø blev født i 2020, sund, velskabt og helt perfekt. Men omkring 18 måneders-alderen begyndte noget at ændre sig. Han stoppede med at pludre og begyndte at trække sig. Det blev sværere og sværere at nå ind til ham.

Før han fik en plads i en basisgruppe, var hverdagen fyldt med stress og mistriksel både for ham og for familien. Han trak sig fra fællesskabet og udviklede sig ikke sprogligt. Det var en hård og bekymrende tid. Men alt ændrede sig, da han kom i basisgruppe hos De Fem Årstider.

I løbet af det seneste år har han taget kæmpespring. Fra at være nonverbal til nu at tale næsten uafbrudt, endnu ikke på niveau med alderen, men med tydelige fremskridt. Han leger med andre børn, smiler, og tør nu også møde børn udenfor institutionen. Det kræver stadig tæt støtte, tydelig struktur og trykke voksne, men han er i udvikling og i trivsel. For første gang følger han med i, hvordan de andre børn har det. Det rører os dybt.

Før han fik pladsen i De Fem Årstider, så jeg min søster og svoger kæmpe hver eneste dag, i et system, der ikke så deres barn og ikke gav den nødvendige støtte. Deres skuldre var konstant spændte, og al deres energi gik til at råbe om hjælp, der aldrig kom. I dag, hvor jeg ser deres skuldre sænke sig, mens de oplever deres søns udvikling, hans danske sprog, hans smil og kontakt med andre, bliver det så tydeligt: Det her er, hvad den rette støtte muliggør. Det bør ikke kræve held eller uendelig forældrekamp at få adgang til det.

Jeg er sikker på, at den udvikling skyldes én ting: en tryk og specialiseret basisgruppe, der er skabt til børn som ham.

Jeg frygter, at en udvidelse og spredning af basispladser risikerer at gå ud over netop det, der gør en forskel: de små, trykke miljøer med plads til særlige behov. At ville presse børn med store udfordringer ind i almindelige rammer og kalde det inklusion, er ikke at inkludere, det er at fjerne deres helt nødvendige fundament.

Derfor beder jeg inderligt Børne- og Ungdomsudvalget om at genoverveje forslaget og sikre, at de reelle basisgrupper bevares. For børnenes skyld.

Svarnr.: 31 På vegne af interesseorganisation eller borger Mosaikken, klynge NB E

Høringssvar:

Høringssvar – mangfoldige børnefællesskaber

Vi skriver dette høringssvar som henholdsvis pædagogisk leder og klyngeleder af den integrerede institution Mosaikken, Klynge NB E.

Som et dagtilbud, der siden 1. august 2023 har haft en basisgruppe, i daglig tale kaldet Rubinen, har vi med stor interesse fulgt med i debatten om de mangfoldige børnefællesskaber og inklusionsblikket, der ligger heri. Vi har besluttet at skrive dette høringssvar, idet vi har behov for at give vores faglige perspektiv på mangfoldige børnefællesskaber og en eventuel implementering af dette efter en politisk beslutning. Som ledelse af et dagtilbud kan vi kun støtte op om inklusionsblikket i et organisationsperspektiv og tanken om, at basispladser integreres på de forskellige eksisterende stuer ud fra et samlet børneperspektiv.

Vi tænker, at det med omlægning til integrerede basispladser på stuerne er vigtigt at være skarp på visitationen af kommende integrerede basispladser. Erfaringsmæssigt har nogle af de børn vi har modtaget til basisplads reelt haft behov for en specialinstitution. Dette stiller naturligvis også krav til os om hurtigt at fagligt spotte eventuelle fejlvisiteringer, så vi kan hjælpe barnet og familien videre i et specialiseret tilbud, hvis der er behov herfor.

For at kunne arbejde inkluderende og lykkes på et højt fagligt niveau med alle børn, kræver det i vores optik at økonomien pr. basisplads fastholdes. På den måde vil man kunne arbejde med stuer, hvor antallet af indskrevne børn i stedet for de nuværende 22 ville hedde 14+2, dvs. 16 børn til tre fuldtidsansatte voksne. På denne måde vil man i Mosaikken kunne arbejde NEST-orienteret i forhold til pædagogisk praksis i dagligdagen, og det vil for alle børn være en win-win situation, at de store børnefællesskaber bliver lidt mindre – men mere mangfoldige og inkluderende børnefællesskaber. Ved denne bedre normering/barn-voksen ratio, vil Mosaikkens medarbejdere mere målrettet kunne anvende NEST-metoder, som vil kunne være gavnlige og effektfulde for den samlede indskrevne børnegruppe.

Da Mosaikken er en forholdsvis nystartet institution (fra 2023) vil en omlægning af stuerne fra 22 børn til 16 børn ikke være en udfordring, da vi fysisk har en tom stue, der endnu ikke er åbnet, – og der vil derfor ikke 'mistes' ordinære pladser i denne omlægningsproces.

Mosaikkens pædagogiske leder har i forbindelse med høringen om mangfoldige børnefællesskaber været ude og tale med alle børnehavens medarbejdere for at høre, hvordan de tænker om implementeringen af mangfoldige børnefællesskaber. Majoriteten af medarbejderne var positivt stemte, men de fremhævede også nogle opmærksomhedspunkter, der gik igen hos langt de fleste:

- Opkvalificering af alle medarbejdere i forhold til nødvendig viden om inklusionsarbejde og hvordan det ser ud i praksis
- En bekymring for eftermiddage, hvor man typisk er to medarbejdere fra kl. 13:30-16:00, og en medarbejder fra 16:00-17:00 til en børnegruppe på pt. 22 børnehavebørn – efter implementering af integrerede basispladser 16 børnehavebørn
- Tidshorisonten for implementeringen – der skal være god tid til medinddragelse i et medarbejderperspektiv
- En bekymring for perioder med højt fravær blandt medarbejdere – forstået som influenza-/coronasæson

Afslutningsvis vil ledelsen understrege vores holdning om, at det er sundt for børn at møde diversitet, fordi det styrker deres empati og forståelse i deres alsidige personlige udvikling. Alle børn har godt af at lære, at nogle har særlige behov, som man skal tage hensyn til i fællesskabet; et menneskesyn de vil tage med sig videre i livet. Omvendt vil det også være sundt for børn med særlige behov at være inkluderet i et ordinært miljø, hvor de har mulighed for at spejle sig i et diversitetsbørnefællesskab.

Vi stiller os gerne til rådighed, hvis udvalget ønsker en uddybning af dette høringssvar.

Svend Kobbernagel, Pædagogisk leder, Mosaikken

Christa Fleron Juncker, Klyngeleder, NB E

Svarnr.: 32 Borger

Vejnavn: Bag Elefanterne

Postnr. og by: 1799 København V

Høringssvar:

På vegne af tidligere og nuværende forældre i Lærkereden.

Se bilag

**Høringssvar vedrørende
"Model for basispladser i Københavns dagtilbud"**

Vi er som nuværende og tidligere forældre til børn med funktionsnedsættelser indskrevet i "Lærkeredens" basisgruppe blevet bekendt med Børne- og Ungdomsudvalgets (BUU) arbejde med ændring af struktureringen af dagtilbudsområdets basispladser. Disse påtænkte forandringer vil vi ud fra vores praksiserfaringer forholde os til. Materialet, der har været til behandling i BUU, gør os meget utrygge på vores børns vegne. Vores børn har behov for genkendelige, overskuelige, forudsigelige og trygge rammer præget af færre relationer til andre børn og voksne end det, der gør sig gældende for børn i almenområdet.

Lad os slå følgende fast. Vores børn og vi som forældre er overmåde tilfredse med "Lærkeredens" nuværende organisering af basispladserne, hvor børn med funktionsnedsættelser primært er tilknyttet en fast basisgruppe med en fast personalegruppe. Basisgruppens børn indgår samtidig lejlighedsvist i overskuelige formålsbestemte pædagogiske aktiviteter med børn fra institutionens almene børnegrupper.

Basisgruppen giver mulighed for, at vores børn først og fremmest kan profitere af trygheden, tilliden, omsorgen og den høje pædagogiske kvalitet i den mindre og overskuelige gruppe. Samtidig kan de med støtte profitere af mindre sekvenser sammen med børn fra de almene børnegrupper.

Set i et forældreperspektiv er det vigtigt, at vi som forældre til børn med funktionsnedsættelser fortsat i forældresamarbejdet kan videreføre de tillidsfulde relationer, vi har til basisgruppens erfarne, fagligt dygtige og meget engagerede medarbejdere.

Vi anerkender, at der i en demokratisk politisk ledet organisation skal være plads til "central styring" med angivelse af rammer og retning, men der skal også være plads til "decentral ledelse". Et decentralt ledelsesrum med plads til lokalt forankrede beslutninger truffet af ledelse, forældrebestyrelse, forældre og medarbejdere i fællesskab tilpasset de udfordringer og ønsker, der er karakteristisk for den lokale institution.

Vedrørende ønsket om øget inklusion af børn med funktionsnedsættelse anerkender vi den positive pædagogiske intention, men mener ikke, at en strømlinet inklusionsmodel nødvendigvis er det rigtige. Teori må aldrig stå alene, men bør indgå i en frugtbar sammenhæng med praktiske faglige erfaringer og muligheder.

Vi oplever, at børnene i "Lærkeredens" basisgruppe med den nuværende organisering får den allerbedste mulighed for på en fornuftig måde at dyrke relationer til almenområdet samtidig med, at de fastholder trygheden, tilliden og den nære omsorg i basisgruppen. Vi håber og tror ikke, at BUU vil spille jeopardy med et så fortrinligt pædagogisk tiltag som "Lærkeredens" basisgruppe. Vi skal derfor på det kraftigste anbefale, at denne mulighed fortsætter.

Venlig hilsen
På forældregruppens vegne

Tanja Rebeca Hansen

Ibado M. Imacandi, tidligere forældre
Sara Omer, tidligere forældre
Anna Mezin, tidligere forældre
Katrine Bjørn Nyholm, tidligere forældre
Sine Raahauge Amelung, tidligere forældre
Hanne Støvring, tidligere forældre

Nuværende forældre;
Zenah Nafaa, nuværende forældre
Jesper og Kristine Stender, nuværende forældre
Signe Krøll Lessel, nuværende forældre
Jacob Ekstrøm Lykkegaard og Gitte Rosemarie Lykkegaard, nuværende forældre
Tanja Rebeca Hansen, nuværende forældre,

Svarnr.: 33 Borger

Vejnavn: Ryesgade

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Som forældre til en nu 20 årig skøn mand med Downs, gør det os dybt bekymret at læse om Københavns kommunes nye model for basispladser.

Qua hans downs syndrom fik han plads i Lærkeredens basisgruppe i Brønshøj og gik der indtil skolestart.

Denne basisgruppe gav ham et trygt og roligt miljø med specialiseret støtte hvor han kunne udvikle sig i hans eget tempo. I takt med at han blev større deltog han i grupper med børn fra almen området og vi så en dreng der i den grad udviklede sociale kompetencer og en tro på eget værd.

Det er vi overbeviste om kun skete da han kunne spejle sig i andre neurotypiske børn og at han fik lov at gøre det i eget tempo og med støtte fra fagligt dygtige pædagoger.

Under den nye model for basispladser ville vores dreng blive visiteret til special institution pga hans Downs. Børn med Downs syndrom er lige så forskellige som alle andre børn. Ved at placere alle i specialinstitutioner vil rigtig mange børn ikke opnå deres fulde udviklings potentiale, socialt, fordi de her ikke har mulighed for at spejle sig i børn fra almenområdet. Ydermere husker vi tilbage på vores søns børnehavetid som en sårbar tid for os forældre.

Vores søn fik en lillesøster som gik i Lærkeredens almene vuggestue. Det var afgørende betydning for os som forældre / familie, at kunne få den ekstra støtte til at få talt om hverdagens udfordringer med et erfarent personale i basisgruppen.

Vi håber dette forslag vil blive genovervejet, da det vil få vidtgående konsekvenser for mange børn og deres familier.

Svarnr.: 34 Borger

Vejnavn: Håbets Allé

Postnr. og by: 2700 Brønshøj

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser.

Vi er en af de eksisterende basisgrupper, faktisk den ældste, i Københavns Kommune – basisgruppen i Villa Valby, som modtager børn med forskellige former for varige funktionsnedsættelser med plads til 8 børn.

Blandt personalet er vi et par ronkedorer, der har været med næsten fra starten. Vi har således haft mange børn med særlige behov igennem vores hænder og også oplevet en gradvis ændring af børnegruppen. Fra overvejende at modtage børn med generel udviklingshæmning har vi i stigende grad modtaget børn, der især er meget udfordret på deres sociale kompetencer og i forhold til deres selvregulering.

Den ændring betyder, at vi modtager en del børn, som hurtigt bliver meget overstimulerede i samværet med andre børn såvel i basisgruppen som i de mangfoldige fællesskaber, de er en del af i løbet af dagen. Det er børn, der har behov for en meget specialiseret pædagogik bl.a. med en høj grad af skærmning, social guidning og mulighed for pauser. Pt har vi børn, der er på konstant overarbejde i vores rammer på trods af den meget specialiserede pædagogik. Børn hvis behov, vi mener, bedst kan tilgodeses i et særligt dagtilbud.

Vi kan tilføje, at vi også har børn, som vi vurderer, vil trives i en basisplads.

På baggrund af en kommende overgang til basispladser, vil vi gerne rette opmærksomheden mod to af hovedprincipperne: 1. anvisningen af børn til basispladserne; 2. spørgsmålet om midlertidighed.

I årenes løb har vi oplevet, at visitationen af børn til basisgruppen er foregået med forskellige variationer af dialog. Fra at alle med special-/basispladser var repræsenteret i visitationen over et centralt visitationsudvalg med en løbende dialog, hvor vores vurderinger blev lyttet til, til en periode med manglende dialog og henvisning af børn, hvis behov, vi vurderede, ikke kunne tilgodeses hos os. Vi mener, at dialogen er altafgørende for børnenes trivsel.

- Vi hæfter os ved, at det beskrives, at supporten anviser børn til en basisplads i dialog med dagtilbuddene. Samtidig fremgår det, at et af hovedprincipperne er, at Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer. Med baggrund i vores erfaringer med den gode dialog om hvert enkelt barn og den eksisterende børnegruppe, vil vi foreslå, at vægten bliver lagt på dialogen.

- Vi hæfter os ved hovedprincippet om at En basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitutionen og almen skole. I en slide med uddybning af princippet fremgår det, at alle børn med en basisplads skal overgå til en almenplads det sidste år i dagtilbuddet.

Det er muligt, at nogle børn i basispladser efter en tid med den rette hjælp og støtte kan trives i og indgå på samme vilkår som de øvrige børn i almengruppen. Vi har endnu ikke mødt et barn i basisgruppen, som ikke fortsat havde brug for mere eller mindre støtte det sidste år i dagtilbuddet og ind i skolen.

Vi er derfor betænkelige ved og bekymrede over almengørelsen af midlertidighedsprincippet, og vil foreslå, at der ligger en individuel vurdering til grund for barnets fortsatte støttebehov/overgang til almenplads.

Med venlig hilsen.

Personalet i basisgruppen.

Svarnr.: 35 På vegne af interesseorganisation eller borger Forældrerådet Mosaikken

Høringssvar:

Høringssvar fra Forældrerådet i Mosaikken

Vedr. forslag til ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

Som forældreråd i Mosaikken – en institution med både børn med særlige behov og børn uden behov for særlig støtte – ønsker vi at dele vores overvejelser og bekymringer om forslaget til en ny model for basispladser. Samtidig vil vi gerne bidrage med vores perspektiv og vision for, hvordan et dagtilbudssystem i København Kommune kan rumme alle børn – på deres egne præmisser.

Vi har et fælles mål: At sikre de bedste betingelser for børns trivsel, udvikling og fællesskab. Derfor skal strukturen omkring basispladser ikke bare være funktionel – den skal være menneskelig og fagligt funderet.

Vi ser ikke den nye model med inkluderede basispladser som en mulighed for de handicappede børn at trives og udvikle sig i.

Vores vision – en kommune med plads til forskellighed

Vi drømmer om et dagtilbudssystem, hvor der er plads til både det sensitive barn med autisme, det energiske barn med ADHD, og det nysgerrige, børn uden behov for særlig støtte, der elsker at lege frit og højlydt. Plads til børn, som har brug for forudsigelighed – og plads til dem, der har brug for spontanitet og fællesskab.

Men "plads til alle" kræver mere end fysisk tilstedeværelse i samme stue. Det kræver differentierede rammer og pædagogiske miljøer, hvor børn ikke skal tilpasse sig strukturen – men hvor strukturen tilpasses børnene. Det kræver, at vi tør sige: nogle børn har brug for noget særligt, for at kunne være en del af et fællesskab.

1. Behovet for skærmede basisgrupper

Vi oplever, at børn med diagnoser som autisme, ADHD og angst trives bedst i små, skærmede grupper med specialiseret pædagogik. Når disse børn placeres i almindelige børnegrupper uden tilstrækkelig støtte og struktur, risikerer vi overstimulering, udadreagerende adfærd og mistro. Det påvirker ikke kun det enkelte barn, men hele børnegruppen – også børn uden behov for særlig støtte, som har brug for tryk, tryghed,

forudsigelighed og voksne med overskud.

Inklusion er vigtig – men meningsfuld inklusion kræver pædagogiske rammer, hvor alle børn kan trives, uden at det sker på bekostning af hinanden.

2. Respekt for børns forskellighed

Det fremgår ikke tydeligt, hvilken målgruppe der fremover visiteres til basispladser. Skal børn med omfattende støttebehov fortsat have mulighed for en basisplads? Eller er det tanken, at de fremover visiteres til specialtilbud? Vi mener, at kommunen bør melde klart ud, og samtidig sikre, at alle børn – uanset funktionsniveau – har adgang til den støtte og det miljø, de har brug for.

Vi skal ikke presse børn ind i en model, der ikke passer til dem. Vi skal skabe modeller, der passer til børnene.

3. Konsekvenser ved flytning og midlertidighed

Forslaget om at flytte basispladser, hvis kvaliteten i institutionen falder, skaber utryghed – især for børn, der har brug for faste rammer og genkendelighed. Vi ved, hvor lang tid det kan tage at opbygge tryghed – og hvor hurtigt den kan nedbrydes ved skift. Det gælder både for børn med særlige behov og for deres kammerater i almenmiljøet, som også mærker, når hverdagen præges af uforudsigelighed.

Hvis kvaliteten i institutionen svinger, bør løsningen være at støtte institutionen, ikke flytte børnene.

4. Almenskole som mål – men ikke for enhver

Vi er enige i, at det kan være et godt mål for nogle børn at kunne overgå til almen skole. Men det må ikke blive en forudsætning. Ikke alle børn når dertil – og det skal være i orden. Der findes ingen dokumentation for, at udviklingsforstyrrelser forsvinder op til skolestart. Derfor må vi sikre fleksibilitet, og fastholde at barnets udvikling og trivsel skal være det styrende princip – ikke en politisk ambition.

5. Plads til alle – men med klare grænser og støtte

Vi er bekymrede over udsagnet om, at dagtilbud med basispladser skal modtage alle børn – uanset udfordringer. Allerede i dag modtager vi børn, som i virkeligheden ville profitere af et specialtilbud. Når grænserne for, hvad basispladserne skal rumme, udviskes, opstår overbelastning – både blandt børn og personale. Det rammer kvaliteten, arbejdsmiljøet og ikke mindst børnenes hverdag.

Det kan og må ikke være et spørgsmål om økonomi, om et barn får den rigtige støtte eller det rigtige tilbud.

6. Forældrenes og personalets viden skal bruges

Vi er tæt på børnene hver dag – både som forældre og det dygtige personale i Mosaikken og det dygtige personale på Rubinen som arbejder med basisbørnene til dagligt. Vi ser, hvad der virker. Vi ser også, hvad der ikke gør. Det er vigtigt, at vores erfaringer bruges som reel viden i den politiske beslutningsproces.

Når vi siger, at det nuværende forslag bekymrer os, er det ikke af modstand mod forandring – men fordi vi frygter, at de ændringer, der foreslås, vil skabe mistrivsel frem for udvikling.

Til sidst: Et system, der bygger på børns virkelighed

Sluttelig vil vi bede jer om at erindre Dagtilbudsloven § 4, stk. 2:

”Kommunalbestyrelsen skal sikre, at børn og unge under 18 år, der har behov for støtte i et dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. for at kunne trives og udvikle sig, tilbydes en sådan støtte i tilbuddet.”

Vi ønsker et dagtilbudssystem, hvor børn trives – både de sårbare og de stærke, både de struktursøgende og de vilde, både de normalt begavede og dem med omfattende behov.

Som forældreråd vil vi gøre opmærksom på, at 6 ud af 6 af vores børn, som i dag går i basisgruppen, skal starte på specialskele efter sommerferien. Det faktum, at samtlige børn i gruppen skal videre i et specialtilbud, understreger for os, at disse børn har behov, hvad basisgruppen kan rumme og hvad deres behov har brug for.

Med venlig hilsen
Forældrerådet i Mosaikken

Svarnr.: 36 På vegne af interesseorganisation eller borger Den selvejende klynge IBØ6

Høringssvar:

Høringssvar fra klyngebestyrelsen i den selvejende klynge IBØ6

Til Børne- og Ungdomsudvalget

Vi takker for muligheden for at dele vores bekymringer og forslag til den foreslåede model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Vi er enige i, basispladser skal fastholdes som en del af støttetilbuddene til børn med særlige behov.

I vores perspektiv, er det afgørende at sikre en høj grad af fleksibilitet i modellen, så alle børn før skolestart kan få den nødvendige støtte.

Det er særligt forslaget om, at dagtilbuddene skal have minimum 6 pladser, der giver anledning til bekymring, da forslaget på ingen måde skeler til kvalitet i tilbuddet.

Som forslaget fremstår, vil man afskære små institutioner med høj kvalitet fra at have basispladser.

Vi har fx i klyngen Sofiegårdens børnehave, som er normeret til i alt 22 børn, hvoraf to er basispladser.

Skal der her etableres yderligere fire basispladser vil det være svært at sikre et holdbart grundlag for børnenes sociale udvikling og mulighed for at kunne spejle sig i andres lege, reaktioner, sprog m.v. og samtidig kunne trække sig fra fællesskabet i et af børnehavens to små aktivitetsrum.

Det gælder ikke alene Sofiegårdens børnehave.

Fem ud af de syv dagtilbud, der vil blive ramt af minimumskravet, er selvejende institutioner med gode tilsynsrapporter og mellem 20 og 34 børn i samlet normering .

Det er vores opfattelse, at modellen med et minimum på 6 basispladser derfor ikke entydigt tager de hensyn, der er fremhævet i løsningsbeskrivelsen ved udvalgets behandling af sagen før høring. Det gælder særligt tre hensyn, citeret og kommenteret nedenfor:

- "Der indføres samtidig et minimum på 6 pladser for at sikre grobund for et bæredygtigt, fagligt miljø på institutioner, der har basispladser. Det styrker også muligheden for, at institutioner med basispladser kan fungere som en slags videnbank for andre dagtilbud."

Børne- og Ungdomsudvalget har ønsket inddragelse af praksis i forbindelse med udviklingen af en ny model for basispladser. Opsamlingen af hovedpointer herfra viser, at der ikke er enighed om, at et bestemt antal basispladser er en forudsætning for et bæredygtigt, fagligt miljø. Ligeledes kan det ikke udledes ud af tilsynsrapporter el. lign., at et minimumsantal af basispladser højner kvaliteten.

Til gengæld har de små institutioner erfaring med at integrere børn på almene stuer og ville derfor kunne fungere som videnbank for andre dagtilbud, som indtil nu har opereret med særskilte basisgrupper. Det vil være særlig gavnligt, fordi modellen som noget nyt indfører, at alle børn integreres på de almene stuer.

- "De nuværende pladser fastholdes som udgangspunkt på de institutioner, de er placeret på i dag. Dermed er der en geografisk spredning i byen, børn så vidt muligt kan få en basisplads tæt på deres hjem"

Hvis alle fem små institutioner alene skal have almenpladser, vil Indre By/Christianshavn blive ramt uforholdsmæssigt hårdt, jf. nedenstående figur, hvor de pågældende institutioner er markeret med sort. Christianshavns bydel vil fremover slet ikke have basispladser.

- "Der tilstræbes en balance mellem kommunale og selvejende institutioner"

I dag udgør kommunale institutioner 62% af det samlede antal institutioner med basispladser. Med forslaget vil kommunale institutioner udgøre 72%, hvis alle 5 små selvejende institutioner omlægges til kun at have almenpladser.

Med den foreslåede model vil der kun være én institution i Københavns Kommune normeret til færre end 40 børn, hvis de 5 tidligere nævnte små institutioner omlægges til almenpladser. Det er vores erfaring, at nogle børn i basispladser har behov for små fysiske rammer, der sikrer genkendelighed, tryghed og struktur. Det bør derfor overvejes at fastholde den nuværende struktur for også fremover at sikre et forskelligartet og lokalt forankret tilbud til de børn, der visiteres til basispladser.

Alternativt foreslår vi, at der kan indgås partnerskaber med andre, mindre institutioner, således at man sammen har seks basispladser og faste rammer for faglig sparring og videns udveksling. Der vil i vores optik kunne understøtte, at der er basispladser i en for barnet overskuelig ramme for de børn der har brug for ekstra tryghed, genkendelighed og struktur.

To andre elementer i modellen giver anledning til betænkeligheder, selvom vi er enige i de overordnede intentioner med forslagene:

- "Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer"

Intentionen er god ud fra et synspunkt om, at den pædagogiske kvalitet er og skal være høj nok til, at det kan lade sig gøre for medarbejderne at løfte opgaven i godt samarbejde med barnets forældre og ressourcecenter. Dog vil vi fremhæve, at der bør kunne skeles til, om de fysiske rammer omkring ruminddeling og legeplads kan tilgodese barnets udfordringer.

- "Børn i basispladser skal overgå til en almenplads i samme dagtilbud, før overgang til skole – det skal tænkes sammen med, hvornår der er ledige almenpladser i dagtilbuddet" og "Fra maj/august og frem til KKFO-start er barnet i en almenplads"

Det giver grundlæggende god mening at se basispladsen som en midlertidig ordning, så man får større fokus på, hvad der skal til for at barnet kan overgå til en almindelig plads og på sigt til et alment skoletilbud.

Men at lægge en automatik ind i tænkningen vil ikke tilgodese alle basisbørns behov. Det bør være pædagogerne i den enkelte børnehave i samarbejde med ressourcecenteret, der foretager en individuel vurdering af, hvornår det enkelte barn er klar til overgang til almenplads.

Klyngebestyrelsen bakker entydigt op omkring følgende delforslag:

- "Anvisningen til basispladser skal tættere på praksis -og arbejdsgangene"

smidigere/hurtigere"

Det vil lette arbejdet og tidsperspektivet, så et barn med et behov for en basisplads kan starte hurtigst muligt og få den støtte og vejledning, der er nødvendig.

- "Fast økonomisk tildeling: Ingen tilbagebetaling ved tomme pladser. Ledige ressourcer bruges på at understøtte andre dagtilbud fx med videndeling"

Forudsigelighed og stabilitet i budgettet vil være en kæmpe lettelse og understøtte, at vi kan bruge kræfterne på de basisbørn, vi har. Vi er ligeledes enige i, at vidensdeling på andre matrikler og i andre institutioner er et godt tiltag og kan være med til at højne fagligheden.

- "Basispladser skal understøtte mangfoldige børnefællesskaber; integrerede pladser er vigtige, hvis vi skal inkludere. Men børnene skal kunne skærmes i perioder og efter behov"

Det er i vores optik en rigtig god ide. I Sofiegårdens børnehave er basispladserne allerede fuldt inkluderet i hverdagen, og vi ser det som en stor ressource ift. børnenes sociale udvikling, at børnene kan spejle sig i andres lege og sproglig udvikling. Det er både en gevinst for de børn, der er i basispladser, og for de øvrige børn i børnehaven.

Vi er glade for, at der samtidig er fokus på, at børnene skal have mulighed for at trække sig, da børn i basisplads ofte bliver hurtigere overstimuleret og bruger meget energi på at lære og forstå verden.

På vegne af klyngebestyrelsen
Elisabeth Vind Hansen
For person

Høringssvar fra klyngebestyrelsen i den selvejende klynge IBØ6

Til Børne- og Ungdomsudvalget

Vi takker for muligheden for at dele vores bekymringer og forslag til den foreslåede *model for basispladser i Københavns dagtilbud*.

Vi er enige i, basispladser skal fastholdes som en del af støttetilbuddene til børn med særlige behov.

I vores perspektiv, er det afgørende at sikre en høj grad af fleksibilitet i modellen, så alle børn før skolestart kan få den nødvendige støtte.

Det er særligt forslaget om, at **dagtilbuddene skal have minimum 6 pladser**, der giver anledning til bekymring, da forslaget på ingen måde skeler til kvalitet i tilbuddet.

Som forslaget fremstår, vil man afskære små institutioner med høj kvalitet fra at have basispladser.

Vi har fx i klyngen Sofiegårdens børnehave, som er normeret til i alt 22 børn, hvoraf to er basispladser.

Skal der her etableres yderligere fire basispladser vil det være svært at sikre et holdbart grundlag for børnenes sociale udvikling og mulighed for at kunne spejle sig i andres lege, reaktioner, sprog m.v. og samtidig kunne trække sig fra fællesskabet i et af børnehavens to små aktivitetsrum.

Det gælder ikke alene Sofiegårdens børnehave.

Fem ud af de syv dagtilbud, der vil blive ramt af minimumskravet, er selvejende institutioner med gode tilsynsrapporter og mellem 20 og 34 børn i samlet normering¹.

Det er vores opfattelse, at modellen med et minimum på 6 basispladser derfor ikke entydigt tager de hensyn, der er fremhævet i løsningsbeskrivelsen ved udvalgets behandling af sagen før høring. Det gælder særligt tre hensyn, citeret og kommenteret nedenfor:

- *"Der indføres samtidig et minimum på 6 pladser for at sikre grobund for et bæredygtigt, fagligt miljø på institutioner, der har basispladser. Det styrker også muligheden for, at institutioner med basispladser kan fungere som en slags videnbank for andre dagtilbud."*

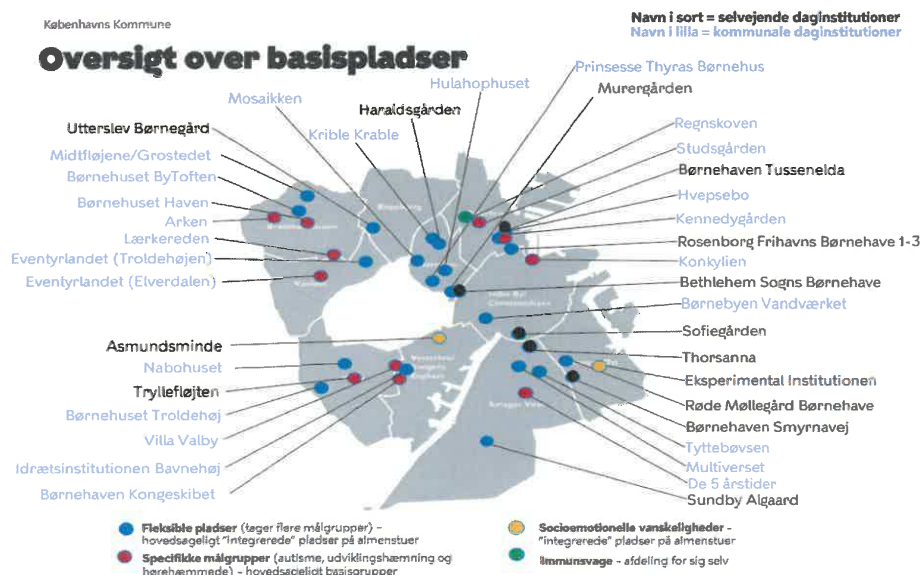
Børne- og Ungdomsudvalget har ønsket inddragelse af praksis i forbindelse med udviklingen af en ny model for basispladser. Opsamlingen af hovedpointer herfra viser, at der ikke er enighed om, at et bestemt antal basispladser er en forudsætning for et bæredygtigt, fagligt miljø. Ligeledes kan det ikke udledes ud af tilsynsrapporter el. lign., at et minimumsantal af basispladser højner kvaliteten.

¹ Fremgår af Københavns Kommunes Notat til Børne- og Ungdomsudvalget om Opfølgning på spørgetimen om Specialanalyse 2024 af 07-06-2024.

Til gengæld har de små institutioner erfaring med at integrere børn på almene stuer og ville derfor kunne fungere som vidensbank for andre dagtilbud, som indtil nu har opereret med særskilte basisgrupper. Det vil være særlig gavnligt, fordi modellen som noget nyt indfører, at alle børn integreres på de almene stuer.

- "De nuværende pladser fastholdes som udgangspunkt på de institutioner, de er placeret på i dag. Dermed er der en geografisk spredning i byen, børn så vidt muligt kan få en basisplads tæt på deres hjem"

Hvis alle fem små institutioner alene skal have almenpladser, vil Indre By/Christianshavn blive ramt uforholdsmæssigt hårdt, jf. nedenstående figur, hvor de pågældende institutioner er markeret med sort². Christianshavns bydel vil fremover slet ikke have basispladser.

- "Der tilstræbes en balance mellem kommunale og selvejende institutioner"

I dag udgør kommunale institutioner 62% af det samlede antal institutioner med basispladser. Med forslaget vil kommunale institutioner udgøre 72%³, hvis alle 5

² De to kommunale institutioner, der i dag har færre end 6 basispladser er ikke markeret på kortet. Det skyldes, at begge institutioner har en samlet normering på over 160 børn og derfor antages at ville omlægge flere pladser til basispladser.

³ Det er igen – pga. størrelsen af de pågældende institutioner – antaget, at de to påvirkede kommunale institutioner omlægges, så de fortsætter med at have basispladser.

små selvejende institutioner omlægges til kun at have almenpladser.

Med den foreslåede model vil der kun være én institution i Københavns Kommune normeret til færre end 40 børn, hvis de 5 tidligere nævnte små institutioner omlægges til almenpladser. Det er vores erfaring, at nogle børn i basispladser har behov for små fysiske rammer, der sikrer genkendelighed, tryghed og struktur. Det bør derfor overvejes at fastholde den nuværende struktur for også fremover at sikre et forskelligartet og lokalt forankret tilbud til de børn, der visiteres til basispladser.

Alternativt foreslår vi, at der kan indgås partnerskaber med andre, mindre institutioner, således at man sammen har seks basispladser og faste rammer for faglig sparring og videns udveksling. Der vil i vores optik kunne understøtte, at der er basispladser i en for barnet overskuelig ramme for de børn der har brug for ekstra tryghed, genkendelighed og struktur.

To andre elementer i modellen giver anledning til betænkeligheder, selvom vi er enige i de overordnede intentioner med forslagene:

- *"Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer"*

Intentionen er god ud fra et synspunkt om, at den pædagogiske kvalitet er og skal være høj nok til, at det kan lade sig gøre for medarbejderne at løfte opgaven i godt samarbejde med barnets forældre og ressourcecenter. Dog vil vi fremhæve, at der bør kunne skeles til, om de fysiske rammer omkring ruminddeling og legeplads kan tilgodese barnets udfordringer.

- *"Børn i basispladser skal overgå til en almenplads i samme dagtilbud, før overgang til skole – det skal tænkes sammen med, hvornår der er ledige almenpladser i dagtilbuddet" og "Fra maj/august og frem til KKFO-start er barnet i en almenplads"*

Det giver grundlæggende god mening at se basispladsen som en midlertidig ordning, så man får større fokus på, hvad der skal til for at barnet kan overgå til en almindelig plads og på sigt til et alment skoletilbud.

Men at lægge en automatik ind i tænkningen vil ikke tilgodese alle basisbørns behov. Det bør være pædagogerne i den enkelte børnehave i samarbejde med ressourcecenteret, der foretager en individuel vurdering af, hvornår det enkelte barn er klar til overgang til almen plads.

Klyngebestyrelsen bakker entydigt op omkring følgende delforslag:

- *"Anvisningen til basispladser skal tættere på praksis –og arbejdsgangene smidigere/hurtigere"*

Det vil lette arbejdet og tidsperspektivet, så et barn med et behov for en basisplads kan starte hurtigst muligt og få den støtte og vejledning, der er nødvendig.

- *"Fast økonomisk tildeling: Ingen tilbagebetaling ved tomme pladser. Ledige ressourcer bruges på at understøtte andre dagtilbud fx med videndeling"*

Forudsigelighed og stabilitet i budgettet vil være en kæmpe lettelse og understøtte, at vi kan bruge kræfterne på de basisbørn, vi har. Vi er ligeledes enige i, at vidensdeling på andre matrikler og i andre institutioner er et godt tiltag og kan være med til at højne fagligheden.

- *"Basispladser skal understøtte mangfoldige børnefællesskaber; integrerede pladser er vigtige, hvis vi skal inkludere. Men børnene skal kunne skærmes i perioder og efter behov"*

Det er i vores optik en rigtig god ide. I Sofiegårdens børnehave er basispladserne allerede fuldt inkluderet i hverdagen, og vi ser det som en stor ressource ift. børnenes sociale udvikling, at børnene kan spejle sig i andres lege og sproglig udvikling. Det er både en gevinst for de børn, der er i basispladser, og for de øvrige børn i børnehaven.

Vi er glade for, at der samtidig er fokus på, at børnene skal have mulighed for at trække sig, da børn i basisplads ofte bliver hurtigere overstimuleret og bruger meget energi på at lære og forstå verden.

På vegne af klyngebestyrelsen
Elisabeth Vind Hansen
For person

Svarnr.: 37 Borger

Vejnavn: Skovvej

Postnr. og by: 9500 Hobro

Høringssvar:

Ikke alle børn kan inkluderes i almindelige daginstitutioner og almindelig folkeskole.

Høringssvar til ny model for Basispladser i Københavns dagtilbud.

Nu er der et høringssvar til en ny model for basispladserne i Københavns kommune hvor målet er at integrere børnene i almene grupper i daginstitutioner og alle børn skal i almen skole.

Siden børne- og undervisningsminister Christine Antorini var ophavskvinde til folkeskolereformen af 2014, har jeg været indigneret over, at I politikere ikke vil LYTTE til de familier, hvor der er børn og unge som har udfordringer/diagnoser, der kræver en specialpædagogisk viden og erfaringer som de almindelige daginstitutioner, den almindelige folkeskole ikke kan rumme. Det er en skændsel, at vi i vores velfærdssamfund svigter disse familier.

Jeg har ikke evidens for at sige det, men jeg er sikker på, at der tidligere har været børn i specialklasser som skulle være inkluderet i almindelig klasse. Og de børn der kan inkluderes med specialiseret støtte skal selvfølgelig det. Det er ikke disse børn jeg taler om.

Jeg skriver på de familiers vegne som har et barn, der i forvejen kræver ekstra ressourcer i familiens dagligdag, og som ikke bliver mødt med politisk forståelse for, at deres barn har brug for en basisplads i en lille gruppe i daginstitutionerne, en basisplads i en lille gruppe i folkeskolen, hvor der er specialuddannet personale (lærere, logopæder, pædagoger, ergoterapeuter, fysioterapeuter og vejledning af psykologer og måske neurologer). Mange af disse børn skal måske være der i kort tid før, de kan inkluderes. Måske tager det mange år før det kan ske. Det vil hele tiden være en individuel iagttagelse og vurdering.

Der har været opråb fra forældrene i interviews/kronikker i mange år. Jeg ved fra min egen profession i tæt samarbejde med disse familier, hvor hårdt belastet dynamikken kan være (her er også tale om søskende og bedsteforældre i familien) og tænk, at der så også har været ressourcer til at formulere en HJÆLP! Min beundring for disse familier er stor.

Jeg har personligt kendskab til forældre, der har måttet kæmpe med Københavns kommune før de fik en basisplads i en daginstitution, et barn der er testet til at være normal begavet. Han har en diagnose (dyspraksi), der gør han ikke uden videnskabelig viden kan udvikle brug af talen, som kræver et specifikt tilrettelagt miljø med få børn med høj specialpædagogisk viden og ekspertise. Han er videre i en basisgruppe i folkeskolen. Talen er i gang. Tænk, hvis han skulle være integreret med støtte, det ville være gået ud over hans udvikling og selvværd. Jeg har personligt kendskab til børn, der sidder derhjemme uden skolegang, fordi de ikke kan være i en klasse, hvor tilbuddet/miljøet ikke er til deres behov. Jeg har kendskab til familier endt i skilsmisse. Jeg har kendskab til en mor (samfundet har betalt hende en høj uddannelse) hun havde et job, hun var glad for. Tænk hun må opgive sit arbejde for at være hos sin søn, fordi der ingen skoletilbud er til stede (et specifikt specialpædagogisk tilrettelagt miljø og metoder til et barn med autisme, og vi ved virker fra forskningen og praksis) .

At tro, for det handler om tro, ikke viden, at disse få børn, jeg taler om her, kan integreres i en stor gruppe i daginstitution med støtte er en misforståelse. Børn i deres vigtigste år for at udvikle sig socialt, emotionelt og kognitivt og få et godt liv.

At tro at folkeskolelæreren kan inkludere disse børn i undervisningen er en misforståelse. En støttelærer er ikke nok, at komme på et kort kursus er ikke nok. At give millioner i ekstra bevillinger er ikke nok. At ændre læreruddannelsen er ikke nok. Tænk at have et af de vigtigste job i vores samfund – at UNDERVISE børn i folkeskolen og så vide, at der er børn jeg ikke kan undervise, og prøver jeg, svigter jeg de børn, jeg er uddannet til at undervise. For

ikke at tale om det også kan give en urolig klasse.

(Lige nu læser jeg om børn der dumper i 9. klasse, jeg kunne have en hypotese om at denne problematik kunne være en af mange andre faktorer).

Jeg ved, at vi har så stor en viden og ekspertise i Danmark at alle børn – ligegyldigt handicaps og diagnoser – kan udvikle sig, og dermed få mere livskvalitet.

Det enkelte barn er et unikt barn og ikke en diagnose. I dagligdagen kræver det TID og RO i samspillet, hvor der skal lyttes til barnets signaler for at kende det enkelte barns miljøer og hensigter. I dagligdagen skal der være TID og RO til at medinddrage forældrene i den pædagogisk indsats og støtte dem i de individuelle forældrekompetencer. Det sker i de små basisgrupper.

Jeg forlanger ikke at politikerne skal have specialviden men jeg forlanger i LYTTER til en lille gruppe i vores højtudviklede velfærdssamfund og forstår at disse familier kan vi ikke svigte.

Etisk synes jeg ikke man kan tale om økonomi i dette tilfælde, men hvis vi skal, så er svigtet ikke økonomisk rentabel. Bliver familierne ikke hjulpet, er antagelsen, at mange af disse børn vil have store udfordringer gennem hele livet. Så er der andre økonomikasser, der skal åbnes.

Specialpædagogisk indsats kræver års uddannelse og erfaringer der kan gives videre til næste generation.

Helga Bønsvig.

Tidligere: Socialpædagog. Speciallærer .

Logopæd. Leder af special daginstitution.

Underviser i specialpædagogik.

Lektor i pædagogik .

Svarnr.: 38 Borger

Vejnavn: Brønshøjgårdvej

Postnr. og by: 2700 Brønshøj

Høringssvar:

Det er ikke mangfoldigt at ekskludere børn fra at kunne spejle sig i deres venner!

Vi i forældrerådet er i første omgang meget udfordret på at forstå hvordan forslaget til en ny model for basispladser i Københavns dagtilbud kommer til at se ud i praksis.

Det er meget lidt konkret, og derfor efterlader det os med en masse spørgsmål, undren og utryghed.

Vi vil i det følgende opridse vores største bekymringer og spørgsmål;

Mangfoldighed og trivsel, på tværs af udviklingstrin.

Lærkereden har i ca. 30 år bestået af to børnehavegrupper, to vuggestuestuer og basisgruppe, og vi kan ikke se en bedre ramme for mangfoldighed. Her kan børnene på tværs af alder og udviklingstrin lege med og lære af hinanden, i en ramme som dygtige pædagoger strukturerer med tanke på børnenes behov og nærmeste udviklingszone. I mange år har basisgruppen givet børn mulighed for den rette skærmning samtidig med muligheden for at spejle sig i alderssvarende eller udviklingssvarende neurotypiske børn i almenen. Den gruppe af børn der i dag er i basisgruppen i Lærkereden har brug for deres egen stue, flere af børnene har stor gavn af spejlingen med de resterende børn i huset, men børnene i basisgruppen har i den grad også brug for deres egen stue, med ro og tid til at regulere de sanseindtryk som ofte overstimulerer børnene allerede efter bare en time sammen med de neurotypiske børn. De børn der i øjeblikket er indskrevet i basisgruppen, og de børn der de sidste mange år har været indskrevet, vil ikke kunne rumme og trives med en

plads i "almenen", og så ender vi med at miste den mangfoldighed vi er så glade og stolte af i Lærkereden.

Får vores børn den omsorg de har brug for, for at kunne trives og udvikles?

Forældrene til de neurotypiske børn er meget bekymrede for hvordan en ændring vil påvirke hvordan vores børns dagligdag kommer til at se ud, skal børnene lægge bånd på sig selv i leg, mindre lyd og bevægelse fordi det kan overstimulere børn der har vanskeligt ved at reguleres ned igen? Skal børnene tilsidesætte deres eget behov for omsorg, når der er børn på stuen, der kræver mere guidning og regulering af en voksen?

Kan en 5årig gå i vuggestue?

Hvordan har man tænkt sig at fordele børnene, alderssvarende eller udviklingssvarende, for en 5årig, med udvikling som en 2årig, med udadreagerende adfærd ved over-stimuli er jo meget voldsomt for et vuggestuebarn.

Hvordan fordeles de voksne, og hvordan skal ansvaret for de enkelte børn fordeles?

Hvordan forestiller man sig at de voksne skal fordele sig, hvis de seks basispladser fordeler sig på 4 stuer, skal der så ikke være voksne med specialpædagogiske kompetencer i hele institutionens åbningstid?

Skal alle voksne i huset uddannes i socialpædagogisk teori og tilgange, i så fald hvornår skal det ske?

Det er vores forståelse at basisgruppens børn og deres familier har brug for en tættere kontakt med deres pædagoger, ligeledes er der et større behov for løbende opdatering af handleplaner mm, hvordan forestiller man sig at det skal se ud i praksis, særligt hvis børnene er fordelt på flere stuer?

Vi vil gerne beholde vores kompetente og omsorgsfulde voksne.

Det er vores oplevelse af pædagogerne der i dag er tilknyttet vores basisgruppe er en del af Lærkereden netop fordi de med basisgruppen har mulighed for at skabe og tilpasse de pædagogiske rammer der bedst fordrer udvikling hos basisgruppebørnene. Det er derfor også vores oplevelse at de voksne meget hurtigt vil opleve en faldende arbejdsglæde og ende med en stor følelse af afmagt når børnene ikke længere vil være i stand til at trives i den ramme de bliver presset ned i. En utilstrækkelighed vi, forældrerådet, er bange for vil få kompetente og omsorgsfulde pædagoger til at søge andre steder hen.

Ligeledes er vi bekymrede for at vores kompetente og omsorgsfulde pædagoger på vores almenstuer vil opleve et stort dilemma mellem at skulle regulere glade børns leg, fordi den skaber uro i neurodivergente børn - vi forestiller os ikke at det vil være en arbejdsopgave særlig mange voksne vil kunne være i, i særlig lang tid. - Vi frygter altså at der vil være en flugt blandt de ansatte, såfremt man fortsætter med den nye model for basispladser.

Vi ser ikke mangfoldighed som at alle skal kunne være i den samme ramme, for os er mangfoldighed at give vores børn, neurotypisk eller neurodivergent, en mulighed for at være en del af noget større, og det kan vi i Lærkereden hvis basisgruppen får lov at blive ved med at være.

Svarnr.: 39 Borger

Vejnavn: Gårdfæstevej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Når børn med store støttebehov placeres i almindelige stuer uden ekstra ressourcer, bliver hverdagen mere kaotisk for alle.

Pædagogerne skal løfte en langt sværere opgave – uden at få mere tid.

Og det pædagogiske fællesskab, som burde være trygt og udviklende for alle, bliver presset.

Svarnr.: 40 Virksomhed/Organisation

Virksomhed/Organisation: Haraldsgården selvejende institution

Vejnavn: Ragnhildgade

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Høringssvar vedrørende ny basismodel for dagtilbud

Forældre- og institutionsbestyrelsen samt MED har læst forslaget til den nye basismodel med stor interesse og anerkender intentionen om at skabe større fleksibilitet, hurtigere anvisning og mere ensartede vilkår for basispladser på tværs af byen. Vi deler ambitionen om høj kvalitet og videndeling, men vi har samtidig en række alvorlige bekymringer, som vi gerne vil gøre opmærksom på.

Små institutioner løfter en stor inklusionsopgave

Mindre institutioner løfter i dag en betydelig inklusionsopgave ved at modtage børn med basispladser. Det er ofte børn med komplekse udviklingsmæssige, sociale og følelsesmæssige udfordringer – børn, som allerede har haft lange og belastende forløb i andre dagtilbud, hvor inklusion ikke er lykkedes. Det stiller store krav til pædagogisk faglighed, struktur, ressourcer og arbejdsmiljø at sikre trivsel og udvikling for disse børn, samtidig med at man opretholder kvalitet og tryghed for den samlede børnegruppe. Erfaringen viser, at små institutioner, som modtager 1-2 basisbørn, i mange tilfælde har større succes med at inkludere børnene i det almene miljø end institutioner, hvor basisbørnene er samlet i større grupper. Det bør derfor indgå i den videre udvikling af modellen.

Visitering til basispladser kræver faglig tyngde og nuanceret vurdering

Vi opfordrer til, at der i den videre proces skelnes tydeligt mellem børn med lette støttebehov og børn med massive og varige vanskeligheder. En differentieret tilgang, med tilhørende ressourcer, er nødvendig for at sikre meningsfulde og virkningsfulde indsatser. Det fremgår af den nye model, at visiteringen fremover skal foretages af støttepædagoger. Selvom denne faggruppe besidder stor erfaring, vurderer vi, at den nødvendige specialiserede indsigt ikke altid er til stede. I dag varetages visitationen af et bredt sammensat team bestående af læger, ledere og fagpersonale med specialpædagogisk viden. Denne flerfaglige tilgang bør bevares, hvis modellen skal lykkes.

Urealistisk overgang til almenområdet i børnehavens sidste år

Det er urealistisk at forvente, at børn med basisplads kan overflyttes til almene børnegrupper det sidste år inden skolestart, uden at der følger støtte og ressourcer med. Skoleovergangen er en i forvejen sårbar periode for mange børn, og det gavner hverken barnet eller den almene børnegruppe, hvis barnet samtidig skal gennemgå en ny tilpasning uden kendte voksne eller rammer.

Institutionsbaseret videndeling kræver reelle ressourcer

Det fremhæves i modellen, at institutioner med basispladser skal fungere som vidensbanker for resten af dagtilbudsområdet. Dette fremstår desværre som et urealistisk og uunderbygget argument. Basispædagoger er i forvejen stærkt belastede af omfattende dokumentationsopgaver og komplekse pædagogiske forløb, og der er ikke tilført ekstra ressourcer til denne videndeling. Alle daginstitutioner arbejder i dag med børn i udsatte positioner – også børn, der tidligere ville være visiteret til en basisplads. Der er behov for et generelt fagligt løft, men det kan ikke forventes at komme fra institutioner, som allerede er pressede af opgaven med basisbørn.

Haraldsgården ønsker at nedlægge vores basispladser

Haraldsgården har aktuelt 14 basispladser, men det har gennem de senere år vist sig, at dette er et for højt antal for en almen daginstitution, vi nedjusterer derfor til 8 pladser per 1. august 2025 og ønsker helt at nedlægge alle basispladser.

De børn, der visiteres til os, har ofte allerede været i udsatte positioner og har typisk betydelige og komplekse udfordringer. Mange er diagnosticerede og beskrevet af børnepsykiatrien som værende i behov for massiv specialpædagogisk støtte. Trods stor faglighed og engagement oplever vi, at vi ikke formår at sikre den ønskede trivsel og udvikling – hverken for disse børn eller for børnegruppen som helhed.

Vi har 6-7 uddannede pædagoger med specialviden og efteruddannelse i målgruppen, og de bidrager med høj kvalitet. Alligevel har vi ikke en oplevelse af kunne løfte opgaven inden for de nuværende rammer og særligt ikke i den foreslåede nye model.

Vi ser en markant stigning i voldsomme episoder, herunder, vold, trusler og magtanvendelser og det belaster både børn og medarbejdere voldsomt.

Haraldsgården har derfor indsendt ansøgning om at lukke vores basispladstilbud, især med baggrund i to forhold:

1. Alder og kompleksitet hos de visiterede børn

De børn, vi modtager, har ofte være ældre og haft så komplekse vanskeligheder, at det ikke har været muligt at skabe udvikling og inklusion inden for den korte tid, de er hos os. Mange har en så udadreagerende adfærd, at det ikke har muligt for os at inkludere dem i almene grupper. Deres behov overstiger de ressourcer, vi har til rådighed.

Andre yngre børn har haft så mange komplekse vanskeligheder at de ofte skal visiteres til en specialinstitution. Og de børn der pt. fortsætter ser vi ikke som børn der kan fuldt inkluderes i vores almene tilbud med den støtte i nærmeste udviklingszone som det forventes af os, og vi selv forventer af os.

2. Reelt manglende mulighed for revisitation til almenområdet

I de otte år, vi har haft basispladser, er det kun i få tilfælde lykkedes at revisitere børn til almenmiljø uden støtte. Med den nye målgruppe vurderer vi, at dette stort set ikke vil være muligt – særligt ikke i børnenes sidste år i børnehaven, hvor de samtidig skal forberedes til skolestart.

Fysiske rammer er afgørende

Det kræver særlige fysiske rammer at kunne rumme og støtte børn med basisplads – herunder mulighed for skærmning, ro, bevægelse og afsondring ved behov. I den nye model skal børnene integreres på de almene stuer og disse rammer findes desværre ikke i Haraldsgården.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at de erfaringer og bekymringer, vi her har beskrevet, kan inddrages i den videre udvikling af en bæredygtig og realistisk basismodel for dagtilbudsområdet i Københavns kommune.

På vegne af den selvejende bestyrelse, forældrebestyrelsen samt MED-udvalg i Haraldsgården

Svarnr.: 41 På vegne af interesseorganisation eller borger Klynge VVKF

Høringssvar:

Klynge VVKF

Tak hermed for muligheden for at komme med vores synspunkter. se det vedhæftet

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 41: 20250603T07-29_Hoering vedr. Basispladser.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 42 På vegne af interesseorganisation eller borger Klynge NB A

Høringssvar:

Tak for muligheden for at indgive høringssvar på ny model for basispladser.

Vi er hhv. pædagogisk leder og klyngeleder i Klynge NB A, som har 6 integrerede basispladser i institutionen Prs. Thyra Børnehus.

Som ledelse støtter vi op om det organisatoriske arbejde med mangfoldige børnefællesskaber.

Vi bifalder modellens hensigt, men har dog et par opmærksomheder:

I modellen står der at "en basisplads er et midlertidigt tilbud, med overgang til almenplads..."

Sådan fungerer det også i dag. Vi erfarer dog, at størstedelen af børn i vores basispladser, har behov for varig understøttelse i en basisplads, og derfor mener vi, at en overgang til almen dagtilbudsplads, skal bero på en faglig vurdering.

At arbejde på tidlig indsats og derunder tidligere tilbud om basisplads, ser vi som meget positivt. Men at de ældste børn i basisplads skal træde ud af deres tilbud, for at dette bliver en økonomisk mulighed, giver ikke faglig mening. At træde ud af en basisplads, bør alene bero på en individuel faglig vurdering.

Derfor vil denne del af modellen generere en merudgift, som modellen ikke kalkulerer med.

Som forslaget er beskrevet, kan institutioner med basispladser ikke sige nej til et basisbarn. Som udgangspunkt er vi enige i dette. Vi værdsætter dog den nuværende inddragelse af vores perspektiver og vurderinger fra visitationens side. Det bekymrer os, hvis dette bortfalder. Børns behov og udfordringer er mangeartede, og der kan være situationer, hvor sammensætningen eller situationen i børnegruppen lokalt, ikke vil være optimal for barnet, som skal henvises en plads. Derfor mener vi, at man også fremover, bør sigte efter høj grad af dialog og lokal medinddragelse, med det formål at finde det bedste tilbud til barnet.

Ann-Kristine Nielsen, Pædagogisk leder, Prs. Thyra Børnehus

Gitte Møller, Klyngeleder, NB A

Svarnr.: 43 På vegne af interesseorganisation eller borger BUPL Hovedstaden**Høringssvar:**

Høringssvar vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud

BUPL Hovedstaden takker for at blive hørt i forslaget vedrørende model for basispladser. Til indstillingerne har vi følgende bemærkninger.

I BUPL Hovedstaden ser vi positivt på den geografiske spredning i byen, så børn kan have en basisplads tæt på sit hjem – og er glade for, at der vil blive tilstræbt en balance mellem kommunale og selvejende institutioner.

Vi mener, at minimumskravet om 6 pladser kan være problematisk for mindre institutioner, der ellers kan have et miljø, som for nogle børn med basisplads vil være helt optimalt! Hvis minimumskravet fastholdes, mener vi, at det skal være muligt for mindre institutioner at søge basispladser som partnere i netværk og klynger.

Vi mener, at der er risiko for, at der bliver skabt faglige udfordringer, hvis dagtilbuddene skal tage imod alle børn, uanset hvilke behov de har. Vi ser derimod en fordel i, at institutioner kan specialisere sig indenfor et mindre antal diagnoser, og at områdesupporten i tæt samarbejde med dagtilbudslederne vurderer, hvor børnene vil få de mest optimale rammer.

I BUPL Hovedstaden er vi meget positive over, at visitationsprocessen skal blive lettere og hurtigere, og at børn dermed forhåbentligt vil kunne få tildelt en basisplads, når behovet opdages. Visitationsprocessen er dog noget uklar for os, og vi mener derfor at det er essentielt at have yderligere dialog med daginstitutionsledere om visitationsmodellen.

Vi er meget bekymrede for finansieringen af model for basispladser. Der skal tilføres flere midler til modellen, for at alle børn der har brug for en basisplads, kan få tildelt en. Det kommer tydeligt til udtryk, at der er behov for flere midler i forvaltningens forslag om, at børn på basispladser skal overgå til almenpladser et år, inden de skal starte i skole. Dette er på ingen måde en løsning, der kan garantere at komme børnene til gode! Tværtimod taler forslaget direkte imod, at pædagoger kan bruge deres faglighed til at sikre en god overgang for barnet på basisplads til almen-skole. Vi må påpege at tildeling af midler er nødvendig så det enkelte barn kan have en basisplads, så længe det enkelte barn har brug for! Hvis ikke forslaget ændres, er det yderst vigtigt, at forældre, når deres barn tilbydes en basisplads, informeres om basispladsens udløbsdato.

I forlængelse heraf må vi påpege, at basispladsmodellen, ligesom hele daginstitutionsområdet, behøver flere ressourcer. Som det er i dag, er der ikke basispladser nok til de børn, der faktisk har behov herfor. Det påvirker både de børn, der fortjener mere støtte i institutionerne. Det påvirker alle de andre børn i institutionerne. Det vil påvirke de ansatte i tværfaglig support, der i visitationsprocessen, skal vælge børn der har behov for basisplads fra. Det påvirker børnenes familier og, sidst men ikke mindst, påvirker det pædagogerne, deres arbejdsmiljø og deres muligheder for at arbejde med børnene. Dette understreges af den nye kvalitetsrapport 'Kvalitet i dagtilbud', der viser, at under halvdelen af danske daginstitutioner er af tilstrækkelig kvalitet. Det er ikke godt nok! Der må tilføres midler til daginstitutionsområdet, så der kan rettes op på den sørgelige udvikling! Der skal være basispladser nok til de børn, der har behov, så der kan arbejdes pædagogisk med både børn på basispladser og børn på almenpladser. Dette er afgørende for, at pædagoger trives i sit arbejde og for at børn i daginstitutioner trives og udvikler sig!

I forhold til kravet om høj kvalitet i de enkelte dagtilbud, foreslår vi, at andelen af pædagoger tages i betragtning, da dette er væsentligt for, at børnene kan støttes professionelt.

Vi er uenige i, at basispladsers formål udelukkende er at give børn støtte til at blive klar til at starte i en almen-skole. Basispladser har også til formål, at barnet har nogen gode år i et pædagogisk miljø, det kan trives og udvikle sig i. Dette har værdi i sig selv.

I forhold til vidensdeling, finder vi det vigtigt, at de pædagoger og ledere som skal formidle viden tilbydes kurser i formidling til voksne, så det sikres, at det opleves som givende for både formidlere og modtagere.

På fagforeningens vegne

Henriette Brockdorff
Formand og faglig sekretær
E-mail: hvb@bupl.dk
Tlf: 35465760/28264808

Svarnr.: 44 På vegne af interesseorganisation eller borger Den selvejende institution Murergården

Høringssvar:

I min egenskab af bestyrelsesformand i Murergården afgiver jeg vedhæftede høringssvar.

Høringssvar fra Murergården

Vedr. forslag til ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

Indledning

Murergården takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om en ny model for basispladser i Københavns Kommune.

Vi anerkender intentionerne bag modellen – herunder ønsket om øget inklusion, faglig styrkelse af det almene dagtilbud og en mere fleksibel udnyttelse af ressourcerne. Samtidig vurderer vi, at modellen indeholder flere væsentlige ændringer, som rejser faglige bekymringer og bør genovervejes.

I dette høringssvar forholder vi os særligt til følgende tre elementer i forslaget:

1. Udslusning fra basisplads før skolestart, som vi vurderer er problematisk og utilstrækkeligt belyst i materialet.
2. Enklere anvisning via supporten, som rummer potentiale, men kræver tydeligere retningslinjer og faglig forankring.
3. Økonomi og institutionsrolle, hvor institutioner fremover både beholder midler ved tomme pladser og samtidig forventes at fungere som vidensbank – hvilket kun er realistisk med klare rammer og tydelig ressourceudmåling.

Vi håber, at forvaltningen vil tage disse faglige input med i det videre arbejde, så den nye model reelt understøtter børn med særlige behov og styrker kvaliteten i både dagtilbud og tværgående samarbejde.

Udslusning fra basisplads før skolestart – et unødvendigt brud

Det fremgår ikke konkret af høringsmaterialet, hvornår barnet skal ud af basispladsen. Det eneste, der nævnes i bilag 1, er, at "En basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitutionen og almen skole."

Dog har vi i dialog med forvaltningen – senest med Gitte Lohse – forstået, at det fortsat er en del af modellen, at barnet som udgangspunkt skal overgå til almenplads før skolestart. Det er et indgribende og nyt tiltag, som vi finder foruroligende – ikke mindst fordi det ikke fremgår tydeligt og risikerer at blive implementeret uden bred faglig og offentlig debat.

I Murergården er vi meget uenige i denne del af modellen. Børns udvikling sker i forskellige tempi. Omkring 5-års-alderen sker der markante udviklingsspring, især i forhold til koncentration, social forståelse og deltagelse i fællesskaber.

Netop i denne periode bliver behovene for støtte tydeligere for mange børn med fx ADHD, autisme, CP og sproglige vanskeligheder.

En nedtrapning af støtte op til skolestart kan skabe utryghed, øge risikoen for mistrivsel og forringe barnets forudsætninger for at klare overgangen til skole. Det er afgørende, at udslusning fra basisplads sker ud fra en konkret pædagogisk og udviklingspsykologisk vurdering – ikke ud fra alder alene.

Vi anbefaler, at det tydeligt fremgår, at børn kan blive i basispladsen helt frem til skolestart, hvis det vurderes fagligt nødvendigt. En fleksibel og individuelt tilpasset overgang er afgørende for en tryk og bæredygtig skolestart.

Enklere anvisning via supporten

Vi ser positivt på intentionen om at skabe en mere smidig adgang til støtte ved, at supporten fremover kan anviser børn direkte til basispladser i dialog med dagtilbuddene.

Det er dog afgørende, at anvisningen sker i tæt og ligeværdigt samarbejde med de fagpersoner, der kender barnet. Forenklingen må ikke gå på bekostning af grundigheden i vurderingen. For at sikre en ensartet og fagligt forsvarlig praksis bør der udarbejdes klare retningslinjer og følges løbende op på, hvordan modellen fungerer i praksis.

Økonomi og institutionsrolle – balance mellem robusthed og ansvar

Vi støtter, at institutioner med basispladser får en mere robust økonomi og ikke skal tilbagebetale midler ved midlertidigt tomme pladser. Dette giver bedre forudsætninger for stabil drift og langsigtet planlægning.

Modellen indebærer samtidig, at institutioner med basispladser forventes at fungere som vidensbanke og dele specialpædagogisk viden med andre institutioner. Denne ambition er vigtig – men forudsætter klare strukturer, afgrænsede opgaver og tilstrækkelige ressourcer.

Det er ikke realistisk, at de timer, der eventuelt frigøres ved tomme pladser, én-til-én kan konverteres til videndeling. Hvis forvaltningen ønsker denne funktion formaliseret, bør det fremgå præcist, hvordan opgaven skal udføres – fx hvem der skal undervise, hvor og hvordan. Som forslaget foreligger nu, er ansvaret formuleret alt for løst og giver forvaltningen vide rammer, uden at institutionerne kompenseres tilstrækkeligt for opgaven.

Forslaget vækker desuden bekymring ud fra et organisatorisk og belægningsmæssigt perspektiv. Den foreslåede model kan i praksis skabe en uhensigtsmæssig ubalance i gruppesammensætningen. Eksempelvis: Hvis en

stue med 17 børn rummer to basispladser, og ét barn overgår til en almenplads et år før skolestart, vil barnet forblive på stuen – blot uden den ekstra støtte og pædagogiske tilgang, som basispladsen indebærer. Det betyder, at pladsen formelt bliver "ledig", men fysisk fortsætter belægningen uændret. Derfor kan der ikke optages et nyt barn med basisbehov, da stuen allerede er fuldt belagt. Basispladsen reelt forsvinder og genopstår først, når der fysisk opstår en tom plads – typisk året efter.

Dette kan føre til to uheldige konsekvenser:

- Enten overbelægning, hvis man forsøger at fylde basispladsen uden at tage højde for den faktiske kapacitet.
- Eller at basispladsen ikke udnyttes, fordi den først kan aktiveres, når barnet fysisk udskrives – hvilket mindsker fleksibiliteten og undergraver intentionen om hurtig støtte.

Denne type organisatorisk skævhed er særlig problematisk i arbejdet med børn med særlige behov, hvor ro, forudsigelighed og passende gruppestørrelser er afgørende.

Vi anbefaler derfor, at modellen revurderes ud fra en mere realistisk forståelse af institutionsdrift og kapacitetsstyring, og at der udarbejdes klare retningslinjer for, hvordan basispladser administreres i overgangsperioder.

Anbefaling

Vi opfordrer til, at modellen justeres, så:

- Børn med særlige behov kan bevare deres basisplads helt frem til skolestart, ud fra en individuel faglig vurdering.
- Der sikres tydelige krav til kompetencer og ressourcer i basisinstitutioner – særligt ved integration i almengrupper.
- Kravet om minimum 6 basispladser justeres, så mindre institutioner fortsat kan tilbyde basispladser.
- Nye elementer som anvisning, økonomimodel og videndeling følges op med tydelige rammer, konkret ressourceudmåling og faglig opbakning.

På vegne af den samlede bestyrelse for Murergården

Svarnr.: 45 På vegne af interesseorganisation eller borger Forældrerådet i Haven

Høringssvar:

Høringssvar til forslag om "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"
På vegne af forældrerådet i institutionen Haven i Brønshøj-Husum

Dette svar retter sig primært mod det første hovedpunkt i forslaget:

Integrerede basispladser:

Basispladserne placeres på almenstuer i stedet for særskilte grupper, hvilket fremmer inklusion og deltagelse i almindelige børnefællesskaber.

Resumé:

Forældrerådet i Haven bakker op om ønsket om øget inklusion og tidlig indsats, men udtrykker bekymring over forslaget om at integrere alle basispladser i almenstuer. Med udgangspunkt i egne erfaringer anbefaler vi at bevare muligheden for særskilte basisgrupper, da dette bedst imødekommer børnenes behov for ro, støtte og struktur. Vi advarer mod negative konsekvenser for både børn og personale, hvis den nødvendige normering og støtte ikke følger med.

Det er positivt, at økonomien fastholdes, og at institutioner med basispladser skal fungere som sparring for andre institutioner i området.

Havens erfaringer

I vores institution har vi en basisgruppe med seks basispladser. I løbet af de seneste år har vi både haft basispladserne integreret på almenstuer og samlet på en særskilt stue.

Vi deler ønsket om, at børn med særlige behov får en god overgang til almen-skole, men det er ikke vores erfaring, at integrerede basispladser har virket efter hensigten.

Indtil maj 2023 var basisgruppen integreret på almenstuerne i vores institution. Det skabte udfordringer i hverdagen, som skabte uro både for basisbørnene, de neurotypiske børn og personalet.

Det, vi ser i Haven, er, at børnene på basispladser har et stort behov for at kunne trække sig og få pauser – og det var meget svært at imødekomme dette, før vi omstrukturerede fra integrerede basispladser til en selvstændig basisgruppe. Børnene på basispladser har nu mulighed for at være en del af fællesskabet ud fra deres formåen på den pågældende dag.

Børn på basispladser bliver lettere overstimulerede og har svært ved at filtrere forstyrrelser fra. Når de befinder sig på almenstuer, er der ofte op mod 20 andre børn til stede. Flere børn giver flere forstyrrelser.

I det daglige opdeler vi børnene i mindre grupper. I vuggestuen er der én voksen til fire børn, og i børnehaven én voksen til 7-8 børn. Selvom det er relativt små grupper, er det stadig mange børn, hvis barnet let bliver forstyrret eller har behov for særlig guidning i forhold til samspil, sociale spilleregler og deltagelse i fællesskabet.

Vi har også en bekymring for, at børn kan blive overset. Vores erfaring er, at børn, der reagerer uhensigtsmæssigt, oftere får de voksnes opmærksomhed.

Da vi havde integrerede basispladser og 17 børn på børnehavestuerne, oplevede vi, at det fortsat var svært at tilgodese alle børn i fællesskabet. Følelsen af at slukke ildebrande var særligt udtalt om eftermiddagen, hvor der var to voksne til 17 børn – heraf to børn på basisplads med særlige støttebehov. Dertil kommer, at også børn i det almene miljø i større eller mindre grad har behov for støtte og guidning i fællesskabet.

Da vi havde inkluderet børn med ADHD- og autisme-lignende udfordringer på stuen, var

personalet desværre i højere grad nødt til at foretage magtanvendelser. Efter omorganiseringen til en særskilt basisgruppe, hvor barnets dagsform langt bedre kan aflæses, og hverdagen justeres derefter, har der ikke været én eneste magtanvendelse.

Vi frygter, at børn, der tidligere ville have fået en basisplads, fremover ikke vil få den rette støtte og guidning i de almene grupper.

Arbejdsvilkår og personaleudbrændthed

Når pædagoger dagligt oplever ikke at kunne give tilstrækkelig støtte til børn i sårbare positioner, stiger risikoen for stress og udbrændthed. Det gælder især, hvis normeringen ikke følger med de øgede krav og kompleksiteten i opgaverne. Vi er bekymrede for, at medarbejdere i stigende grad går hjem med en oplevelse af ikke at lykkes – hverken fagligt eller menneskeligt.

Dertil er institutionerne i forvejen i en rekrutteringsproblematisk situation, hvor oplevelsen er, at der er langt flere ledige stillinger, end der er pædagoger.

Vi er bekymrede for, om denne politiske beslutning kan skræmme flere pædagoger væk fra faget.

Mulige løsninger

Normering

Udfordringen handler i høj grad om størrelsen på børnegrupperne og antallet af kvalificerede voksne. Hvis børn med særlige behov ikke får adgang til basispladser, hvordan sikres det så, at de får den nødvendige støtte i det almene miljø? Der diagnosticeres flere børn – men der tilføres ikke tilsvarende flere voksne. Tværtimod oplever vi, at normeringerne over tid er blevet forringet i både dagtilbud og skole.

Hvis børn på basispladser skal integreres på almenstuer (hvilket vi ikke anbefaler), skal der følge en opnormering af kvalificeret personale med. Ellers svigter vi både børn og personale.

Tidlig indsats

Vi ved, at tidlig indsats virker. Et generelt problem på basispladserne i den eksisterende form er, at børnene kommer for sent til pladsen.

Derfor støtter vi op om, at visitationen fremover foregår lokalt i områderne.

Vores anbefaling

Ønsket om at ændre alle basispladser til integrerede pladser undrer os, da de netop er en væsentlig årsag til, at mangfoldige børnefællesskaber fungerer godt i daginstitutionerne.

Vi støtter intentionen om at sikre en tidlig og kvalificeret indsats til børn med særlige behov. Men vi vil på det kraftigste opfordre til, at den nye model ikke svækker den støtte, der i dag gives via basispladser i særskilte grupper – ikke på almenstuer. Vi bør investere i at styrke det, der allerede virker – og sikre en indsats, der begynder langt tidligere i barnets liv.

På baggrund af vores praktiske erfaringer anbefaler vi:

- At ikke alle basispladser integreres på almenstuer, men at der i stedet bevares muligheden for at have basisgrupper dér, hvor det bedst tilgodeser børnenes behov for ro, støtte og struktur.

Med venlig hilsen
Forældrerådet i Haven

Svarnr.: 46 Borger

Vejnavn: Emma Gads Vej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Høringssvar vedrørende ny model for basis pladser i Københavns kommune

Vi er forældre til Storm som i dag går i en basisgruppe hos De 5 Årstider.

Han er et barn der har brug for struktur, forudsigelighed og særlig pædagogisk støtte for at kunne udvikle sig og føle sig tryk i hverdagen.

Storm trives i den lille gruppe, hvor han kender de voksne og omgivelserne er rolige og overskuelige.

Den målrettede støtte han får er afgørende for hans trivsel og udvikling samt for at han gradvist bliver klar til skolestart.

Den nye model, hvor basispladser integreres i almenstuer vil betyde, at Storm mister det pædagogiske fundament der gør hans hverdag tryk og overskuelig.

Det kan føre til mistrivsel, uro og tilbagegang.

Ikke kun for Storm men også for de børn og voksne omkring ham.

Jeg undrer mig desuden over om denne ændring overhovedet er i tråd med intentionerne i Børne- og Unge loven.

Der må være særlige hensyn og rettigheder gældende for børn med udfordringer og jeg frygter, at de ikke bliver tilgodeset i den nye model.

Det bør undersøges nøje før der træffes beslutning, som kan få store konsekvenser for de mest sårbare børn.

Inklusion må ikke ske for enhver pris og slet ikke på bekostning af de børn, der har brug for en særlig pædagogisk indsats.

Jeg håber derfor at I vil genoverveje modellen og tage forældres erfaringer alvorligt.

For mange børn er en basisgruppe ikke bare en støtte det er en forudsætning for at de overhovedet kan trives i dagtilbud og senere i skolen.

Mvh. Camilla Sille Nordstrøm Tonsdal og Dennis Nordstrøm Tonsdal.

Svarnr.: 47 Borger

Vejnavn: Snorrebakken

Postnr. og by: 2770 Kastrup

Høringssvar:

Angående Børnehaven Smyrnavej

Som forælder til et barn, som har været i en lille, selvvejende børnehave, vil jeg gerne udtrykke min bekymring over, hvordan den nye model for basispladser ser ud til at blive rullet ud.

Jeg er stærk tilhænger af, at der skal være plads til sårbare og udsatte børn i alle institutioner – også de selvvejende. Men den foreslåede model passer ganske enkelt ikke til virkeligheden i en lille institution. Her er ikke de fysiske rammer eller personaleressourcer til at oprette særlige grupper eller skærmede pladser til 6 basis-børn, uden at det går ud over de øvrige børn og pædagogernes trivsel.

Basispladser kan være en kæmpe gave for børn med behov – men kun hvis institutionen er rustet til det, og det er Smyrnavej, men ikke med 6 ud af de 20 pladser. Ellers risikerer vi, at både de sårbare børn og resten af børnegruppen bliver svigtet, og pædagogerne står med en opgave, de ikke kan løfte.

Derfor håber jeg, at kommunen vil tænke mere fleksibelt og tage hensyn til de selvejende institutioners særlige rammer og virkelighed.

Med venlig hilsen,
Claudia Litzka

Svarnr.: 48 Virksomhed/Organisation

Virksomhed/Organisation: Københavns Kommune

Vejnavn: Borups Allé

Postnr. og by: 2400 København NV

Høringssvar:

Bispebjerg Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar til indstillingen om Model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Modellen har været drøftet i Bylivsudvalget, et underudvalg under Bispebjerg Lokaludvalg. I vores drøftelser har vi taget udgangspunkt i egen viden og erfaring samt dialog med enkelte daginstitutioner i bydelen.

Den nye model indebærer blandt andet:

1. Atbasispladser fremover placeres som integrerede pladser på almenstuer
2. Atbasisinstitutioner skal have mindst 6 basispladser og fordeles på både kommunale og selvejende institutioner i hele byen
3. At den tværfaglige support visiterer direkte til basispladser fremfor via central visitation
4. At basisinstitutioner, i perioder med ledige pladser, skal bidrage med videndeling, modtagelse af besøg og praktikanter

Vores bemærkninger til modellen

Ad punkt 1 – integrerede basispladser:

Vi ser med stor bekymring på forslaget om, at basispladser skal placeres som integrerede pladser på almenstuer. Børn med særlige behov har ofte brug for at blive skærmet, ro og meget forudsigelige rammer. Det vurderer vi kan være vanskeligt at sikre i en almenstue, hvilket både kan gå ud over barnet med særlige behov og skabe uro for de øvrige børn. Inklusion skal altid være til gavn for barnet. Hvis et barn inkluderes i fællesskabet, før det er klar, kan det føre til dårlige oplevelser, hvor barnet føler sig forkert, afvist eller ikke forstået. Det kan skade barnets selvtillid og trivsel og dermed svække dets udviklingsmuligheder på længere sigt. Vi finder det derfor langt mere hensigtsmæssigt at fastholde en model, hvor børn med særlige behov har adgang til skærmede basispladser, og når det er trygt og udviklende for barnet, gradvist inkluderes i fællesskaber med børn fra almengrupper.

Tidlig indsats er afgørende:

Vi oplever desuden, at der ofte går for lang tid fra at et barn begynder at mistrives i et almindeligt dagtilbud, til der bevilges en basisplads. Det er utilfredsstillende for barnet, for familien og for de øvrige børn i institutionen. Vi anbefaler derfor, at der oprettes flere basispladser, og at indsatsen igangsættes på baggrund af barnets aktuelle trivsel og adfærd – uden at skulle afvente en lang udredningsproces.

Når barnet igen er i trivsel, bør der ske en gradvis overgang til almengrupper, når det vurderes at være til gavn for barnets udvikling. Det vil efter vores opfattelse være en reel og ansvarlig tidlig indsats.

Ad punkt 2 – minimum 6 basispladser:

Vi stiller os tvivlende over for kravet om, at basisinstitutioner skal rumme mindst 6 basispladser. Hvis der i dag findes mindre institutioner, som varetager denne opgave godt med færre pladser, mener vi, at de fortsat bør kunne gøre det. Flexibilitet i forhold til lokale forhold og institutionernes størrelse bør indgå i vurderingen.

Ad punkt 3 og 4:

Vi har ingen bemærkninger til de øvrige punkter i modellen.

Venlig hilsen

Bylivsudvalget
Bispebjerg Lokaludvalg

Sekretariatet for Bispebjerg Lokaludvalg
Økonomiforvaltningen

Høringssvar for Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Bispebjerg Lokaludvalg takker for muligheden for at afgive høringssvar til indstillingen om Model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Modellen har været drøftet i Bylivsudvalget, et underudvalg under Bispebjerg Lokaludvalg. I vores drøftelser har vi taget udgangspunkt i egen viden og erfaring samt dialog med enkelte daginstitutioner i bydelen.

Den nye model indebærer blandt andet:

1. At basispladser fremover placeres som integrerede pladser på almenstuer
2. At basisinstitutioner skal have mindst 6 basispladser og fordeles på både kommunale og selvejende institutioner i hele byen
3. At den tværfaglige support visiterer direkte til basispladser fremfor via central visitation
4. At basisinstitutioner, i perioder med ledige pladser, skal bidrage med videndeling, modtagelse af besøg og praktikanter

02. juni 2025

Vores bemærkninger til modellen

Ad punkt 1 - integrerede basispladser:

Vi ser med stor bekymring på forslaget om, at basispladser skal placeres som integrerede pladser på almenstuer. Børn med særlige behov har ofte brug for at blive skærmet, ro og meget forudsigelige rammer. Det vurderer vi kan være vanskeligt at sikre i en almenstue, hvilket både kan gå ud over barnet med særlige behov og skabe uro for de øvrige børn. Inklusion skal altid være til gavn for barnet. Hvis et barn inkluderes i fællesskabet, før det er klar, kan det føre til dårlige oplevelser, hvor barnet føler sig forkert, afvist eller ikke forstået. Det kan skade barnets selvtillid og trivsel og dermed svække dets udviklingsmuligheder på længere sigt. Vi finder det derfor langt mere hensigtsmæssigt at fastholde en model, hvor børn med særlige behov har adgang til skærmede basispladser, og når det er trygt og udviklende for barnet, gradvist inkluderes i fællesskaber med børn fra almengrupper.

Tidlig indsats er afgørende:

Vi oplever desuden, at der ofte går for lang tid fra at et barn begynder at mistrives i et almindeligt dagtilbud, til der bevilges en basisplads. Det er utilfredsstillende for barnet, for familien og for de øvrige børn i institutionen. Vi anbefaler derfor, at der oprettes flere basispladser, og at indsatsen igangsættes på baggrund af barnets aktuelle trivsel og adfærd – uden at skulle afvente en lang udredningsproces.

Sekretariatet for Bispebjerg
Lokaludvalg
Rentemestervej 76
2400 København NV

EAN-nummer
5798009800428

Når barnet igen er i trivsel, bør der ske en gradvis overgang til almengrupper, når det vurderes at være til gavn for barnets udvikling. Det vil efter vores opfattelse være en reel og ansvarlig tidlig indsats.

Ad punkt 2 - minimum 6 basispladser:

Vi stiller os tvivlende over for kravet om, at basisinstitutioner skal rumme mindst 6 basispladser. Hvis der i dag findes mindre institutioner, som varetager denne opgave godt med færre pladser, mener vi, at de fortsat bør kunne gøre det. Flexibilitet i forhold til lokale forhold og institutionernes størrelse bør indgå i vurderingen.

Ad punkt 3 og 4:

Vi har ingen bemærkninger til de øvrige punkter i modellen.

Venlig hilsen

Bylivsudvalget
Bispebjerg Lokaludvalg

Svarnr.: 49 Borger

Vejnavn: H.P. Ørums Gade

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Kære Børne- og Ungdomsudvalg

Tak, for det udspil I er kommet med og tak for, at I åbner op for dialog. Det er altafgørende for at opnå resultater, at I får viden fra dem, som har med det at gøre til hverdag, og som skal leve i de rammer, I definerer politisk.

Vores barn har rigtig god gavn af sin plads i en basisgruppe. Vi har været møllen igennem med afprøvning i almenområdet med ekstra støtte, ekstra pædagog, støttepædagog inkl. særlige hensyn med pauser og små grupper, som jeres model også lægger op til. På trods af disse hensyn og støtte var vores barn helt overstimuleret og helt udmattet efter en dag i børnehaven på en stue med 22 børn. Det var først da vores barn skiftede til en plads i en basisgruppe med en lille børnegruppe og specialiseret personale samt særlige hensyn, at der kom gang i udviklingen og vi kunne se en opblomstring ift. at være social med andre børn. Vi er taknemmelige for, hvad basisgruppen giver vores barn af muligheder for udvikling.

Vi er meget bekymret for jeres forslag om ændringer ift. basisgrupper. Ikke jeres ordnede ideologi om mangfoldige børnefællesskaber, men jeres konkrete plan for at føre det ud i livet vækker stor bekymring. Det hænger desværre ganske enkelt ikke sammen - de midler, I har valgt, står ikke til måls med det ønskede resultat. Tværtimod.

Begrundelse

Børnene i en basisgruppe er bagud i udviklingen inden for bl.a. det sproglige og det sociale. De skal bruge meget energi på at læse mennesker og skal lære, hvordan man gør det. De er sansesarte og har brug for pauser for at kunne skærme sig fra indtryk. De har brug for specialiserede pædagogik, nogle der har tid og ro til at tyde, hvad de forsøger at sige samt faste velkendte børn og voksne.

I vores barns basisgruppe er der de optimale forhold for at blive støttet i udviklingen. Der er 6 børn med lignende udfordringer. Og på stuen er der tre erfarne og kompetente pædagoger med specialviden inden for området. Pædagogerne har aktivt valgt at arbejde med disse børn og har en særinteresse for dette felt. De kan tilbyde specialiseret pædagogik 100 % af tiden, hvor de har aktiviteter, der er målrettet at støtte disse børns udvikling samt tage hensyn til deres følsomhed overfor mange indtryk, lyde, lugte osv. Denne basisgruppe kan tilbyde børnene den nødvendige trygge base for, at de kan udvikle sig - også inden for det sociale. Det er ikke muligt for mennesker generelt at udvikle sig, hvis rammerne er for stressende - så hvorfor skulle det være muligt for børn med særlige behov?

Hvis målet med jeres ændringer på basispladsområdet er at skabe mere inklusion, så er rammerne altså altafgørende for, at det skal lykkes. Det er ikke nok at have en ideologi, det skal følges op med realisme.

Sådan som vi ser det, så er rammerne der faktisk bedre nu for at kunne opnå mere inklusion, end hvis man fjernede basisgrupperne, som har de nødvendige støtteforanstaltninger for børn med særlige behov. Vores barn har sin trygge base i basisgruppen, og så er stuen placeret i en almen institution, så det er mulighed for samvær med børn, der ikke har samme udfordringer. Og vores barn har fået små venskaber med andre børn uden for basisgruppen netop fordi, der både er den trygge base og nem adgang til andre børn.

Forslag til mere inklusion i eksisterende rammer

Vi har nogle idéer til, hvordan I kan sikre mere inklusion i de eksisterende rammer:

- Lave legegrupper på tværs af stuerne fx to børn med særlige behov og to børn fra almene stuer, som sammen med en pædagog fra basisgruppen arbejder på et fælles projekt.
- Lære børnene om, at vi er forskellige, og lære dem nogle måder til, hvordan vi kan mødes i vores forskellighed.

“Inklusion” må ikke tvinges igennem på bekostning af barnets udvikling

Med det, der er lagt op til i jeres model, vil vores barn ikke kunne klare det på en basisplads på en normal stue og vil blive nødt til at blive sendt videre til specialområdet, fordi ellers ville barnet være 100 % på overarbejde, og det ville gå ud over udviklingen. Vores barn er i forvejen bagud i sin udvikling, så hvis det bliver tvunget til at være et sted, hvor det ikke får den nødvendige støtte, og hvor man ikke kan tage de nødvendige hensyn, så er det virkelig kontraproduktivt. Og vil slet ikke gavne en bæredygtig inklusion.

I har lovet i tidligere fremstillinger af jeres model, at de børn som går i tilbuddene nu kan fortsætte i de tilbud, som de ser ud nu dvs. i en basisgruppe. Så vi regner med, at I holder det løfte. Men fremtidige børn skal da ikke være stillet ringere, så vi regner klart med, at I ikke sætter noget i gang, der vil være kontraproduktivt og skadeligt/begrænsende for deres udvikling.

Husk også at tænke på de andre børns og pædagogers trivsel. Og husk også at indtænke hvordan I vil fastholde og tiltrække personale, der kan tilbyde erfaring, interesse og kompetencer inden for special pædagogik.

Vi er glade for, at I er lydhøre, og vi kommer gerne med flere input til, hvordan I kan lave en model, der bedre skaber bæredygtig inklusion og trivsel.

Svarnr.: 50 På vegne af interesseorganisation eller borger Forældrebestyrelsen A Klynge J

Høringssvar:

Høringssvar til Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Forældrebestyrelsen har drøftet det nye forslag om basispladser, og vil gerne give udtryk for et par bekymringer:

At basispladserne skal være en integreret del af stuerne er på den ene side positivt i forhold til at tænke inkluderende, men på den anden side, er der i bestyrelsen en bekymring for, at ledelsen i pressede situationer, hvor der mangler personale andre steder, kan være nødt til at omfordele ressourcer, hvilket kan svække indsatsen omkring basispladsen. I bestyrelsen er der medlemmer, som har oplevet denne problematik i en institution, hvor der netop var basispladser på almenstuer.

En anden bekymring går på de mange skift, som børn på basispladser får. Først skal de skifte fra deres egen institution til en institution med basispladser. Dernæst er målet, at de igen skal skifte fra basispladsen til en almen plads det sidste år inden skolestart. De mange skift kan ikke undgå at påvirke barnets trivsel og udvikling. Børn har brug for genkendelighed, fordi det giver tryghed. Vi så hellere en løsning, hvor barnet bliver i egen institution, og så bliver der tilført ressourcer til at kunne etablere mere fleksible basispladser, der følger barnet. Den tværfaglige support kan være med til at understøtte, at der er et højt fagligt miljø omkring barnet.

Desuden ønsker bestyrelsen at gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at basispladser ligger spredt i et byområde, så man som forældre ikke skal transportere sit barn mange km., hvis det skal gå på en basisplads. I dag er der f.eks. ingen basispladser i Ørestad, hvilket er til stor ulempe for forældrene i Ørestad, som i forvejen kan være pressede pga. de særlige behov som deres barn har. Vi finder det derfor vigtigt, at den geografiske spredning af basispladser

også omfatter Ørestad.

A Klynge J' forældrebestyrelse

Svarnr.: 51 På vegne af interesseorganisation eller borger Klyngeledelsen i område BV Klynge B

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud
28. maj 2025

Afsender: Ledelsen i Klynge B, Brønshøj/Vanløse

Ledelsen i Klynge B takker for muligheden for at afgive høringssvar til den foreslåede model for basispladser i Københavns dagtilbud. Vi anerkender intentionen om at styrke organiseringen af basispladser og skabe mere bæredygtige rammer for arbejdet med børn i udsatte positioner. I dette høringssvar ønsker vi at fremhæve både de elementer, vi ser som styrker, og de dele af modellen, vi vurderer, bør justeres eller nuanceres.

Styrkepunkter i modellen

Vi støtter op om følgende elementer i den foreslåede model:

- At basispladser fordeles geografisk mellem kommunale og selvejende institutioner i hele byen, hvilket øger tilgængeligheden og skaber mere lige muligheder for familier på tværs af København.
- At visitation fremover sker via områdets tværfaglige support i stedet for en central enhed. Det lokale kendskab styrker beslutningsgrundlaget og fremmer mere målrettet indsats.
- At institutioner med basispladser bevarer deres økonomi, også i perioder med tomme pladser, hvilket giver mulighed for videndeling, faglig sparring og modtagelse af kollegialt besøg.

Denne form for faglig kapacitetsopbygning kan på sigt styrke den samlede kvalitet i byens dagtilbud.

Bekymring ved fuld integration

Vi ønsker samtidig at udtrykke bekymring over, at den nye model forudsætter, at samtlige basispladser skal være integreret i almene børnegrupper. Børn, der visiteres til basisplads, er som udgangspunkt i en udsat position – og det kræver en differentieret indsats at sikre, at de får den nødvendige støtte.

Vores faglige erfaringer viser, at fuld inklusion i almene miljøer ikke nødvendigvis er den bedste løsning for alle børn. Nogle børn profiterer af skærmede rammer og små, overskuelige fællesskaber som afsæt for udvikling. Nationale og internationale undersøgelser understøtter dette og peger på, at kvaliteten i pædagogiske læringsmiljøer varierer – og at børn i sårbare positioner kan have svært, ved at trives og lære i rammer, der ikke tager højde for deres behov.

En entydig struktur med fuld integration risikerer at blive for snæver og ikke tage højde for det enkelte barns nærmeste udviklingszone, som blandt andet beskrevet i udviklingspsykologien. udviklingspsykologiske teori. Inklusion skal ikke være et mål i sig selv, men et redskab til udvikling, og det virker kun, hvis rammen er rigtigt tilpasset barnets forudsætninger.

Anbefalinger

1. Bevar muligheden for særskilte basisgrupper i de tilfælde, hvor det fagligt vurderes som mest hensigtsmæssigt.
2. Skab plads til fleksible løsninger, hvor organiseringen tager udgangspunkt i børns konkrete støttebehov.

3. Sæt fagligheden fri – så pædagoger og ledere får mulighed for at tilrettelægge de læringsmiljøer, der bedst fremmer trivsel og udvikling.
4. Underbyg beslutningsgrundlaget med pædagogisk forskning og erfaring – og undgå at indføre en "one size fits all"-model uden nuancer.

Afslutning

Vi ser positivt på intentionen om at styrke fællesskaber og skabe bedre rammer for børn med særlige behov. Det er vigtigt, at dette sker med respekt for børns forskellighed og med blik for, at én fast ramme ikke nødvendigvis passer til alle.

Vi opfordrer derfor til, at den endelige model for basispladser bygger på pædagogisk viden, konkrete erfaringer fra praksis og fleksible løsninger, der skaber de bedst mulige betingelser for det enkelte barns trivsel og læring.

På vegne af ledelsen i Klynge B, Brønshøj/Vanløse

Svarnr.: 52 På vegne af interesseorganisation eller borger S/I Børnehaven Smyrnavej

Høringssvar:

Høringssvar vedrørende ny model for basispladser

Kære Københavns Kommune,

Vi skriver som leder og bestyrelse i Børnehaven på Smyrnavej – en lille, selvejende og unik institution med stort hjerte og høj faglighed. Tak for muligheden for at komme med input til den foreslåede nye model for basispladser i Københavns Kommune.

Vi har gennem mange år arbejdet målrettet med at støtte børn i sårbare positioner, og vi oplever, hvordan små institutioner som vores tilbyder noget særligt: nærhed, stabilitet og trygge rammer, som skaber trivsel og udvikling for både børn og deres forældre – uanset forudsætninger. I dag har vi mulighed for at rumme to basispladser, som er fuldt integreret i vores børnegruppe.

Vi er dybt bekymrede over, hvordan den nye model for basispladser risikerer at ramme små institutioner som vores uforholdsmæssigt hårdt. Netop fordi vi har så få pladser, er enhver ændring i tildelingsmodellen afgørende for vores daglige drift og evne til at opretholde et trygt og inkluderende miljø – ikke mindst for børn med særlige behov. Udover basispladser bliver vi ofte søgt af familier, der står i en erkendelsesproces omkring deres barns behov eller oplever vanskeligheder i deres nuværende institutionsplads.

Vores hovedpointer er:

- Stordriftsfordele gælder ikke os: Vi har ikke samme mulighed som større institutioner for at "absorbere" økonomiske justeringer. Selv mindre omlægninger kan have store konsekvenser for vores struktur, udviklingsmuligheder og børnemiljø.
- Særlige behov kræver overskuelighed og stabile rammer: Børn med særlige behov har brug for tryghed, genkendelighed og individuelt tilrettelagte hensyn. En ny model bør ikke svække – men understøtte – små institutioners rolle i dette arbejde.
- Mangfoldighed i institutionslivet er en styrke: Københavns børneliv skal rumme både store og små institutioner. Vores størrelse giver nærhed og stærke relationer, som mange familier aktivt ønsker at vælge til.

Vi støtter målet – men ikke minimumskravet

Vi bakker op om ønsket om højere kvalitet og faglighed i arbejdet med basispladser, hvilket vil styrke mulighederne for succes. Men vi er bekymrede for, at et krav om minimum seks

basispladser kan udelukke små, velfungerende institutioner som vores – selvom vi netop har dokumenteret kvalitet og et stærkt fundament.

Vores mindre rammer skaber ro og genkendelighed for både børn og forældre, og det tætte samarbejde mellem børn, forældre og personale gør en stor forskel – særligt for børn, der har brug for ekstra støtte.

Vi foreslår: Partnerskaber som fleksibel løsning

I stedet for et fast minimumskrav foreslår vi, at mindre institutioner med høj faglighed får mulighed for at indgå i formelle, samarbejder med andre institutioner. Vi ser et oplagt og værdifuldt samarbejde med Børnehaven Thorsanna på Islands Brygge, som vi deler pædagogisk tilgang med og som har fire integrerede basispladser.

Et partnerskab kunne indebære:

- En samlet kapacitet på seks basispladser – to hos os, fire hos Thorsanna
- Faglig sparring og praksisudveksling mellem personalet
- Temadage med kompetenceudvikling
- Observationer på tværs
- Ledelsessparring og forældrearrangementer

Vi har hver vores økonomi og drift, men samarbejdet vil bygge på en fælles ambition og en gensidig forpligtelse til høj kvalitet og udvikling.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at Københavns Kommune vil tage højde for små institutioners særlige styrker og erfaringer. Både store og små institutioner har vigtige roller i en mangfoldig dagtilbudsstruktur – til gavn for byens børn, familier og medarbejdere.

Vi er klar til at fortsætte og videreudvikle vores arbejde med basispladser – og vi tror på, at det bedst sker i samarbejde med ligesindede institutioner og med respekt for vores lokale kontekst.

Med venlig hilsen

Leder og bestyrelse

S/I Børnehaven Smyrnavej

Svarnr.: 53 Borger

Vejnavn: K.M. Klausens Gade

Postnr. og by: 2450 København SV

Høringssvar:

Jeg har valgt at sende et høringssvar til den nye basispladsmodel, da jeg har indblik i den nuværende model. Dels som forælder til et barn med en almindelig plads i Villa Valby, der på nuværende tidspunkt har en basisgruppe, og hvor jeg er medlem af forældrebestyrelsen i klynge VVK A. Og især som forælder til et barn med basisplads i Idrætsinstitutionen Bavnehøj, hvor basispladser er integreret på de almene børnehavestuer, ligesom det er tænkt i den nye model. Det følgende er udtryk for min personlige holdning.

Først og fremmest vil jeg til min egen overraskelse tilslutte mig forslaget om, at institutioner med basisgrupper skal overgå til, at børn med basispladser integreres på almene stuer. Da vi oprindeligt ventede placering på basisplads til vores barn med autisme, håbede jeg på en plads i en basisgruppe, da det sociale (især med neurotypiske) og mange mennesker er en stor udfordring for mit barn. Men Idrætsinstitutionen Bavnehøj er i høj grad lykkedes med at integrere mit barn på en almen børnehavestue. Det har taget tid og mit barn har stadig brug for en ugentlig hjemmedag, men det tror jeg også havde været gældende i et andet tilbud. Mit barn trives og er en del af børnegruppen på sine egne præmisser. Det er også mit indtryk, at de andre børn på stuen trives med mit barn som en del af gruppen, hvilket jeg var

bekymret for inden opstart. At der kun er 15 børn på stuen grundet fysiske rammer har helt sikkert også stor betydning for både mit barn og de andre børns trivsel. Generelt er det min oplevelse, at Idrætsinstitutionen Bavnehøj lykkes med at integrere de mange forskellige børn, der har en basisplads, selvom det er vidt forskellige særlige behov, børnene har.

Det er min opfattelse, at basisgrupper er endt som en mellemting mellem særlig støtte i en almen børnehave (svarende til en basisplads på almen stue) og at gå i specialbørnehave. Flere af de børn, der nu har plads i basisgrupper, ville måske i højere grad have gavn af at gå i en decideret specialbørnehave, men det bliver måske sværere for dem at blive visiteret det rigtige sted hen, fordi man vil prøve dem i et billigere tilbud først. Derudover må det være en svær opgave for institutionerne at få basisgruppen til at være en del af den samlede institution, hvorfor basisgruppen måske kan komme til i praksis at blive sin egen lille specialbørnehave i en almen børnehave. Dette forestiller jeg mig, hverken er hensigtsmæssigt for det enkelte barn eller institutionen. I dag er jeg derfor glad for, at mit barn fik en basisplads, der er integreret på en almen stue frem for at være i en basisgruppe. Selvom det kræver en del både fra mit barn, os som forældre og institutionen, tror jeg nu på, at det er den bedste løsning.

Trods min umiddelbare tilslutning til omlægningen af basispladser med den nye model har jeg dog tre forbehold, som jeg håber I vil tage til efterretning:

1. Skoleindskrivning

Det giver mening, at basispladser skal gives til børn, som man regner med også kan inkluderes i folkeskolen, men det bør stadig være op til en vurdering af det enkelte barn og deres behov. Selvom barnet trives med basisplads i børnehaven, er det ikke en garanti for, at barnet vil trives i et almindeligt skoletilbud selv med støtte. Der kan nå at ske meget for et barn fra det tildeles en basisplads til det skal i skole og udvikling kan gå mange veje. Der bør derfor altid være en vurdering af det enkelte barn op til skolestart om hvilket skoletilbud, der er passende.

2. Basisplads frem til skolestart

I forlængelse heraf, vil jeg gøre opmærksom på, at behovet for en basisplads sjældent vil være så midlertidig som det beskrives i modellen. De behov, der i første omgang har udmøntet tildeling af basisplads, forsvinder ikke nødvendigvis i samme øjeblik som et barn vurderes parat til skolestart. Tværtimod vil den ekstra støtte på en basisplads for mange børn være nødvendig helt frem til skolestart, og for mange børn vil den være afgørende for, at de kan få en god overgang til skolen. Mange af børnene vil formentlig også have behov for særlige støttetiltag i skolen i hvert fald for en tid. Derfor er det vigtigt, at der er fokus på overdragelse af viden og eventuelle tiltag i forbindelse med skolestart.

Der er jo mange forskellige årsager til, at et barn tildeles en basisplads. Derfor bør det altid være en vurdering af den enkeltes behov, hvornår og om de ikke længere har behov for at have en basisplads. Selvfølgelig kan der være tilfælde, hvor basispladsen kun er nødvendig i en midlertidig periode, men mange børn vil have behov for deres basisplads hele deres børnehavetid. Jeg frygter, at det kan få negative konsekvenser langt ind i børnenes liv, hvis de mister deres basisplads uden at være klar.

3. Størrelsen på børnehavestuer med basispladser

Dette er ikke nævnt i modellen, men jeg vil alligevel gøre opmærksom på, at det kan være meningsfuldt, at de stuer, hvor der er basispladser kan afvige fra de 22 børn, man almindeligvis har på en børnehavestue. Det bør være op til den enkelte institution, hvordan de vil fordele antallet af børn også ud fra institutionens fysiske rammer. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at børn med særlige behov kan fylde mere på forskellige måder. Måske har de behov for fysiske hjælpemidler, som eksempelvis kørestole eller lignende, måske taler de højere og laver flere høje lyde end andre børn. Det kan derfor være nødvendigt med mere plads eller færre børn på stuerne. Færre børn i børnehavestuerne vil formentlig gavne alle børn, men det vil være ekstra relevant på stuer med basispladser, og for nogle børn med basisplads vil det have stor betydning for, om de kan trives, at der er færre børn på stuen.

Derudover vil jeg udtrykke min positivitet overfor følgende tre tiltag i den nye model:

1. I udgangspunktet er det en god idé med minimum seks basispladser i en institution. Det er vigtigt, at børnene med basispladser også kan spejle sig i andre børn med særlige behov, så de ikke vil føle sig som den ene særlige i flokken. I de institutioner, hvor det allerede fungerer med et mindre antal basispladser, kan jeg dog ikke se, hvorfor man skulle stoppe det, selvom de kun har to eller fire basispladser. Det er jo også vigtigt, at børnene har mulighed for at gå i en institution tæt på deres hjem.

2. Jeg tror det er godt, hvis det bliver nemmere at få en basisplads, og at tilbud om basispladser adskilles fra visitation til specialbørnehave. Det vil give flere børn den rigtige støtte tidligere og forhåbentlig sætte gode spor ind i deres barndom og skolegang.

3. Det er rigtig godt, at I lægger op til, at institutionerne kan beholde pengene, selvom deres basispladser ikke er fyldt. Det vil give stabilitet til hele institutionen og gavne både børn med basispladser og de resterende børn i institutionen, så man ikke f.eks. bliver nødt til at fyre en medarbejder pga. tomme basispladser for at skulle ansætte en ny, når basispladserne bliver fyldt igen. Det ville give meget unødigt forandring og ustabilitet for alle i institutionen, og behovet for basispladser vil formentlig være svingende.

Til slut vil jeg opfordre til, at der bliver lagt op til vidensdeling mellem institutionerne i omlægningen, så de institutioner, der skal overgå til at have basispladser på almene børnehavestuer, lader sig inspirere af de institutioner, der allerede lykkes med at have basispladser på denne måde.

Med venlig hilsen og rigtig god arbejdslyst
Nathalie Løyché

Høringssvar til den nye model for basispladser

Jeg har valgt at sende et høringssvar til den nye basispladsmodel, da jeg har indblik i den nuværende model. Dels som forælder til et barn med en almindelig plads i Villa Valby, der på nuværende tidspunkt har en basisgruppe, og hvor jeg er medlem af forældrebestyrelsen i klynge VVK A. Og især som forælder til et barn med basisplads i Idrætsinstitutionen Bavnehøj, hvor basispladser er integreret på de almene børnehavestuer, ligesom det er tænkt i den nye model. Det følgende er udtryk for min personlige holdning.

Først og fremmest vil jeg til min egen overraskelse tilslutte mig forslaget om, at institutioner med basisgrupper skal overgå til, at børn med basispladser integreres på almene stuer. Da vi oprindeligt ventede placering på basisplads til vores barn med autisme, håbede jeg på en plads i en basisgruppe, da det sociale (især med neurotypiske) og mange mennesker er en stor udfordring for mit barn. Men Idrætsinstitutionen Bavnehøj er i høj grad lykkedes med at integrere mit barn på en almen børnehavestue. Det har taget tid og mit barn har stadig brug for en ugentlig hjemmedag, men det tror jeg også havde været gældende i et andet tilbud. Mit barn trives og er en del af børnegruppen på sine egne præmisser. Det er også mit indtryk, at de andre børn på stuen trives med mit barn som en del af gruppen, hvilket jeg var bekymret for inden opstart. At der kun er 15 børn på stuen grundet fysiske rammer har helt sikkert også stor betydning for både mit barn og de andre børns trivsel. Generelt er det min oplevelse, at Idrætsinstitutionen Bavnehøj lykkes med at integrere de mange forskellige børn, der har en basisplads, selvom det er vidt forskellige særlige behov, børnene har.

Det er min opfattelse, at basisgrupper er endt som en mellemting mellem særlig støtte i en almen børnehave (svarende til en basisplads på almen stue) og at gå i specialbørnehave. Flere af de børn, der nu har plads i basisgrupper, ville måske i højere grad have gavn af at gå i en decideret specialbørnehave, men det bliver måske sværere for dem at blive visiteret det rigtige sted hen, fordi man vil prøve dem i et billigere tilbud først. Derudover må det være en svær opgave for institutionerne at få basisgruppen til at være en del af den samlede institution, hvorfor basisgruppen måske kan komme til i praksis at blive sin egen lille specialbørnehave i en almen børnehave. Dette forestiller jeg mig, hverken er hensigtsmæssigt for det enkelte barn eller institutionen. I dag er jeg derfor glad for, at mit barn fik en basisplads, der er integreret på en almen stue frem for at være i en basisgruppe. Selvom det kræver en del både fra mit barn, os som forældre og institutionen, tror jeg nu på, at det er den bedste løsning.

Trods min umiddelbare tilslutning til omlægningen af basispladser med den nye model har jeg dog tre forbehold, som jeg håber I vil tage til efterretning:

1) Skoleindskrivning

Det giver mening, at basispladser skal gives til børn, som man regner med også kan inkluderes i folkeskolen, men det bør stadig være op til en vurdering af det enkelte barn og deres behov. Selvom barnet trives med basisplads i børnehaven, er det ikke en garanti for, at barnet vil trives i et almindeligt skoletilbud selv med støtte. Der kan nå at ske meget for et barn fra det tildeles en basisplads til det skal i skole og udvikling kan gå mange veje. Der bør derfor altid være en vurdering af det enkelte barn op til skolestart om hvilket skoletilbud, der er passende.

2) Basisplads frem til skolestart

I forlængelse heraf, vil jeg gøre opmærksom på, at behovet for en basisplads sjældent vil være så midlertidig som det beskrives i modellen. De behov, der i første omgang har udmøntet tildeling af basisplads, forsvinder ikke nødvendigvis i samme øjeblik som et barn vurderes parat til skolestart. Tværtimod vil den ekstra støtte på en basisplads for mange børn være nødvendig helt frem til skolestart, og for mange børn vil den være afgørende for, at de kan få en god overgang til skolen. Mange af børnene vil formentlig også have behov for særlige støttetiltag i skolen i hvert fald for en tid. Derfor er det vigtigt, at der er fokus på overdragelse af viden og eventuelle tiltag i forbindelse med skolestart.

Der er jo mange forskellige årsager til, at et barn tildeles en basisplads. Derfor bør det altid være en vurdering af den enkeltes behov, hvornår og om de ikke længere har behov for at have en basisplads. Selvfølgelig kan der være tilfælde, hvor basispladsen kun er nødvendig i en midlertidig periode, men mange børn vil have behov for deres basisplads hele deres børnehavetid. Jeg frygter, at det kan få negative konsekvenser langt ind i børnenes liv, hvis de mister deres basisplads uden at være klar.

3) Størrelsen på børnehavestuer med basispladser

Dette er ikke nævnt i modellen, men jeg vil alligevel gøre opmærksom på, at det kan være meningsfuldt, at de stuer, hvor der er basispladser kan afvige fra de 22 børn, man almindeligvis har på en børnehavestue. Det bør være op til den enkelte institution, hvordan de vil fordele antallet af børn også ud fra institutionens fysiske rammer. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at børn med særlige behov kan fylde mere på forskellige måder. Måske har de behov for fysiske hjælpemidler, som eksempelvis

kørestole eller lignende, måske taler de højere og laver flere høje lyde end andre børn. Det kan derfor være nødvendigt med mere plads eller færre børn på stuerne. Færre børn i børnehavestuerne vil formentlig gavne alle børn, men det vil være ekstra relevant på stuer med basispladser, og for nogle børn med basisplads vil det have stor betydning for, om de kan trives, at der er færre børn på stuen.

Derudover vil jeg udtrykke min positivitet overfor følgende tre tiltag i den nye model:

- 1) I udgangspunktet er det en god idé med minimum seks basispladser i en institution. Det er vigtigt, at børnene med basispladser også kan spejle sig i andre børn med særlige behov, så de ikke vil føle sig som den ene særlige i flokken. I de institutioner, hvor det allerede fungerer med et mindre antal basispladser, kan jeg dog ikke se, hvorfor man skulle stoppe det, selvom de kun har to eller fire basispladser. Det er jo også vigtigt, at børnene har mulighed for at gå i en institution tæt på deres hjem.
- 2) Jeg tror det er godt, hvis det bliver nemmere at få en basisplads, og at tilbud om basispladser adskilles fra visitation til specialbørnehave. Det vil give flere børn den rigtige støtte tidligere og forhåbentlig sætte gode spor ind i deres barndom og skolegang.
- 3) Det er rigtig godt, at I lægger op til, at institutionerne kan beholde pengene, selvom deres basispladser ikke er fyldt. Det vil give stabilitet til hele institutionen og gavne både børn med basispladser og de resterende børn i institutionen, så man ikke f.eks. bliver nødt til at fyre en medarbejder pga. tomme basispladser for at skulle ansætte en ny, når basispladserne bliver fyldt igen. Det ville give meget unødigt forandring og ustabilitet for alle i institutionen, og behovet for basispladser vil formentlig være svingende.

Til slut vil jeg opfordre til, at der bliver lagt op til vidensdeling mellem institutionerne i omlægningen, så de institutioner, der skal overgå til at have basispladser på almene børnehavestuer, lader sig inspirere af de institutioner, der allerede lykkes med at have basispladser på denne måde.

Med venlig hilsen og rigtig god arbejdslyst
Nathalie Løyché

Svarnr.: 54 På vegne af interesseorganisation eller borger Forældre i basis Multiverset

Høringssvar:

Jeg har på vegne af forældre i basis pladser her i Multiverset lovet at sende nedenstående.

Der er vedhæftet forældre blik på basispladser og i forhold til den nye model

se vedhæftet fil

Mvh Lone

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 54: 20250604T10-20_Foraeldre svar til ny basismodel.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 55 På vegne af interesseorganisation eller borger Klynge D / Multiverset

Høringssvar:

Hørings svar

Det er en samlet bestyrelse i klynge D der udtrykker vores store bekymring omkring forslaget til den nye basisplads model og hvad det vil betyde for fremtidens basispladser.

Vi bakker op omkring nedenstående hvor basisgruppernes bekymringer, oplevelser og erfaringer bliver uddybet.

Bekymringer og faglige betragtninger i forhold til Københavns Kommunes forslag til ny model for basispladser

Vi er en basisgruppe i Klynge D, institutionen Multiverset, i Københavns Kommune. Vi anerkender intentionen bag den nye model for basispladser og ser potentiale i ønsket om større inklusion og fællesskab. Vi ønsker dog at dele vores faglige bekymringer og erfaringer med jer, inden der træffes endelig beslutning. Det er afgørende, at modellen tager højde for den virkelighed, vi og vores børn oplever hver dag.

1. Fuld inklusion i almenmiljøet – en bekymrende præmis

Det foreslåede krav om fuld inklusion i almenmiljøet hele dagen vurderer vi som hverken pædagogisk eller fagligt forsvarligt. Basisbørn repræsenterer en bred gruppe med meget forskellige og ofte komplekse behov – fra næsten usynlige vanskeligheder til udtalte udviklingsmæssige og følelsesmæssige udfordringer.

I praksis modtager vi ofte børn sent dvs at de er måske 4½ til 5år – hvilket medfører, at den tid, vi har til rådighed, ikke harmonerer med barnets behov. Den første tid bruges på at skabe relationer og tryghed. Mange af børnene kommer fra almene dagtilbud, hvor de har været i mistrivsel og på overarbejde i omgivelser, der ikke har kunnet møde dem i deres behov. At påbegynde et basistilbud i et stort almenmiljø med 20 andre børn – selv med fagligt dygtigt personale – vil det både påvirke trivslen, det er vores erfaring at der er en stor risiko for mistrivsel og gøre relations dannelsen problematisk for de fleste af de børn, vi modtager.

2. Usynlige vanskeligheder og den 'skjulte regning'

Især piger i vores målgruppe maskerer ofte deres vanskeligheder. Vi oplever, at børn – tilsyneladende velfungerende i institutionen – bryder sammen derhjemme. Forældre fortæller om dybt ulykkelige og udmattede børn, selv efter kortvarige og velplanlagte inklusionsforløb. Det understreger, at trivsel ikke udelukkende kan vurderes ud fra adfærd i institutionen, og at både høj faglighed, tæt forældresamarbejde og tid er nødvendigt for at forstå børnenes reelle behov.

3. Hyper- og hypoarousal – de usete reaktioner

Vi ser tydelige belastningsreaktioner, når børn deltager i større fællesskaber. Nogle børn reagerer med overstimulation (hyperarousal), mens andre lukker ned og trækker sig (hypoarousal). Reaktionen viser sig ofte først senere på dagen – som udadreagerende

adfærd, konflikter, manglende samarbejdsevne og total udmattelse.

Disse mønstre viser, hvor vigtigt det er med fleksibilitet og individuel tilpasning – ikke en fast og generel model.

4. Inklusion skal tage udgangspunkt i barnet – ikke modellen

Vi støtter ambitionen om inklusion, men vi ved også, at god inklusion kræver, at vi tager udgangspunkt i det enkelte barns udviklingszone. En model kan fungere som en ramme – men ikke som en skabelon, hvor barnet skal passe ind i. At tvinge et basisplads barn ind i et ugenkendeligt og et utrygt miljø som en almen stue er i forhold til børnetal, plads, fysiske rammer og lydniveau at gå fra små enheder vil skabe en stor usikkerhed.

5. Rolle som ressource center

Det forventes, at basisgrupper skal fungere som ressource centre for andre institutioner, dele specialviden, tage imod praktikanter og undervise. Dette er opgaver, som vi tænker at vi kan løfte og har medarbejdere som har kompetencer og erfaringsgrundlag til.

Et ønske kunne være et breder katalog for kursus i special pædagogik som kunne opgradere personalegruppen i forhold til de kommende opgaver.

6. Pres på det almene miljø

De almene institutioner er allerede belastede af inklusionsopgaver i forhold til socialt udsatte børn, flersprogede børn m.fl.

Vi frygter, at en ellers god intention om spejling og fællesskab for basisbørn reelt kan få modsatrettede konsekvenser – nemlig øget mistrivsel i hele børnegruppen. Ved at børnegrupperne bliver endnu mere udfordret, vil det få konsekvenser for de børn, som allerede nu har brug for særlige tiltag.

Når almengrupperne får koblet flere supportfunktioner på, vil der være mange mennesker på stuen i løbet af en uge. Det påvirker hele børnegruppen og personalet. Et børnehavebarn oplever ofte at der kommer en voksen ind ad døren mere end 60 gange i løbet af en dag. (Det er forældre og stuens personale). Det er især de børn som har brug for ro og stabilitet omkring dem, som vil lide under at der skal kobles flere supportfunktioner på. Det er ikke en løsning at tilkoble endnu flere voksne på stuen.

For at lykkedes med inklusion af basisbørn i almen kræver det at supporten og visitationen fungerer optimalt, det vil bl.a. sige at basisbørn som er for udfordret i forhold til en basisplads og ikke vil profetere af almen delen, bliver visiteret til et mere passende tilbud. Derudover kræver det, at de almene børn der er udfordret i almen allerede nu, får den støtte der er behov for.

Hvordan det kan se ud i praksis – vores erfaringer

Vi har gode erfaringer med at arbejde med mindre, tilpassede inklusionsforløb. Eksempelvis har vi lavet små legegrupper med 6 børn fra almen og 3-4 børn fra basisgruppen, hvor vi sammen laver aktiviteter udenfor i afgrænsede og rolige rammer. Det har ført til, at nye venskaber er opstået, og nogle børn har senere kunnet spise frokost eller lege på en almenstue – helt uden støtte.

Denne form for pædagogisk støttet, gradvis inklusion er en succeshistorie. Men den bygger på barnets parathed og udvikling – ikke på en forudbestemt model. Når vi tvinges til at følge en fast model, risikerer vi, at børnene falder fra – med store konsekvenser blandt andet bliver inklusion ikke en mulighed.

Vi har konkrete eksempler på børn, der har forsøgt overgangen til almenmiljøet, men hvor det kun har fungeret i korte tidsrum. Dette har ført til, at forældre måtte gå ned i tid eller helt forlade arbejdsmarkedet – og i nogle tilfælde søge tabt arbejdsfortjeneste.

Afslutning og anbefaling

Vi opfordrer Københavns Kommune til at genoverveje den foreslåede model og i stedet:

- Indføre en fleksibel, differentieret tilgang til inklusion, der tager udgangspunkt i det enkelte barns behov.
- Bevare basisgrupper med mulighed for skærmning og specialiseret støtte i trygge

rammer.

- Afgrænse og tydeliggøre, hvad der forventes af basisgruppers rolle som ressource centre.
- Investere i efteruddannelse og kompetenceudvikling for det personale, der arbejder med basisbørn, inklusion og som skal fungere som ressource center for andre institutioner. Vi står til rådighed for dialog og håber, I vil lytte til de fagpersoner, der dagligt arbejder med børnene. Vi ønsker alle det samme – at give børnene den bedst mulige støtte. Det kræver en model, der bygger på både ambitioner og realiteter.

Med venlig hilsen

Basisgruppen, Multiverset

Klynge D, Københavns Kommune

Svarnr.: 56 På vegne af interesseorganisation eller borger Klynge VVK A Forældrebestyrelse, LokalMED og Ledelsen

Høringssvar:

Klynge VVK A høringssvar:

Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Forældrebestyrelsen, LokalMED og ledelsen i VVK A har drøftet indstilling om ny model for basispladser.

Klynge VVK A har i dag 2 institutioner med basisgrupper og er enige i at basispladser som udgangspunkt bliver hvor de er i dag, men at pladserne integreres på almene stuer, med mulighed for at arbejde i mindre grupper.

Vi mener den nye model for basispladser kan medvirke til at understøtte den politisk besluttede retning om mere mangfoldige børnefællesskaber.

I hovedprincipperne for dagtilbud med basispladser vægtes at en basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitution eller almen skole.

Vi vil gøre opmærksom på:

- At det er vigtigt der ikke er en automatik i overgangen i en eventuel overgang fra basisplads til almenplads, og at det altid vurderes individuelt.
- I forbindelse med eventuel overgang fra basisplads til almen plads ønsker vi en mulighed for fleksibilitet, hvor en basisplads kan tælle som en halv basisplads i en kortere periode i forbindelse med overgangen. Vurdering af fleksibilitet skal ske mellem institutionens ledelse og områdeledelsen.
- Antal af pladser er minimum 6 i den nye model, men der kan være lokale forhold, hvor det kan være hensigtsmæssigt at gå ned til mellem 4 og 6 pladser, dog ikke under 4. Det er den lokale ledelse og områdeledelsen, der eventuelt kan fravige de 6 pladser som er udgangspunktet.
- Vi undrer os over bevarelse af en basisgruppe med hørehæmmede børn, da vi mener den gruppe af børn kan profitere af en basisplads som er integreret i en almen gruppe.
- Vi understreger vigtigheden af enklere og hurtigere anvisning af børn til basispladser, samt en mere robust økonomi end i dag, for at vi kan lykkes med opgaven om mere mangfoldige børnefællesskaber.

På vegne af:

Forældrebestyrelsen, LokalMED og ledelsen i VVK A

Pia Lund Bakke, klyngeleder VVK A

KØBENHAVNS KOMMUNE
Børne- og Ungdomsforvaltningen
Klynge VVK A

4. juni 2025

Klynge VVK A høringssvar:
Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Forældrebestyrelsen, LokalMED og ledelsen i VVK A har drøftet indstilling om ny model for basispladser.

Klynge VVK A har i dag 2 institutioner med basisgrupper og er enige i at basispladser som udgangspunkt bliver hvor de er i dag, men at pladserne integreres på almene stuer, med mulighed for at arbejde i mindre grupper.

Vi mener den nye model for basispladser kan medvirke til at understøtte den politisk besluttede retning om mere mangfoldige børnefællesskaber.

I hovedprincipperne for dagtilbud med basispladser vægtes at en basisplads er et midlertidigt tilbud med overgang til almenplads i basisinstitution eller almen skole.

Vi vil gøre opmærksom på:

- At det er vigtigt der ikke er en automatik i overgangen i en eventuel overgang fra basisplads til almenplads, og at det altid vurderes individuelt.
- I forbindelse med eventuel overgang fra basisplads til almen plads ønsker vi en mulighed for fleksibilitet, hvor en basisplads kan tælle som en halv basisplads i en kortere periode i forbindelse med overgangen. Vurdering af fleksibilitet skal ske mellem institutionens ledelse og områdeledelsen.
- Antal af pladser er minimum 6 i den nye model, men der kan være lokale forhold, hvor det kan være hensigtsmæssigt at gå ned til mellem 4 og 6 pladser, dog ikke under 4. Det er den lokale ledelse og områdeledelsen, der eventuelt kan fravige de 6 pladser som er udgangspunktet.
- Vi undrer os over bevarelse af en basisgruppe med hørehæmmede børn, da vi mener den gruppe af børn kan profitere af en basisplads som er integreret i en almen gruppe.
- Vi understreger vigtigheden af enklere og hurtigere anvisning af børn til basispladser, samt en mere robust økonomi end i dag, for at vi kan lykkedes med opgaven om mere mangfoldige børnefællesskaber.

På vegne af:
Forældrebestyrelsen, LokalMED og ledelsen i VVK A
Pia Lund Bakke, klyngeleder VVK A

Klynge VVK A

Bymosevej 2
Klyngekontoret
2500 Valby

Telefon:
2630 1674

E-mail
Dx09@kk.dk

Svarnr.: 57

Slettet af bruger

Svarnr.: 58

Slettet af bruger

Svarnr.: 59

Slettet af bruger

Svarnr.: 60 På vegne af interesseorganisation eller borger LokalMED og lederteamet i klynge NB G**Høringssvar:**

Høringssvar ang. Model for basispladser i Københavns dagtilbud "Mangfoldige børnefællesskaber"

Kære Børne- og Ungdomsudvalg

Vi takker for muligheden for at indsende et høringssvar angående forslag til en ny model for basispladser i dagtilbud.

Vi ønsker at rette jeres opmærksomhed mod de potentielle faldgruber, vi som fagprofessionelle ser ved den nye model "mangfoldige børnefællesskaber". Vi ønsker tilmed at stille en række spørgsmål, med udgangspunkt i vores faglige viden og praksis, omkring børnene både på Pandastuen i Regnskoven, i Studsgårdens basisgruppe, forældre til børn i basisgruppen og vores pædagogisk personale i Studsgården og i klynge NB G. Dette på vegne af lokalMED i klyngen og klyngens lederteam.

Visitation til Pandastuen

I forslaget ændres visitationen fra en central visitation til en områdevisitation. I klyngen er det bydækkende tilbud for børn med nedsat immunsystem belæggende i Børnehuset Regnskoven på Pandastuen.

Spørgsmål:

- Hvordan sikres den nødvendige lægefaglighed i visitationen til Pandastuen, med den faglighed som i dag blandt andet varetages af Rigshospitalet ved en overlæge?

Kort om vores basisgruppe i Studsgården

I Studsgården har vi valgt at organisere basispladserne i en specialiseret basisgruppe, som aktuelt består af 6 børn med diagnoser inden for autismespektrumforstyrrelser. Vores børn har således ikke en basisplads. Vores organiseringen gør det muligt fysisk og pædagogisk, at tilpasse tilbuddet bedst muligt til det enkelte barn. Barnet har en tryk base, men deltager typisk i en række aktiviteter med andre børn og på tværs af stuer.

Vi ser ofte, at de børn vi modtager fra andre institutioner, er stressede. Efter et stykke tid hos os, begynder børnene at finde ro. Det skyldes, efter vores vurdering, dels at børnene ikke skal forholde sig til en almen børnegruppe på 22 børn og dels at der er flere personaleressourcer omkring børnene (3 pædagogisk personale til 6 børn). Samtidig har vores pædagogiske personale en viden om og erfaring med børn med autismespektrumforstyrrelser. De har også stor erfaring med forældresamarbejdet, der i disse familier kan være komplekst, da de ofte befinder sig i en sårbar situation.

Vi kan godt genkende at en basisplads i nogle tilfælde vil give mere mening, end en plads i basisgruppe. Dog ser vi, at de børn vi får visiteret til vores basisgruppe i Studsgården, ofte kommer fra basispladser som ikke har været det rigtige tilbud for barnet.

Spørgsmål:

- Hvordan sikres en anvisning, hvor de børn, der har brug for specialtilbud, får det og hvor det kun er børn, der reelt har en chance for at begå sig i det almene fællesskab, som der anvises til en basisplads hos os?
 - o Og hvordan sikres en opfølgning og hurtig reaktion/revisitation, hvis det viser sig at have været en fejlvurdering, og barnets behov er større end en basisplads (samtidig med ambitionen om så få skift som muligt for det enkelte barn)?
- Hvordan sikres, at basispladser ikke skaber mistrivsel hos en større gruppe af børn i stedet for de ønskede mangfoldige fællesskaber?

Pædagogisk faglighed

Det er ingen hemmelighed, at der mangler uddannede pædagoger i Københavns Kommune, det oplever vi også i Studsgården. Samtidig med rekrutteringsvanskeligheder står vi også med en snæver økonomisk ramme (Studsgården blev hårdt ramt på økonomien, da den nye økonomimodel blev implementeret). Begge forhold udfordrer pædagogikken omkring børnene. I Studsgården har vi fagligt dygtige medarbejdere, men vi er udfordret på at kunne vedblive med at opkvalificere vores pædagogiske personale. Vi mener derfor, at der mangler en kompetencedel i forslaget – hvormed der menes midler til at understøtte, at det pædagogiske personale omkring børnene løbende får den faglighed der skal til, for at løfte opgaven.

Spørgsmål:

- Hvordan sikrer forslaget opkvalificering af den samlede personalegruppe til at kunne tage sig af børn med særlige behov, samt til at arbejde med inkluderende fællesskaber børnegruppen som helhed?
- Har der været en proces eller overvejelser i forslaget i forhold til hvad dette betyder for rekruttering til dagtilbuddene? Risikerer dagtilbud med basispladser, at det er svære at rekruttere, fordi den pædagogiske opgave kræver mere?
- Endvidere ved vi ikke hvordan den tværfaglige support kommer til at fungere. Er det hensigten at der vil være støtte for de børn som har behov, og ikke "bare" vejledning til personalet?

Økonomien

For vores vedkommende vil basisgruppen skulle inkluderes på de øvrige stuer. Det vil udfordre de eksisterende stuer – som i forvejen er store. Vi bemærker derfor, at det efter vores vurdering ikke er ønskværdigt med større grupper end 22 børn på hver stue.

Derudover lyder det som om, at basispladserne forventes at kunne være midlertidige – noget, der tilbydes et barn i en periode, indtil behovet ikke er der længere, og det i stedet kan fortsætte på en almindelig plads. Vores erfaringen fra basisgruppen er omvendt, at behovet ikke er midlertidigt. Derfor er det absolut nødvendigt med økonomi til personaleressourcer, i den tid barnet går i daginstitutionen, når det vurderes at barnet har behov for ekstra pædagogiske personaleressourcer.

Spørgsmål:

- Hvilke konsekvenser har forslaget for stuerne størrelse? Betyder det fx, at tre stuer skal nednormeres med to børn, så der er plads til basispladserne?
- Følger midlerne barnet på basispladsen, til barnet skal i skole?
- Forældrene med børn i basisgruppen loves at børnene fortsætter i basisgruppen - hvordan løser vi praktisk dette, når børnene begynder at gå ud, og vi ex har en gruppe på 3 børn?

Afslutningsvis bemærker vi, at der på området generelt mangler evidens og viden. Vi håber forslaget overvejes grundigt, og hvilke konsekvenser modellen vil have. Vi ved, at det kan have alvorlige konsekvenser for børn, hvis de ikke får den støtte og hjælp, de har brug for.

Med venlig hilsen
LokalMED og lederteamet i klynge NB G

**Svarnr.: 61 På vegne af interesseorganisation eller borger Utterslev
Børnegård**

Høringssvar:
Se bilag fra Utterslev Børnegård

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

1. Indledning

På vegne af alle personaler og forælderbestyrelsen i Utterslev Børnegård, takker vi for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om at indføre en ny model for basispladser i Københavns Kommunes dagtilbud. På trods af gode intentioner ser vi en række kritisable udfordringer både faglige og praktiske ved modellen, som vi nedenfor præsenterer.

Vores overordnede budskab er, at man i stedet bør fokusere på at sikre flere pædagogiske ressourcer og løfte kvaliteten i eksisterende institutioner, før man ændrer strukturen. Dette foreslås særligt i kølvandet på den nye rapport fra Børne- og Undervisningsministeriet, der kategoriserer sølle 9% af børnehaverne i DK som 'gode' og 28% som 'utilstrækkelige'. Vi kan ikke byde hverken børn, forældre eller fagpersonale at skabe yderligere komplikationer i et miljø som nuværende og samtidig fortsat kalde Danmark et velfærdssamfund.

"For os var Superstuen [basispladser...] ikke bare en hjælp – det var et vendepunkt. Den ro og tryghed S fandt dér, blev fundamentet for hele hans videre udvikling. Det er som med et sår: Hvis man bare dækker det til uden at rense det, bliver det ved med at gøre ondt. Børn som S har brug for et trygt sted, hvor der bliver taget hånd om det, der ligger under overfladen. Ellers sætter uroen sig – og vokser til langt større problemer senere.

Derfor vil det være dybt bekymrende at nedlægge eller integrere basispladserne. Man risikerer at fjerne den tidlige indsats, der netop forebygger mistrivsel og massive udfordringer – for børnene, familierne og samfundet." Forældre til barn i basisplads i Utterslev Børnegård

2. Børnenes trivsel i basispladser i Utterslev Børnegård

"For at behandle børn ens, skal man behandle dem forskelligt"

Utterslev Børnegård har været en del af basispladsprojektet i Københavns Kommune siden 2004. Vi har primært modtaget børn diagnosticeret indenfor ASF (autisme spektrum forstyrrelser) og/eller psykosociale udfordringer (ofte ADHD, ADD og sproglige udfordringer).

Vi har afprøvet mange forskellige inklusionsmåder, men må sande, at de børn vi får visiteret i dag ofte, er så overbelastede og til tider traumatiserede af at have været på almene stuer i andre institutioner. Flere af børnene skal stressreduceres. Nødvendigheden af at skærme dem er påkrævet, for at få opbygget en tillidsfuld, tryk og udviklende relation.

"Vores dreng var tydeligt overbelastet, da han blev visiteret til [red. basis-] tilbuddet. Han havde tidligere gået på en typisk stue i en anden institution, hvor han trak sig fra fællesskabet, løb rundt om sig selv, var ukontaktbar og ked af det. Efter et længere forløb for at øge hans trivsel [...] konkluderede børnehaven, at de ikke kunne tilbyde ham en ramme, som han vil kunne trives udvikle sig i. Han ville gå i stå, han ville ikke udvikle sociale kompetencer og relationer og ville kun blive yderligere overbelastet, hvis det fortsatte. [...] De nuværende rammer [i UB] gør, at vi ser begyndende fremskridt i forhold til at udvikle legefærdigheder, som skyldes meget stærke specialpædagogiske kompetencer og en klart defineret plan fra både pædagoger og vores side som forældre." Forældre til dreng i basisplads.

Det gør vi bedst ved at skabe et tydeligt struktureret specialpædagogisk miljø, hvor vi kan tage højde for at det enkelte barns behov for forudsigelighed, tryghed og mulighed for at kunne trække sig væk fra fællesskabet – for senere at kan være en del af et mindre fællesskab. Før vi får skabt

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

roen og tilliden hos det enkelte barn, er det pædagogisk **IKKE** muligt at udvikle barnet i en positiv retning.

Det vil **IKKE** være muligt på en almen stue, da der vil være en større gruppe af børn, mange flere stimuli, i form af støj, lugte, plads etc.

Derfor er børn i basispladser i UB i dag, på en konkret stue, hvor de kun (for nogle er det for mange) skal forholde sig til 5 andre børn og 3 voksne. Hvis vi erfarer, at et barn kan være en del af et større fællesskab tilbyder vi selvfølgelig det, i det omfang barnet kan imødegå det – det er dog mere undtagelsen end normen, at det er muligt.

"....Uden basispladsen og specialtilbuddet til vores søn ville han være blevet tabt! Vi vil faktisk gå så langt som at sige, at det ville være et brud på hans rettigheder som menneske! [...] Det ville desuden kræve, at vi som forældre skulle gå ned i tid på vores fuldtidsarbejde (hvor vi bidrager til samfundet!)" J. Hansen og L. Jørgensen, forældre til dreng med verbal og motorisk dyspraksi

"V har et syndrom (Schnieder-Bloch Campeau), der betyder, at hun har autistiske træk, er kognitiv nedsat (IQ på 69) samt har udfordringer med muskulatur i munden, som gør udtale svært. [...] Personalet var bekymret over at beholde Vivi i almen børnehaven, da hendes trivsel var stærkt nedadgående og de følte sig magtesløse ift. at kunne imødekomme hendes behov og beskytte hende i miljøet med de neurotypiske børn og derfor anbefalede de en basisplads. [...] V [begyndte i basisplads i UB. Red] i februar 2022. Hun blev mødt i hendes behov fra 1. dag og ret hurtigt vendte trivsel fuldstændig. Stuen var indrettet med mange små rum til fordybelse og leg i små grupper. Der var et visuelt understøttet fast program og meget lidt fri leg, som er der hvor V er allermost sårbar. Hverdagen var individuelt tilrettelagt, således at det enkelte barn, kunne udvikle sig i eget tempo og at kravene til barnet ikke var hverken for høje eller lave." Forældre til V. Anne og Daniel

Facts:

- Forskning viser, at høje voksen-barn-relationer er nøglen til trivsel og udvikling (VIVE 2024: 'Kvalitet i dagtilbud og børns trivsel'). Mangel på kontinuitet i faste grupper - som basispladser ofte medfører - kan svække børnenes tryghed og tilknytning.
- Internationale studier (EVA 2023: 'Early Education and Care Quality') understreger, at små, stabile grupper med veluddannet personale giver bedre sproglige og sociale resultater. Basispladser risikerer at øge omsætningen i grupperne.

"Vi er forældre til L med autisme og adhd (normal IQ). Disse diagnoser havde L ikke da han var yngre og derfor startede han sit institutionsliv ud med at gå i almen vuggestue og børnehave. L gik på almen stue i Utterslev Børnegård de første mange år og på trods af faglig sparring og støtte fra mange forskellige fagpersoner, specialpædagogiske kollegaer og støttepædagog var L i alle sine år på almen stue i stor mistrivsel. Det sidste år inden skolestart kom L i basisgruppe i Utterslev Børnegård. Vi oplevede at gå fra at have et barn i massiv mistrivsel, som dagligt nedsmeltede og slog de andre børn og personalet (samt os når han kom hjem) til at han i langt højere grad rummede at være i børnehaven uden massive nedsmeltninger fordi han nu kun skulle forholde sig til 4-5 andre børn. Derudover gav det mere ro at han mødte ind til en helt tydelig dagsstruktur med specialpædagogisk personale som havde tid og ro til at arbejde med følelser, sanser, regulering, kravsætning m.m. i en rolig ramme. Personale som havde helt styr på arbejdet med disse børn, hvilket kræver indgående kendskab til målgruppen. [...] Vores barn er i dag 11 år og kom heldigvis aldrig i almen folkeskole. Vi tør slet ikke tænke på, hvis det havde været tilfældet, for det havde ikke været de rette rammer. Han nåede at gå 3 år på specialskole og har det sidste år gået i dagbehandling, og er nu for første gang i sit liv i nogenlunde trivsel" Mia Chili Thorsen, ernæringsfaglig medarbejder på bosted for voksne med udviklingshæmning & Kevin Børjesen, pædagog på almen området

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehaven
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

3. Påvirkning af hele familien

For størstedelen af de børn vi modtager, og har modtaget er det en realitet, at **succeskriteriet har været og er**, at vi kan tilbyde et særligt specialpædagogisk miljø og pædagogisk kompetent personale, som har specialiseret viden om børn med diagnoser, både ift. arbejdet med det enkelte barn, men i særlig grad også i forældresamarbejdet. Vores erfaring er, at forældre, i samme grad som deres barn, kan være overbelastede, i sorg og mistroiske ift. om vi kan varetage omsorgen for deres barn, så der på samme vis, ligger en stor opgave i at gøre forældrene trygge i relationen til os, så vi kan styrke samarbejdet og deres barns trivsel.

"For os som familie vil vi ikke have samvittighed til at skulle sende vores dreng tilbage i en typisk børnehave. Der vil hverken være tilstrækkelig pædagogisk personale, støtte til lege-træning og udvikling af sociale færdigheder eller den nødvendige opmærksomhed på, hvad vores dreng har behov for. Det vil utvivlsomt betyde en tilbagevenden til mistrivsel og overbelastning. Og en af os forældre vil være nødsaget til at gå hjemme, selvom vi måske ikke besidder de nødvendige kompetencer for udvikle og træne vores barn." Forældre til dreng i basisplads.

Forskning peger på:

- Øget omsorgsbyrde og stressniveau: Forældre til børn med særlige behov oplever ofte dobbeltarbejde i form af ekstra støtte i hjemmet, koordination med fagpersoner og administration af behandlingstilbud. Hvis barnet ikke trives i børnehaven, forstærkes denne belastning markant, hvilket kan føre til øget risiko for udbrændthed og nedsat trivsel hos forældrene.
- Familiedynamik og søskendepåvirkning: Mistrivsel hos ét barn kan skabe ubalance i familien, hvor søskende føler sig tilsidesat eller udsættes for uforudsigelige skift i opmærksomhed og rutiner. Forskning viser, at søskendes trivsel kan forringes, når familien konstant er optaget af en enkelt barns udfordringer.
- Denne kumulative belastning understreger vigtigheden af, at indsatsen i dagtilbuddet matcher barnets behov, så familien ikke efterlades med et uforholdsmæssigt stort ansvar og pres.

4. Pædagogisk personales arbejdsvilkår

- Pædagogerne står allerede over for overbelastning og høj udskiftning. Basispladser vil øge kompleksiteten i planlægning og skemalægning. Hvorfor fokuserer vi ikke på at skabe bedre arbejdsvilkår for pædagoger og derved få uddannet flere?
- Der er i forvejen mangel på pædagogisk uddannet personale i hele landet. Basispladser kræver flere planlægningsressourcer og fleksibilitet, hvilket yderligere forværrer rekrutteringsudfordringen.
- EVA's rapport om arbejdsmiljø i dagtilbud (2022) dokumenterer, at hver ekstra gruppe opleder opgaver tilføjer 12 % mere administrativ tid og mindsker direkte samvær med børn.
- Den foreslået model vil føre til mere brug af ufaglært vikar-reserve, hvilket kan sænke kvaliteten af pædagogisk praksis, hvilket ikke kan risikeres ved inklusion af børn der ofte oplever flere udfordringer end andre børn og har mere brug for faste og velkendte personaler at knytte sig til.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Desuden ligger der i den nye model at 'Dagtilbud med basispladser videndeler med andre institutioner i området', hvilket igen vil tage tid fra børnene og den faste trygge relation, som er så vigtig omkring børnene i en basisplads og børn i en almen plads!!

Der må som minimum ligge et tilbud om supervision til al pædagogisk personale, i arbejdet med børn i basispladser.

5. Potentielle konsekvenser for børn på almen stue

Når pædagogiske ressourcer omfordes eller presses af ekstraordinære opgaver i basispladserne, kan børnene på den almindelige stue opleve flere negative effekter:

1. Reduceret voksen-barn-relationstid

Når personale skal varetage flere planer, skemalagte rotationer og dokumentationskrav for basispladser, falder den tid, de kan være til stede hos børnene i almenstuen. VIVE's rapport om kvalitet i dagtilbud dokumenterer, at hver halvering af tilgængelig voksenkontakt pr. barn reducerer børns socio-emotionelle læring med op til 15 % over et halve år.

2. Øget gruppestørrelse og støjniveau

Omfordeling af personale kan føre til, at nogle stuer midlertidigt kører med højere børnetal pr. voksen. Undersøgelser fra EVA viser, at klasseledelse og børns fokuseringsevne falder markant, når gruppestørrelsen overstiger normeringen med bare ét barn pr. voksen. Dette giver et mere uroligt miljø, hvor nogle børn trækker sig, mens andre udvikler uro og udadreagerende adfærd.

3. Mangel på tid til systematisk pædagogisk planlægning

Pædagogerne får mindre tid til at udarbejde individualiserede læreplaner og følge op på børnenes sproglige, motoriske og sociale udvikling. BUPL's medlemsundersøgelse (2024) peger på, at kun 40 % af pædagogerne mener, at de har tilstrækkelig tid til at evaluere og dokumentere børns udvikling - en andel, der falder yderligere ved øget administrativt pres.

4. Risiko for lavere tidlig indsats

Tidlig opdagelse og indsats over for sprog- eller adfærdsvanskeligheder påvirkes negativt, når personalet ikke er tilstrækkeligt til stede. EVA's undersøgelse om tidlig indsats (2022) konkluderer, at forsinket identifikation af udfordringer kan reducere effekten af efterfølgende støtte med op til 30 %. Børn, der ellers ville have fået hurtig opmærksomhed, mister dette vindue.

Disse konsekvenser peger samlet på, at en skævvridning af ressourcer - til fordel for basispladser, uden at øge den samlede normering - risikerer at svække kvaliteten og trivsel for alle børn - ikke kun dem på specialpladserne.

6. Uafklarede spørgsmål:

- Hvordan bliver børnene visiteret til en basisplads – hvad gør man når områdets pladser er fyldte?
- Hvilke børn bliver visiteret til en basisplads – er det blot de, som mangler et enkelt skub for at kunne indgå på almen stue, som det blev fremlagt ved mødet d. 9.4.25 af Gitte Lohse – en autisme og/eller adhd diagnose forsvinder ikke, hvilket gør at behovet for den specialpædagogiske understøttelse formentlig vil være påkrævet al den tid barnet er i daginstitutionen. (og efterfølgende ved skolestart)
- Hvordan bliver supporteringen af det pædagogiske personale?

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

- Hvad hvis barnet i basisplads ikke kan anbefales at begynde i almen skoletilbud – at det vil være et overgreb ift. barnets mentale følelsesmæssige udvikling og trivsel?
- Hvor meget vægt har forældrenes holdning/ønsker/vurderinger?

7. Anbefalinger

1. Lad UB og andre basisplads institutioner fortsætte med det gode og positive arbejde, vi har erfaring med ift. den målgruppe af børn, som vi har erfaring med!! – Læs forældrenes tilbagemelding på hvad vores organisering har af betydning for deres barn/families trivsel og udvikling i dag. (Se bilag nedenfor.)
2. Øg bemanningen: Priorité ansættelse af flere pædagoger og pædagogmedhjælpere for at forbedre normeringer i eksisterende institutioner.
3. Løft kvaliteten: Invester i efteruddannelse, supervision og evidensbaserede pædagogiske metoder, fx de anbefalinger, der fremgår af VIVE/EVA-rapporter.

8. Konklusion: Et velfærdssamfund i balance

Et velfærdssamfund kendetegnes ved at prioritere børn og unges trivsel gennem stabile relationer, høj faglighed og lige adgang til støtte uanset baggrund. Forslaget om at inkludere basispladser risikerer at undergrave disse principper ved at skabe øget kompleksitet, fragmentering og usikkerhed for børn, forældre og personale. Derfor opfordrer jeg til i stedet at styrke det allerede eksisterende dagtilbud ved at rekruttere flere pædagogiske fagpersoner og øge kvaliteten i de daglige pædagogiske tilbud.

Bilag:

1. Jocelyn og Richard forældre til A
2. Forældre til barn pt. indskrevet i basisplads i Utterslev Børnegård
3. Forældre til Elias
4. Forældre til Vivi
5. Forældre til Sol
6. Forældre til Leo

Referencer:

- VIVE (2024): Kvalitet i dagtilbud og børns trivsel
- EVA (2022): Arbejdsmiljø i dagtilbud
- EVA (2023): Early Education and Care Quality
- EVA (2023b): Skoleparathed og inklusion
- BUPL (2024): Medlemsundersøgelse om institutionstilbud

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 1.

Vi vil rigtig gerne dele vores erfaringer med hvordan det har været for vores barn at gå på Utterslev Børnegård Basispladsen.

Først og fremmest har vi vidst fra starten at vores barn ikke kan håndtere eller klare at være i en almen institution, som han startede op hos. Han var i mistrivsel på en almen institution.

Han blev derefter visiteret til en basisplads på Utterslev Børnegård, hvilket vi aldrig fortryder og vi vidste med det samme at det var det rette tilbud for vores barn. Efter at have gået på Utterslev Børnegård i 2 år har vores barn vendt fra mistrivsel om til trivsel og man kan tydelig godt se hvor godt pædagogerne arbejder på basispladsen og at de tager godt hånd om børnene. Vi har haft et fantastisk samarbejde med børnehaven, personalen og ledelsen. Vi har fået en stor hjælp fra dem og de har virkelig være gode til at gøre et godt indsats fra at vende mistrivslen om til trivsel for vores barn. Jeg kan kun varmt anbefale denne basisplads som et rart og trygt sted at komme med deres fantastiske og gode pædagoger der virkelig har forståelse og viden inden specialpædagogik og for børn med udfordringer.

Jeg ser mit barn profitere at være sammen med færre børn og flere voksne. At være tilknyttet til en lille gruppe i et specialpædagogisk miljø og tilgang har hjulpet ham på det rette vej som Utterslev Børnegård har givet min søn.

De allerbedste hilsner
Jocelyn og Richard

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 2.

Vores erfaringer med basisplads på Utterslev Børnegård

Vi er et forældrepar til en dreng på snart 5 år, som gået i Basisplads på Utterslev Børnegårds Superstue i et lille år. Betydning af et dette tilbud er enormt for vores drengs trivsel, udvikling og for, at vi kan hænge sammen som familie.

Vores dreng var tydeligt overbelastet, da han blev visiteret til tilbuddet. Han havde tidligere gået på en typisk stue i en anden institution, hvor han trak sig fra fællesskabet, løb rundt om sig selv, var ukontaktbar og ked af det. Efter et længere forløb for at øge hans trivsel, som børnehaven gjorde os opmærksomme på var nedadgående, konkluderede børnehaven, at de ikke kunne tilbyde ham en ramme, som han vil kunne trives udvikle sig i. Han ville gå i stå, han ville ikke udvikle sociale kompetencer og relationer og ville kun blive yderligere overbelastet, hvis det fortsatte. Det endte med, at vores dreng måtte afleveres grædende og ikke ville afsted. Hvis det var fortsat, ville vi være nødsaget til at holde ham hjemme, da den typiske børnehave ikke kunne tilbyde de nødvendige rammer, normering og kompetencer.

Vores dreng er ikke-diagnosticeret men viser tydelige autistiske træk, som gør det svært for ham at indgå i sociale sammenhænge, aflæse andre og indgå i almindelig leg og samtale. Det specialpædagogisk miljø, som Superstuen tilbyder er den eneste måde, vi som familie kan se, at han vil kunne træne og udvikle sociale færdigheder, som han vil skulle bruge en skolesammenhæng og i andre situationer fremover. Han har en tendens til at resignere, vende sig indad og lave "mumle, synge, smaske"-lyde, når han er overbelastet. Det var helt almindeligt at finde ham i denne situation i de tidligere rammer i lange perioder i løbet af dagen, men i dag er han gradvist levet op og kan overskue mere, som følge af den træning/støtte og overskuelige rammer, han møder i Superstuen. De nuværende rammer gør, at vi ser begyndende fremskridt i forhold til at udvikle lege-færdigheder, som skyldes meget stærke specialpædagogiske kompetencer og en klart defineret plan fra både pædagoger og vores side som forældre.

For os som familie vil vi ikke have samvittighed til at skulle sende vores dreng tilbage i en typisk børnehave. Der vil hverken være tilstrækkelig pædagogisk personale, støtte til lege-træning og udvikling af sociale færdigheder eller den nødvendige opmærksomhed på, hvad vores dreng har behov for. Det vil utvivlsomt betyde en tilbagevenden til mistrivsel og overbelastning. Og en af os forældre vil være nødsaget til at gå hjemme, selvom vi måske ikke besidder de nødvendige kompetencer for udvikle og træne vores barn.

Derfor er et basisplads-tilbud af den kvalitet, vi er blevet mødt med på Utterslev børnegård, hvor pædagogerne er fagligt klædt på, hvor der er dagligt fokus på vores drengs udviklingsplan, og hvor der er rum og overskud til at fange de små tegn på resignation, stagnation og overbelastning en nødvendighed for, at vi kan sende vores barn trygt afsted i institutionslivet. Vi kan derfor ikke andet en stærkt anbefale at basispladser forbliver en integreret del af de københavnske børneinstitutioner.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 3.

Høringssvar fra forældre til dreng med verbal og motorisk dyspraksi

Vores søn, Elias, blev visiteret til en basisplads i Utterslev Børnegård, da han på det tidspunkt blev diagnosticeret med verbal og motorisk dyspraksi. Verbal dyspraksi er en neurologisk betinget forstyrrelse af barnets udtale, som han skal arbejde med resten af sit liv. Diagnosen kræver specialviden hos den logopæd, der skal arbejde med barnet, og det var der mulighed for at få, da der fulgte ekstra timer med til logopæd hver uge. Derudover havde Elias også meget stor gavn af den fysioterapi, som fulgte med basispladsen. Den motoriske dyspraksi går nemlig på, at barnet skal træne eksempelvis det at tage sine strømper på, mange flere gange end et normalt barn. Derfor bliver Elias meget hurtigt udtrættet, og han har haft uundværlig gavn af at være i et roligt miljø, hvor han har haft de bedste forudsætninger for udvikling og TID. Basispladsen havde altid den ro, som Elias har haft brug for for at opnå de bedste betingelser for en god start på livet inden skole. Gruppen var inddelt i mindre grupper, som havde plads til fordybelse og nærvær. Der var aldrig kaotiske tilstande, og personalet var topprofessionelle og specialiserede til at udvikle og understøtte det enkelte barns ressourcer. Elias fik dermed også det nærvær, som har givet ham bedre selvværd og mod til at klare skolen. Det er vigtigt at understrege, at Elias er normalt kognitivt fungerende, og at han ikke ville kunne udvikle sig optimalt sammen med ikke normalt fungerende børn. Vi kender eksempler på børn med verbal dyspraksi, som er blevet visiteret til specialbørnehaver med børn med svære mentale handicaps, og følgevirkningen har været angst og meget dårlig trivsel.

Han går nu i en taleklasse (specialtilbud på Nyboder Skole), hvor samme mulighed for udvikling er til stede, og hvor alle børn er på samme niveau og stortrives. Det er så vigtigt, at børn trives og går glade i skole og opbygger det selvværd og mod, der skal til, når de senere skal kæmpe med deres diagnoser i den 'virkelige verden'. Uden basispladsen og specialtilbuddet til vores søn ville han være blevet tabt! Vi vil faktisk gå så langt som at sige, at det ville være et brud på hans rettigheder som menneske! Vi kan ikke være bekendt at køre de svageste i vores samfund under bussen! Det ville desuden kræve, at vi som forældre skulle gå ned i tid på vores fuldtidsarbejde (hvor vi bidrager til samfundet!). Vores søn har lige nu troen på, at han godt KAN, at han er lige så meget værd som menneske, og at han er en del af et fællesskab, og han er et glad barn, der udvikler sig og begynder at have et sprog, som man kan forstå. Det har krævet og kræver fortsat mange timers træning fra de specialiserede fagprofessionelle i både basisstuen og specialskole. Vi og Elias kunne ikke have været det foruden.

Jonas Allenberg Hansen og Lea Jørgensen, forældre.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 4.

Vi er forældre til Vivi, der nu går i 1. klasse på Frederiksgård skole.

Vivi har et syndrom (Schnieder-Bloch Campeau), der betyder, at hun har autistiske træk, er kognitivt nedsat (IQ på 69) samt har udfordringer med muskulatur i munden, som gør udtale svært.

Vivi gik i vuggestue i UB og senere i udflytterbørnehaven i Ellinge Strand indtil hun var 5 år og 9 måneder. Vivi skiftede herefter til en basisplads i UB og nåede at gå her i 1,5 år. Hun blev nemlig skoleudsat og startede først i skole august, da hun var fyldt 7.

Vivi havde høj trivsel i vuggestuen og i det første års tid i udflytterbørnehaven. Hun kunne nogenlunde følge med de andre i f.leg og læring. I det sidste år i børnehaven, blev det dog gradvist værre og værre med hendes trivsel; Legene blev uhensigtsmæssige for hende, f.eks. bestemte de andre børn, at hun skulle være en trolde, der løb efter dem. Og det var altid Vivi, der var trolde eller monster. Hun blev drillet med, at hun savlede og ikke kunne tale ordentligt. De andre børn ville ikke lege med hende og begyndte at afvise hende og udvise tegn på væmmelse over for hende. Det betød at Vivi blev mere og mere udtrættet af at være i børnehaven. Hun blev udadreagerende, både hjemme og i børnehaven (bed de andre, slog, sparkede). Hun blev nederlagspræget og var bange for at gøre ting forkert. Derhjemme mærkede vi en pige, der var ekstremt bange for at gøre ting forkert og som slet ikke kunne tåle den mindste irettesættelse. Vi så en udadreagerende pige, som slog sin søster og som kunne splitte et helt værelse ad, hvis hun blev ked af noget.

Vivi havde særligt en voksen i børnehaven (Susanne), som var enormt god til at kompensere for Vivi og kende hendes signaler for, hvad hun havde brug for. Det var helt tydeligt for personalet, at på dage hvor Susanne var der, var der markant færre problemer, end på dage hvor Susanne ikke var der. Susanne har klart været afgørende for, at Vivi overhovedt kunne gå så længe i en almindelig børnehaven.

Det betød også, at den sidste tid inden vi fik en basisplads, havde vi tabt arbejdsfortjeneste på Vivi hver fredag, da det var de dage, Susanne havde seniorfri.

Personalet var bekymret over at beholde Vivi i børnehaven, da hendes trivsel var stærkt nedadgående og de følte sig magtesløse i f.leg og læring. Vi kunne imødekomme hendes behov og beskytte hende i miljøet med de neurotypiske børn og derfor anbefalede de en basisplads.

Heldigvis blev der en plads i den institution, hun kendte i forvejen. Hjemme i UB, på Superstuen.

Vivi startede på Superstuen i februar 2022. Hun blev mødt i hendes behov fra 1. dag og ret hurtigt vendte trivsel fuldstændig. Stuen var indrettet med mange små rum til fordybelse og leg i små grupper. Der var et visuelt understøttet fast program og meget lidt fri leg, som er der hvor Vivi er allermest sårbar. Hverdagen var individuelt tilrettelagt, således at det enkelte barn, kunne udvikle sig i eget tempo og at kravene til barnet ikke var hverken for høje eller lave. Vi så hurtigt en glad pige med mere overskud. Hun fik gradvist mere og mere selvtillid og opbyggede et større selvværd. Pædagogerne mødte hende altid der hvor hun var og havde hun haft en hård weekend, kunne de tage højde for det en mandag, hvor de havde mulighed for at skærme hende fra krav. Hun blev mindre og mindre nederlagspræget og turde flere og flere ting. f.eks. blev hun renlig mens hun gik der, hvilket havde været svært i den almindelige børnehaven, hvor hun gik med ble længe og havde mange uheld, når vi forsøgte. Hun fik også mod på at begynde at træne udtale med en talepædagog, lave egne kreative projekter og optræde foran forældre og børn.

I det hele taget så vi en pige, som voksede fra knap nok at kunne overskue hverdagen, til at blive sulten på læring og udvikling.

Vivi lærte også at sige fra og sætte egne grænser, hvilket havde været svært for hende i børnehaven, hvor hun nemt kunne manipuleres til ting, hun ikke havde lyst til.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehaven
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Som familie var det tydeligt at mærke, at vi fik en helt anden guidning af pædagogerne til hvad vi kunne gøre som familie og hvordan vi kunne understøtte den udvikling hun var igang med at træne i børnehaven. Pædagogerne havde øje for, ikke kun Vivi, men hele vores familie og vi kunne også komme med ønsker til udviklingsmål, som de støttede op om.

Det var afgørende for Vivi, at være på en stue, hvor alle børn blev fremhævet for det de kunne og ikke for alt det de ikke kunne. Havde Vivi fortsat på en almindelig stue, med en voksen, der så hendes behov (som Susanne), er det vores helt klare overbevisning, at hun var hun blevet positioneret som mærkelig, underlig og en, som de andre ikke ville lege med. Vivi ville aldrig have været i stand til at møde de andre børn i deres lege i takt med at de udviklede sig. Vi frygter, at hendes selvværd og tro på egne evner, ikke tilnærmelsesvis ville have været hvor de er i dag. Det ville have krævet rigtig meget af os som familie, at blive ved med at få en pige hjem, der var helt nedslidt efter en hård dag i børnehaven. For det var jo herhjemme hun kunne afreagere.

I dag er Vivi i den specialscole som hun startede i efter hun var stoppet på Superstuen og her stortrives hun også. Der er fortsat stor tillid til egne evner og hun har netop optrådt alene på scenen til den store sommerfest, foran alle forældre, søskende og lærer. Et mod og en tillid, der har udviklet sig lige siden hun startede på Superstuen.

Det er ikke fordi det hele altid er godt. Hun har altid perioder, der er svære - særligt ved juletid og sommertid, hvor hverdagen ændrer sig eller hvis der er udskiftning i personalet omkring hende, men hun udvikler sig i eget tempo stødt og roligt.

Vi tør slet ikke tænke på hvad der var sket, hvis Vivi var blevet forsøgt anbragt i det almene område og vi frygter derfor, at den politiske aftale der er ved at blive lavet, kommer til at få fatale konsekvenser - ikke kun for de børn, der vil blive mødt af nederlag og alt for høje krav, men også familier der får nedslidte børn hjem og det personale, som skal forsøge at kompensere for alt det, de børn møder på en almindelig stue.

Anne og Daniel.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehaven
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 5.

Vores erfaring med basispladsen Superstuen på UB – og en stærk opfordring til at bevare den, og alle basispladser

Vores søn, Sol, nåede kun at gå på basisplads i Utterslev Børnegård i knap ét år. Men hvilket år! Det er ikke en overdrivelse at sige, at det ændrede vores liv – og i særdeleshed Sols.

Før Sol kom på Superstuen, var hverdagen præget af uro og afmagt. I den almene børnehave var han i konstant flugtberedskab – han klatrede over hegn, søgte ud af døre, kunne ikke finde ro, og ville ikke tale ét ord dansk (vi taler engelsk derhjemme). Han var kravafvisende og havde det generelt meget svært i de omgivelser.

I løbet af ganske kort tid på basisstuen skete der en forvandling. Med trygge og forudsigelige rammer, et lille overskueligt børnefællesskab og helt ekstraordinært dygtige og engagerede pædagoger, begyndte Sol at trives. Han gik fra at være et barn, der ikke kunne være i institution, til hver dag at møde glad ind fra 9-14.30 og med stolthed følge dagens piktogrammer og rutiner. Han blev tryk, nysgerrig og social – og det på rekordtid.

Pædagogerne på Superstuen er i en liga for sig. De ser hvert enkelt barn med en sjælden skarphed og varme. Allerede fra dag ét mødte de Sol med en ro og respekt, som fik ham til at åbne sig. Det var noget, vi som forældre ikke havde troet muligt. Vi oplevede for første gang at have en reel hverdag, hvor vi ikke skulle være i alarmberedskab.

Basispladsen har ikke kun været afgørende for Sols udvikling – den har også givet os som familie luft og mulighed for at fungere igen. Vi har fået støtte, sparring og vejledning, som har haft konkret betydning for vores trivsel. Jeg er nu i arbejde igen, og vores familie har langt mere overskud og stabilitet.

Jeg tør godt sige, at uden denne plads – uden dette rolige, gennemprofessionelle og omsorgsfulde tilbud – ville Sol ikke være skoleklar i dag. Og vi som familie ville stå et helt andet og meget mere sårbart sted.

At forestille sig, at børn som Sol skal placeres i almindelige stuer uden specialpædagogisk personale, uden mulighed for ro og tydelige rammer, er direkte bekymrende. Det vil være et tilbageskridt – både for de børn, der har særlige behov, men også for resten af børnegruppen og for personalet.

For os var Superstuen ikke bare en hjælp – det var et vendepunkt. Den ro og tryghed Sol fandt dér, blev fundamentet for hele hans videre udvikling.

Det er som med et sår: Hvis man bare dækker det til uden at rense det, bliver det ved med at gøre ondt.

Børn som Sol har brug for et trygt sted, hvor der bliver taget hånd om det, der ligger under overfladen.

Ellers sætter uroen sig – og vokser til langt større problemer senere.

Derfor vil det være dybt bekymrende at nedlægge eller integrere basispladserne. Man risikerer at fjerne den tidlige indsats, der netop forebygger mistrivsel og massive udfordringer – for børnene, familierne og samfundet.

Bevar basispladserne! De gør en reel forskel. For børnene. For familierne. For samfundet.

Kærlig hilsen

Sol og hans familie

Zoe

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Bilag 6.

Kære Københavns Kommune

Vi er forældre til L med autisme og adhd (normal IQ). Disse diagnoser havde L ikke da han var yngre og derfor startede han sit institutionsliv ud med at gå i almen vuggestue og børnehave. L gik på almen stue i Utterslev Børnegård de første mange år og på trods af faglig sparring og støtte fra mange forskellige fagpersoner, specialpædagogiske kollegaer og støttepædagog var L i alle sine år på almen stue i stor mistrivsel.

Det sidste år inden skolestart kom L i basisgruppe i Utterslev Børnegård.

Vi oplevede at gå fra at have et barn i massiv mistrivsel, som dagligt nedsmeltede og slog de andre børn og personalet (samt os når han kom hjem) til at han i langt højere grad rummede at være i børnehave uden massive nedsmeltninger fordi han nu kun skulle forholde sig til 4-5 andre børn.

Derudover gav det mere ro at han mødte ind til en helt tydelig dagsstruktur med specialpædagogisk personale som havde tid og ro til at arbejde med følelser, sanser, regulering, kravsætning m.m. i en rolig ramme. Personale som havde helt styr på arbejdet med disse børn, hvilket kræver indgående kendskab til målgruppen.

Med voksne som havde tid til at understøtte ham hele tiden i forhold til det sociale. På almen stuen blev han meget overladt til sig selv og der var ikke tid til at give ham den konstante understøttelse som han havde brug for. Parolen om at "de er børn, de finder ud af det" gælder ikke for børn med specialpædagogiske behov - det er noget af det helt basale i forhold til at afkode og spejle sig i hinanden, som ikke er på plads og som fortsætter med at være en udfordring fordi forståelsesrammen og tolkning af andre mennesker simpelthen er anderledes. Det kræver en massiv indsats som i vores optik ikke kan løses på en almen stue.

Det blev for vores barns vedkommende forsøgt længe at lave forskellige tiltag i forsøget på at understøtte ham bedre, men faktum var at rammerne var helt forkerte og alle led under det. Allermest L selv som var på konstant overarbejde, men også de andre børn som var bange for ham - samt os som familie.

L bliver den dag i dag fortsat voldsomt belastet af socialt samvær. Og jo flere der er at forholde sig til desto hurtigere brænder han ud. Derfor var det at gå fra 20 andre børn han skulle rumme til kun 4-5 andre børn en kæmpe gamechanger.

Derudover profiterede L meget godt af at basisstuen i UB var en afdeling som lå afsides for sig selv, med flere rum og med mulighed for at trække sig helt for sig selv, når samværet blev for meget, den mulighed var der sjældent, som i nærmest aldrig, på almen stue.

På basisstuen var der specialpædagogisk personale som arbejdede målrettet med børnenes regulering - her profiterede L yderst godt af bl.a. den daglig rutine med trykmassage. Noget som vil være meget svært at finde tid og ro til på en stue med 20 børn.

Slutteligt ønsker vi at kommentere på forslaget om at alle børn fra basisstuer skal sendes i almen folkeskole. Vi blev bl.a. fra PPR anbefalet at sende L i almen folkeskole, fordi det også sås at han havde mange ressourcer, hvilket han har - i de rette rammer. L er meget dygtig til at maskere og fremstå upåfaldende når man ikke kender ham særligt godt.

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Høringssvar til "Model for basispladser i Københavns dagtilbud"

Vores barn er i dag 11 år og kom heldigvis aldrig i almen folkeskole. Vi tør slet ikke tænke på hvis det havde været tilfældet, for det havde ikke været de rette rammer. Han nåede at gå 3 år på specialskole og har det sidste år gået i dagbehandling, og er nu for første gang i sit liv er i nogenlunde trivsel. Basisgruppen i UB var en del af vejen dertil og havde han skullet fortsætte i almen børnehave og derefter almen folkeskole havde vi nok ikke haft ham hjemmeboende den dag i dag, det havde smadret vores familie. Og det ville have været en langt dyrere løsning for samfundet.

Så vær søde at passe på de muligheder vi i dag har, for de børn som har allermest brug for det. Ikke alle KAN inkluderes - omend det også er hvad vi forældre drømmer om kunne lade sig gøre, så er almen området bare ikke for alle børn. Simpelthen ene og alene af den grund at mange af disse børn sanser anderledes, har massivt behov for voksenstøtte til selvregulering og socialt samspil og behov for massiv støtte til at udføre eksekutive funktioner og meget meget mere.

Mia Chili Thorsen, ernæringsfaglig medarbejder på bosted for voksne med udviklingshandicap
&
Kevin Børjesen, pædagog på almen området

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Høringssvar til “Model for basispladser i Københavns dagtilbud”

Utterslev Børnegård
d. 3. juni 2025

Utterslev Børnegård
Sokkelundsvej 25
2400 København NV

Bispebjerg Vuggestue
Sadelmagervej 2-4
2400 København NV

Ellinge Strand Udflytterbørnehave
Amtsvejen 324
3390 Hundested

Tlf.: 3826 2650 - Mail: info@ub25.dk - Web: www.utterslevbornegaard-kk.aula.dk - EAN 5798009693112

Svarnr.: 62 Borger

Vejnavn: Kronborggade

Postnr. og by: 2200 København N

Høringssvar:

Høringssvar fra forældre til dreng med verbal og motorisk dyspraksi

Vores søn, Elias, blev visiteret til en basisplads i Utterslev Børnegård, da han på det tidspunkt blev diagnosticeret med verbal og motorisk dyspraksi. Verbal dyspraksi er en neurologisk betinget forstyrrelse af barnets udtale, som han skal arbejde med resten af sit liv. Diagnosen kræver specialviden hos den logopæd, der skal arbejde med barnet, og det var der mulighed for at få, da der fulgte ekstra timer med til logopæd hver uge. Derudover havde Elias også meget stor gavn af den fysioterapi, som fulgte med basispladsen. Den motoriske dyspraksi går nemlig på, at barnet skal træne eksempelvis dét at tage sine strømper på, mange flere gange end et normalt barn. Derfor bliver Elias meget hurtigt udtrættet, og han har haft uundværlig gavn af at være i et roligt miljø, hvor han har haft de bedste forudsætninger for udvikling og TID. Basispladsen havde altid den ro, som Elias har haft brug for for at opnå de bedste betingelser for en god start på livet inden skole. Gruppen var inddelt i mindre grupper, som havde plads til fordybelse og nærvær. Der var aldrig kaotiske tilstande, og personalet var topprofessionelle og specialiserede til at udvikle og understøtte det enkelte barns ressourcer. Elias fik dermed også det nærvær, som har givet ham bedre selvværd og mod til at klare skolen. Det er vigtigt at understrege, at Elias er normalt kognitivt fungerende, og at han ikke ville kunne udvikle sig optimalt sammen med ikke normalt fungerende børn. Vi kender eksempler på børn med verbal dyspraksi, som er blevet visiteret til specialbørnehaver med børn med svære mentale handicaps, og følgevirkningen har været angst og meget dårlig trivsel.

Han går i en taleklasse (specialtilbud på Nyboder Skole), hvor samme mulighed for udvikling er til stede, og hvor alle børn er på samme niveau og stortrives. Det er så vigtigt, at børn trives og går glade i skole og opbygger det selvværd og mod, der skal til, når de senere skal kæmpe med deres diagnoser i den 'virkelige verden'. Uden basispladsen og specialtilbuddet til vores søn ville han være blevet tabt! Vi vil faktisk gå så langt som at sige, at det ville være et brud på hans rettigheder som menneske! Vi kan ikke være bekendt at køre de svageste i vores samfund under bussen! Det ville desuden kræve, at vi som forældre skulle gå ned i tid på vores fuldtidsarbejde (hvor vi bidrager til samfundet!). Vores søn har lige nu troen på, at han godt KAN, at han er lige så meget værd som menneske, og at han er en del af et fællesskab, og han er et glad barn, der udvikler sig og begynder at have et sprog, som man kan forstå. Det har krævet og kræver fortsat mange timers træning fra de specialiserede fagprofessionelle i både basisstuen og specialskole.

Vi og Elias kunne ikke have været det foruden.

Svarnr.: 63 På vegne af interesseorganisation eller borger Forældrerådet i den integrerede institution Studsgården

Høringssvar:

Høringssvar ang. Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Kære Børne- og Ungdomsudvalg

Vi takker for muligheden for at indsende et høringssvar ang. jeres forslag til en ny model for basispladser i dagtilbud.

Som vi har forstået hensigten med den nye model, er det at støtte flere børn i at blive i de almene tilbud i stedet for specialtilbud samt at inkludere flere i det "store" fællesskab. Vi er ikke uenige i hensigten, men vi er bekymrede for, at selve modellen risikerer at have den stik modsatte effekt. I særlig grad er det den forandring, hvor de nuværende basisgrupper opløses, og det at børnene i stedet skal integreres på de almene stuer, vi ser som den største udfordring.

Efter dialog med Studsgårdens ledelse og medarbejderrepræsentanter samt forældre til

børnene i basisgruppen (Flagermusene) ønsker vi hermed at rette jeres opmærksomhed mod de potentielt store faldgruber, vi ser, og som vi her deler på vegne af forældrene i Studsgården.

Børnene i basisgruppen

Det er i dag børn på autismespektret, der visiteres til basisgruppen i Studsgården. Flere af de nuværende børn har tidligere fået andre tilbud såsom ekstra støtte – eller kommer endda fra anden basisplads – hvor deres behov ikke er mødt tilstrækkeligt, eller hvor der ikke har været tilpas specialisering. Først hos Flagermusene føler forældrene, at de har fundet det rette tilbud.

”Det kræver overskud at være social. Der var så meget overstimulering i den større gruppe, at det først var, da mit barn kom i basisgruppen, at det fandt overskuddet til at være social,” som en forælder udtrykker det.

Erfaringen hos Studsgården er, at det er lettere for børnene i basisgruppen at kunne tilnærme sig andre børn i samarbejde og aktiviteter på tværs, når de har base i deres egen gruppe. Man er nødt til at være tryk, før man kan udvikle sig. Nogle af børnene har været hos Flagermusene et helt år, før de har været klar til at åbne op og fx deltage på legeplads med børn fra andre stuer. I dag kan nogle af børnene holde til at være på legepladsen med de andre børn nogle timer om eftermiddagen (iført hørevern), andre kan ikke.

Selvom det nye forslag giver mulighed for at arbejde i mindre grupper, så vurderer forældre og personale ikke, at det er nok til at give børnene den støtte, de har brug for, da det fx i deres tilfælde kræver specialiseret autismedagogik, mulighed for pauser og afskærmning, hensyn til sansesarte etc.

Der har været tidligere tilfælde i institutionen, hvor børn med særlige behov er forsøgt integreret i fællesskabet, inden de er blevet henvist til specialtilbud. Det har ikke været en succes. En pædagog formulerede det meget rammende:

”Det var værst for de andre børn, når det pågældende barn var udadreagerende. Hvis det i stedet var et barn, der bare lå for sig selv og rokkede, var det mest os pædagoger, der fik ondt i hjertet, fordi vi ikke kunne give dem det, de havde brug for.”

Der er i hvert fald ingen tvivl om, at forældrene i basisgruppen ikke ønsker sig en anden ordning. Som en af dem sagde:

”Det er ikke synd for børnene. Det er en gave at få den støtte, man har brug for.”

- Er I opmærksomme på, at flere af børnene på de nuværende basispladser ikke vil kunne integreres på de almene stuer? Er der plads til dem på specialinstitution, og hvilke konsekvenser har det?
- Der står i forslaget, at børn, der i dag har en basisplads, beholder pladsen resten af deres tid i dagtilbuddet – betyder det også, at de kan fortsætte som basisgruppe, indtil der ikke er flere af de nuværende børn tilbage? (For ellers er der reelt ikke et tilbud til dem.)
- Er det en mulighed at gøre det valgfrit, om basispladserne integreres på almene stuer eller bevares som basisgruppe, så det dermed er op til den enkelte institution at gøre det, som de mener er bedst for børn, forældre og medarbejdere?
- Kunne det være en mulighed i stedet at arbejde på de gode overgange – fx til almenskole – og så bevare de basisgrupper, der fungerer?

Fællesskabet

Vi mener, at der er en betydelig risiko for at sætte børn med behov for basispladser op til nederlag i stedet for succes ved at insistere på, at de skal indgå i de almene fællesskaber. Der er i hvert fald den risiko, at det forstærker børnenes følelse af at være forkerte eller ikke passe ind – stik imod hensigten.

I den nuværende basisgruppe har børnene fundet et fællesskab. De har der mødt andre, der

kæmper med nogle af de samme ting, og de har forståelse for hinanden – og hepper på hinanden. Sætter vi dem op til succesoplevelser, de kan vokse af ved at insistere på det store fællesskab, eller masser af nederlag?

Derudover er vi bekymrede for, hvilke konsekvenser modellen vil have for de øvrige børn og fællesskabet generelt. Der vil være børn, der anvises forkert. Nogle af disse børn er måske udadreagerende. Det kræver store ressourcer at rumme i et fællesskab – både personalemæssigt, men også i forhold til de andre børn.

Vi kan heller ikke lade være med at tænke på forældrene til de børn. De kæmper i forvejen med et barn, der ikke trives. Det er hårdt samtidig at vide, at det skaber frygt og mistro hos andre børn.

- Hvordan vil I sikre en anvisning, hvor de børn, der har brug for specialtilbud, får dem, og hvor det kun er børn, der reelt har en chance for at begå sig i det almene fællesskab, der sendes den vej?
- o Og hvordan sikrer I en opfølgning og hurtig reaktion, hvis det viser sig at have været en fejlvurdering, og barnets behov er større end en basisplads (samtidig med ambitionen om så få skift som muligt for det enkelte barn)?
- Hvordan vil I sikre, at dette ikke skaber mistro hos en større gruppe af børn i stedet for mangfoldige fællesskaber?

Medarbejderne

Det er ingen hemmelighed, at der mangler uddannede pædagoger i Københavns Kommune. Også på Studsgården løber det pædagogiske personale voldsomt stærkt.

“Vi får ikke nye pædagoger, vi uddanner dem selv,” som de selv siger - de seneste tre ansættelser er i såkaldt sporskifte. Hvilket sådan set er en succeshistorie. Men det siger også noget om manglen på uddannede pædagoger, og blandt personalet er der også mange unge (dygtige) hjælpere.

Vi kan være bekymrede for, at de pædagoger, der har en stor faglighed ift. børn med særlige behov, vælger at rykke til specialtilbud, så vi mister nogle af de virkeligt dygtige til denne gruppe af børn.

Derudover ser vi ikke, at der fremgår en plan for opkvalificering af personalet generelt. Både bredt, men i særdeleshed er der nogle uddannede, ofte unge mennesker, der skal klædes ordentligt på for ikke at miste modet på at arbejde i dagtilbud. Det kan ikke bero på nogle enkelte medarbejdere, da der vil være ydertider, hvor det fx kan være ufaglærte hjælpere, der står alene med børnene. Vi kan forstå, at det ikke umiddelbart er en del af modellen, at der følger økonomi med til denne del. Det mener vi, er en stor fejl.

Derudover ved vi, at det for børnene i den nuværende basisgruppe er særligt vigtigt med velkendte ansigter. Selvom Studsgården er en institution med høj kvalitet, så har den de samme udfordringer som mange andre: Meget sygdom – især i influenzasæsonen, mange vikarer og også nogen udskiftning i medarbejdergruppen. Det er alt andet lige lettere at sikre nogenlunde faste ansigter i en lille gruppe end generelt. Her er vi igen bekymrede for både børnene, men også for de vikarer og andet personale, der kan komme til at stå med en opgave, der kræver mere, end de har kompetencer til.

- Hvordan sikrer I opkvalificering af den samlede personalegruppe til at kunne tage sig af børn med særlige behov samt til at arbejde med inkluderende fællesskaber i hele børnegruppen som helhed?
- Har I overvejet, hvordan I kan fastholde det dygtige pædagogiske personale med specialviden, så de ikke rykker til specialtilbuddene?
- Har I overvejet, hvad dette betyder for rekruttering til dagtilbuddene? Risikerer dagtilbud med basispladser, at det er sværere at rekruttere, fordi jobbet kræver mere?
- Hvordan vurderes det realistisk at udrulle fra sommeren 2026 i forhold til det

kompetenceløft, det vil kræve af personalet?

Økonomien

Endelig er det svært at læse ud af jeres forslag, hvad det betyder for stuerne størrelse. Helt nylige erfaringer grundet tilsanding i børnehaven viser, at det er ikke ønskværdigt med større grupper end 22. Vi håber derfor ikke, at hensigten er, at basispladserne kommer oveni, men så vil det vel alligevel få økonomiske konsekvenser?

Derudover lyder det som om, at basispladserne forventes at kunne være midlertidige – noget, der tilbydes et barn i en periode, indtil behovet ikke er der længere, og det i stedet kan fortsætte på en almindelig plads. Det har vi imidlertid svært ved at se for os. Erfaringen fra basisgruppen er i hvert fald, at det ikke er en midlertidig situation, de her børn er i.

”Det her er ikke matematik, det er børn,” som en forælder rammende sagde.

- Hvilke konsekvenser har forslaget for stuerne størrelse? Betyder det, at tre stuer skal nednormeres med to børn, så der er plads til basispladserne? Og hvad betyder det så for økonomien?
- Følger midlerne barnet på basispladsen, til barnet skal i skole?

Vi har set øvelsen med inklusion udført tidligere ved skolerne, men vi har endnu til gode at høre om de gode resultater. Vi håber derfor, at I vil overveje grundigt, hvilke konsekvenser modellen vil have – både for det almene fællesskab, de andre børn og for medarbejderne, men i særdeleshed for de børn, der har behov for støtte, og som måske først finder fællesskabet i mindre grupper. Det er nemlig først synd for børnene, hvis de ikke får den støtte og hjælp, de har brug for.

Med venlig hilsen
Forældrerådet i Studsgården

Fra forældrerådet i Studsgården

Den 4. juni 2025

Høringssvar ang. Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Kære Børne- og Ungdomsudvalg

Vi takker for muligheden for at indsende et høringssvar ang. jeres forslag til en ny model for basispladser i dagtilbud.

Som vi har forstået hensigten med den nye model, er det at støtte flere børn i at blive i de almene tilbud i stedet for specialtilbud samt at inkludere flere i det "store" fællesskab. Vi er ikke uenige i hensigten, men vi er bekymrede for, at selve modellen risikerer at have den stik modsatte effekt. I særlig grad er det den forandring, hvor de nuværende basisgrupper opløses, og det at børnene i stedet skal integreres på de almene stuer, vi ser som den største udfordring.

Efter dialog med Studsgårdens ledelse og medarbejderrepræsentanter samt forældre til børnene i basisgruppen (Flagermusene) ønsker vi hermed at rette jeres opmærksomhed mod de potentielt store faldgruber, vi ser, og som vi her deler på vegne af forældrene i Studsgården.

Børnene i basisgruppen

Det er i dag børn på autismspektret, der visiteres til basisgruppen i Studsgården. Flere af de nuværende børn har tidligere fået andre tilbud såsom ekstra støtte – eller kommer endda fra anden basisplads – hvor deres behov ikke er mødt tilstrækkeligt, eller hvor der ikke har været tilpas specialisering. Først hos Flagermusene føler forældrene, at de har fundet det rette tilbud.

"Det kræver overskud at være social. Der var så meget overstimulering i den større gruppe, at det først var, da mit barn kom i basisgruppen, at det fandt overskuddet til at være social," som en forælder udtrykker det.

Erfaringen hos Studsgården er, at det er lettere for børnene i basisgruppen at kunne tilnærme sig andre børn i samarbejde og aktiviteter på tværs, når de har base i deres egen gruppe. Man er nødt til at være tryk, før man kan udvikle sig. Nogle af børnene har været hos Flagermusene et helt år, før de har været klar til at åbne op og fx deltage på legeplads med børn fra andre stuer. I dag kan nogle af børnene holde til at være på legepladsen med de andre børn nogle timer om eftermiddagen (iført høreværn), andre kan ikke.

Selvom det nye forslag giver mulighed for at arbejde i mindre grupper, så vurderer forældre og personale ikke, at det er nok til at give børnene den støtte, de har brug for, da det fx i deres tilfælde kræver specialiseret autismedagogik, mulighed for pauser og afskærmning, hensyn til sansesarte etc.

Fra forældrerådet i Studsgården

Den 4. juni 2025

Der har været tidligere tilfælde i institutionen, hvor børn med særlige behov er forsøgt integreret i fællesskabet, inden de er blevet henvist til specialtilbud. Det har ikke været en succes. En pædagog formulerede det meget rammende:

"Det var værst for de andre børn, når det pågældende barn var udadreagerende. Hvis det i stedet var et barn, der bare lå for sig selv og rokkede, var det mest os pædagoger, der fik ondt i hjertet, fordi vi ikke kunne give dem det, de havde brug for."

Der er i hvert fald ingen tvivl om, at forældrene i basisgruppen ikke ønsker sig en anden ordning. Som en af dem sagde:

"Det er ikke synd for børnene. Det er en gave at få den støtte, man har brug for."

- Er I opmærksomme på, at flere af børnene på de nuværende basispladser ikke vil kunne integreres på de almene stuer? Er der plads til dem på specialinstitution, og hvilke konsekvenser har det?
- Der står i forslaget, at børn, der i dag har en basisplads, beholder pladsen resten af deres tid i dagtilbuddet – betyder det også, at de kan fortsætte som basisgruppe, indtil der ikke er flere af de nuværende børn tilbage? (For ellers er der reelt ikke et tilbud til dem.)
- Er det en mulighed at gøre det valgfrit, om basispladserne integreres på almene stuer eller bevares som basisgruppe, så det dermed er op til den enkelte institution at gøre det, som de mener er bedst for børn, forældre og medarbejdere?
- Kunne det være en mulighed i stedet at arbejde på de gode overgange – fx til alment skole – og så bevare de basisgrupper, der fungerer?

Fællesskabet

Vi mener, at der er en betydelig risiko for at sætte børn med behov for basispladser op til nederlag i stedet for succes ved at insistere på, at de skal indgå i de almene fællesskaber. Der er i hvert fald den risiko, at det forstærker børnenes følelse af at være forkerte eller ikke passe ind – stik imod hensigten.

I den nuværende basisgruppe har børnene fundet et fællesskab. De har der mødt andre, der kæmper med nogle af de samme ting, og de har forståelse for hinanden – og hepper på hinanden. Sætter vi dem op til succesoplevelser, de kan vokse af ved at insistere på det store fællesskab, eller masser af nederlag?

Derudover er vi bekymrede for, hvilke konsekvenser modellen vil have for de øvrige børn og fællesskabet generelt. Der vil være børn, der anvises forkert. Nogle af disse børn er måske udadreagerende. Det kræver store ressourcer at rumme i et fællesskab – både personalemæssigt, men også i forhold til de andre børn.

Fra forældrerådet i Studsgården

Den 4. juni 2025

Vi kan heller ikke lade være med at tænke på forældrene til de børn. De kæmper i forvejen med et barn, der ikke trives. Det er hårdt samtidig at vide, at det skaber frygt og mistrivsel hos andre børn.

- Hvordan vil I sikre en anvisning, hvor de børn, der har brug for specialtilbud, får dem, og hvor det kun er børn, der reelt har en chance for at begå sig i det almene fællesskab, der sendes den vej?
 - Og hvordan sikrer I en opfølgning og hurtig reaktion, hvis det viser sig at have været en fejl vurdering, og barnets behov er større end en basisplads (samtidig med ambitionen om så få skift som muligt for det enkelte barn)?
- Hvordan vil I sikre, at dette ikke skaber mistrivsel hos en større gruppe af børn i stedet for mangfoldige fællesskaber?

Medarbejderne

Det er ingen hemmelighed, at der mangler uddannede pædagoger i Københavns Kommune. Også på Studsgården løber det pædagogiske personale voldsomt stærkt.

"Vi får ikke nye pædagoger, vi uddanner dem selv," som de selv siger - de seneste tre ansættelser er i såkaldt sporskifte. Hvilket sådan set er en succeshistorie. Men det siger også noget om manglen på uddannede pædagoger, og blandt personalet er der også mange unge (dygtige) hjælpere.

Vi kan være bekymrede for, at de pædagoger, der har en stor faglighed ift. børn med særlige behov, vælger at rykke til specialtilbud, så vi mister nogle af de virkeligt dygtige til denne gruppe af børn.

Derudover ser vi ikke, at der fremgår en plan for opkvalificering af personalet generelt. Både bredt, men i særdeleshed er der nogle uddannede, ofte unge mennesker, der skal klædes ordentligt på for ikke at miste modet på at arbejde i dagtilbud. Det kan ikke bero på nogle enkelte medarbejdere, da der vil være ydertider, hvor det fx kan være ufaglærte hjælpere, der står alene med børnene. Vi kan forstå, at det ikke umiddelbart er en del af modellen, at der følger økonomi med til denne del. Det mener vi, er en stor fejl.

Derudover ved vi, at det for børnene i den nuværende basisgruppe er særligt vigtigt med velkendte ansigter. Selvom Studsgården er en institution med høj kvalitet, så har den de samme udfordringer som mange andre: Meget sygdom – især i influenzasæsonen, mange vikarer og også nogen udskiftning i medarbejdergruppen. Det er alt andet lige lettere at sikre nogenlunde faste ansigter i en lille gruppe end generelt. Her er vi igen bekymrede for både børnene, men også for de vikarer og andet personale, der kan komme til at stå med en opgave, der kræver mere, end de har kompetencer til.

Fra forældrerådet i Studsgården

Den 4. juni 2025

- Hvordan sikrer I opkvalificering af den samlede personalegruppe til at kunne tage sig af børn med særlige behov samt til at arbejde med inkluderende fællesskaber i hele børnegruppen som helhed?
- Har I overvejet, hvordan I kan fastholde det dygtige pædagogiske personale med specialviden, så de ikke rykker til specialtilbuddene?
- Har I overvejet, hvad dette betyder for rekruttering til dagtilbuddene? Risikerer dagtilbud med basispladser, at det er sværere at rekruttere, fordi jobbet kræver mere?
- Hvordan vurderes det realistisk at udrulle fra sommeren 2026 i forhold til det kompetenceløft, det vil kræve af personalet?

Økonomien

Endelig er det svært at læse ud af jeres forslag, hvad det betyder for stuerne størrelse. Helt nylige erfaringer grundet tilsanding i børnehaven viser, at det er ikke ønskværdigt med større grupper end 22. Vi håber derfor ikke, at hensigten er, at basispladserne kommer oveni, men så vil det vel alligevel få økonomiske konsekvenser?

Derudover lyder det som om, at basispladserne forventes at kunne være midlertidige – noget, der tilbydes et barn i en periode, indtil behovet ikke er der længere, og det i stedet kan fortsætte på en almindelig plads. Det har vi imidlertid svært ved at se for os. Erfaringen fra basisgruppen er i hvert fald, at det ikke er en midlertidig situation, de her børn er i.

”Det her er ikke matematik, det er børn,” som en forælder rammende sagde.

- Hvilke konsekvenser har forslaget for stuerne størrelse? Betyder det, at tre stuer skal nednormeres med to børn, så der er plads til basispladserne? Og hvad betyder det så for økonomien?
- Følger midlerne barnet på basispladsen, til barnet skal i skole?

Vi har set øvelsen med inklusion udført tidligere ved skolerne, men vi har endnu til gode at høre om de gode resultater. Vi håber derfor, at I vil overveje grundigt, hvilke konsekvenser modellen vil have – både for det almene fællesskab, de andre børn og for medarbejderne, men i særdeleshed for de børn, der har behov for støtte, og som måske først finder fællesskabet i mindre grupper. Det er nemlig først synd for børnene, hvis de ikke får den støtte og hjælp, de har brug for.

Med venlig hilsen

Forældrerådet i Studsgården

Svarnr.: 64 Borger

Vejnavn: Islands Brygge

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud
Fra: Børnehaven Thorsanna, Islands Brygge.

Vi er en mindre, integreret institution med 34 børn i alderen 2-6 år og med mulighed for at have fire børn på basispladser. I Thorsanna er børn på basispladser fuldt integreret i det almene børnefællesskab – til gavn for både dem og resten af gruppen. Vi oplever dagligt, hvordan børn udvikler empati, spejler sig i hinanden og er nysgerrige på hinandens forskelligheder. Vores erfaringer viser, at netop de mindre rammer giver plads til nærvær, stabilitet og kvalitet – og skaber trivsel og udvikling for alle børn, uanset forudsætninger. Vi anerkender ønsket om at styrke mangfoldige børnefællesskaber og en ny tilgang til basispladser.

Vi mener, at vi i Thorsanna allerede lever op til mange af de principper og mål, der skitseres i forslaget:

- Vi har høj faglighed, dokumenteret gennem pædagogiske tilsyn.
- Vi har et stabilt, erfarent og engageret personale med stor viden om børn i udsatte positioner.
- Børn på basispladser er fuldt inkluderet i hverdagens pædagogiske miljø, med individuelle hensyn og tilpasninger efter behov.
- Vores fysiske rammer – både ude og inde – er velegnede til at rumme vores nuværende fire basispladser.

Derfor finder vi det bekymrende, at forslaget lægger op til et minimumskrav om seks basispladser. Et sådant krav risikerer at ekskludere og udfordre velfungerende små institutioner som vores – på trods af dokumenteret kvalitet og gode resultater.

Vi mener, at Københavns Kommune bør give plads til både store og små institutioner, kommunale såvel som selvejende, for at sikre mangfoldigheden i byens dagtilbud.

Et minimumskrav kan også føre til et utilsigtet fald i det samlede antal basispladser, da de institutioner, der lever op til kravet, potentielt vil skulle reducere antallet af pladser i almindelige grupper for at kunne rumme flere børn med særlige behov – med risiko for at skabe ubalance og mistrivsel.

Samtidig må det erkendes, at vores fysiske rammer – en mindre lejlighed og en have på den anden side af vejen – også sætter nogle naturlige grænser. Ikke alle børn vil kunne fungere i denne type miljø, særligt hvis andelen af børn med særlige behov øges markant. Netop derfor er det afgørende, at vi kan fastholde en mindre og overskuelig andel basispladser, så vi kan sikre det rette match mellem børn, personale og fysiske rammer – og fortsætte vores velfungerende institution af høj kvalitet.

Partnerskab mellem små stærke institutioner

Vi opfordrer derfor til, at modellen åbner op for mere fleksible løsninger, hvor mindre institutioner med høj kvalitet og veldokumenterede erfaringer med basispladser får mulighed for at indgå i partnerskaber, hvor ledelsen sparrer, hvor personalet sparrer på tværs af institutionerne – og hvor vi kan bidrage aktivt til et fælles fagligt løft. Vi giver på den måde også forældrene en stemme – at den enkelte familie kan vælge den lille institution til. I vores tilfælde ser vi et oplagt partnerskab med Børnehaven Smyrnavejen. Vi foreslår, at der etableres et formaliseret samarbejde.

Vi foreslår at partnerskabet kan indeholde følgende elementer:

- En samlet kapacitet på seks basispladser, fordelt på fire basispladser i Thorsanna og to basispladser i Smyrnavejen.
- Temabaseret faglig sparring, hvor institutionerne på skift fordyber sig i konkrete emner som fx børnefællesskaber, struktur for pauser og overgange, eller arbejdet med børn med specifikke diagnoser.
- Ledelsessparring, hvor ledere mødes fast hvert kvartal for at drøfte strategier,

udfordringer og udviklingspotentiale.

- Observation og praksisbesøg, hvor personalet besøger hinanden med henblik på refleksion over egen praksis og gensidig inspiration.
- Fælles kompetenceudvikling, fx ved at invitere eksterne oplægsholdere eller afholde fælles pædagogiske dage eller fælles personalemøder.
- Tværgående forældrearrangementer, om relevante temaer, der styrker dialogen og giver forældrene indblik i det pædagogiske arbejde med børn i både almen- og basispladser.

Et sådant partnerskab vil ikke alene styrke den pædagogiske praksis, men også sikre, at små institutioner med højt fagligt niveau kan indgå i en meningsfuld ramme, der muliggør udvikling og ansvarlig vidensdeling, uden at gå på kompromis med nærheden og kvaliteten i det daglige arbejde. Vi skal udnytte vores ressourcer, der hvor det virker. Tidligere erfaringer ifm. fordeling af pædagogstuderende viser, at partnerskaber kan være et effektivt værktøj. Partnerskabet skal ses som en måde, hvorpå de små institutioner kan fortsætte og styrke hinanden i det gode arbejde med basispladser. Partnerskabet indebærer ikke økonomisk integration. Thorsanna og Smyrnavejen vil således også fremadrettet have selvstændig økonomi som for nuværende.

Vi har samtidig en række bekymringer ved nogle af de foreslåede principper:

- Alle børn – alle diagnoser: Det er en stor udfordring at skabe inkluderende læringsmiljøer, når børn med meget forskellige og komplekse behov skal rummes samtidig. Der bør i højere grad tænkes i differentierede niveauer – især da både personalets kompetencer og de fysiske rammer varierer meget.
- Afslutning af basisplads før skolestart: Børn, der stadig har brug for støtte det sidste år i børnehaven, bør ikke miste deres basisplads. Økonomiske hensyn bør ikke gå forud for barnets trivsel og en tryk skolestart.
- Vidensdeling som opgave: Det er en ny og krævende rolle for pædagoger at undervise andre. Det kræver tid, støtte og de rette kompetencer – og må ikke gå ud over kerneopgaven i egen institution.

Afslutningsvis vil vi understrege, at vi ser det som afgørende, at velfungerende basispladser i mindre institutioner som Thorsanna bevares. Hvorfor ændre på noget, der fungerer, hvor børn trives, og hvor fagligheden er høj? På de følgende linjer (sider) kan I derfor læse en forældres fortælling om en basisplads hos os.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen og personalet i Børnehaven Thorsanna på Islands Brygge

Fortælling fra en forælder til et barn på Basisplads i Thorsanna

Jeg ønsker med dette høringssvar at udtrykke min støtte til bevarelsen af få basispladser i de små børnehaver.

At vores dreng har haft en basisplads i Børnehaven Thorsanna har været altafgørende for hans trivsel. Det har for os været et helt rigtigt tilbud, der gav ro, struktur og nærvær – noget, som er

helt essentielt, særligt i en periode med udredning, hvor der kan være mange ubekendte. Og hvor vi som forældre kikkede ind i et helt nyt land i vores familieliv. Her blev vi i børnehaven taget i hånden som familie. Vi vidste at han var rummet og mødt i sine behov.

Derfor er det afgørende, at vi som samfund sikrer, at børn med særlige behov – herunder børn med autisme, angst, sanseforstyrrelser eller andre udviklingsmæssige udfordringer – får de bedste forudsætninger for trivsel og udvikling i deres tidlige år.

Små børnehaver med få børn og trygge, overskuelige rammer udgør en uvurderlig støtte for netop disse børn. For mange børn med specialpædagogiske behov kan store institutioner med mange børn, skiftende voksne og højt lyd- og aktivitetsniveau være overvældende og direkte hæmmende for deres trivsel og læring.

Hvorfor små enheder er vigtige:

Overskuelighed og forudsigelighed: Børn med autisme og lignende udfordringer har ofte behov for faste rutiner, rolige omgivelser og genkendelige voksne for at føle sig trygge. Små institutioner skaber den nødvendige forudsigelighed i hverdagen. Og med en normering på

maximalt 3 børn har den lille Børnehave mulighed for at skærme barnet og børnegruppen hvis dagen bliver for overvældende.

- Stærkere relationer: I små børnegrupper er det lettere for personalet at skabe nære og stabile relationer til det enkelte barn – noget som er essentielt for at kunne støtte barnet individuelt og professionelt.

- Tid og plads til det enkelte barn: Lav normering giver pædagogerne mulighed for at arbejde målrettet og i børnehøjde, med fokus på både social, følelsesmæssig og kognitiv udvikling – og til at gribe ind tidligt ved tegn på mistrivsel.

- Inklusion med kvalitet: Basispladser giver mulighed for, at børn med særlige behov kan være en del af det almindelige børnehavemiljø, men under pædagogiske og strukturelle vilkår, der tager højde for deres individuelle udfordringer.

Hvis vi ønsker at tage inklusion alvorligt og sikre lige muligheder for alle børn, må vi investere i ordentlige og relevante pasningstilbud. Basispladser i små børnehaver er ikke et særtilbud – de er en nødvendighed for at skabe reel lighed i børns livsvilkår. På sigt medvirker de til at få udfordrede børn og deres familier ind på den bedste sti for fremtidig indlæring.

Jeg opfordrer derfor til, at kommunen prioriterer ordningen med basispladser i de mindre børnehaver og sikrer de nødvendige ressourcer til at fastholde lav normering af basispladser og høj faglighed i tilbuddene.

Retfærdighed er ikke altid hvad der er godt for alle. Retfærdighed er at alle får den støtte de har brug for.

Med venlig hilsen

Mor til et barn på basisplads i Thorsanna

Islands Brygge, København, 4. juni 2025

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

Fra: Børnehaven Thorsanna, Islands Brygge

Vi er en mindre, integreret institution med 34 børn i alderen 2–6 år og med mulighed for at have fire børn på basispladser. I Thorsanna er børn på basispladser fuldt integreret i det almene børnefællesskab – til gavn for både dem og resten af gruppen. Vi oplever dagligt, hvordan børn udvikler empati, spejler sig i hinanden og er nysgerrige på hinandens forskelligheder. Vores erfaringer viser, at netop de mindre rammer giver plads til nærvær, stabilitet og kvalitet – og skaber trivsel og udvikling for alle børn, uanset forudsætninger.

Vi anerkender ønsket om at styrke mangfoldige børnefællesskaber og en ny tilgang til basispladser. Vi mener, at vi i Thorsanna allerede lever op til mange af de principper og mål, der skitseres i forslaget:

- Vi har høj faglighed, dokumenteret gennem pædagogiske tilsyn.
- Vi har et stabilt, erfarent og engageret personale med stor viden om børn i udsatte positioner.
- Børn på basispladser er fuldt inkluderet i hverdagens pædagogiske miljø, med individuelle hensyn og tilpasninger efter behov.
- Vores fysiske rammer – både ude og inde – er velegnede til at rumme vores nuværende fire basispladser.

Derfor finder vi det bekymrende, at forslaget lægger op til et minimumskrav om seks basispladser. Et sådant krav risikerer at ekskludere og udfordre velfungerende små institutioner som vores – på trods af dokumenteret kvalitet og gode resultater. Vi mener, at Københavns Kommune bør give plads til både store og små institutioner, kommunale såvel som selvejende, for at sikre mangfoldigheden i byens dagtilbud.

Et minimumskrav kan også føre til et utilsigtet fald i det samlede antal basispladser, da de institutioner, der lever op til kravet, potentielt vil skulle reducere antallet af pladser i almindelige grupper for at kunne rumme flere børn med særlige behov – med risiko for at skabe ubalance og mistrivsel.

Samtidig må det erkendes, at vores fysiske rammer - en mindre lejlighed og en have på den anden side af vejen - også sætter nogle naturlige grænser. Ikke alle børn vil kunne fungere i denne type miljø, særligt hvis andelen af børn med særlige behov øges markant. Netop derfor er det afgørende, at vi kan fastholde en mindre og overskuelig andel basispladser, så vi kan sikre det rette match mellem børn, personale og fysiske rammer - og fortsætte vores velfungerende institution af høj kvalitet.

Partnerskab mellem små stærke institutioner

Vi opfordrer derfor til, at modellen åbner op for mere fleksible løsninger, hvor mindre institutioner med høj kvalitet og veldokumenterede erfaringer med basispladser får mulighed for at indgå i partnerskaber, hvor ledelsen sparrer, hvor personalet sparrer på tværs af institutionerne – og hvor vi kan bidrage aktivt til et fælles fagligt løft. Vi giver på den måde også forældrene en stemme – at den enkelte familie kan vælge den lille institution til.

I vores tilfælde ser vi et oplagt partnerskab med Børnehaven Smyrnavejen. Vi foreslår, at der etableres et formaliseret samarbejde.

Vi foreslår at partnerskabet kan indeholde følgende elementer:

Side 1 | 3

Islands Brygge, København, 4. juni 2025

- **En samlet kapacitet på seks basispladser**, fordelt på fire basispladser i Thorsanna og to basispladser i Smyrnavejen.
- **Temabaseret faglig sparring**, hvor institutionerne på skift fordyber sig i konkrete emner som fx børnefællesskaber, struktur for pauser og overgange, eller arbejdet med børn med specifikke diagnoser.
- **Ledelsessparring**, hvor ledere mødes fast hvert kvartal for at drøfte strategier, udfordringer og udviklingspotentiale.
- **Observation og praksisbesøg**, hvor personalet besøger hinanden med henblik på refleksion over egen praksis og gensidig inspiration.
- **Fælles kompetenceudvikling**, fx ved at invitere eksterne oplægsholdere eller afholde fælles pædagogiske dage eller fælles personalemøder.
- **Tværgående forældrearrangementer**, om relevante temaer, der styrker dialogen og giver forældrene indblik i det pædagogiske arbejde med børn i både almen- og basispladser.

Et sådant partnerskab vil ikke alene styrke den pædagogiske praksis, men også sikre, at små institutioner med højt fagligt niveau kan indgå i en meningsfuld ramme, der muliggør udvikling og ansvarlig vidensdeling, uden at gå på kompromis med nærheden og kvaliteten i det daglige arbejde. Vi skal udnytte vores ressourcer, der hvor det virker. Tidligere erfaringer ifm. fordeling af pædagogstuderende viser, at partnerskaber kan være et effektivt værktøj.

Partnerskabet skal ses som en måde, hvorpå de små institutioner kan fortsætte og styrke hinanden i det gode arbejde med basispladser. Partnerskabet indebærer ikke økonomisk integration. Thorsanna og Smyrnavejen vil således også fremadrettet have selvstændig økonomi som for nuværende.

Vi har samtidig en række bekymringer ved nogle af de foreslåede principper:

- **Alle børn – alle diagnoser:** Det er en stor udfordring at skabe inkluderende læringsmiljøer, når børn med meget forskellige og komplekse behov skal rummes samtidig. Der bør i højere grad tænkes i differentierede niveauer - især da både personalets kompetencer og de fysiske rammer varierer meget.
- **Afslutning af basisplads før skolestart:** Børn, der stadig har brug for støtte det sidste år i børnehaven, bør ikke miste deres basisplads. Økonomiske hensyn bør ikke gå forud for barnets trivsel og en tryk skolestart.
- **Vidensdeling som opgave:** Det er en ny og krævende rolle for pædagoger at undervise andre. Det kræver tid, støtte og de rette kompetencer – og må ikke gå ud over kerneopgaven i egen institution.

Afslutningsvis vil vi understrege, at vi ser det som afgørende, at velfungerende basispladser i mindre institutioner som Thorsanna bevares. Hvorfor ændre på noget, der fungerer, hvor børn trives, og hvor fagligheden er høj? På de følgende sider kan I derfor læse en forældres fortælling om en basisplads hos os.

Med venlig hilsen

Bestyrelsen og personalet i Børnehaven Thorsanna på Islands Brygge

Islands Brygge, København, 4. juni 2025

Høringssvar fra en forælder til et barn på Basisplads i Thorsanna

Jeg ønsker med dette høringssvar at udtrykke min støtte til bevarelsen af få basispladser i de små børnehaver.

At vores dreng har haft en basisplads i Børnehaven Thorsanna har været altafgørende for hans trivsel. Det har for os været et helt rigtigt tilbud, der gav ro, struktur og nærvær – noget, som er helt essentielt, særligt i en periode med udredning, hvor der kan være mange ubekendte. Og hvor vi som forældre kikkede ind i et helt nyt land i vores familieliv. Her blev vi i børnehaven taget i hånden som familie. Vi vidste at han var rummet og mødt i sine behov.

Derfor er det afgørende, at vi som samfund sikrer, at børn med særlige behov – herunder børn med autisme, angst, sanseforstyrrelser eller andre udviklingsmæssige udfordringer – får de bedste forudsætninger for trivsel og udvikling i deres tidlige år.

Små børnehaver med få børn og trygge, overskuelige rammer udgør en uvurderlig støtte for netop disse børn. For mange børn med specialpædagogiske behov kan store institutioner med mange børn, skiftende voksne og højt lyd- og aktivitetsniveau være overvældende og direkte hæmmende for deres trivsel og læring.

Hvorfor små enheder er vigtige:

Overskuelighed og forudsigelighed: Børn med autisme og lignende udfordringer har ofte behov for faste rutiner, rolige omgivelser og genkendelige voksne for at føle sig trygge. Små institutioner skaber den nødvendige forudsigelighed i hverdagen. Og med en normering på maksimalt 3 børn har den lille Børnegruppe mulighed for at skærme barnet og børnegruppen hvis dagen bliver for overvældende.

- **Stærkere relationer:** I små børnegrupper er det lettere for personalet at skabe nære og stabile relationer til det enkelte barn – noget som er essentielt for at kunne støtte barnet individuelt og professionelt.
- **Tid og plads til det enkelte barn:** Lav normering giver pædagogerne mulighed for at arbejde målrettet og i børnehøjde, med fokus på både social, følelsesmæssig og kognitiv udvikling – og til at gribe ind tidligt ved tegn på mistrivsel.
- **Inklusion med kvalitet:** Basispladser giver mulighed for, at børn med særlige behov kan være en del af det almindelige børnehavemiljø, men under pædagogiske og strukturelle vilkår, der tager højde for deres individuelle udfordringer.

Hvis vi ønsker at tage inklusion alvorligt og sikre lige muligheder for alle børn, må vi investere i ordentlige og relevante pasningstilbud. Basispladser i små børnehaver er ikke et særtilbud – de er en nødvendighed for at skabe reel lighed i børns livsvilkår. På sigt medvirker de til at få udfordrede børn og deres familier ind på den bedste sti for fremtidig indlæring.

Jeg opfordrer derfor til, at kommunen prioriterer ordningen med basispladser i de mindre børnehaver og sikrer de nødvendige ressourcer til at fastholde lav normering af basispladser og høj faglighed i tilbuddene.

Retfærdighed er ikke altid hvad der er godt for alle. Retfærdighed er at alle får den støtte de har brug for.

Med venlig hilsen

Mor til et barn på basisplads i Thorsanna

Side 3 | 3

Svarnr.: 65 Virksomhed/Organisation

Virksomhed/Organisation: Rosenborg Børnehave S/I

Vejnavn: Rosenvængets Allé

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

Rosenborg Børnehave takker for muligheden for at afgive høringssvar om forslaget til en ny model for basispladser.

Rosenborg Børnehave har i én af vores tre afdelinger otte fleksible basispladser, som er fuldt integreret i vores almene børnegrupper. Afdelingen rummer i alt 48 børn, heraf er aktuelt 10 basisbørn indskrevet.

Umiddelbart passer vores institution – og det faktum, at vi har mere end seks basispladser – fint ind i forslaget "Ny model for basispladser..." Vi oplever, at mange af de børn, vi modtager på vores basispladser, trives og udvikler sig ved at spejle sig i et alment børnefællesskab med mulighed for støtte, individuelle hensyn, pauser og tilpasninger efter behov.

MEN vi modtager også børn, som i virkeligheden har brug for at være i et langt mindre og mere specialiseret, skærmet børnefællesskab – noget, vi ikke kan tilbyde på de fleksible pladser. Derfor bekymrer det os, hvis basisgrupperne ophører som tilbud. Basisgrupper tilbyder netop dette mere specialiserede miljø, og derfor ser vi dem som et meget vigtigt tilbud i kommunen. Det fremstår uigennemtænkt at etablere en fremtidig model, hvor valget alene står mellem fleksible basispladser (fuldt integreret) eller et meget specialiseret tilbud.

Vi peger derfor på behovet for at bevare basisgrupper – som kan noget særligt og som kan rumme børn, der udviklingsmæssigt har brug for et tilbud, der ligger mellem fleksible basispladser og et specialtilbud.

I forslaget fremgår det, at en basispladsinstitution minimum skal kunne rumme seks basispladser. Det giver umiddelbart mening ift. økonomi og robusthed. Den nye model sikrer desuden økonomi ved tomme pladser – hvilket er en stor forbedring og kan være med til at fastholde kompetente medarbejdere. Når det er sagt, opfordrer vi dog til, at man tænker mere fleksibelt ift. placering af pladser, fx inden for et netværk eller en klynge. Der findes i dag små, velfungerende institutioner med blot to pladser, som lykkes på alle parametre – og hvor der netop er børn, som trives i det helt lille tilbud. Vores opfordring er derfor: Se på det, der allerede fungerer, og lad det blomstre. Lad være med at fastlægge en ufleksibel model, som vil betyde, at velfungerende institutioner mister deres basispladser.

De børn, vi modtager på fleksible pladser, har meget forskellige behov: autisme, ADHD, psykosociale udfordringer, udadreagerende adfærd, høj sensitivitet, hørenedsættelse, spiseforstyrrelser mv. På de fleksible pladser kan vi ikke være specialister i alt, men vi har opbygget en solid og bred erfaring med at skabe et børnemiljø, der er rummeligt og inkluderende.

Vi er dog overbeviste om, at nogle børn vil blive overstimuleret i et miljø som vores, og at de i stedet har brug for de muligheder, som basisgrupper tilbyder.

Vi er desuden bekymrede over, at forslaget lægger op til, at børn på basispladser skal udsluses til almene pladser før skolestart. Vores erfaring er, at mange basisbørn netop det sidste år op til skolestart har behov for øget støtte frem mod skiftet. Vi mener derfor ikke, at denne del af forslaget er gennemtænkt, og vi tvivler på, at den vil fungere i praksis.

For det første mindskes barnets udfordringer og støttebehov ikke automatisk op til skolestart – ofte tværtimod. For det andet ser vi en praktisk udfordring: Hvis barnet udsluses til en

almen plads, men stadig opholder sig i institutionen, og vi samtidig optager nye basisbørn, vil det føre til overbelægning. Overbelægning presser vores kapacitet og ressourcer på en uhensigtsmæssig måde.

Udslusning fra basisplads til almen plads bør ske på baggrund af en faglig vurdering – ikke pr. automatik i forbindelse med skolestart. Vi opfordrer derfor til, at denne del af forslaget revurderes.

Vi bakker op om intentionen om at forenkle visitationen, men vi oplever det som uklart, hvordan dette konkret skal foregå. Her savner vi en mere tydelig beskrivelse.

I forslaget lægges der desuden op til, at basispladsinstitutioner skal fungere som vidensbanker og kunne dele viden samt supporte andre institutioner i perioder med tomme pladser. Vi har svært ved at se, hvordan dette kan lade sig gøre rent skemamæssigt i praksis. Derudover mener vi, det er væsentligt at påpege, at det at være en dygtig pædagog ikke automatisk betyder, at man også er en dygtig formidler. Vi vurderer, at denne del af forslaget bliver vanskelig at realisere i praksis, da vores pædagogiske personale allerede er presset på opgaver.

Opsummering af Rosenborg Børnehaves vigtigste pointer

- Bevar basisgrupper som et nødvendigt tilbud mellem fleksible basispladser og kategori 4 – ikke alle børn profiterer af fuld integration.
- Undgå en fast og ufleksibel model – tænk i fleksible løsninger, fx på tværs af netværk eller klynger, så velfungerende små institutioner kan fortsætte med at tilbyde basispladser.
- Udslusning til almenplads før skolestart bør ske ud fra faglig vurdering – ikke pr. automatik. Mange børn har øget støttebehov i tiden op til skolestart.
- Fleksible pladser kan ikke rumme alle behov – nogle børn har brug for et mere skærmet og specialiseret miljø.
- Tydeligere beskrivelse af visitation og implementering ønskes – processen fremstår i dag uklar.
- Vidensdeling fra basisinstitutioner kræver ressourcer og kompetencer – det skal ikke antages, at pædagoger automatisk også er formidlere, og det er vigtigt at anerkende nuværende arbejdsbelastning.
- Vi håber, at der lyttes til vores – og andre institutioners – tilbagemeldinger, og at de vil blive brugt til at kvalificere den endelige basismodel for området.

Med venlig hilsen
Bestyrelse og personale
Rosenborg Børnecenter

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 65: 20250605T06-40_Hoeringssvar Rosenborg Boernehave.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 66 Borger

Vejnavn: Ragnhildgade

Postnr. og by: 2100 København Ø

Høringssvar:

Høringssvar vedrørende ny model for basispladser i Københavns dagtilbud

Jeg skriver dette som mor til et barn med autisme, adhd og angst, fordi jeg er dybt bekymret over den nye model for basispladser i Københavns dagtilbud.

Min datter går i basisgruppen i Mosaikken og har gjort det i halvandet år. Før det var vores hverdag præget af kaos, med et barn der havde det forfærdeligt og to forældre, der knap nok kunne hænge sammen. Den nye model kommer umiddelbart ikke til at påvirke os direkte, da

vores datter starter i specialskole til august - i en klasse, hvor de, som det ser ud nu, bliver blot syv elever. Det skal bemærkes, at 6 ud af 6 børn i min datters stue fortsætter i specialskole.

Jeg skriver derfor på vegne af de kommende familier. For at give dem en stemme.

Inden vores datter fik plads i en basisgruppe, havde hendes institutionsliv været kaotisk. Hun startede i en almindelig vuggestue, men kunne kun være der få timer ad gangen. Hun havde det utroligt svært og kunne ikke rumme de mange lyde, bevægelser, lugte og skift. Personalet gjorde, hvad de kunne, men de havde ganske enkelt ikke rammerne og redskaberne. Senere kom hun i en mindre børnehave med kun 32 børn - en rigtig god institution med dygtige pædagoger, men selv dér var faglighed og vilje ikke nok. Vores datter fik det stadig værre. Hun kunne kun være der i kort tid ad gangen, som det blev efterfulgt af flere timers nedsmeltning. Hvordan vi som familie kom igennem den tid, forstår jeg stadig ikke.

Under hendes udredning i 2023 anbefalede psykiateren, at vi tog hende helt ud af børnehaven. Hun havde udviklet en belastningsreaktion, tics og panikangst. Hun havde behov for konstant tryghed - fysisk nærhed døgnet rundt. Når vi gik rundt i hjemmet, klamrede hun sig til vores ben. Vi kunne intet foretage os.

Jeg kom på TAF, og de næste syv måneder passede jeg hende hjemme. Langsomt kom der ro på, og vi fik vores datter tilbage. Vi fik derefter tilbudt en plads i basisgruppen, og det blev vores redning. Endelig var der et sted, som var indrettet og tilrettelagt til børn som hende, med pædagoger, der forstår og har den nødvendige faglighed.

Vores datter kan stadig kun være der få timer ad gangen og bliver hurtigt udtrættet, men forskellen er, at vi nu henter et glad barn, som har haft en god dag og overskud til resten af eftermiddagen. Hun har udviklet sig enormt i sin tid der og trives i høj grad.

Det er vores historie - fortalt i korte træk. Vi er blot én familie blandt mange.

Jeg er helt med på, at mange børn kan have gavn af elementer fra autismpædagogikken, men den form for specialiseret pædagogik, som nogle børn med autisme og ADHD har behov for, vil ikke være til gavn for det almene barn - tværtimod. Den vil være for indgribende og kan hæmme deres frie leg og kreativitet. Jeg ser desværre også de almene børn som tabere i den nye model.

For børn med autisme og adhd kan selv små sanseindtryk som lyde, lugte, belysning, som vi andre slet ikke registrerer, være voldsomt overvældende. For vores datter var det en kæmpe udfordring bare at komme ind i børnehaven det første halve år. Lyden af opgangsdøren, når låsen gik, og lugtene i elevatoren kunne vælte hende fuldstændigt. Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan børn som hende skal fungere i en stue med 16 børn, med alle de lyde, bevægelser og uforudsigeligheder det medfører.

Og igen - det går ikke kun ud over disse børn. Det vil også påvirke de almene børn. Når børn med særlige behov får nedsmeltninger, kan det være meget voldsomt - og hvis de bliver fejlplaceret, vil det ske ofte. Det vil ske dagligt. Og det vil påvirke hele børnegruppen.

Jeg er også dybt bekymret over forslaget om at flytte basisbørn, helt eller midlertidigt, hvis der opleves "dalende kvalitet" i dagtilbuddet. Disse børn har ofte allerede oplevet mange skift, og har brug for stabilitet. Det er ikke unormalt at en indkøring kan tage op til 6 måneder, og hvor skal disse børn i øvrigt placeres, hvis deres plads fjernes? Hvor skal disse nye pladser komme fra?

Hvor skal børn som min datter og de øvrige i hendes gruppe være fremover, hvis de ikke kan indgå i en stue med 16 børn? En specialbørnehave? Der vil simpelthen ikke være pladser nok.

Jeg frygter, at den nye model bliver en dyr løsning på den lange bane. Børn og familier vil blive tabt. Flere børn vil udvikle belastningsreaktioner. Flere forældre vil ende på TAF, søge aflastning og støtte. Det vil koste - menneskeligt og økonomisk.

Jeg, og mange andre, beder jer om at revurdere den nye model. Ikke fordi vi er imod nytænkning. Men fordi det, vi har nu, virker.

Det må ikke være på børnenes bekostning at der skal spares.

Svarnr.: 67 På vegne af interesseorganisation eller borger LFS (Landsforeningen for Socialpædagoger)

Høringssvar:

Høringssvar fra LFS, Landsforeningen For Socialpædagoger, vedrørende ny model for basispladser i Københavns dagtilbud.

LFS takker for muligheden for at afgive høringssvar. Høringssvar skal sikre, at kommunalpolitikere træffer beslutninger på oplyst grundlag og kvalificere det forarbejde, som er gået forud for høringen. LFS er enig i de politiske ambitioner om mangfoldige børnefællesskaber og om at øge alle børns chancelighed på deres rejse i livet.

Men alt starter og slutter med et barn i BUF. Så udgangspunktet er, hvad der tjener barnet bedst. Barnets lov handler om at styrke børns rettigheder – særligt børn med særlige behov. Selvom alle børn i dagtilbud er under 10 år, så ændrer det ikke på, at beslutninger, der træffes i børns vuggestue og børnehaveliv, kan få store konsekvenser på længere sigt.

Salamancaerklæringen fra 1984 skal sikre en inkluderende folkeskole. Erfaringerne viser, at der ofte er stor forskel mellem politiske intentioner og virkeligheden. Kommunerne har vidt forskellige praksis også indenfor de enkelte kommunegrænser, når børn med specielle behov skal inkluderes.

Inklusion og mangfoldige børnefællesskaber betyder at være en ligeværdig del af et fællesskab. Men det kræver, at alle børn oplever trygge fællesskaber og værdig deltagelse. Hvis det ikke kan sikres, så bliver inklusion blot et synonym for ekskludering.

Hovedparten af høringssvarene udtrykker stor bekymring omkring afskaffelse af basispladser, som de ser ud i dag.

Bekymringen går på, om alle børn med specielle behov oplever trygge fællesskaber og værdig deltagelse, hvis udkastet til indstilling vedtages i sin nuværende form. Det er hverdagens eksperter, som skriver dette, og det kommer forhåbentlig til at spille en afgørende rolle for politikernes endelige politiske beslutning.

Som både Mosaikken (9, 10, 15, 17), Haven (20) og Lærkereden skriver i deres høringssvar, så ønsker de, at basisgrupper i deres nuværende form skal bevares, for der er ofte tale om "børn med f.eks. genafvigelse samt Downs syndrom er en helt særlig kategori af børn hvor udviklingspotentialer kan variere meget, og at de børn risikerer at få frataget deres udviklingspotentialer, hvis de bliver placeret i en specialinstitution."

Mange børn i byens basisgrupper er børn, som har så specielle behov, at de senere skal starte i en kategori 3 eller 4 specialskole. Hvis de bliver en del af de almene stuer, vil det få store konsekvenser for børnene og meget langt fra den politiske ambition om chancelighed. Så basisgrupper er ikke en entydig størrelse.

Pædagogisk leder, Lærkereden høringssvar 15 skriver meget rammende: De børn, som vi modtager med vidtgående handicap – både kognitivt, fysisk og emotionelt, har meget forskellige udviklingsbehov. Og vi ser netop inklusion, der virker, hvor det lykkes at arbejde

med udvikling og læring hos det enkelte barn – med mulighed for skolestart i en almen skole. Det er simpelthen ikke muligt at vurdere det lille barn allerede ved institutionsstart – i forhold til mulig udvikling i fremtiden. Det er min klare overbevisning, at vores børn ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de sendes på specialinstitution.

Høringssvar 12 skriver: En sådan ændring risikerer at undergrave de pædagogiske betingelser for både børn med særlige behov og børn i almenområdet. Når børn, der har brug for struktur og støtte, ikke længere tilbydes et tilpasset miljø, øges risikoen for mistrivsel – både hos dem og i børnegruppen som helhed. Samtidig stilles der væsentligt højere krav til pædagogerne, uden at der følger flere ressourcer med.

Personalet Rubinen, Mosaikken (Høringssvar 16) viser hvorfor viden, indsigt og faglig dømmekraft er så afgørende for, at Børne- og Ungdomsudvalget kan træffe de rigtige beslutninger til gavn for børn med specielle behov

”Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer”. Da vi i de københavnske basisgrupper i forvejen modtager børn, der ville passe bedre i specialinstitutioner, kan vi ikke følge tanken om ikke at kunne sende de mest handicappede børn videre i de specialiserede tilbud, de ville trives i. Vi modtager flere børn, der af Supporten anbefales en-til-en støtte. Det har vi ikke nok hænder til. Udover dette ville sværere handicap give øgede udgifter til hjælpemidler og særlige krav til indretning, legetøj og arbejdsmiljø for børn og voksne.

På side 3 i høringsmaterialet står der: Det forhindrer ikke, at den enkelte institution stadig arbejder i mindre grupper, hvis der i perioder er brug for det, eller at institutioner opbygger ekspertise på et særligt område.

LFS vil anbefale Børne- og Ungdomsudvalget, at de vedtager en rammesætning, hvor det bliver en lokalforankret faglig og pædagogisk vurdering, hvor de pædagogiske medarbejdere har stor indflydelse på, hvad børnene i deres basisgruppe vil have gavn af, og om basisgruppen skal fortsætte i sin nuværende form.

Der findes basisgrupper, hvor den politisk ambition giver god mening. Men det kan ikke være en one size fits all model for basisgrupper. Det står meget tydeligt i høringssvarene. Det er vigtigt at slå fast at arbejdet med Mangfoldige børnefællesskaber er en tiårig udviklingsproces, hvor socialpædagogiske kompetencer, faglighed og ressourcer følger med opgavens kompleksitet, så det er børnenes behov, der er omdrejningspunktet for, om basispladsen bliver midlertidig eller permanent for bestemte børn eller børnegrupper.

Der er stor utryghed blandt pædagogiske medarbejdere i byens basisgrupper – på børnenes vegne – for hvad en eventuel afskaffelse af basisgrupper kan få på kort og lang sigt. LFS deler den bekymring.

BUF HovedMED har truffet beslutning om, at Indflydelse er de næste to års arbejdsmiljøindsats, og Børne- og Ungdomsudvalget har afsat 10 millioner kroner hvert år de næste fire år. Det vil være i de beslutningers ånd at lade medarbejderne – indenfor mulighedsrummet – finde de bedste løsninger for byens børn med specielle behov.

LFS er enig i Havens anbefalinger (Høringssvar 20):

1. At ikke alle basispladser integreres i almenstuer, men at der bevares mulighed for særskilte basisgrupper, hvor det bedst tilgodeser børns behov.
2. At organiseringen af basispladser fortsat sker med udgangspunkt i det enkelte barns udvikling, trivsel og støttebehov – ikke i en standardmodel.
3. At der værnes om den faglige frihed til at skabe fleksible løsninger, som i praksis fremmer reel inklusion og trivsel.

Og Klyngeledelsen i område BV Klynge B (Høringssvar 51 har samme gode anbefalinger: Anbefalinger

1. Bevar muligheden for særskilte basisgrupper i de tilfælde, hvor det fagligt vurderes som mest hensigtsmæssigt.
2. Skab plads til fleksible løsninger, hvor organiseringen tager udgangspunkt i børns konkrete støttebehov.
3. Sæt fagligheden fri – så pædagoger og ledere får mulighed for at tilrettelægge de læringsmiljøer, der bedst fremmer trivsel og udvikling.
4. Underbyg beslutningsgrundlaget med pædagogisk forskning og erfaring – og undgå at indføre en "one size fits all"-model uden nuancer.

Slutteligt er det vigtigt at kommunikere ud til pædagogiske ledere, pædagogiske medarbejdere og forældre at de børn, der går i basisgruppe, eller som starter i basisgrupper i 2025, selvfølgelig kan fortsætte, indtil de skal starte i skole i 2026, 2027 eller måske længere frem.

LFS ser frem til, at Børne- og Ungdomsudvalget træffer kloge beslutninger, som flugter med høringsvarene fra byens institutioner og basisgrupper.

Bedste hilsner

Jan Hoby, næstforperson i LFS

Svarnr.: 68 Borger

Vejnavn: Frejasgade

Postnr. og by: 2200 København N

Høringssvar:

Kære Børne- og Ungdomsudvalg

Jeg skriver som forælder til et barn, der har fået tildelt plads i basisgruppen i Studsgården. Med dette høringssvar ønsker jeg at dele vores personlige erfaring og forklare, hvorfor netop dette tilbud er afgørende for mit barns trivsel og udvikling.

Min søn er diagnosticeret med infantil autisme, sanseudfordringer og spiseforstyrret adfærd. Han er normalt begavet og har samtidig ADHD, hvilket gør ham socialt opsøgende, men også meget sårbar over for overstimulering og uforudsigelighed. Han befinder sig i et felt, hvor han er for udfordret til at rummes i det almene system alene, men ikke vurderes til at have behov for en specialbørnehave.

Han har indtil nu gået på en basisplads i en almindelig børnehave med små stuer og gode, strukturerede rammer. Her har han haft de bedst mulige vilkår inden for det almene. Alligevel har både vi som forældre og de fagpersoner, der følger ham, herunder PPR, måttet konkludere, at det ikke er tilstrækkeligt. Han har brug for mere forudsigelighed, mere specialiseret støtte og mulighed for skærmning i hverdagen. Derfor er han nu visiteret til basisgruppen i Studsgården.

Valget af Studsgården var bevidst. Det er en af de få institutioner, der tilbyder en reel basisgruppe målrettet børn med autisme. Det var netop denne faglighed og de skærmede rammer, vi savnede i hans nuværende basisplads. Studsgårdens tilbud er det første, der matcher hans behov. Derfor føles det dybt bekymrende, at netop denne mulighed nu foreslås nedlagt, før han overhovedet har fået lov at starte.

Jeg ved, at basisgrupper rummer børn med mange forskellige udfordringer og diagnoser. Vores historie er blot ét eksempel på, hvorfor de eksisterer. For børn som min søn, der balancerer mellem almene og specialiserede behov, er det netop disse grupper, der gør det muligt overhovedet at deltage i fællesskabet.

Det er vigtigt at forstå, at en basisgruppe i en almindelig børnehave ikke er en adskillelse fra fællesskabet. Det er en støtte til at kunne indgå i det. Mit barn ønsker at være en del af

fællesskabet, men det kræver tryghed, struktur og mulighed for at regulere sig selv. Med den rette støtte kan han gradvist og med succes blive en aktiv del af det sociale liv blandt jævnaldrende.

Den model, som kommunen nu foreslår, hvor børn med særlige behov placeres i almindelige stuer med støtte, har vi allerede prøvet. Den var ikke tilstrækkelig. Netop derfor er han blevet visiteret til Studsgårdens basisgruppe. Hvis dette tilbud fjernes, står han uden et reelt alternativ. Det vil være et tilbageskridt for både hans udvikling og trivsel.

I andre lande som for eksempel England arbejder man målrettet med begrebet Special Educational Needs, og der oprettes dagtilbud og skoler, der netop favner børn som min søn. I Danmark findes ikke et tydeligt mellemtilbud, men basisgrupper som den i Studsgården udfylder netop dette behov. Den målgruppe forsvinder ikke, bare fordi basisgrupper ophæves.

Det er veldokumenteret viden, at jo tidligere man yder den rette støtte, desto bedre er børnenes muligheder for at klare sig med mindre hjælp senere i livet. Det gælder også for mit barn, og det kræver, at han får mulighed for at starte i det tilbud, han nu endelig er blevet tildelt.

Som mor ønsker jeg inklusion for mit barn, men med en model, der reelt rummer børn i spændingsfeltet mellem almen- og specialtilbud. Hvis han ikke får mulighed for at øve sig i det sociale fællesskab med støtte fra specialiseret faglighed, hvordan skulle han så kunne blive klar til det? Det er netop hans adgangsbillet til inklusion, men på præmisser, der faktisk fremmer udvikling og potentiale.

Mvh. Rebecca, mor til 4årig søn tilknyttet basisgruppen Studsgården Kbh Ø

Svarnr.: 69 Borger

Vejnavn: Gl Ringstedvej

Postnr. og by: 4300 Holbæk

Høringssvar:

Forældrene i Forældrebestyrelsen i klynge IBØ-B/Tivoliklyngen ønsker at give et høringssvar til Børne- og Ungdomsudvalget forud for den endelige behandling af sagen "Ny model for basispladser" den 13. august 2025.

Overordnet er emnet "Mangfoldige Børnefællesskaber" en smuk tanke om, at børn ikke skal stigmatiseres – at alle børn er lige velkomne som de børn, de nu engang er.

I klyngen er der basispladser for nuværende fortrinsvis samlet på én stue. Pladserne er givet til børn med særlige behov for pædagogisk støtte. Ledelsen ser det som en god løsning at få ændret på organiseringen i klyngen da en "specialinstitution" i en almen institution er ikke hensigtsmæssigt hverken fagligt eller driftsmæssigt.

Vi har dog i forældrebestyrelsen nogle bekymringer:

- Vi oplever, at det gennem de sidste år generelt har været svært at tiltrække pædagoger til daginstitutioner.
 - Vi har mange dygtige pædagoger og også pædagogiske assistenter og ufaglærte pædagogmedhjælpere i klyngen, dog ikke alle med erfaring for det mere specialiserede pædagogiske område.
 - Vi har oplevet tilfælde, hvor det har været meget svært at integrere børn visiteret til en basisplads på de almene stuer.
- Vi har oplevet tilfælde, hvor vi ikke havde de specifikke nødvendige kompetencer.
- Vi er bekymret for, om vi kan fastholde pædagoger med specialviden og hvordan det skal lykkes for os at opgradere flere medarbejdere til en mere specialiseret pædagogisk

viden.

- Vi har oplevet, at medarbejdere giver udtryk for, at det er en arbejdsmæssig stor belastning at have ansvar for en pædagogisk opgave, som man ikke har kompetencer til at kunne løse.
 - Vi har oplevet, at det påvirkede alle børn på stuen, alle forældre og alle medarbejdere, når det ikke var muligt at opretholde den pædagogiske planlægning, f.eks. at gå i mindre grupper, når der var akut fravær hos personalet. Sådanne oplevelser gør, at det er med en vis skepsis, at vi ser ind i den nye model. Hvordan sikrer vi, at der er de nødvendige pædagogiske kompetencer og daglige ressourcer til opgaven, som i den nye model bliver en nødvendighed, når vi i dag oplever, hvor svært det kan være?
- Vi undrer os over, at børn indmeldt på basisplads i det sidste år før skolestart ikke længere skal betragtes som basisbørn. Det giver ingen mening og ses udelukkende som et spareforslag.
- Vi er bekymrede for, at integrationen af det specialiserede pædagogiske område kan skabe uro i stuerne og/eller føre til manglende opmærksomhed på børn uden specialiserede behov. Det kan i værste fald få nogle ressourcestærke forældre til at vælge private pasningsordninger i stedet for de kommunale tilbud.
- Hvis det sker, risikerer vi, at intentionen med integrationen – nemlig at løfte børn med specialiserede behov og modvirke A- og B-hold i skolen – får den modsatte effekt og i stedet øger opdelingen mellem børn.
- Derfor er det afgørende, at konceptet om Mangfoldige Børnefællesskaber ikke skaber en ubalance, hvor indsatsen for børn med særlige behov sker på bekostning af børn uden. Og derfor mener vi denne ændring kun kan gennemføres succesfuldt, hvis der følger ekstra midler til ressourcer (flere lønkrone til opnormering på stuerne).

Forældrene i forældrebestyrelsen i Tivoliklyngen

Svarnr.: 70 På vegne af interesseorganisation eller borger Klynge IBØ-B/Tivoliklyngen

Høringssvar:

Høringssvar vedr. ny model for basispladser:

Forældrebestyrelsen i klynge IBØ-B/Tivoliklyngen ønsker at give et høringssvar til Børne- og Ungdomsudvalget forud for den endelige behandling af "ny model for basispladser" den 13. august 2025.

Overordnet er emnet "Mangfoldige Børnefællesskaber" en smuk tanke om, at børn ikke skal stigmatiseres – at alle børn er lige velkomne som de børn, de nu engang er.

I klyngen er der basispladser for nuværende fortrinsvis samlet på én stue.

Pladserne er givet til børn med særlige behov for pædagogisk støtte.

Ledelsen ser det som en god løsning at få ændret på organiseringen i klyngen, da en "specialinstitution" i en almen institution er ikke hensigtsmæssigt hverken fagligt eller driftsmæssigt.

Vi har dog i forældrebestyrelsen nogle bekymringer:

- Vi oplever, at det gennem de sidste år generelt har været svært at tiltrække pædagoger til daginstitutioner.
 - Vi har mange dygtige pædagoger og også pædagogiske assistenter og ufaglærte pædagogmedhjælpere i klyngen, dog ikke alle med erfaring for det mere specialiserede pædagogiske område.
 - Vi har oplevet tilfælde, hvor det har været meget svært at integrere børn visiteret til en basisplads på de almene stuer.
- Vi har oplevet tilfælde, hvor vi ikke havde de specifikke nødvendige kompetencer.
- Vi er bekymret for, om vi kan fastholde pædagoger med specialviden og hvordan det skal lykkes for os at opgradere flere medarbejdere til en mere specialiseret pædagogisk viden.

- Vi har oplevet, at medarbejdere giver udtryk for, at det er en arbejdsmæssig stor belastning at have ansvar for en pædagogisk opgave, som man ikke har kompetencer til at kunne løse.
- Vi har oplevet, at det påvirkede alle børn på stuen, alle forældre og alle medarbejdere, når det ikke var muligt at opretholde den pædagogiske planlægning, f.eks. at gå i mindre grupper, når der var akut fravær hos personalet.

Sådanne oplevelser gør, at det er med en vis skepsis, at vi ser ind i den nye model. Hvordan sikre vi, at der er de nødvendige pædagogiske kompetencer og daglige ressourcer til opgaven, som i den nye model bliver en nødvendighed, når vi i dag oplever, hvor svært det kan være?

Vi undrer os over, at børn indmeldt på basisplads i det sidste år før skolestart ikke længere skal betragtes som basisbørn. Det giver ingen mening og ses udelukkende som et spareforslag.

Svarnr.: 71 Borger

Vejnavn: Stefansgade

Postnr. og by: 2200 København N

Høringssvar:

Som forældre til barn med Downs Syndrom, der gik i basisgruppe (Lærkereden, Brønshøj) fra hun var 1 år og frem til hun startede i skole, har vi indgående erfaring med den nuværende model, som det fremsatte forslag ønsker at ændre.

Vores oplevelse har været, at den nuværende model tilbyder en helt særlig kombination af det bedste fra to verdener.

På den ene side et trygt, roligt og forudsigeligt miljø med høj og specialiseret faglighed i basisgruppen. Dertil som det måske allervigtigste et børnefælleskab i basisgruppen med mulighed for genkendelse og spejling i forhold til andre børn med ikke-alderssvarende og atypisk udvikling.

Og på den anden side det større almene fællesskab lige ved siden af på de andre stuer, med rig mulighed for at tage del i de fællesskaber og aktiviteter, som giver mening for det enkelte basisgruppe-barn, enten om det er i udvalgte og planlagte aktiviteter eller forløb, eller mere gennemgående ift. at være sammen på fælles legeplads, opholdsstue osv.

I den nye model, som forslaget lægger op til, vil denne kombination ikke længere være mulig, og vi tænker at det vil være et kæmpe tab i forhold til de muligheder som den nuværende model tilbyder.

Svarnr.: 72 Virksomhed/Organisation

Virksomhed/Organisation: Københavns Forældreorganisation KFO

Vejnavn:

Postnr. og by:

Høringssvar:

Høringssvar fra Københavns Forældreorganisation vedrørende organiseringen af basispladser i dagtilbud i Københavns Kommune

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om ny model for basispladser og den fremtidige organisering af basispladserne i Københavns Kommune. Det er positivt, at der fortsat er fokus på at sikre pladser til børn med særlige behov i dagtilbuddene. Vi anerkender ambitionerne om kvalitet, geografisk dækning og styrket inklusion. Samtidig ser vi enkelte steder behov for præciseringer og ændringer for at sikre, at intentionerne

realiseres i praksis, og at ingen børn tabes på vejen.

KFO bakker op om flere centrale principper i forslaget:

- At antallet af basispladser i kommunen bevares
- At der skal være institutioner med basispladser i alle bydele, så børn og familier kan opretholde lokalt netværk og tilhørsforhold og modtage støtte tæt på hjemmet
- At institutioner skal have minimum 6 basispladser, som gør det faglige miljø mindre sårbart og kan sikre muligheden for kollegial sparring
- At institutioner med basispladser skal have dokumenteret faglig kvalitet. Det er afgørende for at sikre, at børnene mødes med den rette indsats og at basispladsmidler ikke udnyttes til at "redde" institutioner med lav kvalitet
- At der er en ambition om tidligere tildeling af basispladser, så barnet oplever stabilitet i institutionslivet og når at få gavn af indsatsen

Dog vil vi gerne påpege følgende undrings- og kritikpunkter:

1. Udfasning af basispladser før skolestart

Det fremstår uklart, hvorfor børn skal udskrives fra basispladser senest ét år før skolestart, når basispladser samtidig bliver fuldt integrerede i den almindelige dagligdag. Hvis formålet er inklusion og deltagelse i almenmiljøet, og det allerede er opfyldt, hvorfor så skabe et kunstigt stoppunkt? Dette kan skabe unødigt usikkerhed for både børn og forældre i en sårbar overgangsfase. Vi mener også det kan skabe et pres, at den ledige basisplads tildeles et nyt barn, mens barnet der udsluses, måske stadig kræver mere støtte end der så er tildelt i form af ekstra ressourcer.

Vi ser gerne at vurderingen baseres på barnets behov, ikke på tidspunktet.

2. Uklar afgrænsning mellem basisplads og særlige tilbud

Vi efterlyser en klar og gennemsigtig afgrænsning mellem visitering til basisplads og til særlige tilbud. Forældre har behov for at forstå, hvornår deres barn er i målgruppen for hvad, og hvad det indebærer.

3. Fleksibilitet ved øget behov for specialiserede pladser

Begrænsningen af specialiserede pladser (fx til børn med hørehæmning eller immunsvækkelse) kan give udfordringer, hvis der i et givent år er flere børn end pladserne kan rumme. Der må være plads til midlertidig opskalering eller fleksible løsninger.

4. "Gråzonebørn" falder mellem stolene

Børn med behandlingskrævende sygdomme (fx diabetes), svær madallergi eller lignende, som ikke visiteres til særlige tilbud, men som heller ikke kan rummes i almindelige daginstitutioner, risikerer at falde uden for både almen- og basispladstilbud. Det er bekymrende.

I KFO mener vi, at man bør overveje at etablere en fleksibel støttekategori eller udvide kriterierne for basispladser til at inkludere denne gruppe.

5. Vidensdelingsopgaven kræver kompetenceudvikling

Det er positivt, at institutioner med basispladser tildeles ressourcer til at understøtte kvaliteten i resten af bydelen. Men denne vidensdelingsforpligtelse forudsætter stærke formidlingskompetencer hos det pædagogiske personale, og det sker ikke af sig selv. Kommunen bør tilbyde målrettet efteruddannelse og systematisk understøtte videndeling med tid, struktur og ledelsesmæssig opbakning. Dette kompetenceløft bør allerede være i gang ved den nye basispladsmodels implementering.

6. KFO mener ikke, at forvaltningen skal bestemme organiseringen af basispladser

KFO er kritiske overfor, at forvaltningen ensidigt ønsker at udfase basisgrupper til fordel for

fuld integration på stuerne. Vi anerkender ambitionen om inklusion, men insisterer på, at organiseringen må tage udgangspunkt i det enkelte barns behov og den konkrete institutions faglige vurdering. I nogle tilfælde kan en basisgruppe være en tryk base og nødvendig forudsætning for deltagelse i almenmiljøet, og i andre tilfælde vil fuld integration være muligt og gavnligt.

Forvaltningen og BUU bør ikke fastlægge én model som den eneste rigtige. Den pædagogiske og organisatoriske frihed bør bevares.

Københavns Forældreorganisation støtter intentionerne om fagligt stærke, inkluderende dagtilbud for alle børn. Når det er sagt, må inklusion aldrig blive en spareøvelse, og ensretning må ikke gå ud over børnenes reelle trivsel. Vi opfordrer derfor til, at fleksibilitet, gennemsigtighed og kvalitet bliver de bærende principper i den endelige udmøntning.

På vegne af KFO's bestyrelse,
Signe Nielsen, formand

Svarnr.: 73 På vegne af interesseorganisation eller borger Eksperimental institutionen

Høringssvar:

Høringssvar vedhæftet

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 73: 20250606T10-32_Hoeringssvar 5.6.25.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 74 På vegne af interesseorganisation eller borger Børnehuset Elverhøj og Gullandsgården

Høringssvar:

Høringssvar

Vi er pædagogiske ledere af to almene daginstitutioner, der igennem flere år har haft en stabil pædagogik, som forældrene har været tilfredse med. Vi ønsker at dele vores perspektiv på den nye basispladsmodel.

I de sidste tre år har begge institutioner haft børn, der har krævet en indsats, som den enkelte stue ikke har kunnet løfte uden hjælp fra de øvrige stuer. Det har inkluderet at have færre børn på stuen, ansættelse af ekstra medarbejdere, eller at personalet på stuen ikke har deltaget i åbning og lukning af institutionen for at sikre ekstra tid, når børnene er til stede. Vi forventer, at dette mønster fortsætter, og vi har en struktur, der gør os fleksible, når vi møder børn med særlige behov.

Vi mener, det er naivt at tro, at alle de nuværende basisbørn kan inkluderes på almene stuer, selvom der følger kompetencer og ressourcer med. Vi mener dette af følgende årsager:

- Børn, der tildeles en basisplads, er allerede blevet afprøvet i det almene børnemiljø. Dette sker ofte over mange år, da børnene typisk først får en plads i en basisplads, når de er 4-5 år gamle.
- Tilknytning af flere personaler til en børnegruppe forbedrer ikke nødvendigvis børnemiljøet. Basisbørn har ofte behov for stabile og overskuelige omgivelser, hvilket betyder færre individer omkring dem, ikke flere.
- Alle børnegrupper kan være udfordret i perioder, hvilket vil få konsekvenser for de børn, der har behov for særlige tiltag. Vores erfaring viser, at en stue kan rumme 1-2 børn med særlige behov i perioder. Hvis dette strækker sig over flere år, kan personalet have svært ved at håndtere det, hvilket kan føre til frustration, der påvirker hele børnegruppen. Det skal også nævnes, at personalet ikke er uddannet til at håndtere børn med særlige behov.
- Vi er nysgerrige omkring, hvordan nuværende basis personale kan støtte andre institutioners udfordringer med deres børnegrupper. Det er allerede nu vanskeligt for

støtten at skabe væsentlige forandringer i de opgaver, de er tilknyttet. Det tager tid og kræver en vedholdende indsats.

- Det er udfordrende for en basispladsinstitution at være forberedt på at modtage alle børn, uanset deres specifikke udfordringer.
- Der vil være perioder, hvor et basisbarn har behov for en-til-en-guiding, hvilket kan udfordre de øvrige børn, da de så mangler nærværende voksne.
- Vi ser en fordel i, at budgettet er fastsat til det antal børn, man kan have i et basistilbud, men vi er bekymrede for, hvad der sker med børnene, når de sidste år af deres børnehaveliv ikke kan få den nødvendige støtte. Det er her, vi nu oplever, at mange af vores børn bliver yderligere udfordret.
- Vi ser fordele ved at fokusere på de fysiske rammer og sikring af god kvalitet i dagtilbuddet, der modtager basisbørn.
- Hvis forslag om seks basisbørn i de udvalgte institutioner vedtages, frygter vi, at dette vil påvirke de børn, institutionerne allerede har særlige indsatser for, samt personalet negativt. Personalet har måske ikke de rette redskaber til at støtte børn med særlige behov, hvilket vil kunne gå ud over de almene børnegrupper og den oplevede kvalitet.
- Forslaget om, at alle børn skal starte i almenskolen, synes vi, er meget firkantet. Vi savner en individuel vurdering af hvert barns behov, både i forhold til det sidste år i børnehaven og skolestart. Dette harmonerer ikke med det børnesyn, vi arbejder med i vores institutioner, og vi ser ikke, at det er i barnets bedste interesse.

Med venlig hilsen

Jesper Faber, Pædagogisk leder Elverhøj

Helene Lentz Pædagogisk leder Gullandsgården

Amager Klynge D

Svarnr.: 75 På vegne af interesseorganisation eller borger Dansk Selskab for Fysioterapi

Høringssvar:

Til: Børne- og Ungdomsudvalget i Københavns Kommune.

Høringssvar vedrørende Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Dansk Selskab for Fysioterapi har med interesse læst Model for basispladser i Københavns dagtilbud. Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar og kvitterer for et overvejende solidt arbejde.

Følgende høringssvar leveres på vegne af Dansk Selskab for Fysioterapi (DSF) i samarbejde med Dansk Selskab for Pædiatrisk Fysioterapi.

Bemærkninger til udkast til Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Udkastet er i sin helhed vellykket.

Vi har følgende konkrete kommentarer til arbejdet som arbejdsgruppen kan tage til efterretning i den endelige revision:

Vi ser det som et meget positivt princip at skabe og fastholde mangfoldige børnefællesskaber og vi støtter op omkring fastholdelse af basispladser i Københavns Kommune. Vi ser det også som meget positiv med princippet omkring den geografiske fordeling af pladser.

Modellen er meget overordnet, hvor der er nogle detaljer som er utydelige. Vores kommentarer til modellen omhandler de usikkerheder som ligger i modellen som vi mener er afgørende for dens succes.

Vi har de følgende opmærksomhedspunkter:

- Der mangler en definition af hvilke kriterier et barn skal opfylde for at få en basisplads. Det er vigtigt i forhold til at ensrette tilbuddet på tværs af byen, og ligeledes vil kriterierne kvalificere en eventuel vurdering af hvornår et barn ikke længere har behov for en basisplads.
- Når der ikke længere er visitering til basispladserne, har vi en opmærksomhed på hvem der vurderer barnets udfordringer og behov for basisplads. Vi mener at det er af stor betydning at vurderingen om hvorvidt det enkelte barn opfylder kriterierne for en

basisplads, foretages af fagpersoner med en høj faglig ekspertise.

- Vi er opmærksom på, at der i modellen beskrives et minimum antal pladser på en institution, men ikke et maksimum. For at kunne tilbyde børn med behov for basis plads muligheder for udvikling socialt, relationelt, kommunikativt og fysisk er det efter vores mening hensigtsmæssigt at vurdere den enkelte institution i forhold til hvor mange basispladser der kan rummes. Her har vi især opmærksomhed på at der er fysiske rammer til at kunne skabe de inkluderende små miljøer, samt pædagogiske ressourcer til at kunne støtte basisbørnene.
- Der angives, i modellen, ikke noget krav i forhold til normering. Hvis der skal tages hensyn til børnenes behov, skal der være økonomi til at øge antal personale eller timer i tilfælde af at der overstiges de 6 basispladser. Tilstrækkelige personaleressourcer er afgørende til at skabe det gode inkluderende miljø for børn i basispladser.
- For at skabe et velfungerende og udviklende miljø for børnene er der brug for specialviden omkring specialpædagogisk tilgang, alternative kommunikations strategier/former, sansebearbejdningsudfordringer og motorisk usikkerhed. Hvis tanken er at børnene inkluderes på stuerne, er det vigtigt at skabe mulighed for en øget vidensdeling og opkvalificering af det øvrige personale. Som det fremgår af modellen, er der ingen økonomiske konsekvenser, hvorfor vi mener at det er yderst vigtigt, at det er gennemtænkt, hvordan sådan en vidensdeling kan foregå.
- Hensigten af vidensdeling på tværs af institutionerne, ser vi som en hensigtsmæssig og positiv opmærksomhed. Det er igen her afgørende, i forhold til modellens succes, at denne vidensdeling og opkvalificering foregår.
- Begrebet høj kvalitet er anvendt i beskrivelsen af basispladser i modellen. Vi mener at det er vigtig med en klar definition af dette begreb, for herudfra at kunne vurdere hvorvidt institutionerne lever op til den rette kvalitet, samt kan danne grundlag for om der opleves 'dalende kvalitet'. En vurdering der ifølge modellen ligger hos områdeledelsen.
- Ifølge modellen styrer områdeledelsen kvaliteten. Vi har her en opmærksomhed på at den tilsynsførende der udfører det pædagogiske tilsyn, er faglig klædt på til at kunne favne specialområdet/pædagogik, for at kunne vurdere og sikre den høje kvalitet og afgøre en eventuel dalende kvalitet.
- Børn på basispladser har brug for fællesskab, men har også brug for ro og pauser for at kunne rumme at være i de større fællesskaber. Ofte ses børn i basispladser at være udfordret i deres sansebearbejdning og motorik, hvilket øger deres behov for tilpassede omgivelser for ikke at blive overstimuleret og udfordret på opmærksomhed og tilstedeværelse med andre børn. Det er vigtigt at basis børn har mulighed for at udvikle sig i mindre grupper, med voksne der har viden om deres udfordringer, og hvor der både er rum for ro og fysisk aktivitet for at undgå uhensigtsmæssig adfærd med dårlige erfaringer hos det enkelte barn til følge. Dette gør det endnu svære for barnet at deltage i et mangfoldigt børnefællesskab. For at dosere socialt samvær korrekt og skabe mulighed for udvikling for barnet, skal der være en tilstrækkelig fysisk ramme som tillader opdeling i mindre grupper og plads til at holde pause. Vi mener at der skal tages stilling til de fysiske rammer og personale resurser i vurdering af maksimum antal pladser på den enkelte institution.
- Hvis man kan skabe de rette fysiske og faglige rammer til at møde børnenes udfordringer, øges mulighederne for integrering i større børnefællesskaber, og giver barnet en følelse af succes med at indgå i mangfoldige fællesskaber.

Vi håber, at arbejdsgruppen finder kommentarerne i hørings svarene anvendelige at arbejde videre med i kvalificeringen af anbefalingerne.

Såfremt der er opklarende spørgsmål eller yderligere behov, er vi naturligvis behjælpelige.

Med venlig hilsen

Rasmus Gormsen Hansen
Formand Dansk Selskab for Fysioterapi

Emma K Moore
Formand Dansk Selskab for Pædiatrisk Fysioterapi

Svarnr.: 76 Borger

Vejnavn: Rødovrevej

Postnr. og by: 2610 Rødovre

Høringssvar:

Høringssvar vedr. Ny model for basisgrupper i KBH's kommune

Vi ønsker at udtrykke vores bekymringer om at nedlægge basisgrupperne i Københavns Kommune af følgende fagligt funderede årsager:

1. Børn med særlige behov har stor fordel af at spejle sig i neurotypiske børn. Vores erfaring som basisgruppe gennem 30 år, har vist os hvor vigtigt det er med en lille tryk gruppe man kan trække sig tilbage i og finde ro og samle kræfter når man har deltaget i sociale aktiviteter med de neurotypiske børn. I en basisgruppe som vores har vi mulighed for at skabe et inkluderende fællesskab af neurotypiske og neurodivergente børn i et miljø, hvor de neurodivergente børn kan udvikle sociale kompetencer gennem observation og samspil med deres neurotypiske jævnaldrende. De erfaringer de gør sig i den forbindelse, oplever vi giver dem en helt anden livsduelighed end hvis de kun havde været sammen med neurodivergente børn. Det er sociale kompetencer man kun kan lære ved at være del af et socialt fællesskab

2. Børn med særlige behov og deres forældre har ofte brug for ekstra støtte, og det kan være en stor lettelse for familier at have alle deres børn i samme institution. Når søskende er i samme institution, opnås en bedre koordination af forældresamarbejdet, og familierne kan opretholde en mere sammenhængende og mindre stressende hverdag, hvilket understøtter børnenes trivsel. Den mulighed vil blive frataget de familier, hvis børn går i Lærkeredens basisgruppe.

3. Børn i basisgrupper har en bred variation af diagnoser og udviklingspotentiale. Denne diversitet kræver differentieret pædagogik og specifik støtte til det enkelte barn, som sjældent kan leveres i et alment tilbud. Basisgrupperne giver mulighed for at tilpasse indsatsen efter det enkelte barns behov, hvilket ikke er muligt i et alment tilbud. Vi syntes at den nye basisplads model er meget sort/hvid, da den lægger op til, at det enten er special eller almenbørnene, skal kunne fungere i. Vi er af den overbevisning, at mange af børnene i Lærkeredens basisgruppe, ikke ville opnå deres fulde udviklingspotentiale, hvis de blev placeret i specialinstitution.

Når børn med så forskellige behov bliver samlet på én institution, kan det skabe store udfordringer for personalet i forhold til at tilbyde den nødvendige individualiserede pædagogik. I en dagligdag, hvor børnene har så vidt forskellige behov, kan det være svært at finde balancen mellem at give de mest krævende børn den nødvendige opmærksomhed, samtidig med at de andre børn stadig får den støtte, de behøver for at trives og udvikle sig.

En af de væsentligste bekymringer ved at samle børn med vidt forskellige handicaps på specialinstitutioner er den store variation i børnenes kognitive niveau, sociale kompetencer og individuelle udfordringer. Hvis specialinstitutionerne skal rumme flere børn med et bredt spektrum af behov, risikerer vi at skabe et miljø, hvor de forskellige børns udvikling ikke kan understøttes på den måde, de har behov for.

Når børn med meget forskellige behov placeres sammen, kan det føre til frustration, misforståelser og manglende evne til at etablere meningsfulde sociale bånd, hvilket kan forværre børnenes udfordringer og hæmme deres udvikling.

Børn med vidtgående handicap – både kognitive, fysiske og emotionelle – har meget forskellige udviklingsbehov. For eksempel vil børn med intellektuelle handicap og børn med autismespektrumforstyrrelser have brug for meget forskellig støtte, både pædagogisk og følelsesmæssigt. Samtidig kan børn med sanseforstyrrelser have svært ved at være i et miljø med mange stimuli, mens børn med motoriske udfordringer måske har brug for øget fysisk støtte.

Vi er forundret over, at der i forslaget kun er lagt op til at bibeholde to specifikke

basisgrupper. Vi mener at vores basisgruppe, som primært er børn med genafvigelse samt Downs syndrom er en helt særlig kategori af børn hvor udviklingspotentialer kan variere meget, og at de børn risikerer at få frataget deres udviklingspotentialer, hvis de bliver placeret i en specialinstitution. Vi har mange års erfaring og specialpædagogisk viden og har specialiseret os i udvikling og inklusion af netop denne gruppe af børn.

4. Vi har flere gange modtaget børn der først har været i alment tilbud og derefter er blevet visiteret til os. Det er vores oplevelse, at disse skift er svære både for forældre og børn. I disse tilfælde oplever vi børn som er præget af en stresset og presset hverdag, hvor der ikke har været tid og mulighed for at se børnenes initiativer og særlige behov. Vi oplever børnene er i mistrivsel uden tro på sig selv eller tillid til andre børn og voksne. De har behov for at lære nye strategier for at kunne indgå i sociale sammenhænge. Vi ser at det er af afgørende betydning, at børnene allerede fra start bliver visiteret til det rette tilbud. Vi mener, at den nye model for basispladser fratager en stor gruppe af børn deres mulighed for at komme i et tilbud der understøtter deres udvikling optimalt.

5. Forældre til børn med særlige behov har et behov for et tæt og kontinuerligt samarbejde med det pædagogiske personale, hvilket ikke altid er muligt i et alment tilbud. Vores erfaring har lært os, at et stærkt forældresamarbejde er afgørende for barnets udvikling. I basisgrupperne har personalet mulighed for at afsætte tid og ressourcer til en tættere dialog og samarbejde.

Vi har været i dialog med en institution på Frederiksberg som har 12 basispladser. Her har man forsøgt gennem en årrække at integrere børnene på almene stuer. Dette er de nu gået bort fra og har igen oprettet 2 basisgrupper med 6 børn på hver. Deres erfaring er at basisbørnene ikke fik den fornødne støtte i almentilbuddet. De oplevede at de timer der fulgte basisbarnet oftest blev brugt på at dække ind ved sygdom og lignende. Desuden var det en udfordring at forældrene til de neurotypiske børn stillede sig undrende overfor at der gik flere ressourcer til basisbørnene. Desuden var der ikke plads og ro til at de kunne trække sig, hvilket er en bekymring som vi deler.

Mange børn med særlige behov kan blive overvældet af stimuli og kræver mulighed for at trække sig tilbage, når de bliver følelsesmæssigt udfordrede. Dette er en fundamental nødvendighed for deres trivsel og udvikling, da det giver dem tid til at regulere deres nervesystem og følelser og til at genfinde roen. I et almindeligt tilbud vil børn med særlige behov ofte mangle et stille område, hvor de kan få ro, hvilket kan føre til yderligere stress og frustration, som kan påvirke deres sociale og kognitive udvikling negativt.

6. At integrere basisbørn i almene børnehavegrupper ændrer betingelserne for både børn og ansatte. De neurodivergente børn har behov for mere individuel opmærksomhed og støtte, hvilket kan føre til øget uro og vanskeligheder med at skabe et roligt læringsmiljø for alle børn på stuen. Dette kan resultere i, at de pædagogiske mål ikke opfyldes for nogen af børnene.

For at rumme basisbørnene på almene stuer skal det pædagogiske personale klædes ordentligt på med efteruddannelse. Vi er bekymrede for en personaleflugt pga. de ændrede omstændigheder. Det kunne også resultere i at flere forældre vælger at hjemmetræne deres neurodivergente børn, hvilket er en dyr og efter vores mening ikke optimal løsning.

Det er vores overbevisning at for at sikre en optimal udvikling og trivsel for børn med særlige behov og deres familier er det nødvendigt at opretholde basisgrupperne. Basisgrupperne giver den nødvendige specialiserede støtte og skaber en ramme, der understøtter både børns individuelle udvikling og familiens behov for rådgivning, stabilitet og støtte.

Det er også afgørende at sikre, at den specialiserede viden og erfaring, der findes blandt personalet i basisgrupperne, ikke går tabt, da dette kan få vidtrækkende konsekvenser for kvaliteten af fremtidige tilbud.

Vi håber, at vores fagligt begrundede synspunkter vil blive taget i betragtning i den videre beslutningsproces.

Den Ny model for basispladser stemmer ikke overens med de mål og tiltag kommunen ellers har haft på dagsordenen om tidlig indsats, inklusion og omsorgsgrebet. Det ville være vores

store ønske at man ville rådgive sig med praksisnært personale eller forældre når man laver sådanne radikale indgreb i disse familiers liv.

Vi savner dialog om hvordan der skabes de bedste forudsætninger og udviklingsbetingelser, så alle vores børn bliver set og mødt med både den Lille og Store hånd fra Børns Vilkår.

Til sidst må vi understrege at vi i personalegruppen har levet med uvished omkring vores ansættelse i snart halvandet år hvilket har resulteret i frustrationer, stress, bekymringer og manglende arbejdsglæde.

På vegne af personalet i Lærkeredens basisgruppe:

Signe Lillemark
Anne Hildebrandt
Sabrina Wael
Tine Kofoed
Sisse Bækkeskov

Svarnr.: 77 Borger

Vejnavn: Amager Strandvej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Som forældre til et sårbart barn med særlige behov, har vi oplevet en betydelig fordel, i en lille institution som Børnehaven på Smyrnavej. Den er normeret til 2 basispladser ud af 20, hvilket har været helt ideelt til at rumme vores datter med hendes særlige behov for en basisplads. Hun ville ikke kunne trives i en større institution med eventuelt flere basispladser, da hun har brug for små rolige rammer.

Svarnr.: 78 Borger

Vejnavn: Degnemose Allé

Postnr. og by: 2700 Brønshøj

Høringssvar:

Vi er forældre til en pige på snart 2 år. Vores barn er født med Down syndrom og anal-atresi, en misdannelse i mave tarm regionen som gør at hun har stomi. Medvidere udviklede vores barn infantile spasmer, dvs. epilepsi, da hun var 8 måneder gammel. Vores datter startede i basisgruppen Hurlumhej, da hun var 11 måneder gammel.

Vi anbefaler at Københavns kommune beholder basisgrupperne og skaber mulighed for at den enkelte basisgruppe kan inkludere deres målgruppe i henhold til deres profil. Alle børn kan ikke inkluderes på samme måde over en kam. En beslutning om at nedlægge basisgrupperne for at implementere en specifik model for inklusion vil have en række negative konsekvenser, inklusiv:

1. Flere børn som i dag har basisplads i en gruppe, vil skulle i et særligt dagtilbud, da deres behov ikke vil kunne dækkes gennem ophold på basispladser etableret efter den nye model. De fleste børn i vores barns basisgruppe, vores eget inkluderet, har en udviklingshæmning plus andre udfordringer såsom epilepsi. Den type inklusion der bliver lagt op til vil kort sagt ikke fungere for en række børn fra denne målgruppe. Familier med børn fra denne målgruppe vil blive tvunget til at sende deres børn til andre tilbud. Dvs. et særligt dagtilbud eller hjemmetræning.

2. Lavere kvalitet af tilbud for en gruppe af børn med Down syndrom og andre udviklingshandicap. Vi er tilknyttet Hurlumhej som har 25 års erfaring med børn forsinket udvikling og udviklingsforstyrrelser såsom Down syndrom. Alle ansatte i gruppen laver tegn til tale som støtte til al verbal kommunikation. Hver dag er grundigt struktureret for at

imødekomme de specifikke læringsbehov, som børn med denne profil har. Det er urealistisk at forvente at bibeholde kvaliteten under den foreslåede model.

Beslutningsforslaget har ikke i tilstrækkelig grad belyst, defineret, og vurderet den nuværende samt den foreslåede model for basispladser i kommunen. Dette gør at konsekvenserne af en ændring er uklare og at der er en række områder hvor der er overvejende sandsynlighed nævneværdige negative konsekvenser. Disse inkluderer:

1. En forsimplet beskrivelse af de grupper børn som man finder i basisgrupper i dag. Forvaltningen udtaler for at "formålet med basispladser er at give børn den rette hjælp og støtte, så de kan blive klar til at starte i en alment skole" uden at påpege at en nævneværdig gruppe af børn i basisgrupperne starter i en kategori 4 specialskole da de har et markant udviklingshandicap som gør at det ikke giver mening at have inklusion i almen skole som mål.

2. En forsimplet model for inklusion

En god basisgruppe inkluderer i stor grad ved f.eks. at invitere børn fra de almene stuer ind i basisgruppen. For en gruppe børn med udviklingshandicap såsom Down syndrom vil den foreslåede basispladsmodel enten betyde plads i særligt dagtilbud eller hjemmetræning. Sammenlignet med den store grad af inklusion, der foregår i vores barns nuværende basisgruppe, Hurlumhej, vil begge disse tilbud føre til en langt mindre grad af inklusion.

3. Den fremlagte model vil have økonomiske konsekvenser

Vi har søgt aktindsigt i økonomiske udregninger og statistik som ligger til grund for konklusionen om at den nye model ingen økonomiske har. Vi har ingen udregninger modtaget og går ud fra at man derfor ikke har foretaget beregninger ud over at det kommunale budget forbliver det samme. Det rejser følgende spørgsmål:

A. Planlægger kommunalbestyrelsen at skabe flere pladser i specialklyngen (særlige dagtilbud, specialbørnehaver) som en del af overgangen til den nye model for basispladser?

Som beskrevet tidligere er der en gruppe børn som er i basisgrupper i dag som vil skulle i et andet tilbud som følge af ændringen.

B. Planlægger kommunen at sætte økonomi af til efteruddannelse af personale i de foreslået inkluderende almene vuggestue- og børnehavegrupper?

Praksis i vores barns basisgruppe, Hurlumhej, er baseret på specialviden om behovene af børn med udviklingshandicap såsom Down syndrom eller andre genafvigelse. For eksempel kombineres al verbal kommunikation med tegn til tale. Tegn til tale er fuldstændigt essentielt for flertallet af børn med Down syndrom og mange andre børn med samme profil. Hvis personalet fra den nuværende basisgruppe spredes ud i forskellige grupper, så vil der være behov for at personalet i de almene stuer bliver opkvalificeret til at kunne bruge tegn til tale. Hvis dette undlades, vil det være en bemærkelsesværdig forringelse med livslange konsekvenser for de berørte børn.

Svarnr.: 79 Virksomhed/Organisation

Virksomhed/Organisation: Børnehuset Sundby Algård

Vejnavn: Jens Warmings Vej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Høringssvar fra Børnehuset Sundby Algård

Tak for at sætte fokus på vigtigheden af mangfoldige børnefællesskaber.

I modellen for basispladser som nu er sendt i høring, står at:

".. Alle børn integreres på de almene stuer. Det forhindrer ikke, at den enkelte institution

stadig arbejder i mindre grupper, hvis der i perioder er brug for det, eller at institutioner opbygger ekspertise på et særligt område."

Vi forstår dette som, at vi skal arbejde målrettet med, at alle børn med basisplads integreres på de almene stuer i det omfang, det er muligt. Det faglige fokus skal fortsat være på hvert barns behov for trivsel, læring og udvikling, så alle børn sikres optimale udviklingsmuligheder – i så høj grad som muligt på de almene stuer.

De børn, der i dag bliver visiteret til basisplads eller basisgruppe, har generelt set forskellige behov. Børn, der i dag visiteres til basisplads i en almengruppe og ikke til plads i en basisgruppe, er oftest børn med lettere og mindre komplekse behov. Nogle af de børn, der visiteres til basisgruppe, kan være børn, der er på kanten af at skulle tilbydes en specialinstitution. Hvis man firkantet fremfører, at alle børn skal være fuldt integreret i en almengruppe det meste af dagen, risikerer man, at en større gruppe børn efterfølgende skal revisiteres fra basisgruppe/plads til specialinstitution.

Hvis alle børn skal fuldt inkluderes i almen, vil nogle børn miste deres mulighed for at trives og udvikle sig inden for deres potentiale. Dette vil være til skade for børnenes udvikling og også være til skade for daginstitutionens pædagogiske faglighed.

Almene daginstitutioner rummer i dag langt flere børn, der er i dårlig trivsel, end man gjorde for år tilbage. Mange institutioner har udfordringer med at få uddannede pædagoger, der kan løfte indsatsen. Når institutionerne i deres almene grupper i fremtiden skal rumme flere børn i udsatte positioner, kræver det videndeling og kompetenceudvikling. Det vil være vigtigt at spørge institutionerne, hvor det er svært, og hvad de har behov for, så man ud fra dette kan planlægge kompetenceudvikling med teori og udviklingsprojekter tæt på praksis.

Når vi har modtaget børn til basisgruppen, er det ofte fra velfungerende institutioner, der i samarbejde med den tværfaglige support har arbejdet med barnet. Der har været observationer, udviklingsbeskrivelser, handleplaner, evalueringer mm. Der er tale om komplekse problemstillinger, som ikke løses med et snuptag. Ved de overleveringssamtaler der foregår inden vi modtager barnet i basisgruppen, er vi oftest imponerede over den indsats, der er gjort i den afgivende børnehave. Og alligevel er det ikke lykkedes at få barnet i trivsel og god udvikling. Derfor er kompetenceudvikling i forhold til opgaven vigtig.

"Tidlig og hurtigere indstilling"

Det vil have stor betydning, hvis en anden organisering kan skabe mulighed for en tidligere indstilling. Hvis opgaven skal lykkes, skal der videndes mellem daginstitutioner, SOF og sundhedsplejersker, så der kan blive skabt fælles viden og fælles kriterier. Her er alles viden vigtig.

Når vi forhåbentlig lykkes med tidligere indstilling, skal vi ikke glemme børnene på fire år, der har været under det gamle system med lange indstillinger, og som nu står med stort behov. Disse børn skal kunne tilbydes plads, mens de mindre børns indstillinger også kommer ind. Der kan blive tale om, at man i en periode skal kunne tilbyde flere pladser.

"Der indføres samtidig et minimum på 6 pladser for at sikre grobund for et bæredygtigt, fagligt miljø på institutioner, der har basispladser."

Hvis små institutioner med få basispladser kan skabe et godt og trygt miljø for børn med behov for basisplads, kan man overveje at bibeholde dem og lade dem samarbejde i faglige fællesskaber.

"Dagtilbud med basispladser tager imod alle børn, der henvises uanset barnets udfordringer"

Vi mener, det er et godt princip, at vi generelt skal kunne modtage alle børn med behov for en basisplads. Vi mener samtidig, at det vil være til skade, hvis man fjerner specialiseringen fra en institution som Eksperimentalinstitutionen. Institutionen har en langvarig og dyb forankring i en faglighed i forhold til udsatte børn og familier med psykosociale problemstillinger. En sådan viden og erfaring må ikke tabes. Den er vigtig i deres arbejde som Ressourcecenter. Og det er vigtigt, at der er et sted, der særligt kan rumme disse børn og familier som andre institutioner ikke kan give den bedste understøttelse. Hvis almene

institutioner skal blive bedre til at løfte denne opgave, bør Eksperimentalinstitutionens målgruppe og dermed deres ekspertise bevares.

Svarnr.: 80 På vegne af interesseorganisation eller borger Dansk Psykolog Forening

Høringssvar:

Hermed høringssvar. Mvh Cecilie Melin cem@dp.dk

Bilag 1 af 1 for Svarnr. 80: 20250606T20-22_Hoeringssvar_basispladser_DP.docx

Kan ikke renderer filen, da den ikke er i et af følgende formater: pdf, png, jpeg, svg

Svarnr.: 81 Borger

Vejnavn: Else Alfelts Vej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Jeg vil gerne fortælle om mit barn, som det seneste år har været på en basisplads efter at have været lidt over et halvt år i en almen børnehaven og inden da kom fra en almen vuggestue (integreret med børnehaven). Mit barn blev henvist efter at have vist, at han var underudviklet i interaktion med andre børn og sprog.

Han havde det meget svært i en almen stue, der var meget larm og ikke så meget tid til en med ekstra behov. Det var specielt den meget larm fra andre børn, som gjorde, at han ikke kunne være i sig selv. Mit barn havde aldrig et sted, hvor han kunne komme sig, hvis han havde en dårlig dag.

Dette ændrede sig da han fik sin basisplads. Her havde de et rum, der var væk fra de andre børnehavestuer (stadig i samme bygning), hvilket betød at der var meget mindre larm og mulighed for at gå ind i et rum og være sig selv, hvis man havde en svær dag. Allerede efter en måned begyndte mit barn at blive mere udadgående, han havde mulighed for at interagere med de andre børn på basisstuen eller hvis han havde en god dag, så kunne han gå ned på en af de almene stuer og lege.

Dette har været helt uvurderligt for mit barns trav og efter et år, hvor han har haft lidt ekstra plads, er han så småt begyndt at tale og er blevet meget mere social. Han leger også mere med børn fra de almene stuer på legepladsen og i de almene stuer, hvilket kan lade sig gøre, fordi han har mulighed for at have et sted, hvor han kan slappe af, hvis han har en dårlig dag eller det hele bliver for meget.

Alle børnene på basisstuen virker til at virkelig trives med at have et helle og blive inkluderet sammen med de almene stuer, når der er overskud. Jeg ved i hvert fald, at mit barn ville have haft en meget svagere tid og trives dårligere, hvis han ikke havde haft hans helle på en stue væk fra resten af børnehaven. Det har samtidig givet pædagogerne ekstra tid og ro til at arbejde med børnene.

Ud fra erfaringen med vores barn og de andre på stuen, så vil jeg bede jer overveje om det er det bedste for vores børn at indsluse basisbørnene i de almene stuer og fratage dem deres daglige ro.

Svarnr.: 82 Borger

Vejnavn: Else Alfelts Vej

Postnr. og by: 2300 København S

Høringssvar:

Som mor til et barn i en basispladsstue har jeg bekymringer i forhold til ændringen i den

foreslåede model. Den del, der omhandler, at de børn, som har det største støttebehov, skal integreres i de almindelige stuer, bekymrer mig dybt. Dette præsenteres som inklusion og lighed – hvilket i sig selv er gode værdier. Men det er ikke ligestilling (equity), og det er netop dét, som ikke kun børnene i basisplads har behov for, men alle børnene i stuerne.

Ved at "inkludere" børn med særlige behov i de almindelige stuer risikerer man, at disse børn bliver overstimulerede og forstyrrer flowet og trygheden for de øvrige børn. Dette var tilfældet for min søn, før han fik tilbudt en basisplads. Han var ét af 22 børn til 3 voksne i sin børnehavestue. Afleveringerne om morgenen var en daglig kamp fyldt med tårer og angst. Han brugte konstant sut for at berolige sig selv, hvilket hæmmede hans sproglige udvikling. Min mand og jeg skyndte os dagligt fra arbejde for at hente ham tidligt, og vi fik at vide, at han tilbragte det meste af dagen grædende i armene på en af de tre voksne – en opmærksomhed, som de reelt ikke havde mulighed for at give med så mange børn i stuen.

Så snart min søn begyndte i basispladsstuen, så vi en markant forbedring. Han blev mere tryk og begyndte at kommunikere mere (hvilket føltes som et mirakel, da han stort set var nonverbal). Kort tid efter begyndte han også at socialisere med de andre børn. I dag taler han uafbrudt og leger med børn fra både basisstuen og de almindelige stuer. Dette havde ikke været muligt uden strukturen og trygheden i en separat basispladsstue. Børn som min søn har brug for den ro og fleksibilitet, som basisstuerne tilbyder, for at kunne udvikle sig i deres eget tempo. De fortjener at få lov at blomstre – ikke at være overstimulerede og overvældede hele dagen.

Til Børne- og Ungdomsforvaltningen

Handicaprådets høringssvar vedr. model for basispladser i Københavns dagtilbud

09.06.2025

Handicaprådet vil gerne takke for det tilsendte materiale vedr. ny model for basispladser i Københavns dagtilbud, samt muligheden for at afgive høringssvar.

Handicaprådet anerkender intentionen om at fastholde geografisk spredning og sikre stabilitet for børn med basispladser. Det er positivt, at børn så vidt muligt kan få en plads tæt på hjemmet og undgår unødige skift, hvilket skaber tryghed og kontinuitet – særligt vigtigt for børn med handicap.

Rådet anbefaler, at målgruppen også omfatter børn med udviklingshandicap, da disse børn ofte har komplekse behov og har brug for specialiseret støtte. Kravet om mindst 6 basispladser kan presse små, velfungerende institutioner, som netop kan være bedst for nogle børn med handicap. Disse børn har ofte brug for skærmede miljøer, faste rutiner og samvær med ligestillede. Derfor bør der være mulighed for fleksibilitet, hvor barnets behov tilsiger det. Man bør også overveje, hvordan et års skoleudsættelse kan styrke barnets skolestart – selvom det grundlæggende er skolen, der skal være klar til barnet og kunne rumme mangfoldige fællesskaber.

En forenklet anvisningsproces kan være en fordel, men modellen mangler klare beskrivelser af, hvem der vurderer barnets behov, samt hvordan forældrene bliver inddraget i processen. Det er afgørende, at forældre har en reel stemme i beslutningen, og at der er tydelige

klagemuligheder, hvis de ikke er enige i tildelingen af plads eller støtte.

Afslutningsvis støtter vi ambitionen om høj kvalitet og viden deling, men understreger, at dette ikke må ske på bekostning af børns individuelle behov og ret til et trygt, udviklende og inkluderende dagtilbud.

På vegne af Handicaprådet

Janne Sander
Forperson for Handicaprådet i Københavns Kommune

Høringssvar vedr. forslag om ny model for basispladser i Københavns Kommune

Jeg skriver som forælder til en datter med en basisplads i Tryllefløjten – samt som aktiv suppleant i institutionens forældrebestyrelse. Hun er en af de mange børn i København, der har komplekse behov og et anderledes nervesystem – og som ikke trives i almindelige institutionsmiljøer.

Før vi flyttede til København, boede vi i en mindre jysk kommune, hvor vores datter gik i kommunens eneste specialbørnehave. På papiret var der tale om et tilbud målrettet børn med særlige behov – men i praksis oplevede vi, at fagligheden omkring neurodiversitet – herunder bl.a. sanseintegrationsudfordringer var meget begrænset.

Vores datter blev direkte syg af de rammer, der mødte hende. I lange perioder havde hun 10–20 opvågninger hver nat, ofte med skrig, slag og spark. Hendes kost blev indskrænket til kun fire fødevarer. Hun måtte bære solbriller, høreværn og kasket – ofte indendørs – fordi hendes sanser var så overbelastede. Hendes nervesystem var i konstant alarmberedskab, og hun udviklede massiv separationsangst - og i dag to år senere ser vi stadig konsekvenserne af dette.

Vores datter var hjemme i et år med en forælder på tabt arbejdsfortjeneste, fordi hun ganske enkelt ikke kunne fungere i institutionslivet. Først da vi kom til København og hun fik en basisplads i Tryllefløjten – med specialpædagogisk tilgang, forudsigelighed og voksne med reel indsigt i sansemæssige og følelsesmæssige behov – blev det muligt for hende at vende tilbage og trives i en institutionel ramme. I dag trives hun. Hun sover om natten. Hun spiser varieret. Hun leger. Hun smiler. Vi har fået vores barn tilbage.

Derfor er det ikke en teoretisk diskussion for os, når kommunen foreslår at ændre grundlaget for den støtte, der gør denne trivsel mulig. Det er vores barns hverdag, vores families liv og trivsel - og det bør være hele samfundets ansvar.

Tidlig indsats er ikke bare et menneskeligt ansvar – det er også sund fornuft.

Forskning viser, at manglende eller utilstrækkelig støtte i dagtilbudsalderen øger risikoen for, at børn senere får behov for mere vidtgående foranstaltninger – fx special- eller dagbehandlingsskole, psykisk mistrivsel i ungdomsårene og, for nogle, en fremtid med begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet og risiko for førtidspension. Tidlig, specialiseret indsats er ikke kun et spørgsmål om inklusion – det er grundlaget for, at disse børn får et værdigt og meningsfuldt liv med mulighed for at udvikle sig og bidrage til fællesskabet.

Større fællesskaber fører ikke automatisk til bedre inklusion – især ikke for børn med sanseforstyrrelser.

En meget høj andel af børn med anderledes neurotyper – fx autisme og ADHD – har sensoriske udfordringer. Det betyder, at almindelige børnemiljøer med mange børn, højt støjniveau og skiftende voksne, kan føre til sansemæssig og psykisk overbelastning. Når børnene overbelastes, har det den modsatte effekt af det ønskede: de har behov for at komme hjem, og de er dermed kortere tid i institution. I sidste ende fører det også til, at forældrene får sværere ved at bidrage til arbejdsmarkedet og samfundet. Det har en reel økonomisk slagside, som ikke nævnes i forslaget. Inklusion må ikke blive en forventning om normalisering.

Når børn med særlige behov placeres i fællesskaber, hvor deres legitime anderledeshed ikke aktivt anerkendes og gives rum, risikerer man, at barnet lærer at maskere sine udfordringer: at camouflere, undertrykke og kompensere. Denne form for social tilpasning er veldokumenteret skadelig – og kan bl.a. føre til angst, depression, udbrændthed og, ifølge nyere beretninger fra fagpersoner og autistiske voksne, også traumesymptomer og kompleks PTSD.

Vi risikerer at skabe eksklusion i inklusionens navn.

Inklusion bør ikke være et spørgsmål om, at børn skal ændre sig for at passe ind. Det bør være et spørgsmål om, at rammerne ændres, så barnet kan trives. Akkommodering – ikke tilpasning – er nøglen.

Handicappet opstår i mødet mellem funktionsnedsættelsen og samfundets barrierer. Denne forståelse bygger på den sociale handicapmodel, som også danner grundlag for FN's handicapkonvention – og dermed for Danmarks egen handicappolitik. Konventionen blev ratificeret af Danmark i 2009 og forpligter samfundet til at tilpasse omgivelserne – ikke barnet.

Når vores datter er i sin basisplads i børnehaven, er hun ikke handicappet. Men hun bliver det i det øjeblik, hun placeres i en almindelig stue – uden de nødvendige rammer og hensyn, som netop gør hendes trivsel mulig.

Hvis et barn sad i kørestol, ville vi aldrig kræve, at det lærte at gå på trapper for at blive inkluderet. I stedet ville vi bygge en rampe – vi ville akkommodere barnet i kørestolen. En basisplads, i sin nuværende form, er en af de ramper, som disse børn har brug for.

Vi anbefaler:

1. At kommunen udsætter implementeringen og indhenter en ekstern faglig vurdering af de pædagogiske og langsigtede konsekvenser. Denne vurdering bør foretages af uvildige eksperter med konkret erfaring i arbejdet med neurodivergente børns behov. I Danmark findes flere fagmiljøer med praksisforankret og forskningsbaseret viden, fx Psykologisk Ressourcecenter v.

Kirsten Callesen og Molis.dk. Sådanne miljøer kan med fordel inddrages – ikke som partsindlæg, men som kvalificerede bidrag til en bredere forståelse.

2. At fleksibiliteten i nuværende basispladser bevares – både ift. antallet pr. institution og muligheden for særskilte stuer eller miljøer.
3. At der sker en reel og inddragende dialog med forældre og personale i institutioner med basispladser, baseret på reelle, levede erfaringer og behov.
4. At kommunen tydeliggør de økonomiske konsekvenser – også de indirekte, såsom nedsat arbejdsevne hos forældre og fremtidig ekstra støttebehov hos børnene.

De bedste hilsner

Kenneth

Forælder til et barn i basisplads i Tryllefløjten

Kilder og viden bag vores høringssvar:

Tidlig indsats og langsigtede konsekvenser:

- VIVE (2022). *Tidlig indsats for børn med særlige behov* – viser bl.a. at manglende støtte i dagtilbud kan føre til øget behov for specialtilbud, marginalisering og førtidspension senere i livet.
- Ankestyrelsen (2021). *Børn og unges brug af foranstaltninger* – dokumenterer, at tidlig støtte mindsker risikoen for indgribende foranstaltninger senere.

Sanseforstyrrelser og overstimulering:

- Schaaf & Mailloux (2015). *Clinician's Guide for Implementing Ayres Sensory Integration* – viser hvordan sensorisk overbelastning i uforudsigelige miljøer forstyrrer udvikling og trivsel.
- Bundgaard et al. (2019). *Sensoriske vanskeligheder hos børn med autisme* (Region Midt) – estimerer at op mod 80–90 % af børn med autisme har betydelige sensoriske udfordringer.

Maskering og psykisk mistrivsel:

- Hull, L. et al. (2017). *"Putting on My Best Normal": Social Camouflaging in Adults with Autism Spectrum Conditions. Journal of Autism and Developmental Disorders.*
– Grundlæggende studie der dokumenterer, hvordan maskering fører til angst, depression og nedsat livskvalitet.
- Pearson, A. & Rose, K. (2021). *A Conceptual Analysis of Autistic Masking: Understanding the Narrative of Compulsive Social Camouflaging in Autism Spectrum Disorder. Autism in Adulthood.*
– Introducerer traume- og kompleks PTSD-perspektivet som følge af langvarig maskering.
- Belcher, H. (2023). *Taking Off the Mask: Practical Exercises to Help Understand and Minimise the Effects of Autistic Camouflaging.*
– Kombination af personlig beretning, praksiserfaring og forskning om de psykiske konsekvenser af maskering, herunder traumesymptomer.

Kritik af “inklusion” uden akkommodering:

- Baron-Cohen, S. (2020). *The Pattern Seekers: How Autism Drives Human Invention*. Basic Books. – Argumenterer for en social model for handicap og understreger, at handicap opstår i mødet med ikke-tilpassede omgivelser.
- BUPL (2015). *Inklusion i daginstitutioner – mellem pædagogik og arbejdsmiljø* – peger på, at inklusion uden ressourcer og faglighed risikerer at skabe udbrændthed hos personalet og mistrivsel hos børnene.
- Skovhus, R. B. (2023). *Pædagogik for det uperfekte barn* – argumenterer for at skifte fokus fra tilpasning til accept og differentiering.

Politik og Kommunikation
Børne- og Ungdomsforvaltningen

Til
SKK, KLF, KFE, Skole og Forældre, Handicaprådet, BUPL, LFS, Brug Folkeskolen, KFO, Lokaludvalg, Ungeråd, talehørekonsulenter og Ny i Københavns konsulenter (KLF), psykologer (DP), støtte- og kompetencepædagoger samt pædagogiske konsulenter og sprogvejleder (LFS), sundhedsplejerskerne (DSR), AC-konsulenter – Magister og DJØF (Danmarks jurist og økonomforbund), Fys/ergo – DF (Danske fysioterapeut og ETF Ergoterapeut foreningen), LFS ledersektionen, ledere af dagtilbud med basispladser samt klyngeledere for de kommunale samt områdechefer i BUF med opfordring til drøftelse i LokalMED

28. april 2025

Sagsnummer
2025-0083476

Dokumentnummer
2025-0083476-8

HØRING - Model for basispladser i Københavns dagtilbud

Børne- og Ungdomsudvalget har på udvalgsmødet den 23. april 2025 behandlet indstillingen "Model for basispladser i Københavns dagtilbud". Udvalget vedtog at sende indstillingen i høring med

høringsfrist den 6. juni 2025.

Indstilling og beslutning samt bilagsmateriale fra Børne- og Ungdomsudvalgets møde den 23. april 2025 **KAN SES HER**: Politik/Politiske Udvalg/Børne- og Ungdomsudvalg/Udvalgets dagsordener og referater/23-04-2025 – Referat/punkt 4.

På den baggrund anmodes I om at komme med eventuelle bemærkninger til forslaget.

Bemærkningerne bedes indsendt via høringsportalen – **BLIVHOERT**. Denne høringsportal sørger automatisk for at fremsende kvittering for modtagelsen af høringssvar, lige som det umiddelbart efter fremsendelsen af et høringssvar vil være muligt at se svaret på portalen. I vil finde høringen under "Høringstyper" og "Dagtilbud og Skole".

Høringssvarene vil indgå i den videre administrative og politiske behandling af sagen og vil blive offentliggjort i forbindelse med forelæggelse for udvalget. Der vil ikke blive fremsendt egentlig besvarelse af eventuelle bemærkninger og spørgsmål, der rejses i høringssvaret. Sagens behandling kan følges på kommunens hjemmeside under "Politik/Politiske Udvalg/Børne- og Ungdomsudvalg/ Udvalgets dagsordener og referater".

Med venlig hilsen

Jurgita Versiackaite-Pedersen
Spealkonsulent

Politik og Kommunikation
Ledelsessekretariatet
Rådhuspladsen 1
1550 København V

EAN-nummer
5798009382160